

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONEX

ΑΡ. 280 3 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38
ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ
Τηλέφωνα: 30-721 (8 γραμμαί) 28-279, 33-431

Ασφαίζεται

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' άπασαν την χώραν εντός των Ύποκ/μάτων
της ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Είς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ και ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : Είς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ και ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 280 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ ΣΤ' 3 ΜΑΡΤΙΟΥ 1961

*Εκδόσις: ΕΛΚΗΝ *Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. *Ηλίοπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη δριθ. 8, *Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 *Αθήναι)

Γραφεία:
Συντάξεως, Σωκράτους 57, *Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
*Εκδόσεως, Βουλαγμένης 352, *Αθήναι, Τηλεφ. 971-685
Συνδρομαί:
*Εσωτερικού, εξάμηνός δραχ. 130. *Ετησία δραχ. 260.
*Εξωτερικού, εξάμηνός δολλάρ. 7. *Ετησία δολλάρ. 14.

*Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. *Απαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ *ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Οί άναγνώστες μας γράφουν

*Ο κοινωνικός άνελκυστήρ

Είς τό άρθρον του κ. Θ. Παπακωνσταντίνου: «Δέν λειτουργεί κανονικά ο κοινωνικός άνελκυστήρ» (τεύχος 275), άπαντά δι' άνακοινώσεως ή άρμοδία Διεύθυνσις του Γενικού *Επιτελείου Στρατού. *Η άνακοίνωσις, υπογραφομένη υπό του άρχηγού του ΓΕΣ, άντιστρατήγου κ. Βασ. Καρδομάκη, άναφέρεται εις τά περί νοθείας των εισαγωγικών εξετάσεων των *Παραγωγικών Σχολών, εις τά περί πνεύματος «Νεποτισμοδ» και της «οικογενειακής παροδ»ως σημεία του άρθρου και τονίζει ότι: «*Απαντες οι υποψήφιοι διά τάς Παραγωγικάς Σχολάς του Στρατού, άνεξαρτήτως προελεύσεως, διαγωνίζονται επί ίσος βάσεως, άνευ ούδεμιάς εύνοιας διά τά τέκνα και συγγενείς των έν ενεργεία ή άποστρατεία άνωτέρων αξιωματικών. Κατά τάς εισαγωγικάς εξετάσεις εύεργετούνται μόνον οι των ειδικών κατηγοριών υποψήφιοι, συμφώνως πρός τό 4089)60 ΝΔ, καθ' ό εισάγονται 25% έκ των τέκνων ή δίδελφών άνατήρων και θυμάτων πολέμου και 15% έκ των κατογόμενων έκ Β. *Ηπείρου και πορμεθοριών περιοχών».

*Ο χειμερινός τουρισμός

*Ο κ. Γ. Βατρίλης — Θεσσαλονίκη, έξ άφορμής του δημοσιεύματός μας για τον χειμερινό τουρισμό στο Σέλι του Βερμίου (τεύχος 277), διεκτραγωδεί την κατάσταση που επικρατεί εκεί, την όποία άποδίδει στην άπροθυμία των έντοπίων. Παρά τίς τόσας προσπάθειες που έγιναν από τό Βασιλικό *Ιδρυμα, τον *Ορειβατικό Σύνδεσμο και τά ΛΟΚ — λέγει ό έπιστολογράφος μας —, δέν έχει σημειωθεί κοιμική πρόοδος για την θελίωση της διανομής και της μεταβάσεως. «Τό ύψο καφενείο-έστιατόριο έδώ και 25-30 χρόνια, ή ύψια προχειρότης... Τά 285 κρεβάτια που διέθεσε τό Β. *Ιδρυμα δέν υπάρχουν, τά στρώματα είναι μαζεμένα σε μία άποθήκη, σχεδόν καταστραμμένα». Και τό χωριό — γράφει ό κ. Γ.Β. — διαθέτει μόνο 10-15 έπικρατή κρεβάτια. Πώς θα γίνουν εκεί οι Πανελλήνιοι Χιονοδρομικοί *Αγώνες; «*Λυπόμαι πολύ που τά γράφω, αλλά

αυτή είναι ή πραγματικότητα. «Όσον άπέρχαν τά ΛΟΚ στο Σέλι, κάτι γινόταν. Τώρα που μετεφέρθη ή Σχολή στον *Όλυμπο, όλα τά περιμένουν από τον Θεό. Ούτε οι Ναυσάσιοι, ούτε οι Βεροιώτες, ούτε οι Σελιώτες φροντίζουν. Τουλάχιστον κάτι να έκαναν για να δείξουν μία έλάχιστη εύγνωμοσύνη σ' αυτούς που τόσο κοπίασαν ν' άνοδίσουν τό Σέλι και να προσφέρουν κάτι καινούργιο στον τόπο τους...»

*Ο ελληνικός κινηματογράφος

*Ο άναγνώστης μας κ. Ι. Β. Χαριετέλλης, μάς γράφει από την Μυτιλήνη για τον ελληνικό κινηματογράφο, «τό μεγάλο αυτό σχολείο της άνώνυμης λαϊκής μάζας», όπως τον άποκαλεί, και έπισημαίνει την έκτροπή της έγχωρίου παραγωγής από την εκπολιτιστική άποστολή της. «Μήπως — γράφει — για μία ταινία προσεγγμένη και φροντισμένη απ' όλες τίς πλευρές, θα έρριόταν κανείς που θα άμφισβητούσε την εισπρακτική της έπιτυχία, ή αν θέλετε την έμπορικότητά της;» *Ακαλούθως ό έπιστολογράφος τονίζει ότι χρειάζεται άναζήτηση και προσπάθεια έκ μέρους των παραγωγών και των σκηνοθετών, τόσο για την έπιλογή καταλλήλων ήθοποιών, όσο και για την άνεύρεση καταλλήλου σεναρίου *απου να έκφράξη ψυχικούς κόσμους και συναισθήματα ανθρώπινα και όχι διαρκώς και πάντοτε τίς ιετριμμένες ιστοριοδίες και τίς φάρσες της ζωής».

Θά ύπάρχη τρόπος

Πότε θα στοματήσουν τά δυστυχήματα από τίς ακόρπιες χειροδομήσεις που σκοτώνουν τά παιδιά; Τό θέμα αυτό άποσχολεύει τον άναγνώστη μας κ. Ζ. Παναγόπουλον, ό όποιος έρωτά αν ύπάρχη κάποιος τρόπος να συλλεγούν τά φονικά αυτά κατάλοιπα και να σωθούν τά παιδιά που τίς θρίσκουν έκτεθειμένες. Τό θέμα είναι βέβαια αρκετά σημαντικό, διότι κάθε τόσο άναφέρονται κρούσματα που θυβίζουν οικογένειες στο πένθος. Θά ύπάρχη, βέβαια, κάποιος τρόπος ώστε να άποφευχθ ή έπώδυνος αυτή θυσία.

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

144

ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
1. Τ. 5. 0. 8. 1. α
16-88-85
415 62
Αριθμ.

Γίνετε όμορφη - Μείνετε όμορφη.

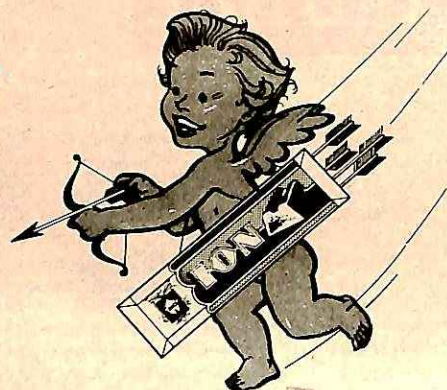
- Στην εποχή μας δέν είναι καθόλου άπαραίτητο να εισθε καλλονή. Τό σπουδαιότερο είναι ή έντύπωση που προκαλείτε. Γι' αυτό μη βασανίζεσθε από συμπλέγματα. Είναι εύκολο ν' άποκτήσετε ένα μοντέρνο κι' έλκυστικό πρόσωπο - να γίνετε όμορφη.
- Λοιπόν! Χρειάζεσθε ένα καλό Γαλάκτωμα, κρέμα, πούδρα, κραγιόν, χρειάζεσθε σαμπουάν και λουσιόν για τά μαλλιά, χρειάζεσθε ένα άρωμα, που να υπογραμμίζει την «προσωπικότητά» σας... Που θα τά βρήτε όλα αυτά; Μά που άλλου παρά στην άπέραντη συλλογή Καλλυντικών του Φαρμακείου Μπακάκου.

22 άποκλειστικές Λουσιόν - μοναδικές Κολώνιες - όλα τά Γαλλικά Άρώματα - ό,τι ύπάρχει σε Καλλυντικά διεθνώς.

«Ο,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ - ΚΙ' Ο,ΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΛΛΟΥ»

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛΕΦ. 532.631 - 2 - 3 - 4 - 5

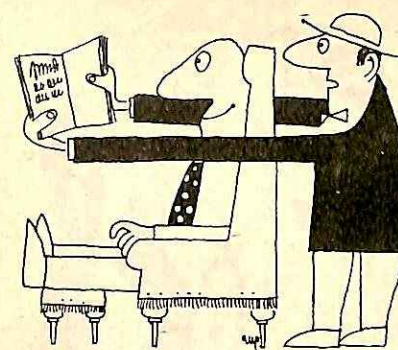
Θά θα κατακτήσω

Δοκιμάστε μία φορά μόνον την
ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΦΟΥΡΕ "ΙΟΝ"
και θα γίνη ο πιο γλυκός έρωτας
της ζωής σας!...

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΦΟΥΡΕ ION

ΦΡΑΥΛΑ - ΜΑΝΤΑΡΙΝΙ - ΚΟΚΤΕΪΛ - ΑΦΡΟΓΑΛΑ - ΠΡΑΙΝΕ

Προϊόν ανώτερης ποιότητας

**Διαβάσαμε
για σας**

Το φράγμα

Σπύρου Πλασκοβίτη, Μυθιστόρημα,
Βιβλιοπωλείον της «Εστίας», σελ.
204.

Το έφιαλτικό ερώτημα πού, αφού ο κ. Σ.Π. το διερευνήσει από κάθε σκοπιά, ουσιαστικά το αφήνει αναπάντητο, θα συνοδεύει για πάντα τον αναγνώστη. «Θά κρατήση το φράγμα;». Και είναι αυτό το φράγμα, μία τερατώδης κατασκευή, δόξα και ύδρις αυτού του κυρίου και συνάμα δούλου της Όλης αιώνας, μία υπερφίαλη σύλληψη και εκτέλεση. Έως διακόσια μέτρα, πολλά χιλιόμετρα μήκος, πού ανοιχτείζει ανυπολόγιστους δγκους νερού, χαρίζοντας τη θλάση και τη ζωή, σε μία όλοκληρη χώρα, μία χώρα, πού η έπικη προσπάθεια παρασμένων γενεών απέσπασε από το θάλλο. Κ' αϊφνης, χωρίς συγκεκριμένη ατία, η άνησυχία ανακύπτει σχεδόν αυτόματα. "Υποπτα σημαία - ποιά; Κανένας δέν ξέρει. "Ασάσο, όλοι τώρα άρχίζουν νά διερωτώνται και νά άπωθούν ταυτόχρονα το ερώτημα: Κινδυνεύει από ρήγμα το φράγμα; «Και λοιπόν, όλη ατή η τεράστια σωρευμένη ύλη από πέτρα, σίδερο και τσιμέντο, ταγμένη για ν' άντιστέκεται στο νερό, για νά κόψη και ν' αλλάξη τους δρόμους (τους νόμους) του νερού, σύμφωνα με μίαν άνώτερη θέληση - νά την τώρα, εκτεθειμένη σ' αταίριαστες άμφιβολίες, σε φήμες για την άντοχή της όλότελα άσυμείδαστες με τη σεβάσμια Ιστορικότητα του έργου, αλλά και με τη φανερή έντυπωση της έμπιστοσύνης, πού προκαλούσε η θέα του σε κάθε φυσικό και άνεπιρέαστο άνθρωπο». Το γρίφο αυτό αναλαμβάνει νά διαλευκάνη ο ύδρολόγος Άλλέης Βολέρης, και τις μάταιες προσπάθειές του νά δώση άπάντηση παρακολουθούμε ως το τέλος. Συμβολικό μυθιστόρημα το «φράγμα» ως την τελευταία γραμμή του. Γύρω από το κεντρικό και μέγιστο σύμβολο πλέκονται μία άναρίτητη στρατιά από μικρότερα σύμβολα και (τρόπος του λέγειν) ύποσώμελα. Ο άρχοντας Μπερναρδής Χαρίτος, η έρωμένη του Βαλέρη "Ελσα, ο πεσμένος άδελφός του ύδρολόγου, ο έπιθεωρητής Φλωριάς, ο χημικός Πατσούρας και η γόνιμη σάν κουνέλα Μάγδα του, ο σχεδιαστής Ρέζος, ο έπιχειρηματίας Πάσχολης, κλπ. είναι όλοι προσωποποιημένα σύμβολα μίας στάσεως ζωής άντικρου στο πυρκατωμένο πρόβλημα της έποχής μας: Θά κρατήση το τερατώδες οικοδόμημα του πολιτισμού πού δημιουργήσαμε; Σύμβολα είναι και η «μεθοδική» καμώπολη της Γκρίζας, και ο θάλλος, και ο έρωσιός, και οι άγιοι πατέρες του μοναστηριού του "Αη-Νεκταρίου, και τέλος η τραυματική θεομηνία, πού χτυπάει το φράγμα, ο πρωτοφανής κατακλυσμός πού κάνει όλους νά πιστέψουν μέσα στον παγκό τους ένι το φράγμα έσπασε. Και το φράγμα δέν σπάζει, θέβαια, άντέχει και σ' ατή τη δοκιμασία - πού τόσο θυμίζει πόν Β' Παγκόσμιο πόλεμο -, ώστόσο, ο νους του έρευνητή δέν μπορεί νά βεβαιώσει με σιγουριά άν θα έξαντέξη σε μία παράμοια. Και καταλήγει σ' ένα συμπεράσμα πού, φυσικά, δέν άποδέχεται κανένας από τους μακάριους ενδιαφερόμενους (τον μισούν κιόλας γιατί οι άμ-

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

*Είμαστε
άχώριστοι*

Τό ό τι πλένει καλύτερα τό ξέρω όπως τό
ξέρει κάθε Έλληνίδα νοικοκυρά πού είδε:

- την μπουγάδα της ν' άστράφτη...
- τό σίδερο νά πετάη - στο σιδέρωμα - πάνω στο πλυμένο με ROL ρούχο...
- τά χέρια της - χάρις στο 07 - νά μένουν πάντα απαλά, σάν βελούδινα...

Τώρα νά μιν είμαστε άχώριστοι;

ROL μέ 07

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ

DESMOLACK

Πλαστικό Βερνίκι

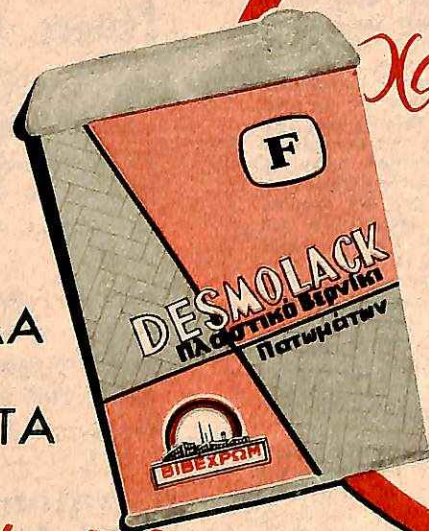
Πατωμάτων

Κατάλληλο

για ΜΩΣΑΪΚΑ

για ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ

για ΔΡΥΪΝΑ ΠΑΤΩΜΑΤΑ

*Καταργεί
ΤΟ ΠΑΡΚΕΤΑΡΙΣΜΑ
Χαρίζει ότό πατωμα
ΜΕΓΑΛΗ ΓΙΑΛΑΔΑ
Πολυετούς διάρκειας*

Είναι

Σκληρό δέν ξύνεται, δέν συγκρατεί την σκόνη, δέν
λεκιάζει και δέν προσβάλλεται από άναμμένο τσιγάρο

Επιτρέπει

Τό πλύσιμο και σαπούνισμα των πατωμάτων
πού λάμπουν χωρίς νά γλυστρούν

Κάνει τό σπίτι

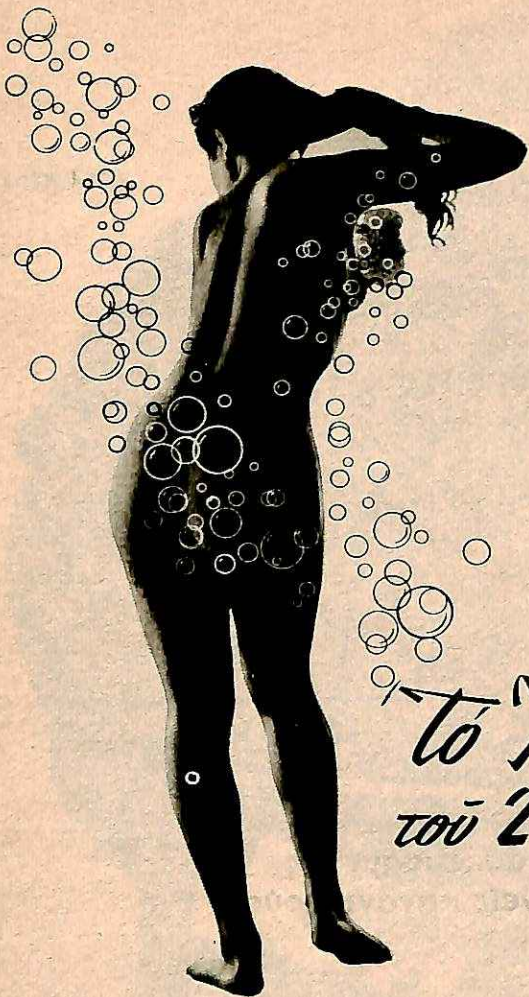
Ευχάριστο
Ξεκούραστο

BIBEXΡΩΜ

Δ' ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δ. ΠΑΤΕΡΑΣ & ΣΙΑ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΑ

Ένα νέο προϊόν της

Το λουτρό
του 20^{ου} αιώνα!

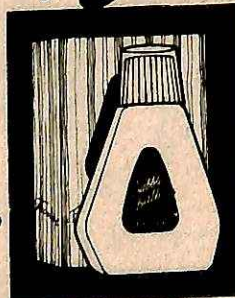
Έχινε για να σās ξαναδώσει
μέσα σ' ελάχιστο χρόνο
την αίσθηση της ξεκούρασης
και της προσεκτικής περιποίησης,
που δā σās εξασφάλιζαν
εύγενικά και επίδεξια χέρια ξεχασμένα
σε ανατολίτικο παραμύδι...

Γιά τήν περιποίησι του δέρματός σας,
τήν τόνωσι των νεύρων, τήν εύεξία σας
άρκει τὸ ντους με

ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ

Bubble
bath

ΦΑΜΑΡ

για τὸ λουτρό, τὸ ντους, τὸ λούσιμό

Ζητήστε το
σε όλα τὰ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ καὶ καταστήματα ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ
Γενικοί ἀντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

ΒΙΒΛΙΑ

φιλολίες του τούς χαλάνε τήν ήσυ(α).
«Σπάστε αυτό τὸ φράγμα!» λέει στὸ
τέλος ὁ ὑπερόλογος. «Σας προτείνω ν'
ἀνοίξετε τὸ φράγμα με τήν πρωτοβουλία
σας. Σπάστε το μόνοι σας ἀφού δὲν
μποροῦν νά ἐλεγχθοῦν οἱ δυνάμεις του!
Προχωρῶ με τή διαίσθησή μου καὶ τήν
ἐπιστήμη, πού φοβῶ τή διαίσθηση...
"Ὅσο εἶναι καιρός... θά ἐγκαταλειφθοῦν
χώροι καὶ κατοικίες. Θ' ἀχρηστευθῇ
ένα μέρος ὅπο τὰ ἔργα. Ἀλλά θά πέ-
σουν σημαντικά οἱ πιέσεις». "Εἶται, αὐ-
τὴ τήν προκτικὰ ἀνεφάρμοστη μερικὴ
ποραίτησι ἀπὸ τὰ ἐκτεθέντα, χάριν
τῆς σωτηρίας τῶν ὑπολοίπων, εὐχεται
ὁ συγγραφέας. Δηλαδή, ν' ἀπολυστευ-
θοῦνε τὰ πράγματα, νά πάψῃ ἡ ἐξάρ-
τησι τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου μας
ἀπὸ τερατώδεις «κατασκευές», νά χα-
μηλώσῃ ὁ τόνος μας. Δηλαδή — ἐπει-
δὴ αὐτὰ δὲν γίνονται πιά — ὁ Θεὸς
νά βάλῃ τὸ χέρι του.

Μās ἔστειλαν
ἐπίσης

«ΧΑΜΟΖΩΝ», ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΠΑ-
ΛΙΟΥ καιροῦ, Ι. Μ. Παπαγιωτοπούλου,
Β' ἔκδοσις, «Ἰκαρος», σελ. 150.
Σε μιὰ φτωχογειτονία πρὶν ἀπὸ μισὸ
περίπου αἰῶνα. Παρακολουθοῦμε τήν
πορεία τῆς ἀρρώστιας μιᾶς Γαλαξεί-
διώτισσας, τήν ἀγωνία τῆς κόρης τῆς
Μαρσάκης, νά τὰ καταφέρῃ χωρὶς νά
παντρευτῇ τὸν ἡλικιωμένο κυρ-Ἀρι-
στομένη, πού τήν ὀρέγεται, καθὼς καὶ
διάφορα ἄλλα περιστατικά — ἕνας ἄ-
νομος ἔρωτας ἐνὸς Ιεροψάλτη, ἕνα δυ-
στύχημα, ἕνας γάμος, ἕνα φονικὸ κτλ.
κτλ. — πού συνθέτουν τήν ταπεινὴ ζωὴ
γύρω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ ἀφηγητῆ, πού
ἀν καὶ παιδί, δὲν μās μεταδίδει τίπο-
τα ἀπὸ τὴ μαγεία τῆς παιδικῆς ἡλικίας.

ΕΝΑ ΣΧΕΔΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης, Γιώργη
Χρήστου Λαμποῦ, σελ. 16.
Μικρὸ μελέτημα τοῦ κ. Γ. Χ. Λ. γιὰ
τὴν ὀργάνωσι ὅπο όλων τῶν κρατῶν
τοῦ κόσμου Διεθνούς Ὁργανισμοῦ ὁ-
πὸ τὸν τίτλον «Οἰκουμενικὴ Κοινωνικὴ
Ἀλληλεγγύη». Σκοπὸς τοῦ ὁργανισμοῦ
θά εἶναι ἡ κατὰ διαφόρους τρόπους
παροχὴ βοηθείας εἰς πληθυσμούς πλητ-
τούμενους ἀπὸ θεομηνίας.

«ΑΝΑΚΩΧΗ ΜΕ ΤΗ ΣΙΩΠΗ», ΠΟΙΗ-
ματα, Κώστας Γαρίδης, «Τὸ ἑλληνι-
κὸ διῆλιον», 1960, σελ. 52.
Τριάντα ποιήματα, κατὰ θέσιν ἐρωτι-
κῆς διαθέσεως, ὅπου — πράγμα σπάνι-
ο γιὰ «μοντέρνο» ἀνθρωπο — ὑπάρ-
χουν καὶ τόνοι καταφατικοί. «Ὁ, τι ἔ-
χω δικό σου. — Μὴ ἐλέγεις τὰ μάτια
μου πού γεμίζουν χαρὰ — πού τὰ χέ-
ρια μου τρέμουν σάν πουλιὰ φοβισμέ-
να — πού πλέουν μέσα στὸ φῶς τὰ
νησιά. — Εἶσαι δίπλα μου».

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Η ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, Μηνιαία οἰκονομικὴ
καὶ κοινωνικὴ ἐπιθεώρησις, Ἀθήναι,
τεύχ. 170, Φεβρουάριος 1961 — ΜΗΝΙ-
ΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΞΩ-
ΤΕΡΙΚΟΤ ΕΜΠΟΡΙΟΥ, Ἐθνικὴ Στατι-
στικὴ Ἱπηρεσία τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήναι,
Ὀκτώβριος 1960 — ΣΑΛΟΝ, ΚΟΜΜΩΣΙΣ,
ΟΜΟΡΦΙΑ, Μηνιαία περιοδικό, Ἀθήναι,
ἀρ. 4, Δεκέμβριος-Ἰανουάριος 1961 — Α-
ΦΡΙΚΑΝΙΣ, Ἑβδομαδιαῖον ἑθνικὸν ὁρ-
γανον τῶν ἐν Ἀφρικῇ Ἑλλήνων, Γιο-
χάννεσμπουργκ, ἀρ. 2179, 24 Ἰανουαρίου
1961 — ΣΤΖΗΤΗΣΙΣ, Μηνιαῖον περιοδι-
κόν, ὁργανον τῆς Ἑνώσεως Ἀἰλληνικῶς
Πολιτισμοῦ, Ἀθήναι, ἀρ. 15, Φεβρουά-
ριος 1961 — ΠΑΤΑΟΣ Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ, Μηνιαία ἔκδοσις τῆς Ἱε-
ράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, Βόλος,
ἀρ. 9, Φεβρουάριος 1961 — ΠΙΝΕΥΜΑΤΙ-
ΚΗ ΚΤΗΡΟΣ, Γράμματα Τέχνης, Ἐπι-
στήμης, Μηνιαία περιοδικὴ ἔκδοσις, Λευ-
κωσία, ἀρ. 5, Φεβρουάριος 1961 — ΠΛΑΤΩΝ,
Δελτίον ἐκδορικῶν καὶ πνευματικῶν ἐκ-
δηλώσεων, τοῦ Φυσιολατρικοῦ - Μορφωτι-
κοῦ Ὁμίλου, Πειραιεύς, ἀρ. 22, Ἰανουά-
ριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 1961.

Νά
ἡ ἡδονή σας

Αὐτὴ πού δā σās κάνῃ νά
φαίνεσθε ὠραιότερη.

Ἡ Mousse de Crème εἶναι
ἀσφαλῶς ἡ πιὸ πολύτιμη ἁ-
νακάλυψις πού ἔχει γίνεσι στὰ
προϊόντα καλλονῆς. Ὅταν ἐπι-
τύχουν νά τῆς δώσουν μορφὴ
πούδρας τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι
καταπληκτικό.

Πουδράρεστε μιὰ φορὰ τὸ πρωῒ
καὶ μένετε δαυμάσια πουδρα-
ρισμένη ὅλη τήν ἡμέρα, ὅλο τὸ
βράδυ, ἀκόμα καὶ ἀν ἐκτεδῆτε
στὸν ἀέρα ἡ ζεσταδῆτε πολύ.
Δέν δā ἔχετε πιά μύτη καὶ
πρόσωπο πού γυαλίζουν, γιὰτὶ ἡ
πούδρα γίνεταί ἕνα σῶμα με τὸ
δέρμα.

Ἀλλὰ προσοχή! Μόνον ἡ
πούδρα Τοκαλὸν περιέχει τήν
Mousse de Crème, αὐτὸ τὸ
καταπληκτικὸ προϊόν. Κάνετε
μιὰ δοκιμὴ, ἀπὸ ἀπόψε ἀκόμα
καὶ δā δῆτε ἀμέσως τὰ ἀνδρικά
θλέμματα νά πέφτουν ἐπάνω
σας γεμάτα δαυμασμό καὶ
ὑποσχέσεις.

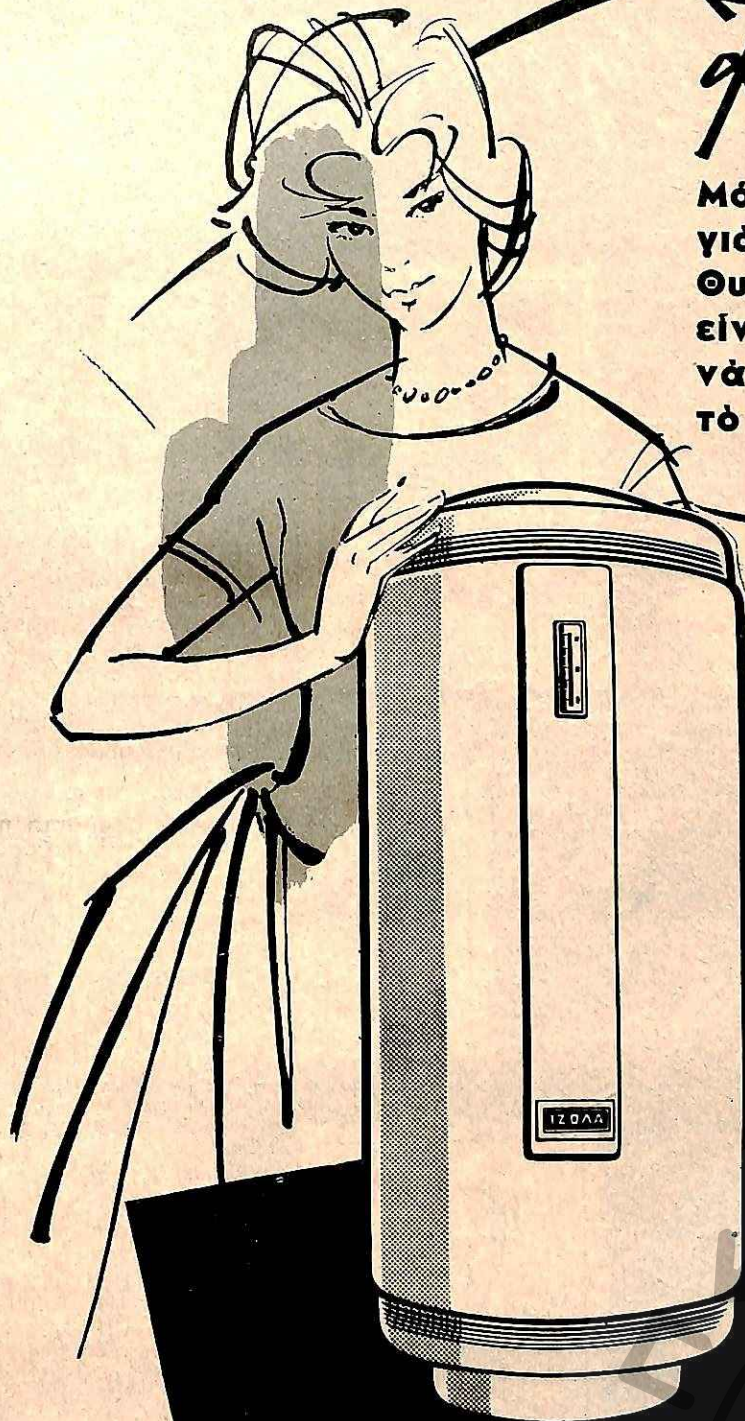
Tokalon
ΠΟΥΔΡΑ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΓΑΛΑΖΙΑ ΚΑΙ ΦΩΤΕΙΝΑ
μάτια, μακρὰ ξανθὰ μαλλιά
στὸ χρῶμα τοῦ μελιού, ψηλὴ,
με καλοζυγισμένες καμπυλό-
τητες, αὐτὴ εἶναι ἡ Ἀλεξάν-
δρα Στιούαρτ, ἡ «ξανθὴ ὀρχι-
δέα», ὅπως τὴν ἀποκαλοῦν.
Καναδὴ, γεννήθηκε στὶς 10
Ἰουνίου 1939 σ' ἕνα μικρὸ
χωριὸ τοῦ Μόντρεαλ, πῆγε
στὸ Παρίσι γιὰ νά σπουδάσῃ
ἱστορίαν τῆς τέχνης, ἐνῶ πα-
ράλληλα, γιὰ νά ἐξοικονομῇ
τὰ ἐξοδά της, ἔκανε τὸ «κόδερ
γκέρλ». Τὸ ὄνειρό της ὅμως
ἦταν ὁ κινηματογράφος. Τὴν
ἐνκαίρῳ νά γίνῃ στάρ τῆς
τὴν ἔδωσε τελευταῖα ὁ σκηνο-
θετῆς Ντιονὶλ Βαλκρόζ, στὴν
ταινία του «Βρεγμένο στόμα».

Κυρία μου!

Μόνον ἐσεῖς ἀποφασίζετε
γιὰ τὶς εὐκολίες τοῦ σπιτιοῦ σας.
Θυμηδῆτε ὅμως, ὅτι ἡ ΙΖΟΛΑ
εἶναι ἡ μόνη πού φροντίζει
νά ἔχετε πάντοτε
τὸ καλύτερο.

Τώρα σās ἐτοίμασε
ἕναν ἑλληνικὸν θερμοσίφωνα
πού εἶναι κατασκευασμένος
με τούς διεθνεῖς κανονισμούς.

Τώρα ἔχετε ζεστὸ νερό,
γιὰ τὸ λουτρό — χωρὶς χασομέρια,
γιὰ τὴν καθαριότητα τῶν παιδιῶν
χωρὶς ἐπικίνδυνες φωτιές,
γιὰ τὴν λάτρα — χωρὶς σπατάλες,
με ἄλλα λόγια
σπίτι καθαρό καὶ πολιτισμένο!

Ξεχάστε κάθε ἐγνοία!
Θυμηδῆτε μόνο
πὼς ὁ θερμοσίφων εἶναι

ΙΖΟΛΑ
Αὐτὸ φτάνει!

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Boutique VANITY
μετεφέρθη
από την οδόν Ερμού 14
εις την οδόν ΕΡΜΟΥ 6
- 6^{ος} όροφος -
τηλ. 20.301

Η Σοφία της Σφης

TREVIRA
Κουρτίνα
της
Σοφίας της Σφης
ΔΑΝΤΕΛΑ ο.ε.
Ρεβ. 895 11

du
Bon Ton
CHERISERIE
de Luxe
du
Bon Ton

"BOMBYZ"
ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΗΣ
Τομ. 52

Σακα
ΦΟΚΙΩΝΟΣ
& ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ
10

Βούλα Μπιστάκου
ΓΟΥΝΑΡΙΝΑ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 28
ΤΗΛ. 28-561

Sambo
Και το
καλλίτερο
ώμα
έχει
ανάγκη
από
FLEX-FORM
ΚΟΝΤΩΣΗ
ΑΘΗΝΑΙ
ΕΡΜΟΥ 39
ΠΕΡΙΜΕΤΡΟΣ

P. CORINIS
Κομμάτια
Αιώνιας
Τέχνης
Εργαστήρια Χρυσόδοιμα
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 10
ΑΘΗΝΑΣ
RIO DE JANEIRO

ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ
Μαλλιά
ΧΕΙΡΟΠΟΙ-
ΕΤΙΚΗΣ,
Ευρωπαϊκά
6^{ος} Ισπανικός
ΧΡΩΜΑΤΟΚΟΙΝΩΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 31

Amazona
Tajiri
Monteale
ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ
ΕΡΜΟΥ 49
ΤΗΛ. 21-408

ΤΑ ΠΙΟ
ΕΚΚΕΚΤΑ
Καλλυντικά
AYER,
RUBINSTEIN,
ORLANE, ARDEN,
FACTOR, REVLOX, PAYOT
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Γ.Α. ΓΕΡΟΥΛΑΤΟΥ
305 ΚΟΥΡΤΕΣΙΟΥ 2 - ΤΗΛ. 21-610

Μαλλιά Πλαστικής
"Αφάσθη
Ποικιλία
ΠΡΑΤΙΚΑΚΗΣ
ΕΡΜΟΥ 50 Α+Β
Εκλεκτά Παιδικά
ΠΛΕΚΤΑ

Λόγω
κατεδάφισης
μετεφέρθημεν
από
ΒΟΥΛΗΣ
ΕΙΣ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ
25
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
Ριζοπουλός
ΤΗΛ. 623-784

Poraci
ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

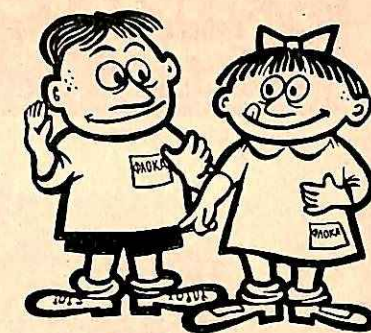
ΣΥΧΑΡΙΟΤΕΣ ΏΡΕΣ

CORONET
Night-Club
Τηλ. 617.397
Με την παγκοσμίου
φήμης Ορχήστρα
MILLERIEPI
6 ΛΑΥΡΑΝΟΣ και ο
ΣΟΛΙΣΤ του
SIMONE DEBY

ATHENIAN CLUB
Ο ΘΩΝΟΣ 10
ΤΗΛ. 24.510
"Ορχήστρα"
LEV-KAMARAKIS

KATINA
Τηλ. Ρητ. 991.919
Τηλ. 99.804

Night-Club ACROPOLE
Με την εξαιρετική ορχή-
στρα LUCAS και τους
μουσικούς ZIMMY και
ΣΤΙΤΣΑ ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ
Τηλ. 533-654

-Βάζουμε στοίχημα
μιά "Σουρφίνα",;

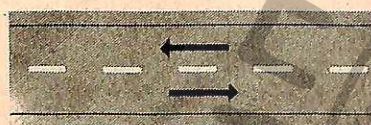
-"Όχι, τή Σοκολάτα
"Σουρφίνα", δέν τήν
παίζω ποτέ στοίχημα!

**ΣΟΚΟΛΑΤΑ
ΓΑΛΑΚΤΟΣ**

100% ΤΥΠΟΥ
ΕΛΒΕΤΙΑΣ
**Σουρφίνα
ΦΛΟΚΑ**
"Η γεύση της είναι όνειρο"

ΝΤΙΕΤΕΚΤΙΒ Σ. πεπειραμένοι, ειδικοί δι-
έρευνες - πληροφορίες επί πάσης ορι-
σέως ιδιωτικών - εμπιστευτικών υποθέ-
σεων, γάμων, διαζυγίων, επιτηρώσεως
ανηλίκων, αναζητήσεως πραγμάτων υπό
κατάσχεση κλπ. Διεθνές γραφείον
πληροφοριών «ATHENS», Παρνασσού 2
(πλατ. Κλαυθμώνος), τηλ. 27-709. Τήν
σοβαρότητα των εργασιών μας έγγωγι-
ται η πολυτής ευδόκιμος δημοσία προ-
υπηρεσία μας.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

Κεντρική διαχωριστική γραμμή διακεκομμένη.
Σημάνει ότι μπορεί να παραβιασθῇ μόνον γιά προσπερά-
σμα, βεβαίως σύμφωνα με τους κανόνες προσπεράσματος.
Με τις γραμμές αυτές χαρακτηρίζονται επίσης και οι λωρίδες
«κυκλοφορίας».

Κεντρική διαχωριστική γραμμή διπλή συνεχής.
Σημάνει ότι απαγορεύεται παντελώς ή παραβίασής της.

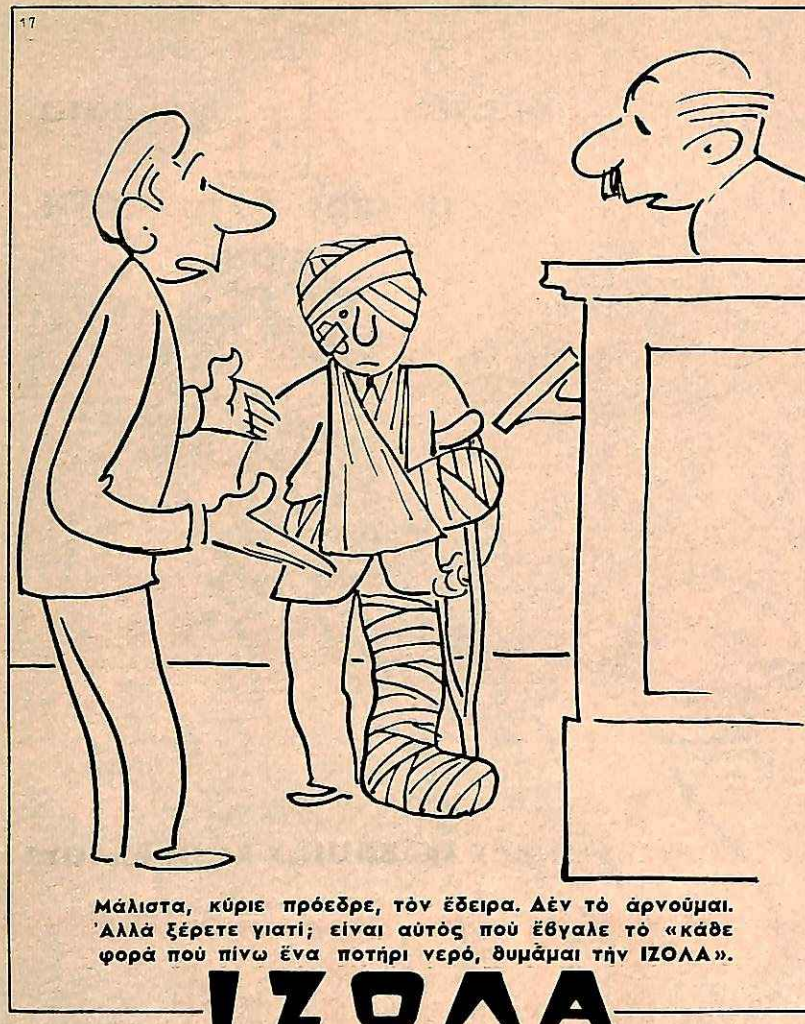
Κεντρική διαχωριστική γραμμή διπλή, ή μὲν μία γραμμή
συνεχής ή δέ ἄλλη διακεκομμένη.
Σημάνει ότι δέν μπορεί να παραβιασθῇ ἀπό τὰ οχήμα-
τα πού ἔχουν πρὸς τὸ μέρος των τήν συνεχῆ γραμμή
καί μπορεί να παραβιασθῇ γιά προσπέρασμα καί μόνον,
ἀπὸ ἐκείνα πού ἔχουν πρὸς τὸ μέρος των τήν διακεκομ-
μένη.

"Όπως, ό ζωγράφος
ώραιοποιεί τό μοντέλλο του,
έτσι κι' έσείς περιποιηθήτε
τή φυσική όμορφιά σας.

"Η πούδρα, τό ρούζ, τό κραγιόν καί τὰ ἄλλα καλ-
λυντικά σας κάνουν πιά όρραία. "Αν τὰ καλλυντικά
είναι ποιότητος, σας κάνουν ἄκόμα πιά όρραία. Καί
ἂν τὰ χρησιμοποιήσετε ὅπως ταιριάζει στόν τύπο
σας, τότε δά γίνεται πολύ όρραία.
"Όλα τὰ καλλυντικά, ἐπιστημονικῶς παρασκευασμέ-
να καί σέ ἄριστη ποιότητα, δά τὰ βρῆτε σέ μεγάλη
ποικιλία στό Φαρμακεία Μαρinoπούλου.

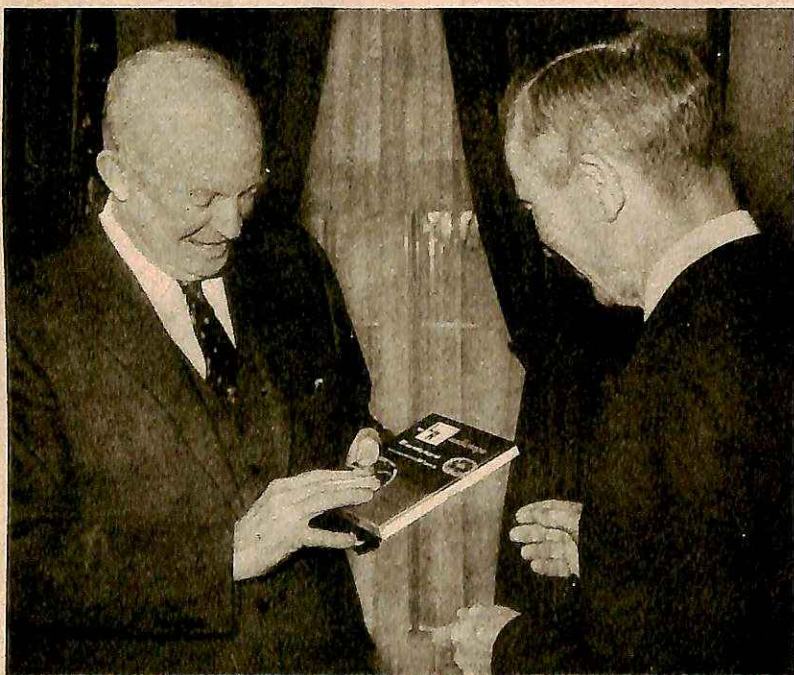
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Μάλιστα, κύριε πρόεδρε, τόν έδειρα. Δέν τό άρνούμαι. Άλλά ξέρετε γιατί; είναι αυτός που έβγαλε τό «κάθε φορά που πίνω ένα ποτήρι νερό, θυμάμαι την ΙΖΟΛΑ».

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Ο Πρόεδρος Άϊζενχάουερ λαμβάνει από τόν Έγυπτιώτην τής Άμύνης Ντόναλντ Κούωρλς τήν πρωτότυπον μαγνητοφωνικήν ταινίαν του μηνύματος του Προέδρου, τό όποιον έστάλη όπίσω εις τήν γήν.

audiotape

Αί καλλίτεροι ταινίαι
μαγνητοφώνου του κόσμου.

audiotape

Γεν. Άντιπροσωπεία
Π. Α. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ
Πανεπιστημίου 16 - Τηλ. 625.181

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ης} ΤΕΧΝΗΣ

Η ΛΙΝΤΑ ΚΡΙΣΤΑΛ ΚΑΙ Ο ΕΤΤΟΡΕ ΜΑΝΙ

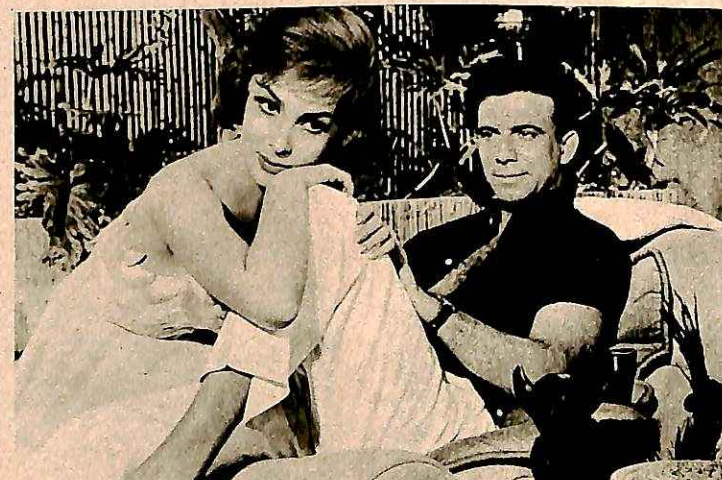
ΟΙ ΕΡΑΣΤΑΙ ΤΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ (THE LEGIONS OF CLEOPATRA)

Πέντε μεγάλες εταιρίες της Άμερικής και της Εύρώπης έδωσαν τό άπαντων τών δυνάμεών τους γιά νά παρουσιάσουν τήν πιο καταπληκτική δημιουργία του 1961. ΟΙ ΕΡΑΣΤΑΙ ΤΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ (THE LEGIONS OF CLEOPATRA), έγχρωμον και σινεμασκοπ, είναι πραγματικά τό πιο μεγαλύτερο επίτευγμα του κινηματογράφου. Μιά κολοσσία παρίστανται συντριπτικού μεγαλείου.

Μέσα σ' έναν άνεμοστρόβιλο από όργανα, ραδιουργίες, έγκλήματα και φλογερούς έρωτες, με πρωταγωνιστάς, τήν πιο σαγηνευτική γυναίκα της Ιστορίας, τήν θρυλική Κλεοπάτρα και τούς μεγάλους κατακτητές που υπέκυψαν στα θέλημά της, τόν Καίσαρα και τόν Άντώνιο, παρελαύνει όλος ό πλοΐτος και ή χλιδή του βασιλείου της Αιγύπτου και όλος ό καταπληκτικός δυναμισμός της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας.

Τόν ρόλο της Κλεοπάτρας έρμηνεύει ή πιο σαγηνευτική στάρ του Χόλυγουντ, ή ΛΙΝΤΑ ΚΡΙΣΤΑΛ και τούς δύο Ρωμαίους στρατηγούς, δύο διάσημοι γόητες της ευρωπαϊκής όθνης, ό ΤΖΩΡΤΖ ΜΑΡ Σ'ΑΛ και ό ΕΤΤΟΡΕ ΜΑΝΙ. Στις γιγαντιαίες σκηνές τών μαχών συμμετέχουν 25.000 κομπάρσοι.

Τό μοναδικό αυτό υπέρθεσμα παρουσιάζουν από τήν Δευτέραν οι κινηματογράφοι ΠΑΝΘΕΟΝ και ΑΣΤΟΡ.

Η ΤΖΙΝΑ ΛΟΛΟΜΠΡΙΓΚΙΤΑ ΚΑΙ Ο ANTONY ΦΡΑΝΤΣΙΟΖΑ

ΖΗΣΕ ΓΥΜΝΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ (GO NAKED IN THE WORLD)

Κυριολεκτικά άφθαστη, ή πιο λατρευτή γόσσα της όθνης, ή μεγάλη ΤΖΙΝΑ ΛΟΛΟΜΠΡΙΓΚΙΤΑ, δημιουργεί ένα μοναδικό θρίαμβο, τόν πιο μεγάλο της κοριέρας της, με τήν άνυπέρβλητη έρμηνεία της, που κατέπληξε όλο τόν κόσμο, στο κολοσσίο δραματικό άριστούργημα ΖΗΣΕ ΓΥΜΝΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ (GO NAKED IN THE WORLD), έγχρωμον και σινεμασκοπ, που παρουσιάζει με υπερφάνεια ή ΜΕΤΡΟ ΓΚΟΛΝΤΟΥ'Ι'Ν ΜΑ-ΠΕΡ σάν μία ταινία εκτός σειράς.

Τόσο ή παγκόσμια κριτική, όσο και τό παγκόσμιο κοινό τό χαρακτηρίσαν όμόφωνα ως τό ωραιότερο αισθηματικό δράμα που έγινε μέχρι σήμερα. Είναι ή συγκινητική έξομολόγησι μιάς γυναίκας που γνώρισε τή ζωή και τόν έρωτα όσο κομμάτι άλλη και μιάς δίνει, με ελκόνες καταπληκτικού ρεαλισμού, τούς πιο δραματικούς ανθρώπινους παλμούς, τις πιο παράφορες έρωτικές στιγμές, τούς πιο θιασους συγκλονισμούς.

Κάθε σκηνή που ξεχειλίζει από έρωτα και πάθος. Τήν άπαράμιλλη ΛΟΛΟΜΠΡΙΓΚΙΤΑ πλαισιώνουν, προσφέροντας όλο τόν δυναμισμό της μεγάλης τέχνης τους, τρεις ότεροχοι συμπρωταγωνιστάι: ό ANTONY ΦΡΑΝΤΣΙΟΖΑ, ό ΕΡΙΝΕΣΤ ΜΠΟΡΓΚΙΝΙΗ και ή ΛΟΥΑΝΑ ΠΑΤΕΝ.

Τήν άσύγκριτη αυτή ταινία, που θα κλεισέτε γιά πάντα στην καρδιά σας, παρουσιάζουν από τήν Δευτέραν, σε μεγάλη κοσμική προεμέρα, οι κινηματογράφοι ΠΑΛΛΑΣ και ΟΡΦΕΥΣ.

(Ανακοινώσεις)

«Ο βίος ανθρώπου δογισμού
και άριθμού δείται πάνν. Ζώ-
μεν δέ άριθμώ και δογισμό».

ΕΠΙΧΑΡΜΟΣ

• Η Γενική Άπογραφή Πληθυσμού - Γεωργίας, θα έφοδιάση τούς έπιχειρηματίας, τούς οικονομολόγους, τούς έπιστήμονας έν γενεί, με νέα στατιστικά στοιχεία, τά όποια είναι άπαραίτητα διά τόν όρθον προγραμματισμόν της άναπτύξεως της Έθνικής μας Οικονομίας.

• Βοηθήστε εις τήν έπιτυχίαν της Άπογραφής της 19ης Μαρτίου 1961.

• Με τήν Κοινωνικήν έπιβολήν, που διαθέτετε, δύνασθε νά ενημερώσετε μεγάλας ομάδας ατόμων, επί της χρησιμότητος της Άπογραφής και της Στατιστικής έν γενεί.

**Η διατιυτική
είναι ή πυξίς
της πορείας του Έθνους**

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1961:
ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ
- ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ
ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ - ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ

Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΤΡΑ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ

Μέ **1** δραχμή **2** γεύματα
με προϊόντα ΓΙΩΤΗ

ΑΝΘΟΣ ΟΡΥΖΗΣ-ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ-ΚΟΡΝ ΦΛΑΟΥΡ

ΓΙΩΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Ι. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Σ' όλο τόν κόσμο...

ένα μαντήλι STOFFELS
μιλάει πιο πολύ από 1.000 λόγια!

Οι κυρίες μπορούν νά βροΐν
μαντηλάκια STOFFELS της τσέπης με
άνεξίτητα χρώματα και πρωτότυπα σχέδια.

Ζητήστε στήν άκρη τό σήμα του έργοστασίου: «ΨΑΡΑΚΙ»

ΣΤΟ ΚΑΪΡΟ ΠΛΗΘΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΛΕΗΛΑΤΗΣΑΝ ΚΑΙ...

(Φωτ. Dalmas)

...ΑΚΟΛΟΥΘΩΣ ΠΥΡΠΟΛΗΣΑΝ ΤΗΝ ΒΕΛΓΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

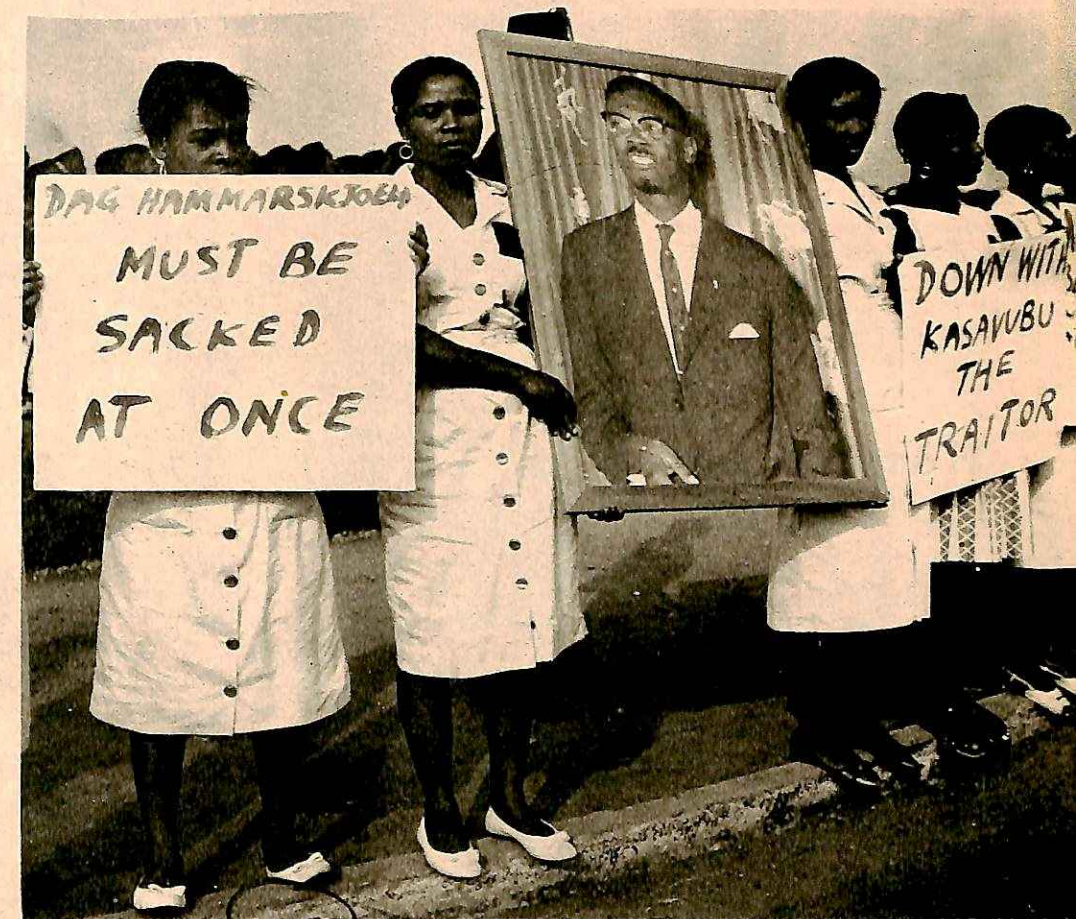
Η δολοφονία του Κογκολέζου ήγέτου Πατρίς Λουμούμπα συνεκίνησε βαθύτατα την παγκόσμια κοινή γνώμη και προκάλεσε έντονες αντιδράσεις σε δεκάδες πόλεις των πέντε ηπείρων. Διαδηλώσεις έγιναν στη Μόσχα, στο Βελιγράδι, στο Άμστερνταμ, στο Παρίσι, στο Δουβλίνο, στη Ρώμη, στην Τεχεράνη, στη Μελβούρνη, στο Δελχί, με στόχο των διαδηλωτών τις βελγικές πρεσβείες και τα προξενεία. Στο Κάιρο τα πλήθη πυρπόλησαν τη βελγική πρεσβεία, ενώ στην Αγκρα της Γκάνα πυροδόλησαν έναντιον της αμερικανικής. Οι Ρώσοι, άλλωστε, δεν έχασαν την ευκαιρία ναβάλουν κατά του Γενικού γραμματέως του ΟΗΕ, κ. Ντάγκ Χάμμερσγκελντ, τον οποίο απέκάλεσαν «λακέ του Ιμπεριαλισμού, συνένοχο και οργανωτή της δολοφονίας». Αυτό δημιούργησε άμνησυχίες για το μέλλον του ΟΗΕ.

«Ο ΧΑΜΜΕΡΣΚΕΛΝΤ ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ» ΟΙ ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ΔΙΑΔΗΛΩΤΑΙ ΜΕ ΠΛΑΚΑΤ

(Paul Popper Photo)

ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ οι ταραχές άρχισαν σαν μια σιωπηλή διαδήλωση της 'Ομοσπονδίας των 'Αφρικανών Σπουδαστών έξω από την βελγική πρεσβεία. 'Αλλά η αστυνομία επενέβη και σε λίγο η έκδηλωση εξελίχθηκε σε βίαιη σύγκρουση. Μεταξύ των διαδηλωτών ήταν και ο Παρισινός δικηγόρος Βερζέ, που τραυματίσθηκε στο κεφάλι (άνω) και που με συμπάθεια υποβαστάζεται από ένα νεαρό 'Αφρικανό σπουδαστή. Διενεργήθηκαν πολλές συλλήψεις (κάτω), προ πάντος έγχρωμων διαδηλωτών.

(Keystone)

ΣΤΗΝ ΑΚΚΡΑ παρήλασαν γυναίκες με μεγάλες φωτογραφίες του νεκρού ήγέτη, ο οποίος μεταβλήθηκε σε σύμβολο όλων των 'Αφρικανών, και με συνθήματα κατά του κ. Ντάγκ Χάμμερσγκελντ και του προέδρου του Κογκρέσου Κασαβούμπου.

Η άπελευθέρωση των Ιωαννίνων

Οι Βασιλείς, ο διάδοχος, οι πριγκίπισσες Σοφία και Ειρήνη και ο πρίγκιπ Πέτρος, κατά την ώρα της στρατιωτικής παρελάσεως, ή όποια έγινε στα 'Ιωάννινα με την ευκαιρία της 48ης επέτειου της άπελευθερώσεως της πόλεως. Έκτος των άλλων έορταστικών εκδηλώσεων στις όποιες παρέστησαν, οι Βασιλείς έκαναν και τα έγκαινία της πινακοθήκης της ήπειρωτικής πρωτεύουσας.

(Φωτ. 'Ελληνικού και Ξένου Τύπου)

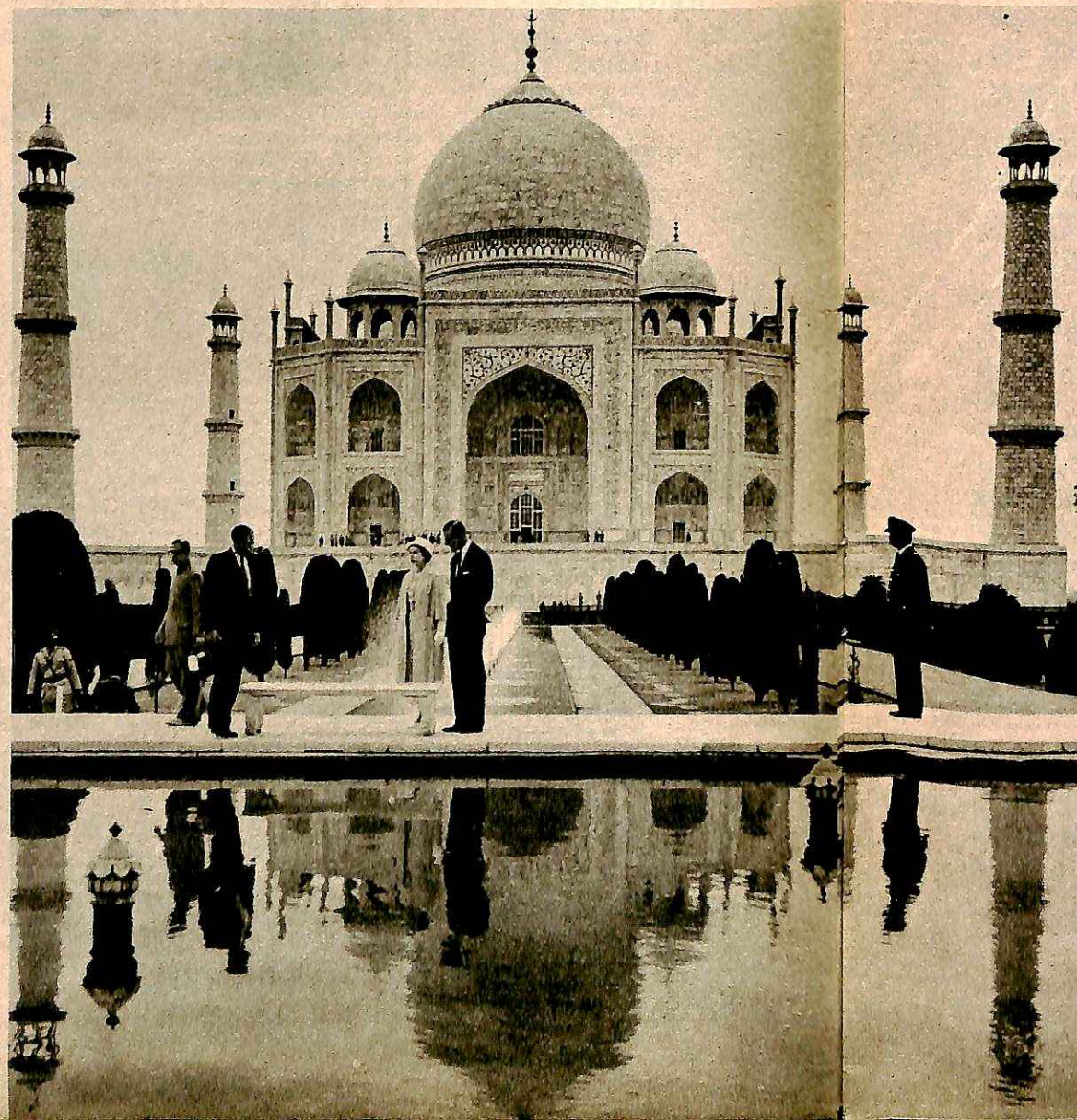
(Central Press)

Το βασιλικό ταξίδι συνεχίζεται

Η βασίλισσα Έλισάβετ ανέλαβε τα ήνία και ώδήγησε αυτοπροσώπως το κομπό μόνιππο (άνω) στο πάρκο του κυβερνητικού μεγάρου της Λαχώρης, όπου έφθασε συνεχίζοντας την περιοδεία της στην 'Ινδία. Ακολούθως έπεσκέφθησαν, με τον δούκα του Έδιμβούργου, και άπεθαύμασαν το περίφημο μανσώλειο Τάτζ Μαχάλ (δεξιά), το άριστούργημα της 'Ινδικής αρχιτεκτονικής, που άνήγειρε τον 17ο αιώνα, προς τιμήν της εύνοουμένης συζύγου του, ό Σάχ Τζόχαν (1627 - 58).

(Berratt's)

(Central Press)

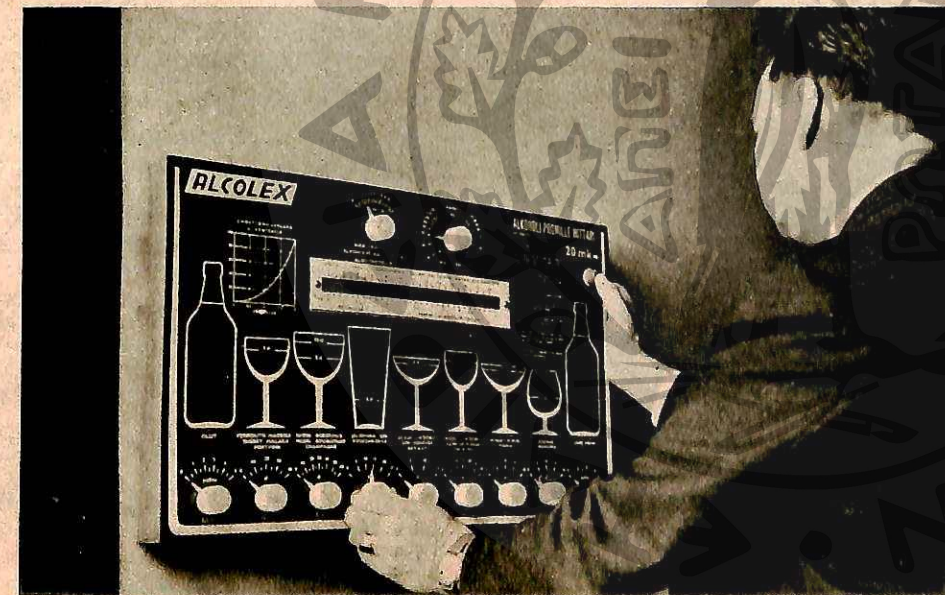
Με πτυχίο

Έξήντησε κάθε άυστηρότητα ή 14μελής έπιτροπή ειδίκων, πριν έκδώση τα άποτελέσματα ένός πρωτοτύπου διαγωνισμού, που έγινε στη Στοκχόλμη. Έλαβαν μέρος σ' αυτόν 958 νέες, που ήθελαν να έργασθούν ως φωτομοντέλα. Τελικά ένεκρίθησαν μόνο 32, οι όποιες προσελήφθησαν από διάφορες εταιρίες. Στην φωτογραφία, οι έπιτυχύσες άναμένουν να πάρουν...τα πτυχία τους.

(Presse Bild)

(Paul Popper Photo,

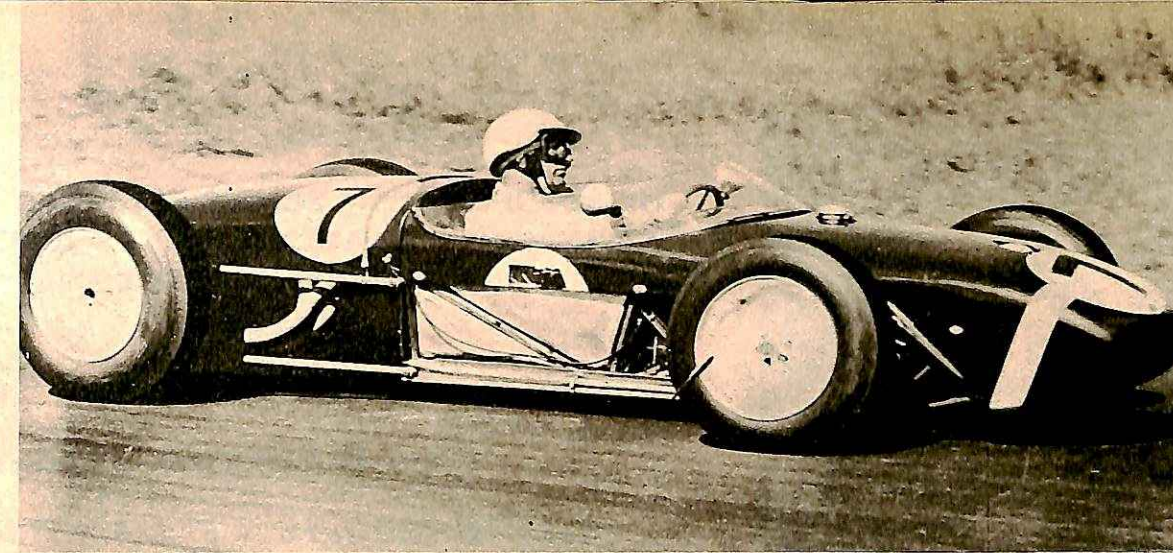

«Μεθυσόμετρον»

Σε διάφορα έστιατόρια και νυκτερινά κέντρα του Έλσίνκι έγκατεστάθη μια συσκευή ή όποια, όταν έρωτηθή (άντί μικρού νομίσματος), έπαντά αν ό ενδιαφερόμενος είναι μεθυσμένος και αν μπορεί να οδηγεί αυτοκίνητο. Προϋποτίθεται, δέβαια, ότι ό ενδιαφερόμενος θα πή την άλήθεια στη συσκευή, γυρίζοντας τα κατάλληλα κουμπιά που άναφέρονται στο είδος και στην ποσότητα του καταναλωθέντος ποτού, στο φύλο και στο βάρος του. Η συσκευή αυτομάτως τον πληροφορεί για την ποσότητα άλκοολ που έχει στο αίμα του και πόσο θα περιμένη για να εξατμισθ.

Ο άσσος

Με μεγάλη άνεση κατέλαβε την πρώτη θέση ό διάσημος πρωταθλητής Στέφολινγκ Μόσ, στις αυτοκινητοδρομίες των 100 μιλίων, που διεξήχθησαν προσφάτως στο Σίδνεϋ της Αυστραλίας. Μοναδική δυσκολία που άντιμετώπισε ό Βρετανός άσσος ήταν ή άφάνταστη... ζέστη (43° υπό σκιάν).

(Central Press)

(Giancolombo)

«ΖΗΤΩ Ο ΑΡΜΙΣΤΡΟΝΓΚ» ανέγραψε στο κεφάλι της, αφού πρώτα το ξύρισε, μία έξαλλη θαυμαστιά του. Συγχρόνως όμως ζήτησε ένα αυτόγραφο στο μέτωπό της

(Polfoto)

(Berratt's)

Η λατρεία του «Σάτσο»

Πυκνή όμιχλη έμπόδισε γιά λίγο την άφιξη του Λούις "Αρμίστρονγκ στην Κοπεγχάγη και δημιούργησε στους αμάντζερ» άνησυχίες βτι θα καθυστερούσε ή σκανδιναβική περιοδεία του. Άλλά οι άνεμοι άπεδείχθησαν θαυμασται του βασιλέως της κορνέττας. Η όμιχλη διαλύθηκε γρήγορα κι ό «Σάτσο» έφθασε και ό θρυλικός «Σάτσο» έφθασε σπών προορισμό του

«Κίνγκ - Κόνγκ»

Ένα από τ' αστέρια της ήμέρας στό Λονδίνο είναι ή Πέγκυ Πάγκο, πρωταγωνίστρια στό περίφημο πιό «Κίνγκ - Κόνγκ», πού άνέβασε τό νοτιοαφρικανικό συγκρότημα μουσικής τζάζ εις τό «Πρίνσεζ Θήατερ».

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ • ΞΕΝΑ • ΕΛΛΗΝΙΚΑ • ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ • ΚΛΑΣΣΙΚΑ ΕΡΓΑ • ΔΟΚΙΜΙΑ • ΑΡΘΡΑ • ΜΕΛΕΤΕΣ

Τα καλύτερα Έθηνικά και ξένα βιβλία τὰ βρίσκετε στις Έκδόσεις «ΓΑΛΑΞΙΑ»

ΣΕ ΕΚΤΑΚΤΩΣ ΕΠΙΜΕΛΗΜΕΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕ ΜΟΝΟΝ 15 ΔΡΑΧ.

• Υπάρχει στην Ελλάδα το καλό και φθινό βιβλίο, και υπάρχει και το αναγνωστικόν κοινό που το εκτιμά, το αναγνωρίζει και το υποστηρίζει. Οι «Έκδόσεις ΓΑΛΑΞΙΑ», κλείνουν μόλις δύο μηνών ζωήν (κυκλοφόρησαν λίγο πριν από τις εορτές) και ήδη ανατυπώνουν βιβλία τα οποία έχουν εξαντληθή. Έχουν πωλήσει δηλαδή από 5.000 αντίτυπα κάθε βιβλίου σε ΔΥΟ ΜΗΝΕΣ!

• Αρχίστε από τώρα να σχηματίζετε μια βιβλιοθήκη, την βιβλιοθήκη της προτιμήσεώς σας, διαλέγοντας από τα βιβλία των Έκδόσεων «ΓΑΛΑΞΙΑ». Κάθε μήνα, πέντε ή έξη διαφορετικά βιβλία θα αναγγέλλωνται και θα κυκλοφορούν, και μέσα σ' αυτά θα υπάρχουν τα βιβλία που θα σχηματίσουν την ΔΙΚΗ ΣΑΣ βιβλιοθήκη. Παρακολουθείτε τας εκδόσεις μας: "Ήδη μέσα στα πρώτα βιβλία θα υπάρχουν ασφαλώς ώρισματά που σας ενδιαφέρουν.

ΣΤΙΣ ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ, ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

Η ΠΑΠΙΣΣΑ ΙΩΑΝΝΑ, Έμμ. Ροίδη — ΛΟΥΚΗΣ ΛΑΡΑΣ, Δ. Βικέλα — Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ, Περ. Γιαννόπουλου — ΤΟ ΜΗΔΕΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΕΙΡΟΝ, Άρθουρ Κάιστλερ — Ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ, Ντοστογιέφσκυ — Ο ΤΥΦΩΝ, Τζόζεφ Κόνραντ — ΧΑΜΕΝΟΣ ΟΡΙΖΩΝ, Τζέιμς Χίλτον — ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ, Θ. Παπακωνσταντίνου — Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΡΕΝΟΥΑΡ, Άμπρουάξ Βολλάρ — ΤΟ ΝΤΟΥΕΤΤΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ, Χίλντα Λώρενς — ΨΥΧΩΣΙΣ, Ρόμπερτ Μπλότς — ΕΝΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΣΤΗ ΒΕΡΟΝΑ, Σάρλ Έσμπραγιά — ΦΟΝΟΣ ΣΤΗ ΤΖΑΜΑΪΚΑ, Μ. Έμπερχαρτ.

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΑ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ, Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ «ΓΑΛΑΞΙΑ», ΟΔΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 57, 1ος ΟΡΟΦΟΣ.

Άρθρο του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Το τέρας που λέγεται κράτος

του ζητούμε διαρκώς περισσότερα μās παίρνει διαρκώς περισσότερα

Εάν παρακολουθήση κανείς προσεκτικά τας έφημερίδας, θα διαπιστώση ότι σημαντικόν μέρος της έσωτερικής ειδησεογραφίας των άποτελείται από αίτήματα τάξεων, όμάδων, κατηγοριών και άτομων προς τό κράτος και ότι όσον παρέρχεται ό καιρός πόσον αύξάνει ό αριθμός και ή ποιιλία των αιτημάτων αυτών. Μέχρι πρό μερικών δεκαετηρίδων τά κύρια καθήκοντα του κράτους ήσαν ή πρόσασις της έθνικής ανεξαρτησίας και της εδαφικής άκεραιότητος, ή άπονομή της δικαιοσύνης, ή παροχή της παιδείας εις τό έθνος, ή τήρησις της έννομου τάξεως και ή διασφάλισις των άτομικών έλευθεριών των πολιτών.

Με την πάροδον του χρόνου όμως και υπό την επίδρασιν σοβαρών ιστορικών κλυδωνισμών και διαφόρων θεωριών διευρλώθησαν σιγά - σιγά νέα αντίληψεις περί της άποστολής του κράτους. Και εις τά βασικά καθήκοντά του προσετέθησαν πλείστα άλλα, τά όποια είτε ήναγκάστη νά τ' άποδεχθώ, είτε πιέζεται νά τά έκπληρώ έκτάκτως, μολοντί κείνται έξω της άρμοδιότητός του. Έφθάσαμεν έτσι σήμερα νά θεωρούμεν τό δημόσιον ταμείον περίπου ως έφεδρικόν ταμείον κάθε πολίτου και τό κράτος σαν ένα είδος φιλανθρωπικής οργάνωσης, προσωρισμένης νά καλύπτει τας πάσης φύσεως ανάγκας των ιδιωτών.

Δέν είναι παράδοξον ν' άπευθύνωνται προς τό κράτος διά την βελτίωσιν των άποδοχών των οι λειτουργοί του ή οι λειτουργοί των οργανισμών δημόσιου δικαίου, έφ' όσον είναι από την άποψιν των σχέσεων εργασίας εργοδότης των. Ούτε ν' αναμένεται ή βοήθειά του εις περιπτώσεις μεγάλων καταστροφών — όπως οι σεισμοί ή άλλαι θεομηνίαι, πού πλήττουν σημαντικά τμήματα του πληθυσμού. Η ένίσχυσις εις τοιαύτας περιπτώσεις των παθόντων άποτελεί έθνικην ανάγκην και συμπίπτει άπολύτως με τό συμφέρον όλοκλήρου του έθνους. Τό παράδοξον — και επικίνδυνον — είναι ότι γίνονται προεκτάσεις της άρχής αυτής προς όλας τας κατευθύνσεις.

Τώρα έχει γενικευθή ή αντίληψις ότι κάθε άτυχία και κάθε ανάγκη πρέπει νά καλύπτεται υπό του κράτους. Έξερριζώθησαν μερικά έλαιόδευδρα εις μίαν περιοχήν; Πρέπει νά σπεύσῃ τό κράτος και νά ένισχύσῃ τοὺς ζημιωθέντας. Άπέδωσε κάπου ή έσοδεία όλιγώτερα του συνήθους; Όφείλει νά συμπληρώσῃ τά κενά τό κράτος. Παρήχησαν περισσότερα των άναγκαιούντων και έπρεσαν αι τιμαί; Όποχρέωσις του κράτους είναι ν' αγοράσῃ τά πλεονάσματα εις καλὰς τιμάς. Δέν ήμπορεί ένας οικογενειάρχης νά θρέψῃ τά παιδιὰ του — πού τά άραδιάζει άσυλλόγηστα; Πταίει τό κράτος. Δέν πηγαίνουν καλὰ οι δουλιές αυτής ή εκείνης της κατηγορίας των επιχειρηματιών; Έπιβάλλεται νά τοὺς βοηθήσῃ τό κράτος. Δέν καταναλίσκονται όλα τά παραγόμενα πωλερικά, τά χοιρινά, τά δοπρια, οι πατάτες, τό ρύζι κλπ.; Πρέπει νά επέμβῃ τό κράτος και νά υποχρεώσῃ τοὺς πολίτας νά τρώγουν όχι ό,τι θέλουν αυτοί, αλλά ό,τι συμφέρει εις τοὺς πτηνοτρόφους, τοὺς χοιροτρόφους, κλπ.

Έλλειψις συνειδήσεως

Ενα δείγμα πολύ χαρακτηριστικόν της έπικρατούσης νοοτροπίας είναι αι αντίδρασεις αι σχετικαί με τό θέμα της εργατικής κατοικίας. Έδω και μερικά χρόνια τό κράτος άπεφάσισε νά θέσῃ εις εφαρμογήν ένα πρόγραμμα βαρβαρικής στεγάσεως των εργατοπαλλήλων. Είναι πενιχρόν — έν συγκρίσει με τας ύφισταμένας ανάγκας — τό πρόγραμμα αυτό, διότι κάθε χρόνον διανεμόμενοι 2.000 περίπου σπίτια. Η διανομή γίνεται διά κλήρου μεταξύ των συγκεντρούντων ώρισμένας προϋποθέσεις και ώρίσθη όπως οι έννοούμενοι της τύχης, από της έγκαταστάσεώς των εις τό διαμέρισμα, πού άποτελείται από τρία δωμάτια και κουζίνα, καταβάλλουν ως τοκοχρεώσιον 250 δραχμάς μηνιαίως. Πώς έδέχθησαν οι τυχηροί την βοήθειαν αυτήν του κράτους, πού τοὺς έκαμνεν ιδιοκτήτας με μίαν μικράν εισφοράν, ή όποια αντιπροσωπεύει τό ένόικιον ενός δωματίου — τρώγλης, όπου θα έμεναν προηγουμένως;

Έπανεστάτησαν. Καί άλλοι μὲν έγκατεστάθησαν και δέν καταβάλλουν τό τοκοχρεώσιον — ύπολογίζοντες εις τὸν θόρυβον, πού θα προκληθῇ αν τό κράτος τοὺς άποστεγάσῃ βιαίως, όπως είναι λογικόν —, άλλοι δέ ήρχισαν νά φωνασκοῦν και επέτυχαν μειώσιν του τοκοχρεωσίου εις 150 δραχμάς μηνιαίως. Έτσι όμως τό στεγαστικόν πρόγραμμα είναι πολύ δύσκολον νά συνεχισθῇ. Άλλά οι εύνοηθέντες έως τώρα από την τύχην άδιαφ

ρουν διά τοὺς άλλους, πού έχουν επίσης ανάγκην στεγάσεως και πού διατηροῦν την έλπίδα νά έλθῃ ή σειρά των. Αι αντίδρασεις αὗται άποδεικνύουν ότι ούτε ταξική συνειδησις, ούτε συνειδησις πολίτου, ούτε αίσθημα στοιχειώδους ανθρωπίνης αλληλεγγύης υπάρχει. Καί ότι όλοι καταδοκούν πως θα βάλλουν εις τό χέρι τό κράτος.

Είναι πολύ δύσκολον νά καταπολεμηθῇ αὗτη ή νοοτροπία. Άντιθέτως, ένισχύεται με την πάροδον του χρόνου. Καί καλλιεργείται έντατικώς από διαφόρους παράγοντας — «πολιτευσόμενους», «συνδικαλιστάς» πάσης μορφῆς κλπ. —, οι όποιοι χρησιμοποιοῦν ως πολύ εύκολον μέσον άποκτήσεως συμπαθειών, επιρροῆς και ισχύος όχι άπλως την ύποστήριξιν, αλλά την συνεχή επινόησιν αιτημάτων και οι όποιοι τάσσονται επί κεφαλῆς των «έξ επαγγέλματος» και δημιουργοῦν συνεχῆς πιέσεις. Διά την δημιουργίαν της καταστάσεως αὗτης δέν είναι μικρά και ή εύθύνη του τύπου, ό όποιος έχει βασικώς την ιδιότητα της επινειρήσεως και ως έκ τούτου όχι μόνον δημοσιεύει — έκ καθήκοντος — τά διατυπούμενα αίτήματα, αλλά και υποστηρίζει τά περισσότερα εξ αυτών, έν πάση δε περιπτώσει άποφεύγει συνήθως, δι' εύνοήτους λόγους, νά επικρίνῃ και ν' άποδοκιμάσῃ και τά πλέον παράλογα.

Τό «ψυχρότερο τέρας»

Ζητούντες όμως όλονέν περισσότερα από τό κράτος και υποχρεώνοντες αὐτό νά έπωμίζεται νέα συνεχῶς υλικά θάρη, τοὺς δίδομεν τό δικαίωμα νά έπεμβαίνῃ διαρκῶς βαθύτερα εις τά της ζωῆς μας. Αι πληθυνόμεναι υποχρεώσεις δημιουργοῦν πῶς ήμεναις ανάγκας υλικῶν μέσων. Καί τά υλικά μέσα τό κράτος τά άντλεῖ από τοὺς πολίτας: δέν τά παράγει τό ίδιον. Έχομεν έτσι σταθεράν αύξησιν της άμέσου και της έμμέσου φορολογίας — πρό πάντων της έμμέσου, πού πλήττει κυρίως τας μεγάλας μάζας —, επινόησιν διαφόρων τύπων περαιτέρω αταμυζήσεως των πολιτών (έκτακτοι εισφοραί, ειδικὰ πρόσθετα ποσοστά επί ύπαρχόντων φόρων κλπ.) και μερικὴν λιποταξίαν του κράτους από τά θεμελιώδη καθήκοντά του. Δημιουργείται έτσι ένας φαύλος κύκλος. Δυσφοροῦν όλοι, άπαιτοῦν όλοι και χαλαίνουσ όλοι.

Τό κράτος, έπειτα, είναι άπρόσωπος έννοια, ένσάρκωνεται όμως από πρόσωπα. Καί τά πρόσωπα αὗτά δέν είναι ούτε άγιοι, ούτε ιεραπόστολοι. Έπωφελοῦνται του σταθερώς διογκουμένου κρατικού παρεμβατισμοῦ, διὰ ν' αύξήσουν τας άρμοδιότητάς των, νά προσθέσουν νέα δικαιώματα, ν' άποκτήσουν μεγαλυτέραν ισχύν. Άνθρώπινον είναι και αὐτό και άναπόφευκτον. Ό παλίτης, όμως, έτσι χάνει σιγά - σιγά την αὐτοτέλειάν του. τίθεται εις εξάρτησιν από την βούλησιν τρίτων, συνήθιζει εις την παρασιτικὴν δράσιν, χαλαρώνει τας δημιουργικὰς πρωτοβουλίας του και άφήνει την άρετήν του άτομικοῦ προγραμματισμοῦ ν' άδρανῇ. Η γενικωτέρα ζημία είναι σοβαρά και προφανής. Έχει καταστήσει όμως άναπόφευκτος.

Ό σύγχρονος άνθρωπος, με τό νά ζητῇ τά πάντα από τό κράτος και νά τό εισάγῃ όλονέν περισσότερον εις την ζωήν του, άπαλλοτριώνει άνεπαίσθητος, αλλά σταθερῶς τμήματα της έλευθερίας του, την όποιαν ως γνωστόν δέν χαιρέται από πολλών αιώνων. Πρόσφατον σχετικώς άπόκτημα είναι ή έλευθερία αὗτη. Άντι όμως νά επιδιώκωμεν την ζηλότυπον διαφύλαξιν της και την διεύρυνσιν της, φαίνεται ότι την έβαρύνθημεν. Δέν αντιλαμβάνομεθα ότι, όσον αύξάνουσ αι άπαιτήσεις μας από τό κράτος και διογκοῦνται τά καθήκοντά του και αι άρμοδιότητές του, τόσο ένισχύονται ό τομείς της έλευθερίας δράσεως και ανάπτυξεως του άτόμου, ένισχύονται τά δικαιώματα των κυβερνώντων και αύξάνει ή έφεσις της δυνάμεως και της επιβολῆς. Η εξέλικτικὴ πορεία εις την όποιαν έχομεν εισέλθει — πορεία άδιακόπου γιγαντώσεως του κράτους, του «ψυχρότερου από όλα τά τέρατα» — δημιουργεί πολύ δυσόϊονον προοπτικὴν διά την μοίραν του ανθρώπου.

Handwritten signature or mark.

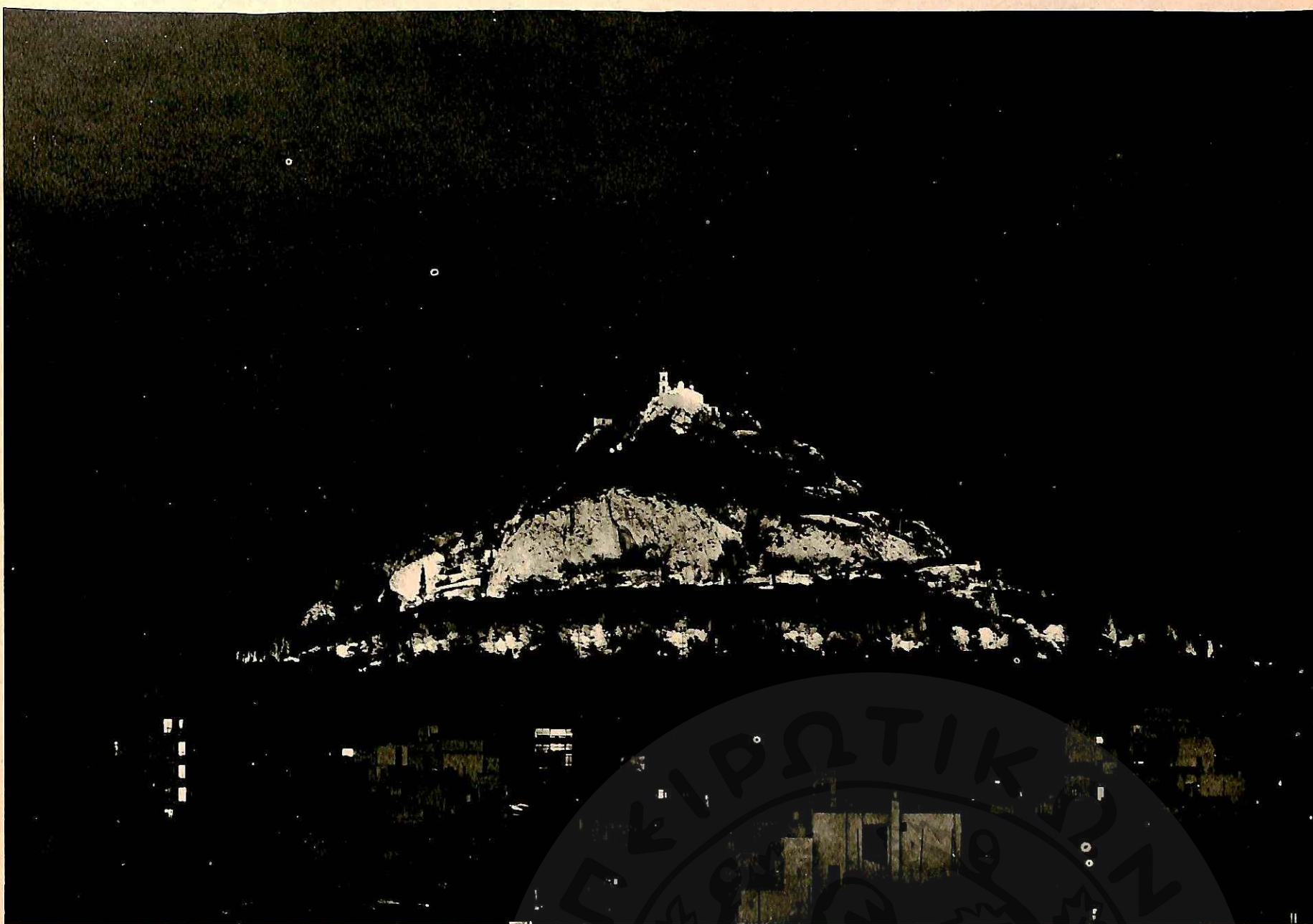
‘Ο Λυκαβηττός χωρίζει τοὺς Ἀθηναίους

Θ' ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΜΟΝΤΕΡΝΟΥΣ Ο ΑΓ ΓΕΩΡΓΙΟΣ;

ΘΑ ΑΞΙΟΠΟΙΗΘΗ

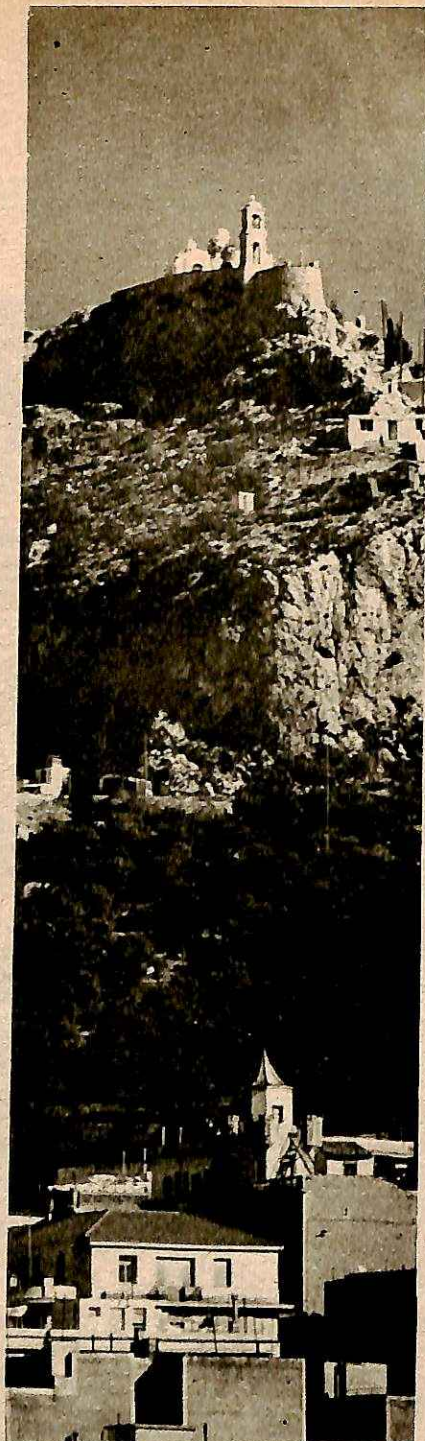
...ἐπὶ τέλους, ὁ Λυκαβηττός ἂν ἀποκτήσῃ ἓνα ἐναέριο τραινάκι καὶ ὠραῖα κέντρα ἀναψυχῆς γιὰ ὅσους τὸν ἐπισκέπτονται - ὑποστηρίζουν οἱ ἄρ-

μόδιοι ποὺ θέλουν νὰ προσθέσουν ἓνα τουριστικὸ μαγνήτη στὴν καρδιά τῆς Ἀθήνας - ἐνῶ ἄλλοι μὲ βαρύνουσα γνώμη, τονίζουν ὅτι μὲ τὰ ἔργα αὐτά...

ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΗ

Τὸ πρῶτο δῆμα ἦταν ἡ φωταγωγή τοῦ λόφου, ποὺ ἔγινε μὲ ταχύτητα πράγματι ἀμερικανική, ὥστε νὰ παραδοθῇ ὁ Λυκαβηττός στὸν θαυμασμό τῶν πιστῶν που πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα. Αὐτὸ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μικρὰ ἐκεῖνα θαύματα, ποὺ γίνονται στὸν τόπο αὐτὸ χωρὶς νὰ τὰ περιμένῃ κανεὶς. Μέσα σὲ εἴκοσι μέρες ἔγιναν ὅλα ὅσα ἐπρεπε νὰ γίνουν, παραγώθηκαν στὴ γῆ ηλεκτρικὰ καλώδια συνολικοῦ μήκους πέντε χιλιομέτρων, ἔγινε ἡ ἐγκατάσταση ἑνὸς ηλεκτρικοῦ ὑποσταθμοῦ ποὺ θὰ τροφοδοτοῦσε ὅλο τὸ σύστημα, στήθηκαν 300 προβολεῖς σὲ τρία διαφορετικὰ ὕψη καί...
«Ἐγένετο φῶς». Ξαφνιασμένοι, κατάπληκτοι, θαμπαμένοι ἀπὸ τὴν ξαφνικὴ φωταγία, οἱ Ἀθηναῖοι ζάρωσαν τὰ φρύδια τους ἐτοιμοὶ νὰ γκρινιάσουν καί, στὸ τέλος, ὅλοι, ἢ τουλάχιστον οἱ περισσότεροι, συμφώνησαν ὅτι ὁ φωτισμένος Λυκαβηττός ἦταν γιὰ τὴ νυχτερινὴ πόλη μιὰ νύκτα πολιτισμοῦ, ἑνὸς τόνου αἰσιοδοξίας. Ὡς τὰ περασμένα Χριστούγεννα ὁ Λυκαβηττός ὑπῆρχε μόνο τὴν ἡμέρα. Τώρα, σὰ νὰ τὸν ἀγγίξῃ ξαφνικὰ τὸ μαγικὸ μπαστουνακί κάποιου ζηλοτύπου μάγου ποὺ τὸν κρατοῦσε ἀόρατο τὶς νύχτες, ξεπήδησε μέσα ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία, πήρε σάρκα καὶ ὀστά, ἔγινε ἓνα ἀνάγλυφο καὶ λαμπρὸ πρόσωπο, ποὺ πήρε τὴ θέση του ἀνάμεσα στὰ σύμβολα τῆς ἀττικῆς νύχτας.
Αὐτὸ ποὺ ὅλοι πρόσεξαν, εἰδικοί καὶ μὴ, ἦταν ὅτι ὁ ὑπεύθυνος μηχανικός δὲν μεταχειρίσθηκε κανένα ἐντυπωσιακὸ ἐφέ, δὲν ἀνακάτεψε στοὺς προβολεῖς χρώματα (τὰ χρώματα ποὺ φαίνονται εἶναι τὰ φυσικὰ τοῦ λόφου), δὲν θέλησε νὰ νοθεύῃ τὴν ἀγνότητα τοῦ κλασσικοῦ τοπίου. Ἔδωσε τὸν Λυκαβηττὸ χωρὶς μακιγιάζ, ἀπλὰ καὶ πειστικά, διακριτικά, ἀλλὰ ὀχι ἄτονα. Αὐτὸ γιὰ τὴν ἐποχὴ στὴν ὁποία ζοῦμε, ἐποχὴ ζωρῶν καὶ ἀκαλαίσθητων τόνων (δρα καὶ φωτεινὲς διασημίσεις τῆς νυχτερινῆς Ἀθήνας) ἀποτελεῖ ἓνα παράδειγμα γιὰ μίμηση.

ρα σιγά - σιγά) και μερικά άλλα. Ένα από αυτά τα άλλα, τα λιγότερο σοβαρά και μεγάλα, είναι ο Λυκαβηττός, που απειλείται επί μισό αιώνα με κάποιο σχέδιο προσεγγίσεως της κορυφής του, χωρίς να γίνεται τελικώς τίποτε. Η ιδέα ριχτηκε για πρώτη φορά το 1906, όταν ήταν ακόμη δήμαρχος ο Σπυριδών Μερκούρης, και δουλιάζε όταν ακούσθηκαν οι ποδοί αντίρρησης των αίσθητικών και των αρχαιολόγων, που ήθελαν να μείνει ο Λυκαβηττός «όπως είναι». Από τότε η ιδέα έρχεται κάθε τόσο στην επικαιρότητα, γίνεται κάποια συζήτηση, ακούγονται οι γνωστές αντιρρήσεις και τα σχέδια θάβονται σε κάποιο ντουλάπι κάποιου υπουργείου, για να ξαναβγούν στην επιφάνεια όταν αλλάξει ο υπουργός ή όταν ανακατευθ στην υπόθεση κάποιος δραστήριος επιχειρηματίας.

Τί ακριβώς συμβαίνει με τον Λυκαβηττό και τα σχέδιά του; Τίποτε περισσότερο από αυτό που συνέβη όταν ξεφύτρωσε εκείνη η πολυκατοικία που έκρυβε την 'Ακρόπολη ή όταν άρχισε να χτίζεται το ξενοδοχείο του Σουνίου ή και από αυτό που γίνεται γενικά κάθε φορά που πρόκειται να αλλάξει κάτι στη φυσιογνωμία της 'Αθήνας. Είναι το αιώσιο πρόβλημα του πώς πρέπει να συνεχιστεί να ζει αυτή η πόλη, ένα πρόβλημα χωρίς τέλος. Κάθε φορά που πρόκειται να γίνει κάτι, ανάβει πάλι η μάχη, γίνεται κάποιος θόρυβος, ή νίκη στεφανώνει τέλος μια από τις δύο παρατάξεις, αλλά κανείς δεν μένει ικανοποιημένος.

Αυτή η ίδια μάχη συνάπτεται τώρα για τον Λυκαβηττό. Από τη μία πλευρά θρσίζονται οι τολμηροί, οι μοντέρνοι, οι άνθρωποι της εποχής, που θέλουν να αξιοποιήσουν κάθε γωνία της 'Αθήνας, κάθε βράχο (ιερό και μη) και θα ήθελαν ίσως να δώσουν ένα μικρό άστυον και στην 'Ακρόπολη, για να την προσέδουν βολική και έτοιμη στους τουρίστες. Από την άλλη, οι συντηρητικοί, οι ευαίσθητοι, οι θεματοφύλακες της παραδόσεως, που δίνουν μια απελπισμένη μάχη κάθε φορά που γεννιέται ένα ζήτημα, που φωνάζουν διαρκώς, χωρίς τις περισσότερες φορές, να τους ακούει κανείς. Και στη μέση της μάχης αυτής της φασαρίας, κατάπληκτο και κάπως ζαλισμένο, στέκεται το κοινό, που δεν ξέρει βέβαια όσα ξέρουν οι αρμόδιοι και οι ειδικοί, αλλά έχει μια άμυδρη έντυπωση ότι αυτή η πόλη εξελίσσεται περίπου κατά τύχη, ότι δεν υπάρχουν ώριμοι σταθεροί κανόνες που να προστατεύουν τη φυσιογνωμία της, αλλά ότι κάθε φορά δημιουργείται και μια νέα συνταγή, για να μπαλώσει την κατάσταση. Έν τώ μεταξύ...

...Και ενώ ο γενικός γραμματέας του Τουρισμού κ. Φωκάς, έπηρεασμένος ίσως από την αντίδραση και τον θόρυβο, τονίζει ότι «δεν ελήφθη ακόμη οριστική απόφαση περί των προσκείμενων, ανεπίσημα ένα νέο εμπόδιο που, χωρίς να είναι βέβαια ανυπερβλήτο, δημιουργεί διά τους αρμοδίους νέους πονοκεφάλους. Το 1955, όταν ο Τουρισμός ανέκρινε για πρώτη φορά το θέμα του τελεφερίκ, είχε ενδιαφερθεί ένας δήμιος 'Ελλήνων επιχειρηματιών του εξωτερικού και φαίνεται ότι τα πράγματα είχαν προχωρήσει αρκετά.

Υπεγράφη μάλιστα και μια σύμβαση, η οποία έποικετο να κατατεθεί στη Βουλή για να κυρωθεί. Δεν κατετέθη όμως. Κάπου σκόνταψε η υπόθεση, κάτι την εσταμάτισε και η κίνηση διεκόπη. Ακολούθησαν πολιτικά γεγονότα, η κυβερ-

νηση Καραμανλή προέκρινε έκλογες, εξέλεξε νέα κυβέρνηση, νέα πρόσωπα και νέο ενδιαφέρον γεννήθηκε για το τελεφερίκ. Ο νέος υπουργός άναμινύεται στην υπόθεση. Πού είχαμε σταματήσει; Στην κύρωση της συμβάσεως από τη Βουλή. Για να ξαναδιαβάσει τη σύμβαση. Μελετάται ξανά η σύμβαση, ανακαλύπτονται διάφορα σημεία που θα έπρεπε να αλλάξουν, γίνονται διαστικαί οι αλλαγές, η στιγμή της οριστικής συμφωνίας πλησιάζει, αλλά δεν φθάνει ποτέ. Κάποιος θεός της 'Αττικής φαίνεται να έχει καταρασθή το τελεφερίκ και να μη το αφήνει να προκύψει. Την τελευταία στιγμή, δώδεκα παρά πέντε, οι διαπραγματεύσεις ναυαγούν «περιέργως και αβυσσικώς», όπως κατήγγειλε ο εκπρόσωπος των ομογενών επιχειρηματιών ύφηγητής του πανεπιστημίου κ. Μανιατόπουλος.

Τί συνέβη; Η εξήγηση που δίδεται από τον γενικό γραμματέα του Τουρισμού είναι αυτή: «Είχαμε συμφωνήσει σε όλα, έκτος από τον χρόνο διαρκείας της συμβάσεως, που θα καθοριζόταν με βάση τον άριστον των ατάμων που θα μετεκινούντο με το τελεφερίκ. Αυτό όμως το τελευταίο στοιχείο ήταν αδύνατον να καθορισθεί και κατόπιν τούτου ο Τουρισμός απέφασε να αναλάβει το έργο μόνος του, δεδομένου ότι η διαπαιγ του δεν θα υπερέβαινε την δαπάνη άλλων έργων που επωμιώθησαν και καιρούς».

Αυτά λέγει ο κ. Φωκάς. Έν τώ μεταξύ, ο δήμιος των ομογενών προσέφυγε στο Συμβούλιο της 'Επικρατείας και ζητεί ως αποζημίωση 1.000.000 δραχμές.

Αυτά είναι συνοπτικώς τα στοιχεία που συνθέτουν σήμερα το πρόβλημα του Λυκαβηττού και των έργων που θα γίνουν στην κορυφή του, αν γίνουν. Το πρόβλημα εξακολουθεί να συζητείται, τίποτε ακόμη δεν είναι βέβαιο και οριστικό και υπάρχει η πληροφορία ότι η αντίδραση έχει επεκταθεί και σε μέλη του διοικητικού συμβουλίου του ΕΟΤ, που είναι το αρμόδιο να κρίνει αν θα γίνουν τελικώς το τελεφερίκ και τα κέντρα του Λυκαβηττού.

Άσχετα, πάντως, από την εξέλιξη που θα έχει το ζήτημα, οι απαντήσεις των προσωπικοτήτων (κατ' εξοχήν αρμοδίων και ειδικών), που φιλοξενούνται στη συνέχεια της έρευνάς αυτής, αποτελούν ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον άθροισμα γνώμων, που θίγουν κάθε πλευρά του ζητήματος. Άπαντούν κατά σειράν ο Δήμαρχος 'Αθηναίων κ. 'Αγγελος Τσουκαλάς, ο γενικός γραμματέας του ΕΟΤ κ. Ν. Φωκάς, ο διευθυντής Σχεδίου Πολέως του Δήμου 'Αθηναίων, αρχιτέκτων - πολεοδόμος κ. Κ. Μπίρης, ο διευθυντής του Πολεοδομικού Γραφείου του υπουργείου Οικισμού κ. Π. Βασιλειάδης, ο ομότιμος καθηγητής του Πολυτεχνείου κ. Δ. Πικιώνης και ο αντιπρόεδρος της «Κοσμητείας Τοπίου και Πόλεως» αρχιτέκτων - πολεοδόμος κ. 'Αγγελος Σιάγας:

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

«Ο Δήμος 'Αθηναίων δεν ετηρήσει ενήμερος των μελετών και των σχεδίων δια την διαμόρφωσιν του Λυκαβηττού. Από πάς αναγραφείσας εις τας έφημερίδας σχετικές πληροφορίες έλαθεν αφορμήν το Δημοτικόν Συμβούλιον και έπεληθή το θέματος εις μίαν εκ των τελευταίων αυτού συνεδριάσεων, κατά την οποίαν η μὲν συζήτησις επί της ούσιας ανέβληθη, δια να συγκληθώσιν εν τώ μεταξύ τα άπαντούμενα στοιχεία, το Συμβούλιον όμως διεμαρτυρήθη διότι δεν ελήφθη η γνώμη του δήμου, έστω και κατά το στάδιον των προκαταρκτικών συζητήσεων, επί τσών σοβαρών θέματος αφορώντων την πόλιν.

«Και αυτή μὲν είναι η, ως εἰπωμεν, «επιτική» πλευρά. Εις δε, τήν άφορά την ούσίαν του θέματος θα μὲν ήτο πάρα πολύ δύσκολον να εκφραση γνώμην κάπως υπέυθινον, χωρίς να έχω ἐπ' όψει μου σαφή και συγκεκριμένα στοιχεία, τα οποία όφειλον να αποτελούν συνάρτησιν πλείστων όσων συντελεστών. Με άλλας λέξεις είναι ανάγκη να εξετασθῇ το θέμα κυρίως και πρό πάντος από άπόψεως και αισθητικής, αλλά και, ακόμη, ιστορικής. Δεν γνωρίζω ποια θα ήτο η εἰκὼν την οποίαν θα ένεφάνοντο αἱ 'Αθηναίαι με τούς δύο χαρακτηριστικούς λόφους (την 'Ακρόπολιν και τὸν Λυκαβηττόν) εάν εξετασθόντο έργα τα οποία θα ήτο δυνατόν ενδεχομένως να αλλοιώσωσιν την σφαιρικήν όψην της πόλεως. Δεν λυμάνω θέσιν, δεδομένου ότι δεν γνωρίζω ακόμη τίποτε το συγκεκριμένον, διατυπώνω όμως την παρατήρησιν, διότι φοβού-

μαι ότι ένα τοιοῦτον «έγχείρημα» θα ήτο πάρα πολύ επικίνδυνον από της άνωτέρω άπόψεως.

«Πέραν αυτού υπάρχουν θέσεις και άλλοι συντελεσται, οι οποίοι θα πρέπει να εξετασθόν. Και ο τουριστικός και ο πολεοδομικός, εν εὐρύτερα έννοιαι, και ίσως ακόμη και ο κυκλοφορητικός, συνεκτιμώμενων των εκατέρωθεν επιχειρημάτων μετά πάσης περισκέψεως και προσοχής. Και τέλος, ως Δήμαρχος 'Αθηναίων, έχω την υποχρέωσιν να επισημάνω και την οικονομικήν πλευράν του ζητήματος, τουλάχιστον όπο την έννοιαν της «επαρχήσεως», των δαπανών. 'Ακόμη και αν όλοι άνεξαρτήτως οι παράγοντες συνηγοροῦν υπέρ της έκτελέσεως του έργου, θα έπρεπε να εξετασθῇ κατά πόσον είναι όρθρον να λυμάνω σφειράν προτεραιότητος ήμια τοιαύτη διαπώνη —ή άποία ασφαλώς δεν θα είναι εύκαταφρόνητος— όταν χάνουν κυριολεκτικώς αι πληγαί της πόλεως απ' όκρον εις όκρον και όταν πλείοντα ανάγκη επιτακτικαί και υπερεπείγουσαι παραμένουν αθεράπευτοι λόγω έλλείψεως οικονομικών μέσων, και τοῦτο άνεξορτήτως του αν αρμόδιον όργανον δια την θεράπευσιν των ανάγκων αυτών είναι το Κράτος ή ο δήμος.

«Το Δημοτικόν Συμβούλιον, όπως σας είπα, έπεληθή του θέματος και θα συζητήσῃ τοῦτο εις προσέχῃ συνεδρίασιν, εξετάζον όλους τας άνωτέρω πλευράς, κατόπιν της συγκεντρώσεως των στοιχείων τα οποία εζητήσωμεν πόσον από το υπουργείον Δημοσίων Έργων, όσον και από τον 'Ελληνικόν 'Οργανισμόν Τουρισμοῦ».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΩΚΑΣ

«Η προσωπική μου γνώμη είναι ότι πόσον το τελεφερίκ, όσον και η εγκατάστασις ώρισμένων κέντρων εις τὸν Λυκαβηττόν θα προσέκλινον το ίδιοτερον ένν διαφέρουν των 'Αθηναίων. Επί πλέον θα αποτελέσουν πρόσθετον σημαντικόν τουριστικόν στοιχείον μέσα εις τα πλαίσια της τουριστικής ανάπτυξεως της περιούχης της 'Αττικής. 'Εξ άλλου, πιστεύω ότι και το τελεφερίκ και τα κέντρα θα αποτελούν μίαν άποδοτικήν έκπαιρησιν.

«Όλα αυτά όμως υπό ένα άπαράβατον όρον: ότι θα ληφθῇ οριστική απόφασις περί των προκείμενων μόνον μετά την έκπόνησιν των σχεδίων δια τα κέντρα και της μελέτης δια το τελεφερίκ και εφ' όσον δεν πρόκειται να δημιουργήσουν κοινάμιν αισθητικὴν ένόχλησιν ή παραφάναν εις το λεκανοπέδιον της 'Αττικής. 'Αλλωστε, με δόκιν αυτήν την γραμμήν εκπονέσθαι τώρα η μελέτη δια την άνάγεισιν των κέντρων από των άρχιτέκτων του Τουρισμοῦ κ. Ι. Τριανταφυλλίδην, από των οποίων εζητήσθῃ τα κέντρα αυτά να ενταχθόν εις την φυσικήν διαμόρφωσιν και εις το φυσικόν περίβλημα του λόφου, ώστε να προσέδωσιν κατά το δυνατόν όλιγώτερον ή και καθόλου».

ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΙΡΗΣ

«Στην όλη σύνθεση του τοπίου της 'Αθήνας ο Λυκαβηττός είναι το αισθητικό αντίταγμα της 'Ακροπόλεως. Προσβάλλει λοιπόν αισθητικά και αυτήν την 'Ακρόπολη κάθε προσβολή που του γίνεται με σύγχρονα μέσα — δεν έννοώ τις παρόγκες και τα πρόχειρα και αυθαίρετα κτισματα που εύκολα μπορούν να φύγουν μια μέρα — αλλά τα σούδαθ εκείνα, που τα κατοχυρώνει οδίασσοστα μια σύμβασις ή ένα τελεφερίκ, όπως, όπως το τεράστιο κτίριο της όδοῦ Στρατιωτικοῦ Συναέσμου. Από σχετικα δημισεύματα για τα τεράστια έργα που πρόκειται να γίνουν στην ανατολική πλευρά του Λυκαβηττού, έπάνω από την Γεννάθεια Βιβλιοθήκη, ξέρουμε ότι αἱ κατασλήπθῃ προσβάσεις να συγκληθώσιν ούτως ώστε να μην επηρεάσουν την σημερινή μορφή του Λυκαβηττού και ότι όμωότερα τα κέντρα θα εδρισκωνται εις χομηλάτων επίπεδον του ναυδρίου του 'Αγίου Γεωργίου». Δεν πρέπει να γίνουν πιστευτές οι υποσχέσεις αυτές. Ο καθένας αντιλαμβάνεται — και οι ίδιοι οι αρμόδιοι το γνωρίζουν πολύ καλά — ότι άφού όλα αυτά πρόκειται να γίνουν για να αξιοποιηθῇ η θέα από τὸν Λυκαβηττό, κάθε κτίριο που έχει θέα θα εἶναι κατ' ανάγκην όρατό από την ίδια έκταση που του απλώνει τη θέα του. Είναι φοιερὸ ότι μηχανικές εγκαταστάσεις, όπως ενάτερια και όδοντοίτι σιδηρόδρομοι και άνελκυστήρες και άλλα θαύματα της σύγχρονης τεχνικής, που χρησιμοποιοῦνται για την προσέλευσιν του πλήθους σε τείρα, σε λούνα πάρκ και σε πανηγύρια, όταν ελθεδώνουν σε τόπους τέτοιας ιστορικής και αισθητικής αξίας, αποτελούν χορηδία έπαρσρότητα, κατάλληλη για άλλους λαούς και άλλες χώρες.

«Ο τουριστικός διαφημιστικός θόρυβος, είναι το μέσον με το οποίο δρώ ο Τουρισμός. Έτσι, μια επίληψη του κράτους, καθαρά έμπορικῃ, θέλπω να έπιβληθῇ στη συνείδηση μας σαν λειτουργήμα τόσο ιερό, που πρέπει στην υπηρεσία των σκοπών του να υποταχθῇ κάθε τίμα παρακαταθήκη αυτού του τόπου. Απολογητῆς ούτης της αντιλήψεως, ένας υπάλληλος του Τουρισμοῦ, εδῆλωσε πρὶν από λίγο καιρό ότι οι χώροι αυτοί πρέπει να ενταχθόν στην καθημερινή ζωή των σημερινών οίκων, είτε για την εξυπηρέτηση και την άνάμυχή των κατοίκων, είτε α-

Οί υπέρ και οί κατά

κόμη και για έμπορικῃ εκμετάλλευσιν με την προσέλευσιν έπισκεπτών από διάφορα μέρη». Δογματίζοντας έτσι με αυτό το «πρέπει», το θεωρεί σαν κάποιο ατονόητο νόμο και σαν υπερτάτη προσταγή και όλο παίρνει τον κόπο να έμβασθῇ έστω και με δύο λόγια σε άνάλυσή του. Προφανώς πιστεύει μια λογαριασμό του Τουρισμοῦ, ότι στο κάτω - κάτω της γραφής, έρχονται οι ξένοι στη χώρα μας όχι για να γνωρίσουν άλλα κεφάλαια, που διαθέτει ο τόπος μας, όχι για να γνωρίσουν την όμορφη της έλληνικής φύσεως και της ανεπιτήδευτης λαϊκής τέχνης, όχι για να χαροῦν τα άπομεινάρι της αρχαίας ελληνικής τέχνης και αυτό το τοπίο της 'Αθήνας, αλλά για να δοῦν κοινότητα «θαύματα» της τεχνικής, δηλαδή άνερίους σιδηροδρόμους και κρεμαστά κέντρα διασκεδάσεως, με τα οποία απειλείται σήμερα ο Λυκαβηττός.

«Το θέμα, έκτος από τούς ούσιαστικούς λόγους που το καταδικάζουν, είναι και από τυπικής άποψεως παράνομο. Γιατί δεν ρωτήθηκε η έμπροση του νόμου 1469, αν και στον έλεγχο της ύπάγειται παράτρωτα (άρθρον 1, παράγραφος 1, στ. α') αἱ άνέγερσις οικοδομημάτων εις τόπους χαρακτηριζόμενους ως 'Ιδιαίτερου φυσικοῦ κάλλους». Γιατί δεν έρωτάται η Κοσμητεία Τοπίου, η οποία έχει δείξει τι μπορεί να προσφέρει για την προστασία του τοπίου και των αρχαιολογικών χώρων του τόπου μας;

«Όπως καλλιεργούνται γενικά οι συνειδήσεις, έτσι και η διασπορά των συνειδήσεων καλλιεργείται με έπιμονη έπανάληψη μιας οίκτρης ιδέας, αλλά πολύ περισσότερο με έργα που προλαβαίνουν το έσχατος για κάτι χειρότερο. Στην περίπτωση του Λυκαβηττού άκούμε την ιδέα της εκμεταλλεύσεως του επί δεκαετίες (από το 1906), πάντα όμως τα μέσα με τα οποία προσεπάσαν να μας την επέδωσαν ήσαν σενμότερα, πάντα όπληχε ντροπή σ' εκείνους από τούς οποίους έζηρτάτο η πραγματοποίησις των. Σήμερα ειδικά για τὸν Τουρισμό και την Πολεοδομία έχουν αλλάξει αι μέθοδοι. Η περιφρόνησις της φύλης εκείνων που είναι ικανοί να έχων γνώμη, περιφρόνησις έπιμονη και άνένδοξη, συνδυάζεται και από συνήθεια που άπευθύνονται στην καλύτερη μάζα. Δεν είναι τυχαίο το εύρημα της λέξεως «τελεφερίκ», με το οποίο σερβίρεται σήμερα η απειλή της καταστροφής του Λυκαβηττού».

Π. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

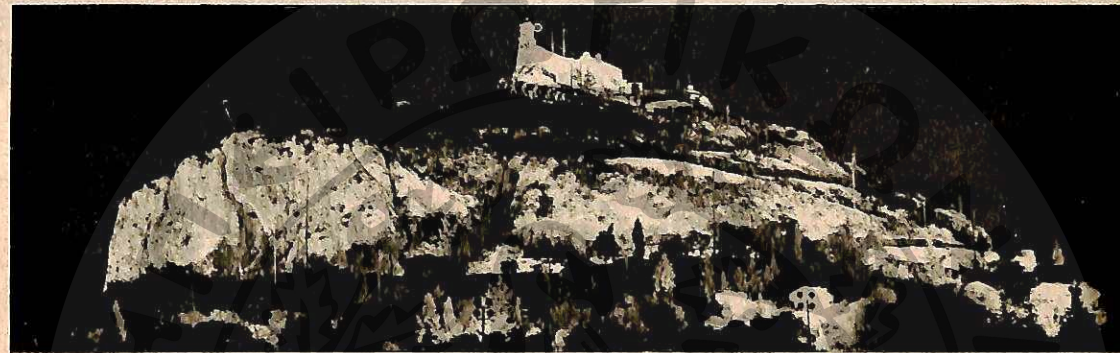
«Συμφωνώ ότι μπορούν να γίνουν τεχνητές εγκαταστάσεις έπάνω στον Λυκαβηττό, υπό ώρισμένες ειδικές προϋποθέσεις. Πρέπει δηλαδή να καταβληθῇ

άνθρωπή ένα γένος ανθρώπων, που θα της έμοιαζε και στην άνδρεία και στη σοφία. Πάσο θαδεια ήταν ριζωμένη στους κατοίκους του «δαμονίου» ποταμόθρου η συνείδηση τούτη ως τούς έσχάτους χρόνους, μάς το περιγράφει ο περιφρασις εκείνος όμιος, που ο Εοριπίδης αφορμώει στην πατρώα γῆ: 'Ερεχθείσαι, από τα παλιά χρόνια είστε εὐτυχισμένοι, παιδιά τὸν μοκρίαν θεών. που της ίερης τούτης χώρας της απόρθητης άπολαμβάνετε σταν κλεινοτάταν σοφίαν», μέσα σε έναν άδρον και λομπρότατον αἰθέρα όπου κάποτε, λένε, οι 'Εννέα Μούσες εφύεταν ετάν ξανθὸν άρμονίαν».

Βλέπετε, λοιπόν, ότι οι αρχαίοι είχαν θαδεία συνείδηση της σοφία και η άρμονία της ζωής και της τέχνης ήταν η μουσική απόροια τούτης της γῆς και πως η αξία των δεν ήταν άλλο τίποτε παρά η δημιουργική των ικανότητα να την δεχτόντο και να την έρμηνεύσουν σε σχήμα άπόψεως. Κι άγκαλά στο σημεῖο τούτο ο νους μας πάει σε μάς τούς έπιδόνους, που κάνουν τα αντίθετα από αυτά που μάς ύπαγορεύει μουσικά τούτη η γῆ, κι αυτό γιατί μάς λείπει όλόκληρη η αίσθησις της ένοιαχῃ, που θα μάς έκανε ικανούς να ακούσουμε το λόγο της. Δεν θα σταματήσω, όμως, να μιλάω, αλλά θα εξακολουθήσω να διηγούμαι για τούς προγόνους και για το θρησκευτικό σέβας που έτρεφαν στη γενέτειρα γῆ και όσα θα πὼ θα άνοφέρωνται στο θέμα αυτό ακριβώς, που μάς άποσκαλεί: τὸν Λυκαβηττό.

«Από τὸν Πλάτωνα μαθαίνουμε ότι στους προϊστορικούς χρόνους ο Λυκαβηττός εοχημάτιζε μαζί με την 'Ακρόπολη και την Πνύκα ένιασο γωνιώδες όροπέδιο. Αἰωάσης ήν (η 'Ακρόπολις) άπασα το πάλας, που η ψηλότερη κορυφή της ήταν ο Λυκαβηττός. Στην κορυφή αυτή ήταν χτισμένος ο ναός της Πολλάδος και στα μέσα του όρους του ο ναός του άδελφού της, του 'Ηραίστου. Μία μάλιστα Γαλλίδα αρχαιολόγος, η κ. Laverde, σημειώνει πως ο ναός του 'Αγίου Γεωργίου δεν είναι ποτα έπίδωσις της παλαιάς λατρείας της 'Αθηνάς (όμοιοτήτων στην άμφιση της αρχαίας θεάς και του χριστιανικού άγίου μάς επέδωσαν τον αυτή την άποψη: περικεφαλαία, άσπίδα, όδον κλπ. Η ίδια αρχαιολόγος θεωρεί, μάλιστα, πως και αυτός ο χριστιανικός ναός του άγίου 'Ισιδώρου, στις δυτικές πλαγιές του Λυκαβηττού, έχει σχέση με την λατρεία του 'Ηραίστου ('Ηφαιστος - σίδηρος - 'Ισιδωρος).

Οι σεισμοί και οι ύετοι πό κατακλυσμοί παρασύρσαν τα χώματα διεχώρισαν τον Λυκαβηττό (η σχιστή πέτρα είναι ένα σημάδι της καταστροφής), από την 'Ακρόπολη. Το πλάτωμά της ήταν άρμόδιο

προσπάθεια, ώστε να μη διαπαρθῇ η σεμνή έμφάνισις του λόφου, ο οποίος θα παραμείνη μέσα εις το πνεύμα της λαϊκής παραδόσεως από άπόψεως μορφολογίας.

«Άσχετα από το πρόγραμμά της αξιοποίησε της κορυφής του λόφου, που άνήκει στην αρμοδιότητα του Τουρισμοῦ, έχουμε μελετήσει την ασφαλτοστρωσις μιας περιφερειακής λεωφόρου, που θα συνδεθῇ γύρω - γύρω με τας διαφόρους προσβάσεις, δια την άνετον κυκλοφορίαν. Η λεωφόρος αυτή θα εἶναι την πόλιν με το πάροκο. Επίσης θα διασφαθώσιν μικροί έσωτερικοί δρόμοι, οι οποίοι άπόκρουν, θα γίνουν πεζόδρομοι, θα δημιουργηθόν παιδικῆς Χάρες και δασοφυλάκια και θα γίνῃ περιφραγῆς έτσι, ώστε ο Λυκαβηττός θα άποδοθῇ στην πόλιν των 'Αθηναίων ως ένα τέλειον πάρκο.

«Αὐτό το οποίο πιστεύω είναι ότι ο Λυκαβηττός πρέπει να ελεγχθῇ σε σύμμετρο της νεωτέρας 'Ελλάδος και από αυτήν την άποψη θα ήταν ίσως λογικότερο η σημασία της πόλεως να έρουν από την 'Ακρόπολη και να έπαυμάνε εις τὸν Λυκαβηττό».

Δ. ΠΙΚΙΩΝΗΣ

«Πόσο μεγάλη ήταν η λατρεία που ένέπνεε στον αρχαίο 'Ελληνα η πατρική του γῆ, το μαρτυρεί ο άρχαίος μύθος που μάς διέωσεν ο Πλάτων. Σόμφωνα με τὸν μύθο αυτό, η ίδια η 'Αθήνα διάλεξε την γῆ αυτή για δική της, γιατί αυτή μόνο μπορούσε να

να δεχθῇ τα ιερά του 'Αστεως, με οι αρχαίοι δεν έληπονήσαν την παλιά κορυφή, την Πρώτη. Όταν ανέβης στην 'Ακρόπολη και σταθῇ εις το μέσον της ανατολικῆς «ιονιστοειχίας» των Προπυλαίων, θα άντικρύσῃ τὸν Παρθένον και τα άλλα ιερά, όσα σάθηκαν από το χρόνο και θα θαυμάσις πως άνάμεσά τους διεφύλαξεν με εύλάβεια την θέση για τη θέα του Λυκαβηττού, άνάμεσά του 'Ερεχθείου και του γκρεμισμένου τώρα ναού των 'Αρρηφόρων.

Ξέρете ότι η οικονομία του χώρου των αρχαίων ιερών επέδωλε μίαν άκρα φειδω στην διάταξη των κτιρίων. Αυτή ένέπνευσεν την αρχή του κλειστότου όπτικου χώρου. Ένα μόνο άνοιγμα κενό άφηνόταν στον όρίζοντα, εκείνο που θα παρῶμεν μουσικά τὸν προσκυνητῇ να παραβῇ πρὸς τα εκεί. Στην 'Ακρόπολη το διάκενο τοῦτο θρίσκειται άριστέρα (όταν κοιτάζης από τα Προπύλαια) της βορειοανατολικῆς πλευράς του Παρθενώνος. Πρὸς τα εκεί πορεύομενος θα άνταμώσης την είσοδο του ιεροῦ της Θεάς, αλλά το κενό τούτο ήταν προανατολισμένο πρὸς το σημείο του όρίζοντα από όπου άνέπνεε ο ήλιος την ήμερα της έορτής της Παρθένου.

«Ην ανατολή του ήλιου άνέμενε ο άρχιερέας, ιστάμενος στην έσωτερική πύλη των Προπυλαίων, για να δώση στην πομπή το σύμμετρο της άνάσσεως. Θεά του φωτός (στην αλγυπιακή γλώσσα 'Ατέν σημαίνει την άκτίνα του φωτός) είναι η «αμήτωρ» και παρθένος Θεά. (Κι αν της έβωσαν για σύμβολο την έλιά είναι ως καθαράς ούσιας της έλαίας ούσης, φωτός

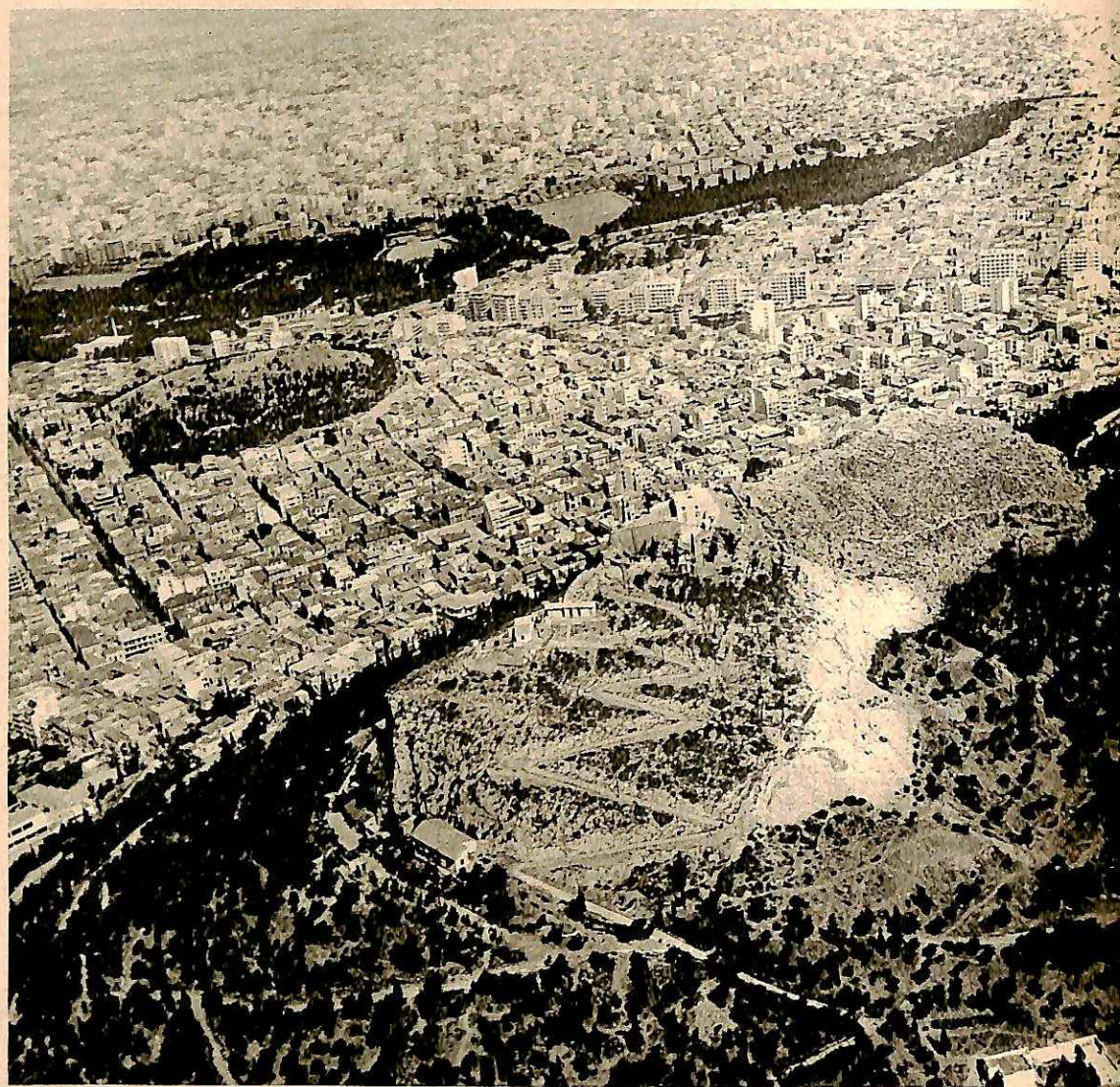
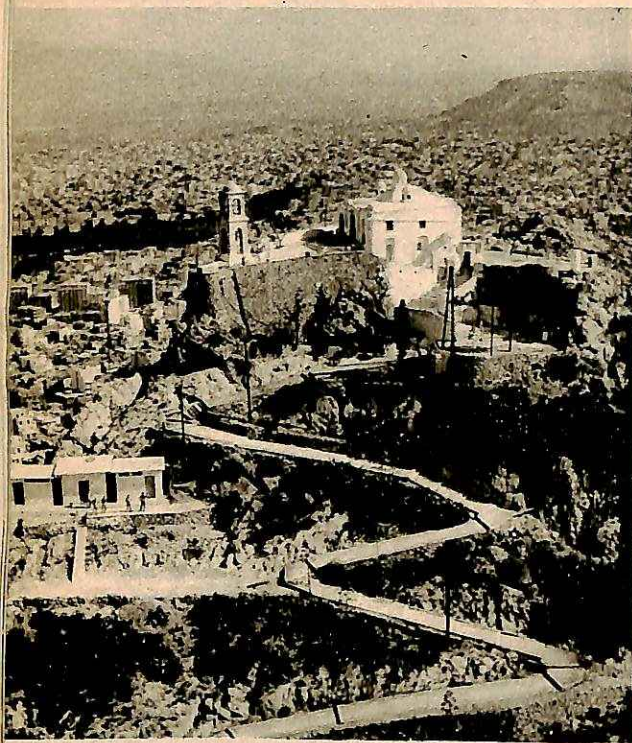

Ο ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ, όπως φαίνεται από το αινιγμα μεταξύ 'Ερεχθείου και του κατεστραμμένου πιά ναού των 'Αρρηφόρων, είχε τη θέση του στην αισθητική του χώρου της 'Ακροπόλεως.

Πόσοι ανεβαίνουν σήμερα στην κορυφή το ὕψους κεντρικοῦ λόφου γιὰ νὰ θαυμάσουν, νύχτα ἢ μέρα, τὸ ἀθηναϊκὸ ὄραμα;

ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ εἶναι, μέρα καὶ νύχτα τὸ θέαμα τῆς Ἀθήνας, ὅπως ἀπλώνεται γύρω στὰ πόδια τοῦ λόφου. Ἔχουν καὶ οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ τὰ ἐπιχειρήματά τους. Τὸ θέαμα αὐτὸ θὰ γίνῃ γενικώτερα προσιτό, θὰ ἀξιοποιηθῇ.

ΕΠΙ ΔΕΚΑΔΕΣ Αἰώνων ὁ λόφος στάθηκε χώρος θρησκευτικῆς λατρείας. Στὴν κορυφή, ὅπου σήμερα δρῖσκεται ὁ ναῖσκος τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ὑπῆρχε ναὸς τῆς Παλλάδος.

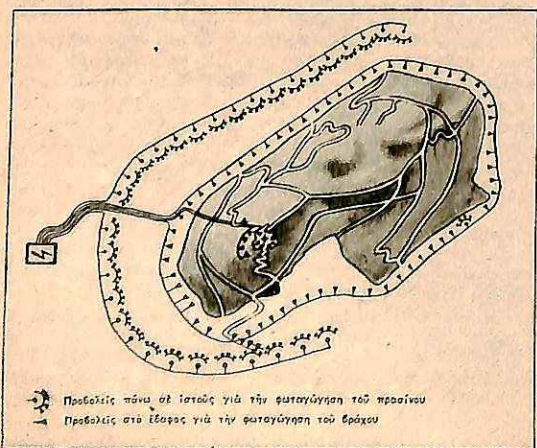

(Φωτ. Ἡλιοπούλου, Χωριτιάδη, Καραμανώλη, Ραφαηλίδη)

γὰρ ὅλη ἡ ἐλαία». Ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ ἀνοιγμα τοῦτο μία ἀλλήλουχια θυμῶν καὶ τοῦ ἀγῶνιστος τοῦ Προμάχου, τῶν Καρυατίδων καὶ τοῦ Ἐρεχθίδου. Ἀριστερὰ τοὺς ἐνα —κατὰ παράδοξον— ἀνοιγμα ἀνάμεσα Ἐρεχθίδου καὶ τοῦ κατεστραμμένου τῶρα ναοῦ τῶν Ἀρρηφόρων. Εἶναι αὐτὸ τὸ ἀνοιγμα πού τὸ κλείνει ὁ Λυκαβηττός. Ἡ διαφύλαξη τῆς μορφῆς τοῦ ἀνάμεσα στὰ ἱερὰ τῆς νέας Ἀκροπόλεως εἶναι ἡ ἀπότιση τοῦ σεβασμοῦ τοῦ ἀρχαίου πρὸς τὴν ἱερὴ τοῦτο κορυφή.

Ἡ ὑψηλὴ πράξη εὐσεβείας ἦταν λοιπὸν ἡ διαφύλη τῆς θέας τῆς πρώτης κορυφῆς ἀνάμεσα στὰ κτίσματα τῆς νέας Ἀκροπόλεως. Γιὰ πάντα μαζί με αὐτὰ θὰ τὴν ἀντικρύζουν οἱ προσκυνητὲς τῆς. Κ' ἐκείνο πού ἐμεῖς οἱ ἐπίγονοι σκοπεύουμε νὰ κάνουμε θὰ εἶναι μιά ἀνάρεση τῆς εὐσεβείας ἐκείνων καὶ αἰώνια

«ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΟΠΗΜΑΤΙΚΑ» καὶ ἀθόρυδα, μέσα σὲ εἴκοσι μέρες, γίνεῖ ὁ λαμπρὸς ἡλεκτροφωτισμὸς

γιὰ μᾶς κατασχύνῃ. Νοιώθω πολὺ καλά, νὰ κάνουμε προσυμμετοχὴν τὴν ἀνάστασιν ἐπάνω στὸ Λυκαβηττό. Εἶναι μάλιστα γιὰ τὸ λαὸ ἕνα χρέος. Ἡ περίληψη θὰ μπορεῖ νὰ τοῦ διδάξῃ πολλά. Ἡ θέα τῆς θάλασσας, τῶν ὄρεων, τῆς ἀπέραντης τῆς περιουσιμῆς κύκλῳ... Καὶ ἐπὶ τῆς πέτρας ταύτης τὸ τῆς Ἀθήνας ἱερὸν. Ἡ θέα τῆς νέας πρωτεύουσας ἀπὸ ἐκεῖ ἐπάνω μπορεῖ νὰ τοῦ δώσῃ καὶ ἄλλο μάθημα: Νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ συνειδητοποιήσῃ τὴν ἀσκήμια τῆς. Τὴν ἀσκήμια πού εἶναι καρπὸς τῆς ἑλληνικῆς ἰδεολογίας. Ἄν μπορῇ νὰ στοχαστῇ σὲ ἀντίθεση τὸ ἀρχαῖο αὐτὸ τὸ πολυπύργον... Ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ. Οὐδὲν πῶς, πύργον μὲν πολλοὶ οἱ πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὁμμάτων πρὸς... Τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χώρον οὐ...»

Ἡ αὐτὴ πλάσμα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ ἀνθρωπισμοῦ πού ἀπέδρασε εἰς τὴν συνειδητοποίηση τῆς γενικῆς οὐσιαστικῆς νομοτέλειας πού παρουσιάζει τὴν πληρότητά τῆς ἡ ἀνθρώπινη φύση, ὅταν πάρωμε τὸν ἀνθρώπου ὡς ἐντεταγμένον μέσα στὴν πολιτικὴ Κοινότητα. (Κ. Γεωργιάδης: «Ἡ μελέτη τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν Γραμμάτων»).

Ἄν θὰ χρειαζόταν τίποτε ἄλλο γιὰ τὸν μορφωτικὸ τοῦτο σκοπὸ, παρὰ μερικὰ ταπεινά ἀναμνηστικά, μερικὲς φυγὲς θέας ἐχθρῶν, ἀπέρητες. Τίποτε ἄλλο. Καὶ θὰ νάπρεπε διὰ αὐτὰ νὰ εἶναι γιὰ τοὺς πολλοὺς, ταπεινά, ἀπλά, ὅχι ἀκοσμητικά, ἀλλὰ ἐκείνα, «αὐτόχθονα», ὅχι ξενικά, εἰς τὸ μέτρο ψυχῆς τοῦ Ἀλέξανδρου Ποσειδωνιάτη. Θὰ νάπρεπε μαζί με διὰ αὐτὰ νὰ ἀποκαταστήθῃ ὁ ναῖσκος εἰς τὴν πρώτῃ του μορφῇ —μέσα κ' ἐξω— καὶ νὰ γκρεμισθῇ τὸ καθεστὸς αὐτοῦ, πού ἱδρύθη σὲ μιά μεταγενέστερη ἐποχῇ, πολὺ ὑψηλῇ, πολὺ σὲ πρῶτον πλάνῳ.

Ἄλλὰ κέντρα: Κέντρα ἐκεῖ ἐπάνω, μὴς κοσμητικῆς μειονότητας, ἀνομοθέτητες καὶ ἀφελῆς ἀναμνηστικά, πού ἔχει ἐξαίρεσις τί ἦταν καὶ τί ὀφείλει νὰ εἶναι! Κέντρα κοσμητικῆς ζωῆς κεντρικῆς καὶ ἀνάμνησις, προδοτικῆς γι' αὐτὸ πού λέμε «Ἑλληνισμός»! Κέντρα οὕτως, γιὰ τὴν ἀνίστη, θὰ ἔδωκεν ὅσον πολὺ, πού θάταν, ἀντὶ τοῦ ἀκόμῃ λίγος καὶ μνήμῃ καὶ φιλοτιμίας μᾶς ἀπομένουν, ὅπως γιὰ τοῦτο τὴν ἀλκιμὴ Πη, καὶ πού τὰ ἀνοιγματὰ τους, φωτεινὰ τὴ νύχτα, σκοτεινὰ τὴν ἡμέρα,

θὰ προβάλλονταν ἀπέναντι στὴν Ἀκρόπολη, ἀνάμεσα στὰ ἱερὰ, καὶ σὲ ποιά γῆ τοῦτο; Σὲ κείνη πού τὸ φῶς εἶδα τὸ φῶς τὰ διακρίνει καὶ πού διὰ ὅμοια θαυμάζουν στὴ ζυγαρὶα τῆς πλάσης. (Κ. Παλαμάς: «Ἡ φλογέρα τοῦ θαλασσιανῆ»).

Κι ὅμως εἴμαι βέβαιος πὼς κι αὐτὸ ἀκόμῃ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνάστασης στὸ Λυκαβηττό θὰ μποροῦσε νὰ λυθῇ, τῆς ἀνάστασης ἀσφαλῶς ὅχι στὴν κορυφὴ τοῦ τῆς ἱερῆς, ἀλλὰ κάπου λίγο παρακάτω, ὡς ἐκεῖ ἀπὸ ὅπου δὲν θὰ ἦταν μεγάλος ὁ κόπος νὰ περπατήσουμε ὡς αὐτὴν. Καὶ θὰ μποροῦσε ἡ λύση αὕτη νάταν ἀφανὴς καὶ σύμφωνη πρὸς τὴς θρησκευτικῆς καὶ ἱστορικῆς ἐπιταγῆς πού ὀρθώνει μπροστὰ μᾶς τοῦτος ὁ ἱερὸς τόπος. Ἀρκεῖ νὰ τὸ ἐρευνήσουμε με συμπαραστάτες τὴν ἐπίγνωση τούτων τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸν Ἑρωτα.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΑΓΑΣ

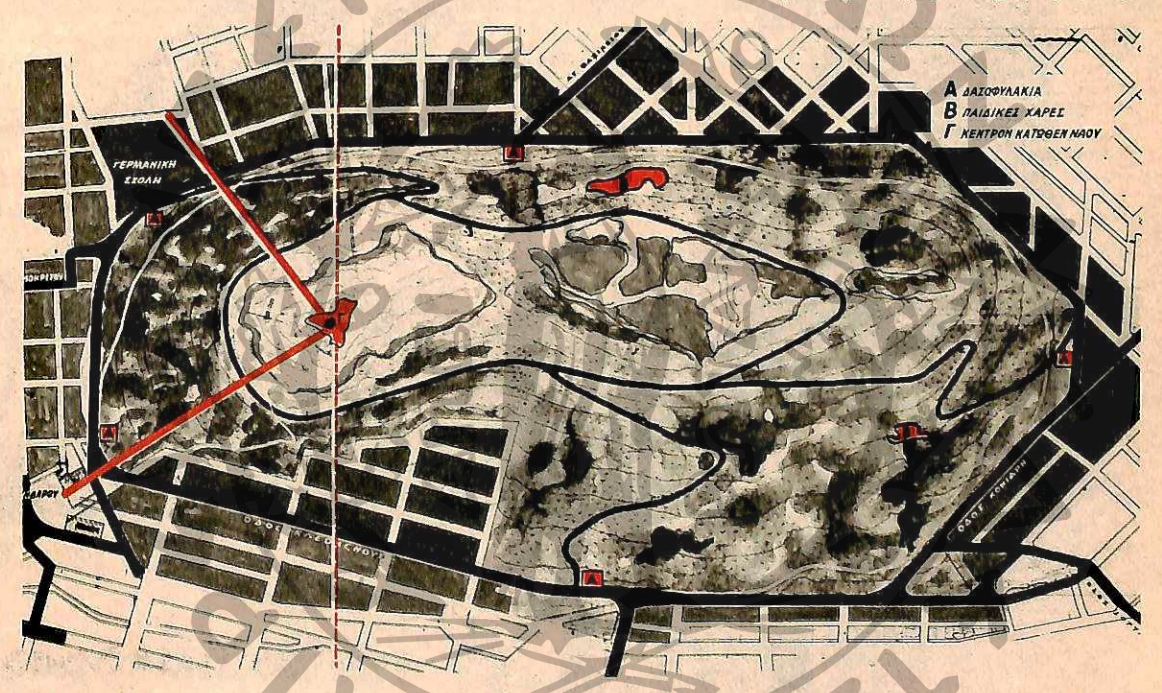
Ἀπὸ καιρὸ τώρα πιπιλίζεται στὴν Ἀθήνα ἡ λέξις «ἀξιοποίηση» τῶν πάντων. Ἀφοῦ ὀφειλόμαστε τὴν Πεντέλη καὶ τὴν Κάννην γῆ καὶ σποδὸ, ἀφοῦ ἀξιοποιήσαμε τὴν Ἀκρόπολη μὲ χίλια δυὸ οἰκοδομικά πυροτεχνήματα, πού ἀσχετῶτα ὠρῶθηκαν γύρω τῆς ἡμέρας τώρα καὶ ὁ σιγὰ τοῦ Λυκαβηττοῦ. Αὐτὸς ἀλλοστὲ εἶχε ἀρχίσει ἀπὸ καιρὸ νὰ ἀξιοποιεῖται. Ἀξιοποιήθηκε κατ' ἀρχὴν ἀπὸ τοὺς σφραγιστὰς τοῦ πρῶτου καὶ τοὺς ἐραστὰς οἰκοπέδων, ἀπὸ συνοδὲς τοῦς τοῖς πλάσις, ἀπὸ φωτεινὲς διαφημιστικὰς ἀφίσσας καὶ ἀπὸ τὴς κάμψεις πού ἀποξήραναν τὸ οὐτὸς ἡ ἀλλῶς ἀποξηραμένο ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν πορτοματὸς πρῶτον τοῦ. Τώρα θέλουμε νὰ τὸν ἀξιοποιήσουμε καὶ με τηλεφῶν καὶ με κέντρο ἢ κέντρο διασκεδάσεως.

Ἡ πῶς μᾶς ἐγγυάται ὅμως ὅτι σὲ κέντρο αὐτὸ καὶ στὰ γύρω του δὲν θὰ ἀντήχησῃ τὸ οὐρλοιστὸν κάποιος τῆς καὶ τὸ ἔμφωνητὸ μονότονον τραγουδιῶν πού θὰ προλαγίλῃ τῶς κάποιος στρεπῇ τῆς; Δὲν ἀντὶ καὶ οὕτως ἀκόμῃ λίγος καὶ μνήμῃ καὶ φιλοτιμίας μᾶς ἀπομένουν, ὅπως γιὰ τοῦτο τὴν ἀλκιμὴ Πη, καὶ πού τὰ ἀνοιγματὰ τους, φωτεινὰ τὴ νύχτα, σκοτεινὰ τὴν ἡμέρα,

τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συγχρονισμοῦ τῆς χώρας μᾶς καὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς. (Ἐξ ἐπαγγελματοῦ ἀλλῶστε εἴμαι σχεδιαστὴς καὶνοῦργιῶν οἰκισμῶν καὶ κτιρίων). Ἀλλὰ γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ὑπάρχουν καὶ ὅρια πού μᾶς στοματοῦν μπροστὰ σὲ ὠρισμένα ὑψηλὰ σύμβολα. Ἐνα τέτοιο σύμβολο γιὰ τὴν Ἀθήνα εἶναι καὶ πρέπει νὰ παραμείνῃ ὁ Λυκαβηττός.

Καὶ τὰ μὲν κακότεχνα κτίσματα τῶν ἀνθρώπων μᾶς μένει ἡ ἐλπίδα ὅτι κάποτε θὰ παλιώσουν καὶ θὰ κατεδαφιστοῦν. Τὰ κτίσματα ὅμως τοῦ Θεοῦ, πὼς θὰ τὰ ἐπαναφέρωμε στὴ φυσικὴ τους κατὰστασι καὶ πλάση, ὅταν τὰ παραιοφώσουμε καὶ τὰ καταστρέψουμε; Θὰ ἦταν εὐχὴς ἔργο νὰ πληροφορηθῇ ἐπιτέλους ὁ ἀνομιμωδῆτης ἀγαθὸν προθέσεων πρῶτον πουργὸς τῆς χώρας καὶ ὑπατος ρυθμιστῆς τῶν πολιτοδομικῶν καὶ τουριστικῶν μᾶς ἔργων, τί ἀκριβῶς συμβαίνει πῶς ἀπὸ τὴν ἐντυπωσιακὴ θιγνὴ. Τὸ φάσκα τοῦ ξενοδοχείου τοῦ Σουβίου (ὅσον ἀφορὰ τὴ θέα πού χρίστηκε), γιὰ τὸ ὅποιο ἐφάναξαν καὶ ἐδικαιώθηκαν ἔστω καὶ ἀργὰ οἱ ἀκαρπορικῶς ῥομαντικοί, εἶναι ἀρκετὸ νομίζω γιὰ νὰ μᾶς πείσῃ γιὰ τὴν ἀνάγκη ἀλλαγῆς συστήματος καὶ πορείας.

Συμπερασματικὰ θὰ συμφωνήσω καὶ ἐγὼ με τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ ἀξιους συνεργάτες τῆς Κοσμητικῆς Ἑθνικοῦ Τοπίου καὶ Πλάσης, ὅτι πρέπει νὰ καθορισθῇ στὴν βάση τοῦ Λυκαβηττοῦ οἰκοδομικὴ γραμμὴ, νὰ διατηρηθῇ καὶ νὰ ἀναπτύχθῃ τὸ πράσινο, νὰ διαρρυθμισθῇ τὸ ὑφιστάμενον οὐκὸν δίκτυον (γιὰ πεζοὺς, φυσικά, καὶ ὅχι γιὰ αὐτοκίνητα με διὰ τὰ συμπαραμορφτοῦντα), νὰ ἀποφευχθῇ τὸ τηλεφῶν (ἔστω καὶ ἀν ἀισθητικῶς εἶναι ἀνεκτὴ ἡ ἐγκατάστασις του) καὶ τὰ κέντρα διασκεδάσεως τὰ ὅποια ὑπορῶν νὰ πᾶνε καὶ ἄλλοι. Νὰ παρακολουθῇται ἐπίσης καὶ νὰ διατηρηθῇ ἡ καθαριότης τοῦ λόφου γενικά καὶ εἰδικώτερα τῆς περιφερειακῆς τάφρου, ἡ ὅποια ἀναδίδει σήμερον αἰσθητὴν δυσοσμία. Ἔτσι ὁ λόφος τοῦ Λυκαβηττοῦ, ἐξελισσόμενος εἰς ἐθνικὸν ἄλσος καὶ κήπον καὶ ἀπληροσπῶμενος προχάσις κυκλοφορίας, μηχανικῶν μέσων ἀνόδου καὶ θαυμάσιος ἀποσφάιρας, θὰ μπορῇ καὶ τὴν πλαστικὴν μορφὴ ἀθηναϊκοῦ κλασικοῦ χώρου νὰ ὑπερβῇ, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλῶς νὰ ἀξιοποιῇ τουριστικῶς τὰς Ἀθήνας.

Στὸ σχεδιάγραμμα - κάτοψη τοῦ Λυκαβηττοῦ παρουσιάζονται τὰ σημεῖα ὅπου, κατὰ τὴς μελέτες τῶν ἀρμοδίων τοῦ τουρισμοῦ, θὰ γίνουν οἱ παιδικὸι κήποι καὶ τὸ κέντρο ἀναψυχῆς. Παράλληλα σημειοῦνται οἱ δυὸ πιθανώτερες κατευθύνσεις τοῦ «τελεφερίκ», με διακεκομμένη δὲ γραμμῇ, ἡ τρίτη —μᾶλλον ἀμφίβολη— λύση. Ἡ ὀριστικὴ μελέτη δὲν ἔχει ἐκπονηθῇ.

Ἐρευνα καὶ ρεπορτάζ Φ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Για
μᾶς
δὲν
εἶσθε
ὁ
καθένας!

Εἶσθε ὁ διαλεχτός φίλος, πού ἀπολαμ-
βάνει τὰς ἀνέσεις καὶ τὴν ἐπὶ πλέον
ταχύτητα τῶν ἀεριωδουμένων καὶ πού
ἐπιπροσδέτως τὸν περιποιούμεθα ἐντε-
λῶς προσωπικά. Σὲ ὅλον τὸν κόσμον ἡ
B.O.A.C. φροντίζει γιὰ σᾶς!

καὶ στοιχίζει φθηνότερα
ἀπὸ ὅσο φαντάζεστε!

Συμβουλευθῆτε τὸν Πράκτορά σας ἢ ἀποταθῆτε στὰ γραφεῖα τῆς B.E.A. - Ἀμαλίας 2 καὶ Ὁδῶνος, τηλ. 22.521

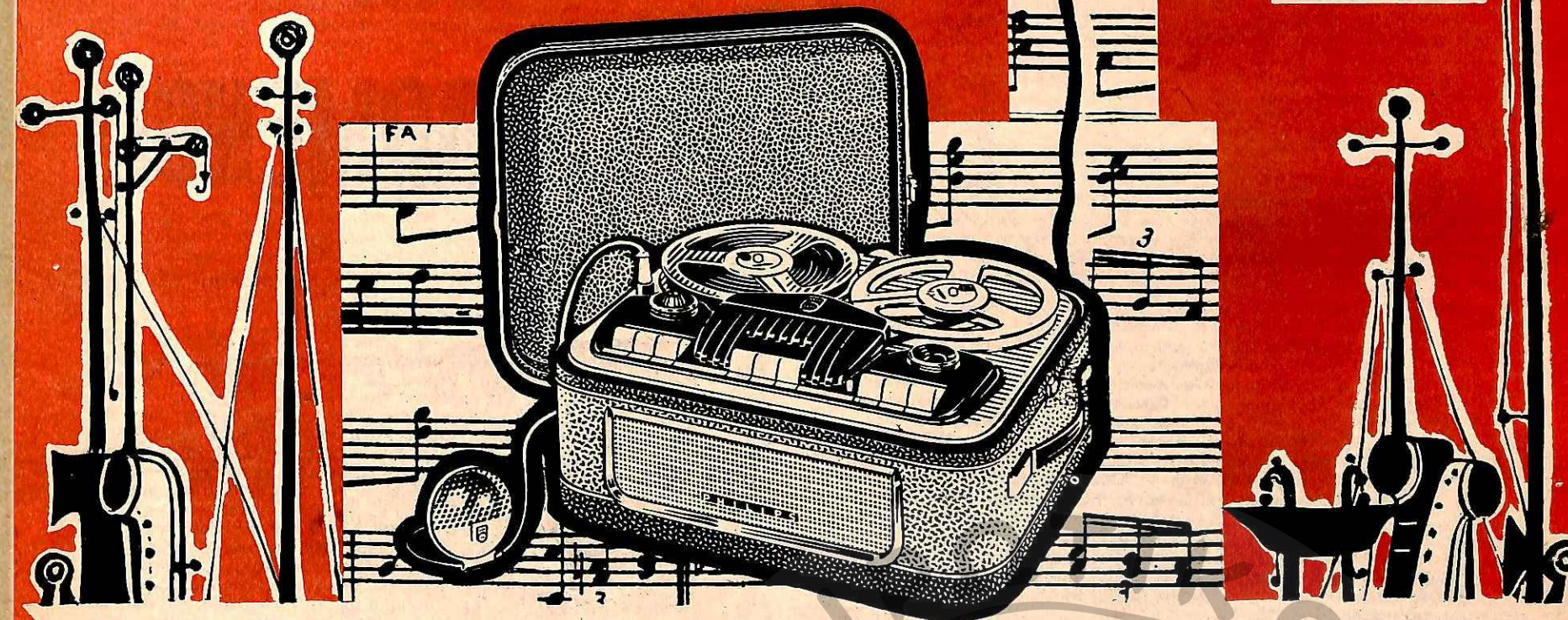
B.O.A.C.

ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ
ΣΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΜΕ JETS

BRITISH OVERSEAS AIRWAYS CORPORATION

Στὴ χώρα τῆς
μουσικῆς...

...μὲ Μαγνητόφωνον

ΦΙΛΙΠΣ

3 Ταχυτήτων

4 Μαγνητικῶν ἐγγραφῶν πού σᾶς ἐπιτρέπουν
16 ὥρες συνεχοῦς μουσικῆς ἀπολαύσεως.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΘΟΛΩΜΕΝΟΙ!

27

Αναμνήσεις: Η πριγκίπισσα σε μία πρόσφατη επέτειο των γενεθλίων της (21 Αυγούστου), που πάντα δίνουν την ευκαιρία για να δουν οι καθιερωμένες φωτογραφίες, βέλησε απευθείας μαζί με τα δυο αλογάκια, που είχαν χαρίσει σ' αυτήν και στην αδελφή της, πριγκίπισσα τότε Ελισάβετ, το 1935, όταν, δηλαδή, ήταν μόλις πέντε ετών

Η ΖΩΗ ΜΟΥ

ΜΕ ΤΗΝ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

5

Εσκυψα ελαφρά το κεφάλι, έν μέρει για να εκφράσω τον σεβασμό μου και έν μέρει για να κρύψω την έκπληξη που αισθάνθηκα βλέποντάς τον στο Κλάρενς Χάουζ.

Γύρισε πρὸς τὸ μέρος μου καί με την απαλή φωνή του μού είπε «Καλησπέρα». Ἀμέσως ἀπήντησα:

—Καλησπέρα σας, κύριε. Παρακαλῶ νά με ἀκολουθήσετε. Ἡ Ὑψηλοτάτη σας περιμένει.

Προηγήθηκα κατὰ δύο δῆματα, ἀνεβήκαμε τὰ σκαλοπάτια καί, περνώντας ἀπὸ τὴν κυρία εἰσοδο, προχωρήσαμε πρὸς τὸ μεγάλο διάδρομο.

Ὁ σμήναρχος Τάουνσεντ ἀνέβηκε με κομψότητα τὰ τρία σκαλοπάτια, με προσπέρασε καί ἐστριψε δεξιά, πρὸς τὸ διάδρομο πού ὀδηγεῖ στο σαλόνι τῆς πριγκιπίσσης Μαργαρίτας.

Μοῦ ἔκανε έκπληξη τὸ —πολὺ ἀσυνήθιστο— γεγονός ὅτι ἡ Μαργαρίτα καί ἡ βασιλομήτωρ δὲν περίμεναν στὸ σαλόνι. Ἀσφαλῶς εἶχαν ἀκούσει τὸ αὐτοκίνητο γιατί, καθὼς ἐστρίβα τὴ γωνία τοῦ διαδρόμου, ἀκολουθώντας τὸν Τάουνσεντ, τὶς εἶδα νά προχωροῦν πρὸς τὸ μέρος μας.

Χωρὶς νά ξεκολλήσω οὔτε μιὰ στιγμή τὰ μάτια τῆς ἀπὸ τὸν Τάουνσεντ, ἡ πριγκίπισσα ἀφῆσε τὴ μηχανή τῆς, προχώρησε γρήγορα καί στάθηκε μισὸ περίπου μέτρο μπροστὰ ἀπὸ τὸν Πήτερ Τάουνσεντ.

Κατόπιν ὁ ἕνας προχώρησε πρὸς τὸν ἄλλο, ἡ πριγκίπισσα ἔβαλε τὰ χέρια τῆς ἐπάνω στὸς φαρδῆς του ὤμους καί τὸν φίλησε. Ἐμεινάν ἐπὶ μερικὰ δευτερόλεπτα σ' αὐτὴ τὴ στάση, ἐνῶ ὁ Τάουνσεντ τὴν κρατοῦσε ἀπὸ τὴ μέση. Ἡ Μαργαρίτα τὸν ξανακοίταξε καί εἶπε:

—Ὁ! Πήτερ... Εἶμαι γοητευμένη πού σέ βλέπω.

Τὸ ἀπὸ μπλὲ σατὲν φόρεμά τῆς εἶχε τσαλακωθῇ καθὼς τὸν ἀγκάλιασε καί, ὅταν τὸν ἀφῆσε, τὰ χέρια τῆς ἀρχίσαν νά κινούνται αὐτομάτως γιὰ νά ἰσιώσουν τὶς ζαρωματιές.

Μέσα στὴν εὐκολονόητη συγκίνη-

σή τῆς, ἡ πριγκίπισσα παρέδω ἕναν ἀπὸ τοὺς χρυσοὺς κανόνες τοῦ ἀνακτορικοῦ πρωτοκόλλου, πορτοπερνώντας τὴν βασιλομήτορα γιὰ νά χαιρετήσῃ πρώτη τὸν Τάουνσεντ.

Σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες, ὅταν παρίσταται ἡ βασιλομήτωρ, αὐτὴ πάντα, ὡς πρεσβυτέρα κεφαλὴ τῆς οἰκογενείας, χαιρετᾷ πρώτη τοὺς καλεσμένους.

Ἀλλὰ ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ, πού χαμογελοῦσε μὲ τρυφερότητα, δὲν φαίνεται νά παρετήρησε τὴν προσβολὴ αὐτὴ πού ἔγινε πρὸς τὴ θέση τῆς καί, ὅταν προχώρησε περισσότερο, ξεπέρασε, χαμογελώντας πάντα, τὴν κόρη τῆς γιὰ νά τὸν χαιρετήσῃ.

Ἡ Μαργαρίτα, ἀφοῦ ὑποκλίθηκε ελαφρά μπροστὰ στὴ βασιλομήτορα, ἔριξε μιὰ ἐπίμονη ματιά στὸν Τάουνσεντ καί ὀπισθοχώρησε πρὸς τὸ μέρος μου.

Ἡ βασιλομήτωρ κράτησέ γιὰ μερικά δευτερόλεπτα στὸ χέρι τῆς τὸ χέρι τοῦ Πήτερ Τάουνσεντ καί εἶπε:

—Πόσος καιρὸς πέρασε, Πήτερ...

Καί συνέχισε:

—...Εἶναι τόσο εὐχάριστο πού σέ ξαναβλέπουμε καί πάλι ἐδῶ.

Ὁ Πήτερ Τάουνσεντ στάθηκε προσοχή καί, ἀφοῦ ἔκανε μιὰ σχεδὸν ἀδιάρατη ὑπόκλιση, εἶπε:

—Μοῦ προκαλεῖ κατὶ περισσότερο ἀπὸ συγκίνηση τὸ ὅτι βρίσκομαι καί πάλι ἐδῶ, κυρία. Τόσο περισσότερο πού συναντῶ σὰς καί τὴν πριγκίπισσα Μαργαρίτα.

Ἐκείνη τὴ στιγμή φαίνονταν νά με εἶχαν ξεχάσει. Ἡ βασιλομήτωρ διέλυσε πρώτῃ τὴ μαγεῖα ἐκείνης τῆς ὥρας. Ἀφῆσε τὸ χέρι τοῦ Τάουνσεντ, γύρισε, με κοίταξε καί εἶπε:

—Εἶμαι βέβαιη ὅτι τὸ τσάι εἶναι ἕτοιμο τώρα.

—Μάλιστα, Μεγαλειοτάτη, ἀπῆντησα.

Ὑποκλίθηκα καί, περνώντας μπροστὰ ἀπὸ τὴν βασιλομήτορα, τὴν Μαργαρίτα καί τὸν Τάουνσεντ, προχώρησα πρὸς τὸ σαλόνι.

Ἀνοίξα διὰπλάτα τὴν πόρτα καί ὀπισθοχώρησα ἕνα δῆμα πρὸς τὸν διάδρομο.

Καθὼς περνοῦσαν ἀπὸ μπροστὰ μου, ἡ βασιλομήτωρ εἶχε ἐμφάνιση

Ὁ Ντέιβιντ Τζὼν Πέην, προσωπικὸς ὑπηρέτης τῆς πριγκιπίσσης Μαργαρίτας, συνεχίζει τὶς ἀποκαλύψεις του, πού οἱ «Εἰκόνες» δημοσιεύουν κατ' ἀποκλειστικότητα στὴν Ἑλλάδα. Ὁ Πέην περιγράφει μὲ πολλὲς λεπτομέρειες τὴν καθημερινὴ ζωὴ τῆς Μαργαρίτας. Μιλάει ἐπίσης γιὰ τὸν φιλικὸ κύκλο τῆς πριγκιπίσσης. Ἀπὸ τὰ λίγα μέλη τοῦ κύκλου αὐτοῦ, ἡ πριγκίπισσα ξεχωρίζει τὸν Μπίλλυ Οὐάλλας, πού εἶναι καὶ ὁ τακτικώτερος καθολιέρος τῆς κατὰ τὶς νυκτερινὲς διασκέδασεις τῆς στὰ κομψὰ κέντρα τοῦ Οὐέστ Ἔντ. Κάτω ὅμως ἀπὸ τὴν ἥρεμη καὶ φαινομενικὰ ξένοιαστη ἐπιφάνεια, κρυφοκαίει ὁ ἔρωσ τῆς Μαργαρίτας πρὸς τὸν Τάουνσεντ. Ὁ Πέην διηγεῖται τὴν τελευταία συγκινητικὴ συνάντηση τῆς Μαργαρίτας καὶ τοῦ Τάουνσεντ, πού ἔθεσε τέρμα στὸ περίφημο αὐτὸ «εἰδύλλιο τοῦ αἰῶνος».

ΠΟΛΥ ΣΠΑΝΙΑ ΔΙΝΟΝΤΑΝ ΕΠΙΣΗΜΑ ΓΕΥΜΑΤΑ ΣΤΟ ΚΛΑΡΕΝΣ ΧΑΟΥΖ

Δυό φιλιὰ στὸ μάγουλο κ' ἔνας δίσκος κλασσικῆς μουσικῆς ὑπῆρξαν ἡ αὐλαία ποὺ ἔπесε πάνω στὸ περισσότερο συζητημένο εἰδύλλιο

ἀληθινὰ βασιλική, μὲ τὸ μακρὺ καὶ στενὸ ἀπογευματινὸ φουστάνι της ἀπὸ θυσιῶν σατέν καὶ τὴν γκρί - ἀσημί ρενό της, ποὺ ἔπεφτε ἀπὸ τὸν ἕνα της ὦμο. Ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ μπῆκε πρώτη στὸ δωμάτιο.

Ἡ Μαργαρίτα προχωροῦσε ἕνα δῆμα μπροστὰ ἀπὸ τὸν Πῆτερ Τάουνσεντ καὶ πίσω ἀπὸ τὴ μητέρα της καί, καθὼς ἔμπαινε στὸ σαλόνι, γύρισε ἐλαφρὰ καὶ τοῦ ἔφριξε μιὰ γεμάτη ἀγάπη ματιά ἐπάνω ἀπὸ τὸν ὦμο της.

Αὐτὸς τῆς χαμογέλασε, ἀλλὰ κανεῖς δὲν μίλησε. Ὑστερα ἔκλεισε τὴν πόρτα, ἀπισθοχωρώντας πρὸς τὸν διάδρομο, καὶ ἀπομακρύνθηκα ἀθόρυβα καὶ ἀσάφως.

Σ' ὅλους τοὺς ἄλλους ὑπηρετὲς εἶχε ἀπαγορευθῇ ἡ εἰσοδος τοῦ τμήματος αὐτοῦ τοῦ Κλάρενς Χάουζ. Πῆγα κατ' εὐθείαν στὸ ὄφεις, ὅπου καθίσαμι ὥρα καὶ κάπνισα ἕνα τσιγάρο.

Κατὰ τὶς 5 περίπου χτύπησε τὸ κουδούνι καὶ κοίταξα τὸ ταμπλὸ τοῦ τοίχου. Ὁ ἀριθμὸς ἔδειχνε ἀπὸ τὸ κουδούνισμα ἐρχόταν ἀπὸ τὸ σαλόνι τῆς Αὐτῆς Βασιλικῆς Ὑψηλότητος.

Ἀνοίγοντας τὴν πόρτα τοῦ σαλονίου, εἶδα ὅτι μὲν εἶχαν σηκωθῇ ἀπὸ τὸ τραπέζι. Ἡ πριγκίπισσα εἶχε καθίσει ἀριστερὰ τοῦ Τάουνσεντ καὶ ἡ βασιλομήτωρ δεξιὰ του.

Καθὼς πλησίαζα, σιγομιλοῦσαν ἀκούσα τὸν ἀόριστο ἦχο τὸν φωνῶν τους, ἀλλὰ, μὲν ἀνοίξα τὴν πόρτα, σταμάτησαν καὶ μὲ κοιτάξαν.

— Χτύπησατε, Μεγαλειότητι, ῥώ- τησα.

— Ναί, Τζῶν. Ὁ καλεσμένος μας φεύγει.

Προχώρησα πρὸς τὴν πόρτα, ποὺ τὴν ἀνοίξα, καὶ παραμέρισα. Ἡ βασιλομήτωρ θῆκε πρῶτὴν στὸ διάδρομο. Τὴν ἀκολουθοῦσαν ὁ Τάουνσεντ καὶ ἡ πριγκίπισσά μου, πιασμένοι ἀπὸ τὸ χέρι.

Ἡ πριγκίπισσα κοιτοῦσε ἐπίμο- να τὸ πρόσωπο τοῦ Τάουνσεντ, ἐνῶ ἕνα χαμόγελο φώτιζε τὰ χεῖλιά της. Καθὼς περνοῦσαν ἀπὸ μπροστὰ μου καὶ προχωροῦσαν στὸν διάδρομο, δὲν εἶπαν οὔτε μιὰ λέξη.

Σταμάτησαν γιὰ μιὰ στιγμή στὸ διάδρομο, καθὼς εἶχαν πλησιάσει τὴν βασιλομήτωρα, καὶ ἐγὼ τοὺς προσπέρασα ὅλους καὶ κατέβηκα τὰ τρία σκαλοπάτια, πηγαίνοντας πρὸς τὴν κυρία εἰσοδο.

Ἡ πόρτα ἦταν κλειστή. Ἐξω, ὁ σφῆρ τοῦ Τάουνσεντ καθόταν ἐπάνω σὲ μιὰ ρόδα τοῦ αὐτοκινήτου του, ἐνῶ ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ στέκταν κοντὰ στὴν κεντρικὴ πύλη μὲ κοίταζε μὲ ἀπάθεια ὅταν ἀνοίξα τὴν πόρτα — πράγμα ποὺ σήμαινε ὅτι κι αὐτὸς μὲ τὴ σειρά του ἔπρεπε νὰ ἀνοίξῃ τὴν πύλη.

Στάθηκε πρὸς τὰ μέσα τῆς πόρτας κρατώντας τὰ μπροντίνια πό- μολα καὶ κοιτάζοντας τὰ τρία σκα- λοπάτια, ὅπου βρίσκονταν ἡ βασι- λομήτωρ, ἡ πριγκίπισσα καὶ ὁ Τά- ουνσεντ, ἔτοιμοι νὰ ἀποχαιρετισθῶν.

Ὁ διάδρομος ἦταν ἔρημος. Κα- νεῖς ὑπηρετῆς δὲν πάτησε στὸ τμή- μα αὐτοῦ τοῦ Κλάρενς Χάουζ, ὁλό- κληρο τὸ ἀπόγευμα. Ἀλλὰ ἐγὼ ἤ- μου ἐκεῖ, ἕνας προνομιοῦχος μάρτυ- ρος, ποὺ δὲν τὸν ἐπόσχε κανεῖς, ἐνῶ ἡ πριγκίπισσα μου — χωρὶς βα- σιλικὲς ἑθιμοτυπίες — φρόνιζε ὅπως θὰ φερόταν ὁποιαδήποτε γυναῖκα σὲ μιὰ τέτια περίπτωση.

Καὶ οἱ τρεῖς εἶχαν σχηματίσει ἕ- να ἡμικύκλιο στὸ κεφαλόσκαλο. Στὸ κέντρο ἡ βασιλομήτωρ καὶ ἀριστερὰ τῆς ὁ Τάουνσεντ.

Γιὰ μιὰ στιγμή ἔμειναν ὅλοι ἀκί- νητοι. Κατόπιν ὁ Τάουνσεντ ἀνέκυ- σε βαθεία, γύρισε πρὸς τὴν βασιλο- μήτωρα, πῆρε τὸ δεξιὸ της χέρι μέσα

στὸ χέρι του καὶ ἔσκυψε καὶ τὴν φί- λησε ἀπαλὰ στὰ δύο μάγουλα.

Κατόπιν στάθηκε ἀκίνητος καί, κρατώντας ἀκόμη τὸ χέρι της, εἶπε μὲ φωνὴ γεμάτη συγκίνηση:

— Μεγαλειότητι, εἰμαι πάρα πολ- λὸ εὐτυχὴς καὶ ὁμῶς καὶ πάρα πολὺ δυστυχὴς ποὺ σὰς ἀφῆνα.

Ἡ βασιλομήτωρ δὲν ἀπάντησε καί, ἀφοῦ ἔφριξε μιὰ διαστικὴ μα- τιά στη Μαργαρίτα, ἔκανε ἕνα δῆμα πρὸς τὰ πίσω.

Ὁ Τάουνσεντ γύρισε πρὸς τὴν πριγκίπισσά μου καὶ κοιτάχτηκαν στὰ μάτια. Κράτησε τὴ Μαργαρίτα ἀπὸ τὸ χέρι, ἔσκυψε καὶ τὴ φίλησε στὰ δύο μάγουλα, ἀργὰ καὶ ἀπαλὰ.

Φαινόταν συντετριμμένος. Φαινό- ταν ἀνίκανος νὰ ἐκφράσῃ μὲ λέξεις τὰ αἰσθήματα ποὺ πᾶλευαν μέσα του. Ἀποχωριζόταν τὴν πριγκίπισ- σα Μαργαρίτα γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ.

Τὸ φίλι τοῦ Τάουνσεντ

Ὁταν ὁ Τάουνσεντ φιλοῦσε τὴν πριγκίπισσα, κοίταζε τὴν βασιλομή-τωρα. Τοὺς κοίταζε, χαμογέλασε ἑ- λαφρὰ καὶ γύρισε ἄλλου τὸ κεφάλι. Ἦταν αὐτὸς ἕνας βασιλικὸς τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἤθελε νὰ δείξῃ ὅτι συμ- φωνοῦσε.

Καθὼς φιλοῦνταν, ἡ Μαργαρίτα εἶ- χε τὰ μάτια κλειστά. Τὸ πηγούνι της ἔτρεψε ἐλαφρὰ, καθὼς ἀγωνιζό- ταν νὰ μὴ δακρύσῃ, πράγμα ποὺ δὲν θὰ τὸ κατέφευγε μιὰ γυναῖκα ποὺ δὲν θὰ εἶχε τὴ βασιλικὴ ἀνατρο- φὴ τῆς Μαργαρίτας.

Παρὰ τὴ θέλησή της, ἡ Μαργαρί- τα ἀποχωριζόθηκε ὀριστικὰ ἀπὸ τὸν Τάουνσεντ. Καὶ ἔβρω ὅτι αὐτὸς ἦ- ταν ὁ τελευταῖος τοὺς ἀποχαιρετι- σμός.

Καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν εἶπαν οὔτε μιὰ λέξη. Τὸ φίλι ἐκείνο εἶπε περισ- σότερα ἀπὸ ὅσα θὰ ἔλεγε ἕνας ὁ- λκληρὸς τῆμος.

Χωρὶς νὰ ξανακοιτάξῃ τὴν βασι- λομήτωρα, ὁ Τάουνσεντ ἔφριξε μιὰ ἀκόμη ματιά γιὰ μερικὰ δευτερόλεπ- τα στη Μαργαρίτα, ἔκανε μεταβολή καὶ χωρὶς νὰ ξανακοιτάξῃ προχώ- ρησε πίσω ἀπὸ μένα στὴν αὐλὴ καὶ πρὸς τὸ αὐτοκίνητό του, ποὺ τὸν πε- ρίμενε.

Ἐν τῷ μεταξύ, εἶχα κιόλας στα- θῇ κοντὰ στὴν πίσω πόρτα τοῦ αὐ- τοκινήτου καί, καθὼς πλησίαζε, τὴν ἀνοίξα. Παραμέρισα, καθὼς ὁ Τά- ουνσεντ προχωροῦσε σκοπίμα εὐθυ- τεῖνης πρὸς τὸ αὐτοκίνητο, χωρὶς νὰ ξανακοιτάξῃ πιά πρὸς τὰ πίσω.

Ὅταν ἔφθασε στὸ αὐτοκίνητο, ἔ- πιασε τὴ χειρολαβὴ τῆς πόρτας, μὲ κοίταζε ἐπὶ μερικὰ δευτερόλεπτα καὶ κατόπιν ἔφριξε μιὰ ματιά ἐπάνω ἀπὸ τὸν ὦμο του πρὸς τὴν κυρία εἰσοδο, ὅπου ἡ βασιλομήτωρ καὶ ἡ Μαργαρίτα στέκονταν ἀκόμη δίπλα- δίπλα καὶ τὸν κοιτοῦσαν ποὺ ἔφευγε.

Ἐκείνη τὴ στιγμή κοίταξε τὴν αὐ- λὴ καὶ τὰ ἐπάνω παράθυρα τοῦ Κλά- ρενς Χάουζ. Πολλὰ παρόδρα ἦταν ὀρθάνοιχτα καὶ οἱ ἄλλοι βασιλικοὶ ὑπηρετὲς κοιτάζαν ἀπὸ κεί, προσπα- θώντας νὰ δοῦν τὸν Τάουνσεντ.

Ὁ Τάουνσεντ χαίρεται μὲ μιὰ ἑ- λαφρὴ κίνηση τοῦ χεριοῦ τῆς διὰ γυναικὸς ποὺ στέκονταν ἀκόμη στὴν κυρία εἰσοδο. Ἡ βασιλομήτωρ, χα- μογελώντας πάντα, στέκονταν ἐντελῶς ἀκίνητη. Κατόπιν γύρισε σιγὰ τὸ κεφάλι καὶ κοίταξε ἀπ' εὐθείας τὴν Μαργαρίτα.

Ἡ πριγκίπισσά μου ἔκανε μιὰ μι- κρὴ κίνηση ἀποχαιρετισμοῦ μὲ τὸ χέρι, προσπαθῶν νὰ χαμογέλασῃ καὶ κατόπιν γύρισε σὰ νὰ ζητοῦσε βοήθεια ἀπὸ τὴ μητέρα της κατὰ τὶς στιγμὲς ἐκείνες ποὺ τῆς σπάραζαν τὴν καρδιά.

Ὑστερα ἡ βασιλομήτωρ καὶ ἡ Μαργαρίτα μᾶς ξανακοίταξαν καὶ ἔ- πειτα ἔφριξαν μιὰ ἀκόμη ματιά στὸ

ὠραῖο πρόσωπο τοῦ Πῆτερ Τάουν- σεντ, καθὼς αὐτὸς ἀνέβαινε στὸ πί- σα μῆρος τοῦ αὐτοκινήτου του.

Χωρὶς νὰ περιμένουν νὰ ξεκινήσῃ τὸ αὐτοκίνητο, γύρισαν καὶ οἱ δύο καὶ προχώρησαν γρήγορα καὶ ἐπι- βλητικὰ στὸν μεγάλο διάδρομο, ἀ- νέβηκαν τὰ σκαλοπάτια καὶ χάθηκαν καθὼς ἔστριψαν πρὸς τὸν διάδρομο ποὺ ὁδηγεῖ στὸ σαλόνι τῆς πριγ- κίπισσας Μαργαρίτας.

Περίμενα στὴν αὐλὴ μὲ τὰ χέρια πίσω, καθὼς τὸ αὐτοκίνητο ἔφευγε ἀργὰ καὶ προχωροῦσε πρὸς τὴ με- γάλῃ πύλη.

Ἀπὸ τὸ πίσω παράθυρο τοῦ αὐ- τοκινήτου μπόρεσα νὰ ἰδῶ τὸ κεφά- λι τοῦ Τάουνσεντ. Ἦταν ἀκουμπι- σμένος στὸ πίσω κάθισμα τοῦ αὐτο- κινήτου καὶ κοιτοῦσε κατ' εὐθείαν μπροστὰ.

Καθὼς τὸ αὐτοκίνητο περνοῦσε ἀ- πὸ τὴ μεγάλη πύλη, ὁ ἀστυνομικὸς τῆς σκοπίας χαίρεται. Τότε τὸ αὐ- τοκίνητο βρέθηκε ἀνάμεσα στὰ πλι- θὴ, τὰ ὅποια εἶχαν συγκεντρωθῇ ἀπ' ἐξω, πού, μὲν εἶχαν σχετικὰ μὲ τὴ συνάντησή αὐτὴ στὸ Κλάρενς Χά- ουζ, εἶχαν σπεύσει ἐκεῖ, γιὰ νὰ ἰδοῦν ἔστω καὶ γιὰ μιὰ στιγμή τὸν Πῆ- τερ Τάουνσεντ καθὼς θὰ ἔφευγε.

Εἶδα τὸ κεφάλι τοῦ Τάουνσεντ νὰ πέφτῃ πρὸς τὸ στήθος του. Εἶχε κρατήσει παληκαριῶτα ὡς τὴν τε- λευταία στιγμή. Ἄν ἡ Μαργαρίτα καὶ ἡ βασιλομήτωρ στέκονταν ἀκόμη στὴν πόρτα, δὲν θὰ ἔβλεπαν τὴν κα- τάρρευση αὐτὴ τοῦ γενναίου Τάουν- σεντ.

Τότε ἔκανα μεταβολὴ καὶ ἔτρε- ξα μέσα. Ἐκλείσα τὴν πόρτα καὶ προχώρησα στὸ διάδρομο, πρὸς τὸ σαλόνι τῆς πριγκίπισσας.

Ἀλλ' ἡ πριγκίπισσα καὶ ἡ βασι- λομήτωρ εἶχαν ἤδη μῆτὴ στὸ δωμα- τιο καὶ εἶχαν κλείσει τὴν πόρτα. Δίστασα ὥσπου νὰ ἀποφασίσω ἂν θὰ ἔπρεπε νὰ μῶ γιὰ νὰ πάρω τὸ σερβίτιο τοῦ τσαγιού. Ἀλλὰ ἡ εἰσοδος μου ἐκείνη τὴ στιγμή μπό- ρουσε νὰ εἶναι μιὰ γκάφα, ποὺ δὲν τὴν ἔκανα.

Λίγο ἀργότερα καθόμουν στὸ ὄφ- εις ἀναπολόμην, ὅταν ἕνα κουδούνισμα ἀπὸ τὸ σαλόνι τῆς πριγκίπισσας μὲ ἐπανεφέρε στὴν πραγματικότητα.

Τὴν βόηκα μόνι, καθισμένη στὸ γραφεῖο της. Ἐγραφε στὸ προσω- πικὸ τῆς ἡμερολόγιο. Καθὼς πλησί- αζε, εἶπε:

— Ὁ δεῖπνῆσ ἀπόψε μὲ τὴν Με- γαλειότητι.

Αἰσθάνθηκα μεγάλῃ ἐκπλήξῃ γιὰ- τί ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχε συμβῇ νὰ δεῖπνῃ ἡ πριγκίπισσα μαζί μὲ τὴ μητέρα της στὸ σαλόνι τῆς βασι- λομήτορας.

Ὅσο ἀθόρυβα μποροῦσα, πῆρα τὸ σερβίτιο τοῦ τσαγιού καὶ ἔφυγα ἀφήνοντας τὴ Μαργαρίτα νὰ γράφῃ ἀκόμη στὸ γραφεῖο της.

«Ἐκλήθη εἰς τέιον»

Ε- κείνο τὸ βράδυ, μαζί μὲ ἕνα ὑ- πηρετῆ τῆς βασιλομήτορας, σερβί- ρισα στὸ μικρὸ στρογγυλὸ τραπέζι ποὺ βρίσκονταν κάτω ἀπὸ τοὺς σθη- σμένους πολυέλαιους τοῦ μικροῦ σα- λονίου τῆς βασιλομήτορας, ποὺ τὸ φώτιζαν μόνον οἱ ἀπλικές.

Ὁ μόνος θόρυβος ποὺ ἀκουγόταν ἦταν ὁ θόρυβος ποὺ ἔκαναν τὰ μα- γαροπήρουντα. Ἡ βασιλομήτωρ ἔ- φαγε ὅπως συνήθως, ἀλλὰ ἡ Μαργαρίτα φαινόταν ἐντελῶς ἀνδρεχτή.

Τσιμπήσαμε ἀπλῶς λίγο βῶλ - ὦ - ὶβᾶν, χρησιμοποιώντας μόνον τὸ πε- ροῦνι της, κατὰ τὴν ἀμερικανικὴ συ- νήθεια, καὶ οὔτε ἀγγιγῇ τὴ λίγη γαρ- νитура.

Τὸ πιὸ περίεργο ἦταν ὅτι οὔτε ἡ πριγκίπισσα, οὔτε ἡ βασιλομήτωρ

ἄλλαξαν τὰ ἀπογευματινὰ τους φο- ρεμάτα γιὰ τὸ δείπνο.

Καὶ δὲν ἀκούστηκε καμιὰ ἄλλη ὁμιλία, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν εὐγενικὴ ἀρ- νηση τῆς πριγκίπισσας ὅταν τῆς πα- ρουσίαζαν κάποιο φαγητό.

Ἀλλο ἀξιοσημεῖωτο χαρακτηρι- στικὸ τοῦ δείπνου αὐτοῦ ἦταν ὅτι οἱ ὑπηρετὲς εἶχαν διαταχθῇ νὰ θυά- νομε ἀπὸ τὸ δωμάτιο μετὰ ἀπὸ κά- θε σερβίρισμα.

Ὅταν τελείωσαν, ἡ Μαργαρίτα ἀναψε ἕνα τσιγάρο καὶ αὐτὴ, ὅπως καὶ ἡ μητέρα της, σηκώθηκαν ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ πῆγαν καὶ καθήσαν σὲ ἕνα καναπέ μπροστὰ ἀπὸ τὴν ἡ- λεκτρικὴ σόμπα.

Ἐνῶ ὁ ἄλλος ὑπηρετῆς κ' ἐγὼ ση- κώναμε τὸ τραπέζι, σηκώθηκαν καὶ οἱ δύο. Ἡ βασιλομήτωρ πῆγε στὸ γραφεῖο της καὶ πῆρε τὰ γυαλιά της — καὶ κοίταξε τοὺς μεγάλους τί- τλους τὸν ἀπογευματινῶν ἐφημερί- δων, ποὺ ἔγραφαν μὲ μεγάλα γράμ- ματα: «Ὁ Τάουνσεντ ἐκλήθη εἰς τέιον».

Ἰσως νὰ τελείωσαν ὅλα...

Ε- λάχιστοι μόνον ἄνθρωποι, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ τοὺς προσωπικοὺς ὑπηρετὲς της, ἤξεραν ὅτι ἡ βασιλομήτωρ φοροῦσε γυαλιά ὅταν διάβαζε.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Μαργαρίτα στε- κόταν μπροστὰ στὴ σόμπα. Εἶχε πε- τάξει τὸ πρῶτο τῆς τσιγάρο καὶ ἔ- βαζε ἕνα ἄλλο στὴ χρυσὴ πῖπτα της.

Ἦταν περίπου 9½. Μόλις εἶχα θυάλει τὸ τραπέζι στὸ διάδρομο, ὅ- ταν ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴ πόρτα ἀκούσα τὴ Μαργαρίτα νὰ λέη:

— Καληνύχτα, μητέρα!

Ἐγινε μιὰ σιωπὴ τὴ στιγμή ποὺ φιλήθηκαν καὶ ὕστερα ἀκούσα τὴν Μαργαρίτα νὰ πηγαίνῃ πρὸς τὴν πόρτα τοῦ δωματίου, ἀπὸ ὅπου προ- τέρησε στὸ διάδρομο πηγαίνοντας πρὸς τὸ ἀσανσέρ. Τὸ ἀσανσέρ πε- ρίμενε μὲ ἀνοικτὲς τὶς πόρτες. Ἡ πριγκίπισσα μπῆκε μέσα, πάτησε τὸ κουμπί καὶ οἱ πόρτες ἔκλεισαν...

Ὅα εἶχε περάσει μιῇ ὥρᾳ, ὅταν πῆγα πρὸς τὸ σαλόνι τῆς πριγ- κίπισσας. Σκόπευα νὰ ἐτοιμάσω τὸ σαλόνι γιὰ τὸ βράδυ. Ἀλλὰ, κα- θὼς πλησίασα, ἀκούσα τοὺς ἀπα- λούς ἤχους μιᾶς κλασσικῆς μελωδίας.

Γιὰ δευτέρη φορὰ ἐκείνη τὴν ἡμέ- ρα δίστασα νὰ ἐνοχλήσω τὴν πριγ- κίπισσά μου. Αὐτὸ καὶ μόνον τὸ γε- γονὸς ὅτι εἶχε βάλει ἕνα κλασσικὸ δίσκο, πράγμα ποὺ γινόταν σπάνια, ἦταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ δείξῃ τὴν ψυχι- κὴν κατάρταση. Ποτὲ προηγου- μένως δὲν εἶχε βάλει ἕνα αἰσθητι- κὸ δίσκο, καὶ κατάλαβα ὅτι θὰ ἦ- ταν ἐτοιμὴ νὰ βάλῃ τὰ κλάματα.

Πῆγα πίσω στὸ ὄφεις καὶ συνήλ- θα πλένοντας τὰ διάφανα σερβίτια. Αἰσθανόμουν πολὺ ἀσχημα. Ἡ ἀ- τμόσφαιρα ποὺ εἶχε σχηματισθῇ στὰ βασιλικά διαμερίσματα ἐκείνο τὸ βράδυ μὲ εἶχε ποτίσει ὡς τὰ κόκ- καλα καὶ ἡ σκέψη ὅτι ἡ συνήθως εὐ- θυμὴ πριγκίπισσά μου καθόταν μό- νη καὶ θλιμμένη στὸ δωμάτιό της μὲ ἀναστατώνει.

Ἐμεῖνα στὸ ὄφεις καὶ κάπνισα διὰ τὴ τσιγάρα γεμάτος σκέ- ψεις. Κοίταξα τὸ ρολοῖ μου καὶ εἶ- δα ὅτι ἦταν ἕνδεκα καὶ κάτι. Σηκά- θηκα καὶ πῆγα γιὰ δευτέρη φορὰ πρὸς τὸ σαλόνι τῆς πριγκίπισσας.

Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ πόρτα ἦταν ἀνοι- χτὴ καὶ τὸ δωμάτιο σκοτεινὸ. Μπῆκα καὶ ἀναψα καὶ τὰ φῶτα. Ὁ ἀέρας ἦταν θερμὸς ἀπὸ καπνὸ. Ἐπᾶνω στὸ γρα- φεῖο τῆς Μαργαρίτας ἦταν ἕνα ἄ- δειο ποτήρι ἀπὸ οὐίσκυ. Κοντὰ στὸ ποτήρι ἦταν ἕνα τασάκι μὲ πέντε- ἔξῃ ἀποτσιγάρα.

Τὸ πιὸ σημαντικὸ ἀπὸ ὅλα ἦταν ὅτι τὸ προσωπικὸ ἡμερολόγιο τῆς πριγκίπισσας βρίσκονταν ἐπάνω στὸ τραπέζι. Αἰσθάνθηκα ἔντονα τὸν πει-

ρασμὸ νὰ ρίξω μιὰ ματιά, νὰ ἰδῶ τί εἶχε γράψει. Τὸ κοίταξα γιὰ με- ρικὰ δευτερόλεπτα, κρατώντας στὰ χέρια μου τὸ ποτήρι καὶ τὸ τασάκι. Ἀλλὰ δὲν ἀγγίξα τὸ ἡμερολόγιο.

Ἦμουν βέβαιος ὅτι ἐκεῖ μέσα βρίσκονταν οἱ ἐσωτερικὲς σκέψεις τῆς πριγκίπισσας, γραμμένες μὲ τὸν ὠραῖο γραφικὸ χαρακτήρα της. Θὰ ἦταν ὅμως σχεδὸν ἱεροσουλία, ἂν τὶς διάβαζα.

Ἀσφαλῶς ἡ Μαργαρίτα θὰ ἦταν σαστισμένη καὶ ἀναστατωμένη, ὅ- ταν ἔφυγε ἀπὸ τὸ δωμάτιο. Φρόντι- ζε πάντα νὰ κλειδῶν τὸ ἡμερολόγιό της σὲ ἕνα συστάρι τοῦ γραφείου καὶ νὰ κρύβῃ τὸ κλειδί.

Πῆρα τὸ δίσκο μὲ τὰ ποτὰ καὶ ἔβγαλα ἀπὸ τὸ δωμάτιο.

Στάθηκε γιὰ μιὰ στιγμή μὲ τὸ χέρι στὸ διακόπτη καὶ ἀναρωτιόμουν τί, ἄραγε, νὰ εἶχε συμβῇ ἀνάμεσα στὴν πριγκίπισσα Μαργαρίτα καὶ στὸν Πῆτερ Τάουνσεντ, τὸν ἄνδρα ποὺ πόθησε τρελλὰ νὰ παντρευθῇ.

Νόμισα ὅτι ἴσως νὰ τελείωσαν πιά ὅλα καὶ ὅτι ἔτσι ὁ κόσμος ἱκα- νοποιήθηκε.

Ὑστερα ἔσθθσα τὰ φῶτα, ἔκλει- σα ἀθόρυβα τὴν πόρτα καὶ προχώ- ρησα πρὸς τὴν κρεβατοκάμαρά μου.

Τὸ βῆμα, γιὰ τὸ ὁποῖο ἐγὼ εἶχα στήσει τὰ σκηνικά ὡρὸς τὸ ἀπόγευ- μα, εἶχε παιχθῇ: Ἡδὴ ἡ αὐλαία εἶ- χε πιά πέσει...

Στὸ κρεβάτι μου τώρα, μὲ σθη- σμένα τὰ φῶτα, ἀφῆνω τὶς σκέψεις μου νὰ πετοῦν γύρω ἀπὸ τὶς τρεῖς μικρὲς φωτογραφίες, οἱ ὁποῖες βρί- σκονται στὸ τραπέζι καὶ ποὺ εἶναι πλάι στὸ κρεβάτι τῆς πριγκίπισσας Μαργαρίτας.

Ἦταν φωτογραφίες τοῦ Πῆτερ Τάουνσεντ.

Οἱ τρεῖς φωτογραφίες

Α- ναρωτιόμουν μήπως ἡ πριγκί- πισσα, ἐξαπλωμένη καὶ ἀργυρτὴν στὸ κρεβάτι της, κοίταζε τὶς τρεῖς ἐκεῖ- νες φωτογραφίες, ποὺ βρίσκονταν πάντα δίπλα στὸ κρεβάτι της — ἀ- κέμῃ καὶ ὅταν τὸ εἰδύλλιο της μὲ τὸν Τόνη Ἀρμαστρουγκ - Τζῶνς βρίσκον- ταν στὴν ὁκμὴ του.

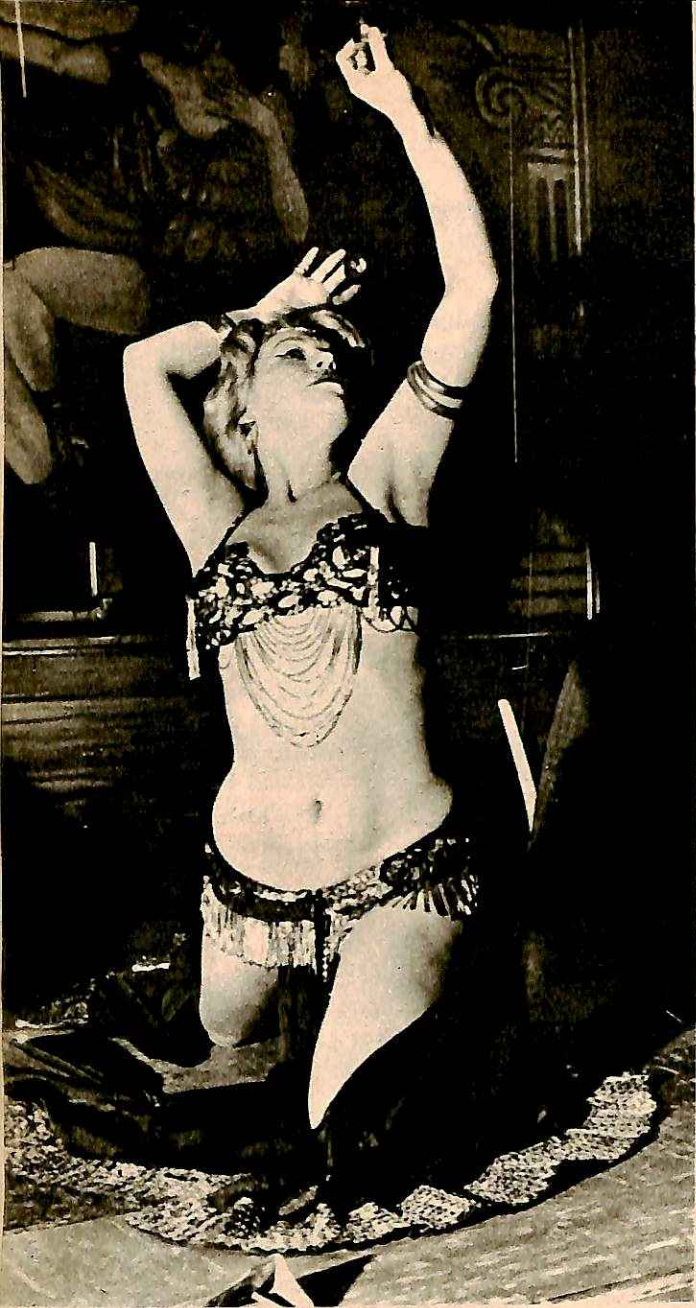
Ἦταν φωτογραφίες ποὺ εἶχαν παρθῇ ἀπὸ κοντὰ καὶ ἀπὸ τρεῖς πλευρῶν. Ἡ πρώτη ἔδειχνε ὁλόκληρο τὸ πρόσωπο τοῦ Τάουνσεντ, ἐνῶ οἱ δύο ἄλλες ἦταν προφίλ.

Ἀπὸ τότε μόνον μιὰ φορὰ τὸ ὄνο- μα τοῦ Πῆτερ Τάουνσεντ ἀκούστηκε στὸ Κλάρενς Χάουζ. Αὐτὸ ἔγινε τὴν ἡμέρα ποὺ οἱ ἀπογευματινὲς ἐφημε- ρίδες ἀνήγγειλαν τοὺς ἀρραβῶνες του μὲ τὴν ὁμορφὴ Βελγίκα Μαρί- Λύς, ποὺ μοιάζει ἐκπληκτικὰ μὲ τὴν πριγκίπισσά μου.

Ἦταν περίπου τέσσερις ἡ ὥρα, ὅταν πῆγα στὴν σκοπία γιὰ νὰ πάρω τὶς ἐφημερίδες.

Ἦταν ἕνα ὁμορφὸ φθινοπωρινὸ ἀ- πόγευμα καὶ ἐπέστρεφα ἴσπὸ τὴν σκοπία χωρὶς νὰ σκέπτομαι τίποτε. Τυχὰ ἐφρίξα μιὰ ματιά στὶς τε- λευταῖες εἰδησεις τῶν ἐφημερίδων.

Σταμάτησα καὶ κοίταξα προσε- κτικώτερα. Ἐλεγαν ἄλλὰ: «Ὁ Τά- ουνσεντ παντρεύ

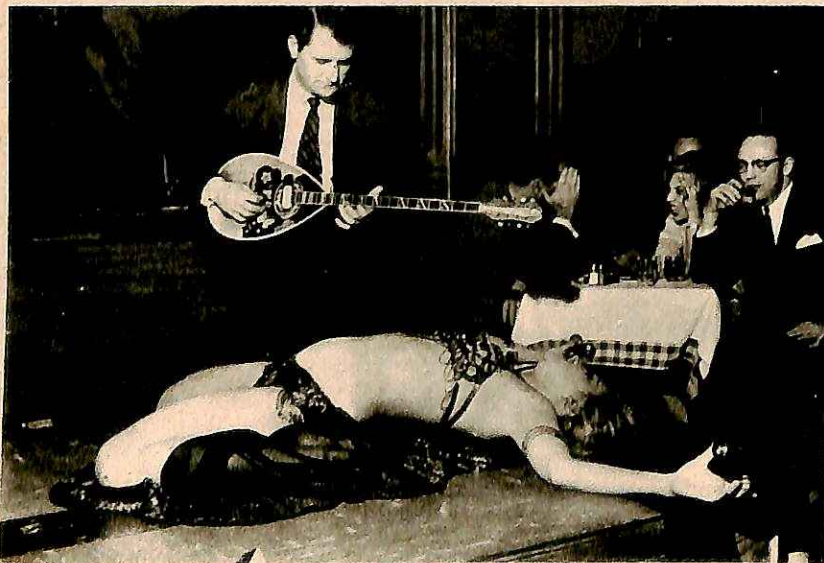
Η ΠΚΛΟΡΙΑ ένθου-
σιάζει τους θαμώνες
των μικρών ελληνο-
τουρκο - αιγυπτιακών
κέντρων της νεοϋορ-
κέζικης «Κάσμπας», ό-
πως απέκαλεσαν μερι-
κοί τη διασταύρωση
της 29ης 65ου και
της 80ης λεωφόρου.

Τὰ μπουζούκια στὴν Ν. Ὑόρκη

Μόδας συνέχισαν: Τὰ μπουζούκια, πού γνωρίζουν μεγά-
λες «πέννες» στὴ Νέα Ὑόρκη, («Εἰκόνας», τεύχος
275), φέρνουν διαρκῶς στὸ προσκήνιο νέα ἀστέρια τοῦ
χοροῦ τῆς κοιλίας. Ἡ Γκλόρια Ζιράλντο εἶναι τὸ ἀτού
τοῦ καμπαρέ «Πόρτ Σάνιτ». Οἱ Νεοϋορκέζοι σημείωσαν
μάλιστα καὶ μία νέα πρόδο — ἔμαθαν, ὅταν τοὺς πιά-
νῃ τὸ μεράκι, νὰ «κολλάνε» δολλάρια στοὺς ἐκτελεστές.

(UPI PHOTO)

ΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΤΗΣ ἐθνικῆς καταγωγῆς ἡ ἐκρηκτικότης τοῦ χοροῦ. Πάν-
τως, ἐπεὶδὴ ἐνεφανίσθη ὁ φάκος, μερικοὶ θαμώνες κρύβουν τὸ πρόσωπο.

Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ

«Γιὰ νὰ ξεχάσῃ» ρίχτηκε μὲ μεγάλο «κέφι» στὴ νυκτερινὴ ζωὴ

πριγκίπισσα καθόταν στὸ γραφεῖο
τῆς μὲ τὴν πλάτη πρὸς τὴν πόρτα
καὶ ἔγραφε γράμματα.

—Τί συμβαίνει, Τζῶν; ρώτησε.
—Ἐφερα τὶς ἐφημερίδες, Κυρία!

ἀπάντησε.
Ἡ πριγκίπισσα δὲν δέχθηκε τὸ
γράμμά της, ἀλλὰ μοῦ ἔγνεψε νὰ
τὶς ἀφήσω κοντὰ της, ἐπάνω στὸ
γραφεῖο.

Προχώρησα καί, κοιτάζοντας ἐπά-
νω ἀπὸ τὸν ὅμο της, εἶδα πὼς ἔγρα-
φε κάποιο γράμμα. Ἐδῶκα τὶς ἐφη-
μερίδες ἀριστερὰ της ἐπάνω στὸ
γραφεῖο.

—Εὐχαριστῶ, Τζῶν. εἶπε καὶ συν-
έχισε τὸ γράμμά της.

Δίστασα γιὰ μιὰ στιγμή καὶ κοι-
τάζοντας τὶς ἐφημερίδες εἶδα ὅτι οἱ
πληροφορίες τῆς τελευταίας στιγμῆς
ἦταν δημοσιευμένες μὲ μεγάλα γράμ-
ματα.

Ἔνα πλῆγμα...

Ἡ πριγκίπισσα σταμάτησε γιὰ
μερικά δευτερόλεπτα μὲ τὴν πέννα
στὸ χέρι καὶ κοίταξε τὸν ἀπέναντι
τοῖχο. Προχώρησα πρὸς τὴν πόρτα
καὶ σταμάτησα κοιτάζοντας πρὸς τὰ
πίσω.

Εἶδα πὼς τὸ μάτι της εἶχε πέσει
στὴν ἐφημερίδα. Τότε ἀκούμπησε τὴν
πέννα στὸ γραφεῖο καὶ ξαπλώθηκε
στὴν πολυθρόνα της, παίρνοντας μιὰ
ἐφημερίδα.

Ἐνῶ διάβαζε, ἔκανα πὼς διώρθω-
να κάτι. Αἰσθάνομαι ὅτι δὲν ἔπρε-
πε νὰ φύγω ἐκείνη τῇ στιγμῇ. Ἡ
πριγκίπισσα δὲν εἶπε λέξη.

Ἦταν πάντα ξαπλωμένη στὴν πο-
λυθρόνα της καὶ τὴν παρακολουθοῦ-
σα πού διαβάσε τὶς τελευταίες εἰδή-
σεις.

Δὲν ἤθελα μὲ κανένα τρόπο νὰ
δωῶ ἀπὸ τὸ δωμάτιο. Ἀρχισα νὰ
καθαρίζω τὰ τασάκια — πρόσχημα
γιὰ νὰ μὴ φύγω.

Ἡ πριγκίπισσα δίστασε ἐπὶ με-
ρικά δευτερόλεπτα καὶ ἐκείνη τῇ στι-
γμῇ σκέφθηκε ὅτι κράτησε πολὺ κα-
λὰ στὸ πλῆγμα τοῦ της εἶχε κατα-
φέρει ἡ εἰδηση τῶν ἀρραβῶνων τοῦ
Τάουνσεντ. Ὑστερα, ξαφνικά, πήρε
τὶς ἐφημερίδες καὶ τὶς πέταξε μὲ ὁ-
λὴ τῆς τῇ δύναμη στὴν ἄλλη ἀκρὴ
τοῦ δωματίου. Πέσαν ἐπάνω σὲ ἕ-
να τραπέζι.

Κατάλαβα ὅτι τὸ σχεδὸν ἀνυπό-
φορο πλῆγμα, πού τῆς κατέφερε ἡ
εἰδηση τῶν ἀρραβῶνων τοῦ Τάουν-
σεντ, ἦταν ἀκνηρότατο. Οἱ ἐφημερί-
δες ἔμειναν ἐπὶ πεταμένες ἀλόκληρο
τὸ ἀπόγευμα.

Ὑστερα ἀπὸ λίγες στιγμὲς —κα-
τὰ τὶς ὁποῖες ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ δω-
ματίου ἦταν γεμάτη ἐκνευρισμὸ— ἡ
Μαργαρίτα ξαναπῆρε τὴν πέννα καὶ
συνέχισε τὸ γράμμά της.

Πηγαίνοντας πρὸς τὴν πόρτα, κοί-
ταξε τὴν πριγκίπισσα, πού καθόταν
ἀκίνητη στὸ γραφεῖο, καὶ αἰσθάνθη-
κα κι αὐτὴ τῇ φορὰ τὸ ἴδιο ἐκείνο
συναίσθημα πού εἶχα αἰσθανθῇ ὁ-
ταν ὁ Τάουνσεντ εἶχε ἐπισκεφθῇ τὸ
Κλάρενς Χάουζ.

Συμμερίζομαι ὅλη τὴ λύπη, τὴ
στενοχώρια καὶ τὴ μοναξιά πού αἰ-
σθάνονταν ἡ πριγκίπισσά μου ἐκείνη
τὴν ἡμέρα. Αἰσθάνομαι ὅλα δὲ α-
σφαλῶς αἰσθάνονταν, ἀφοῦ διάβαζε
γιὰ τοὺς προσεχέεις γάμους τοῦ Τά-
ουνσεντ, τοὺς γάμους τοῦ ἀνθρώπου
πού εἶχε κάποτε ἐλπίζει πὼς θὰ τὸν
ἔκανε ἀνδρα τῆς.

Ἀργότερα, τὸ ἴδιο ἐκείνο ἀπόγευ-
μα, ἡ πριγκίπισσα πήρε τὸ τσάι
της, ὅπως συνήθως, μόνι, στὸ σα-
λονάκι της. Ἐφερα τὸν δίσκο μὲ τὸ
τσάι καὶ τὸν ἔδωκα ἐπάνω σ' ἕνα
τραπέζι δίπλα της.

Σήκωσε τὰ μάτια της, ἐνῶ ἔγρα-
φε ἀκόμη, καὶ εἶπε:

—Εὐχαριστῶ, Τζῶν. Μὴν περιμέ-
νης, παρακαλῶ.

Φαίνονταν πολὺ ἀναστατωμένη.
Μισὴ ὥρα ἀργότερα, περίπου κα-
τὰ τὶς 5½, ξαναπῆγα στὸ σαλονάκι.
Ἡ Μαργαρίτα καθόταν σὲ ἕνα κα-

ναπέ, καπνίζοντας. Κοίταξε τὸ τζά-
κι κι οὔτε καν μὲ προσέξε.

Παρατήρησα ὅτι δὲν εἶχε φάει τί-
ποτε, ἀλλὰ εἶχε ἀπλῶς πῇ ἕνα
φλυτζάνι τσάι. Ὅσο ἤμουν στὸ δω-
μάτιο δὲν εἶπε λέξη καὶ διάστημα
νὰ πάω τὸ σερβίτιο, γιατί δὲν ἤ-
θελα νὰ μείνω πολλὴ ὥρα ἐκεῖ, τα-
ράζοντας τοὺς συλλογισμούς της.

Ὑστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα χτύπησε τὸ
κουδούνι καὶ ἀνέβηκα στὸ σαλονάκι
τῆς πριγκίπισσας, πού ἐν τῷ μετα-
ξύ εἶχε ἀνεβῇ στὴν κρεβατοκάμαρά
της, ὅπου ἄλλαξε τὸ λευκορδόνιο ἀ-
πογευματινὸ της φορεσιῆς καὶ τὰ
ἀσπρα παπούτσια πού φοροῦσε προ-
ηγούμενως.

Τώρα φοροῦσε ἕνα χαριτωμένο
πορτοκαλί φουστάνι κοκταίηλ καὶ ἕ-
να ζευγάρι παπούτσια μὲ μπαρέτ-
τες, ἀπὸ χρυσαφιά πλαστικὴ ὕλη.

Ὅταν μπῆκα στὸ δωμάτιο, ἡ
πριγκίπισσα μοῦ ἔδωσε ἕνα φάκελο
καὶ εἶπε:

—Παρακαλῶ νὰ τὸ δώσης στὴν
Αὐτῆς Μεγαλειότητά τὴν Βασιλί-
σα. Ἐλισάβετ.

Στὴν ἀριστερὴ γωνία τοῦ σαλόνι-
οῦ, ὅπως συνέβαινε πάντα σὲ
γράμματα τοῦ εἰδους αὐτοῦ, τὸ ἀρ-
χικὸ γράμμα τοῦ ὀνόματος τῆς πρι-
γκίπισσας «Μ».

—Μάλιστα, Ὑψηλοτάτη, εἶπα.

Ἐφυγα καὶ ἀνέβηκα στὸ σαλονά-
κι τῆς βασιλομήτορος, πού βρισκό-
ταν στὸ πρώτο πάτωμα. Χτύπησα
μιὰ φορὰ καὶ ἡ βασιλομήτωρ φώνα-
ξε:

—Ἐμπρός!

Καθόταν μπροστὰ στὴ σόμπα καὶ
διάβαζε. Τῆς ἔδωσα τὸ γράμμα καὶ
ἔφυγα. Ἦξερα ὅτι δὲν χρειαζόταν
ἀπάντησή.

Κατέβηκα κάτω στὸ ὄφει καὶ πε-
ρίμενα ὥς τὶς 7. Καθὼς μοῦ εἶχαν
πεῖ ὅτι ἡ πριγκίπισσα περιμενε ἐπι-
σκεψή, πήγα στὴν κυρία εἰσοδο καὶ
κάθησα σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ καθίσματα
πού βρισκονται πάντα ἐκεῖ.

Λίγο μετὰ τὶς 7, ὅπως συνήθως,
ἦρθε ὁ κ. Μπίλλυ Οὐάλλας ἀπὸ τὸ
αὐτοκίνητό του. Τὸν ὠδήγησα μὲ
τὸν διάδρομο στὸ σαλονάκι τῆς Μα-
ργαρίτας καὶ τοῦ ἀνοίξα τὴν πόρτα
γιὰ νὰ μπῇ.

Μόλις τὸν εἶδε ἡ Μαργαρίτα, πῆ-
δωσε ἐπάνω καὶ διέσχισε τρέχοντας
τὸ δωμάτιο. Τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέ-
ρι καὶ εἶπε:

—Γεῖά σου, ἀγαπητὴ Μπίλλυ. Σὲ
περίμενα.

—Καλὴσπέρα σας, κυρία, ἀπῆν-
τησε ὁ κ. Οὐάλλας, πού ποτὲ δὲν
τὸν ἄκουσα νὰ τὴν προσφωνήσῃ μὲ
διαφορετικὸ τρόπο.

Ἡ ἀληθινὴ Μαργαρίτα

Ἡ ἀργὴ καὶ ἡ μελαγχολία τῆς εἴ-
χαν περάσει. Ἦταν καὶ πάλι ἡ ἀ-
ληθινὴ Μαργαρίτα, ἡ νεαρὴ γυναίκα
ἡ γεμάτη κέφι καὶ εὐτυχία. Προχώ-
ρησε, τὸν φίλησε ἐλαφρὰ καὶ ἀπο-
τραβήχτηκε, σχεδὸν χοροπηδώντας
ἀπὸ τὴ χαρὰ της.

Τοὺς ἄφησε ἐπὶ λίγο πιο μέσα
ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ σαλονιοῦ καὶ ἔ-
ναγύρισα στὸ καθίσμα μου τῆς κυ-
ρίας εἰσοδο.

Ὑστερα ἀπὸ εἴκοσι λεπτά ἀκου-
σα πού χτύπησε ἡ πόρτα τοῦ σαλο-
νιοῦ καὶ μετὰ ἀπὸ μερικά δευτερό-
λεπτα πῆδησα ἐπάνω καὶ στάθηκε
προσέχῃ, καθὼς ἡ Μαργαρίτα θὰ
ἔβγαινε. Πιθανῶς θὰ πῆγαιναν σὲ
κάποιο νυκτερινὸ κέντρο τοῦ Οὐέστ-
ἔντ.

Καθὼς περνοῦσαν τὴν πόρτα, ὁ
κ. Οὐάλλας ἔβλεπε τὸ χέρι του κάτω
ἀπὸ τὸν ἀγκώνα τῆς Μαργαρίτας καὶ
τὴ βοήθησε νὰ κατέβῃ στὴν αὐλή.

Τότε προχώρησαν πρὸς τὸ ἀνοικτὸ
μπλὲ κατσαριδάκι του, πού φαίνονταν
ἀστειὸ μπροστὰ στὴν «Ρόζελ-Ρόζ»
μὲ τὴν ὁποία ἔδωσαν συνήθως ἡ
πριγκίπισσα.

Ὁ κ. Οὐάλλας ἀνασείωσε τὸ κα-
πὸ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ ἀνέβηκε πρὶν
ἀπὸ τὴν πριγκίπισσα, πού τὸν ἀκο-

λούθησε, μὲ τὴ σειρά της, μὲ ὅλη
τὴν κομπόση καὶ τὴ βασιλικὴ ἀ-
ξιοπρέπεια μὲ τὴν ὁποία μπαίνει στὰ
ἐπίσημα αὐτοκίνητα. Κατόπιν, λύ-
νοντας τὸ χειρόφρενο καὶ ἀφηνώντας
τὸ καπὸ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κανονι-
κὴ του θέση, ὁ κ. Οὐάλλας ἔκανε
σχεδὸν μιὰ βόλτα γύρω ἀπὸ τὸ Κλά-
ρενς Χάουζ.

Κατὰ τὶς ἀνεπιτήρητες αὐτὲς ἐξό-
δους, οἱ καθ'αυτοὺς τῆς Μαργαρί-
τας δὲν χρησιμοποιοῦσαν ποτὲ τὴν
κυρία πύλη. Ὡδηγοῦσαν τὸ αὐτοκί-
νητο πίσω ἀπὸ τὸ στίτι καὶ ἔβγα-
ναν ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς ὑπηρεσίας.

Πολὺ κέφι...

Αὐτὸς ἦταν ἕνας κανόνας —πού
πιστεύω ὅτι τὸν ἐπέβαλε ἡ Μαργα-
ρίτα γιὰ νὰ ἀποφευχτῇ τὸν κόσμο
πού στέκεται σχεδὸν συνεχῶς ἔξω
ἀπὸ τὴ μεγάλη πύλη τοῦ Κλάρενς
Χάουζ.

Ὅταν, τὰ μεσάνυχτα, πῆγα γιὰ
ὕπνο, δὲν εἶχαν γυρίσει ἀκόμη. Καὶ
τὸ ἐπόμενο πρωῒ, ὅταν πῆγα στὴ
σκοπιὰ γιὰ νὰ πάω τὶς πρώινες ἐ-
φημερίδες, ὁ ἀστυνομικὸς τῆς ὑπηρε-
σίας μοῦ εἶπε ὅτι ἡ Μαργαρίτα
εἶχε γυρίσει τὶς πρώινες ὥρες.

Ἡ μικρὴ κυρία σου γύρισε μό-
λις στὶς 4 τὸ πρωῒ, μοῦ εἶπε.

Τὸ ἴδιο πρωῒ βεβαιώθηκε ὅτι πρ-
αγματικὰ ἡ πριγκίπισσα εἶχε ἀργή-
σει πολὺ νὰ γυρίσῃ.

Σηκώθηκε μόλις στὴ μιὰ παρὰ τέ-
ταρτο.

Κατὰ τὸ διάστημα πού ὑπηρετῆ-
σα στὸ Κλάρενς Χάουζ, τὰ ξενυχτία
τῆς πριγκίπισσας Μαργαρίτας ἦταν
πολὺ συνηθισμένα. Γιὰ νὰ ξεχάσῃ
τὴ στενοχώρια τῆς γιὰ τὸν Πίτερ
Τάουνσεντ, ρίχτηκε στὰ πάρτυ καὶ
στὰ νυκτερινὰ κέντρα, ἔτρεχε στὰ
θεάτρα καὶ ἔβινε συνεχῶς ραντεβού.

Κάθε βράδυ, κάποιος ἀπὸ τοὺς
καθαλλίεργους τῆς, πού γρήγορα ὠ-
νομάστησαν «ὁ κύκλος τῆς Μαργα-
ρίτας», εἶτε ἔβγαινε στὸ Κλάρενς Χά-
ουζ, εἶτε ἐρχόταν μὲ ταξὶ γιὰ νὰ
τὴν παρασύρῃ στὰ κέντρα διασκεδά-
σεως τοῦ Λονδίνου.

Τὰ μεσάνυχτα ἦταν νωρὶς γιὰ νὰ
ἐπιστρέψῃ. Τὶς περισσότερες φορὲς
ἐπέστρεφε μὲ τὸν καθαλλιέρο τῆς
γελώντας καὶ μὲ πολὺ κέφι.

Ὅταν ἐπέστρεφε, συνήθως κοιμώ-
μενη, ἀλλὰ κάθε εἰσοδος καὶ ἐξοδος
τῆς γραφάταν στὸ ἡμερολόγιό τῆς
σκοπιὰς. Ὅταν πῆγαιναν ἐκεῖ τὸ
πρωῒ, γιὰ νὰ πάω τὶς ἐφημερίδες
ἡ τὴν ἀλληλογραφία, ὁ ἀστυνομικὸς
τῆς ὑπηρεσίας πέταγε κάποια κου-
δέντα σχετικὰ μὲ τὴν «μικρὴ σου
κυρία».

Καὶ μιὰ φορὰ πού πῆγα στὴ σκο-
πιὰ, ἡ Μαργαρίτα δὲν εἶχε ἐπιστρέ-
ψει ἀκόμη. Ἀλλὰ ἦρθε μαζί μὲ τὶς
ἐφημερίδες, τὴ στιγμῇ πού ἔβγαινα
ἐκεῖ.

Ἀπέξω ἀπὸ τὴ μεγάλη πύλη ἀ-
κουγόταν ὁ χαρακτηριστικὸς θόρυ-
δος τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ κ. Μπίλλυ
Οὐάλλας. Ὁ ἀστυνομικὸς τῆς ὑπηρε-
σίας τακτοποιεῖσε διαστικὰ τὴ στο-
λὴ του καὶ πετάχτηκε στὴν πύλη.
Τὴν ἀνοίξε καί, καθὼς ἡ Μαργαρί-
τα καὶ ὁ Μπίλλυ περνοῦσαν μέσα
στὸ αὐτοκίνητο, διασκεδάζαν μὲ τὸ
ἐκπληκτὸ ποσό του ἀστυνομικοῦ.

Ἡ Μαργαρίτα φοροῦσε ἕνα γούνι-
νο παλτό καὶ ὁ Μπίλλυ, μιὰ ὠραία
ζακέττα. Φωροῦσαν καθὼς ὁ Μπίλ-
λυ ἔφερε τὸ αὐτοκίνητό του κοντὰ
στὴν κυρία εἰσοδο.

Συνέχισαν τὴν κουβέντα τους πε-
ρίπου ἐπὶ ἕνα ἢ δύο λεπτά μετὰ
τὸ σταμάτημα καὶ ὕστερα ὁ Μπίλλυ ἀ-
νοίξε ἀπὸ μέσα τὴν πόρτα τοῦ αὐ-
τοκινήτου.

Ἡ πριγκίπισσα κατέβηκε ἀργὰ
καὶ στάθηκε μὲ κομπόση καὶ ἀξιο-
πρέπεια. Περιμενε νὰ δοῇ ὁ Μπίλ-
λυ καὶ προχώρησαν μαζί πρὸς τὴ
σκάλα.

Ἐν τῷ μεταξύ εἶχα συνέλθει ἀπὸ
τὴν ἐκπληξή μου καὶ περιμένα κοντὰ

στὴν κυρία εἰσοδο νὰ μπῇ ἡ Ὑψηλό-
της τῆς.

Δὲν φιλήθηκαν, οὔτε ἔδωσαν τὰ
χέρια, ἀλλὰ ἡ πριγκίπισσα, ἀφοῦ
γασμουρήθηκε, χαμογέλασε καὶ εἶπε:

—Εὐχαριστῶ, Μπίλλυ. Διασκεδά-
σα θαυμάσια. Θὰ σοῦ τηλεφωνήσω...

Καθὼς ὁ κ. Οὐάλλας ἐπέστρεφε
στὸ αὐτοκίνητό του, ἡ Μαργαρίτα
γύρισε πρὸς τὸ μέρος μου καὶ μοῦ
εἶπε μὲ πολὺ κέφι:

—Καλημέρα, Τζῶν!

Τὸ γούνινο παλτό της, πεσμένο
κάτω ἀπὸ τὸν ὅμο της, ἀπεκάλυπτε
τὸ κοκταίηλ φορέμά της, πού ἦταν
καμωμένο ἀπὸ μπλε σατέν κεντημέ-
νο μὲ λουλούδια.

Φαίνονταν ὠχρὴ καὶ νυσταγμένη.

Τὸ μακιγιάζ της, πού τὸ εἶχε κά-
νει τὸ περασμένο βράδυ μὲ τὴν
προσοχὴ, σχεδὸν δὲν ὑπῆρχε.

Πῆγε κατ' εὐθείαν γιὰ ὕπνο καὶ
σηκώθηκε μόλις στὴ μιὰ μετὰ τὸ
μεσημέρι.

Τὰ νυκτερινὰ γλέντια τῆς πριγκί-
πισσας —πάντα στὰ πολυτελέστερα
κέντρα— πληρώνονταν ἀπαραίτητως.
Πολλοὶ ἰδιοκτῆται τέτιων κέντρων
δὲν θὰ ἤθελαν νὰ δεχθῶν νὰ πληρω-
θοῦν τὸν λογαριασμό. Ἀλλὰ αὐτὸ
δὲν γινόταν ποτὲ. Ὁ καθαλλιέρος
πλήρωνε πάντα καί, φυσικὰ, ἔδινε
καὶ γερὸ πειρμπούρα.

Δὲν κρατοῦσε χρήματα

Ἡ πριγκίπισσα δὲν κρατοῦσε πο-
τὲ ἐπάνω της χρήματα. Στὴν τσάντα
της δὲν ἔβαζε τίποτε ἄλλο ἐκτός ἀ-
πὸ τὸν ἀναπτήρα της, τὴν τσιγαρο-
θήκη της, τὸ ροῦζ της, τὴν πουντιέ-
ρα της καὶ τὸ μαντήλι της.

Φυσικὰ, ἡ Μαργαρίτα εἶχε ἰδιαί-
τερο λογαριασμὸ στὴν τράπεζα καὶ
ὅταν πῶνιζε ὑπεργρήγορα πάντα ἐπιτα-
γές. Καμμιά φορὰ, μὲ τὴ συντροφία
τῆς Κυρίας τῆς Τιμῆς ἐντιμοτάτης
Ἰριδος Πίη, πῆγαινε μὲ τὸ αὐτοκί-
νητό της στὸ Οὐέστ. Ἐντ τοῦ Λον-
δίνου καὶ ὕστερα ἔκανε μιὰ βόλτα
στὰ μεγάλα καταστήματα.

Ἀλλὰ, ὅταν ἀγόραζαν κάτι, ἡ μίς
Πίη πλήρωνε ἀμέσως. Αὐτὸ συνέβαι-
νε γιὰτὶ ἡ πριγκίπισσά μου ποτὲ δὲν
κρατοῦσε ἐπάνω της χρήματα, πρά-
γμα πού συχνὰ προκαλοῦσε διασκε-
δαστικὰ ἐπεισόδια. Ἐστὶ τῆς δάνει-
ζα πάντα χρήματα, γιὰ τὸν δίσκο,
κάθε φορὰ πού πῆγαινε στὴν ἐκκλη-
σία.

Τὶς Κυριακὲς τὸ πρωῒ, ὅταν ἤμα-
στε στὸ Οὐίνδσωρ ἡ ὅταν ἐφιλοέ-
νετο σὲ φιλικὰ στίτια, πῆγαινε στὴν
ἐκκλησία. Ἀπὸ τὸ βράδυ, λοιπόν,
τὸ Σαββάτου μοῦ ζητοῦσε πάντα
χρήματα γιὰ τὸν δίσκο τῆς ἐκκλη-
σίας. Στὸν δίσκο τοῦ μπρέκφαστ,
πού τῆς πῆγαιναν τὸ πρωῒ τῆς Κυ-
ριακῆς, ἔβαζε καὶ ἕνα μικρὸ φάκε-
λο, μέσα στὸν ὁποῖο εἶχα βάλει μιὰ
λίρα.

Τὰ χρήματα αὐτὰ τὰ ἔδινε ἀπὸ
τὰ δικά μου καὶ τὰ ἐπαιρνα πίσω
κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνός.

Διασκεδάζα πάρα πολὺ, βλέπον-
τας πόσο ἄρρεε στὴ Μαργαρίτα νὰ
ἔχη ἐπάνω της χρήματα. Τὰ ἔβαζε
στὶς τσέπες τοῦ φορέματος ἢ τοῦ
πανωφοριοῦ της καὶ περπατοῦσε ἔξω
κ' ἐκεῖ γιὰ νὰ τ' ἀκούῃ νὰ χτυποῦν
καὶ χαίροταν σὰν παιδάκι.

Ἐνα οὐκ - ἐντ στὸ Οὐίνδσωρ, ὁ-
ταν ἀπεφάσιζε νὰ πάῃ στὸ βασιλι-
κὸ παρεκκλήσιο, μοῦ ζήτησε ὅπως
συνήθως χρήματα γιὰ τὸν δίσκο
τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐστὶ ἔδωκα στὸν
δίσκο της μιὰ λίρα.

Ἀλλὰ ἡ Μαργαρίτα δὲν εἶχε σκο-
πὸ νὰ δώσῃ ἀλόκληρη τὴ λίρα στὸν
δίσκο. Χτύπησε τὸ κουδούνι καὶ κά-
λεσε τὸν ὑπρέτη τῆς μητέρας της,
ὁ ὁποῖος ἀργότερα μοῦ εἶπε ὅτι τὸν
ρώτησε:

—Ἐχεις νὰ μοῦ ἀλλάξῃς αὐτὴ τὴ
λίρα καὶ νὰ μοῦ δώσῃς δύο χαρτενο-
μίσματα τῶν 10 σελλινίων;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ Γάλλων τιτλούχων καὶ γνωστῶν Ἀθηναίων, μ' ἐπικεφαλῆς
τὴν Μελίνα, διασκεδάζει ἐλληνοπρεπέστατα μὲ τὸ μπουζούκι τοῦ Κομινέα.

Τὰ μπουζούκια στὸ Παρίδι

Τ

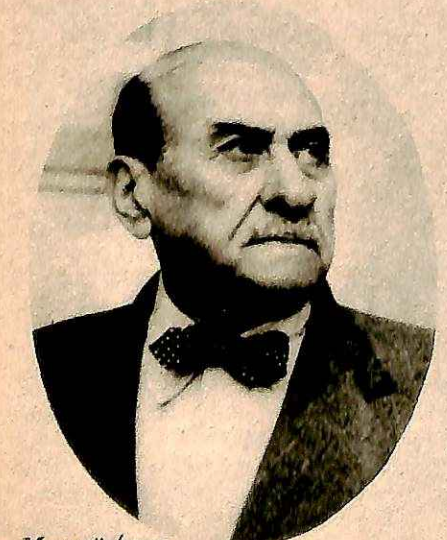
Άννινος

Δημητρακόπουλος

Τσοκόπουλος

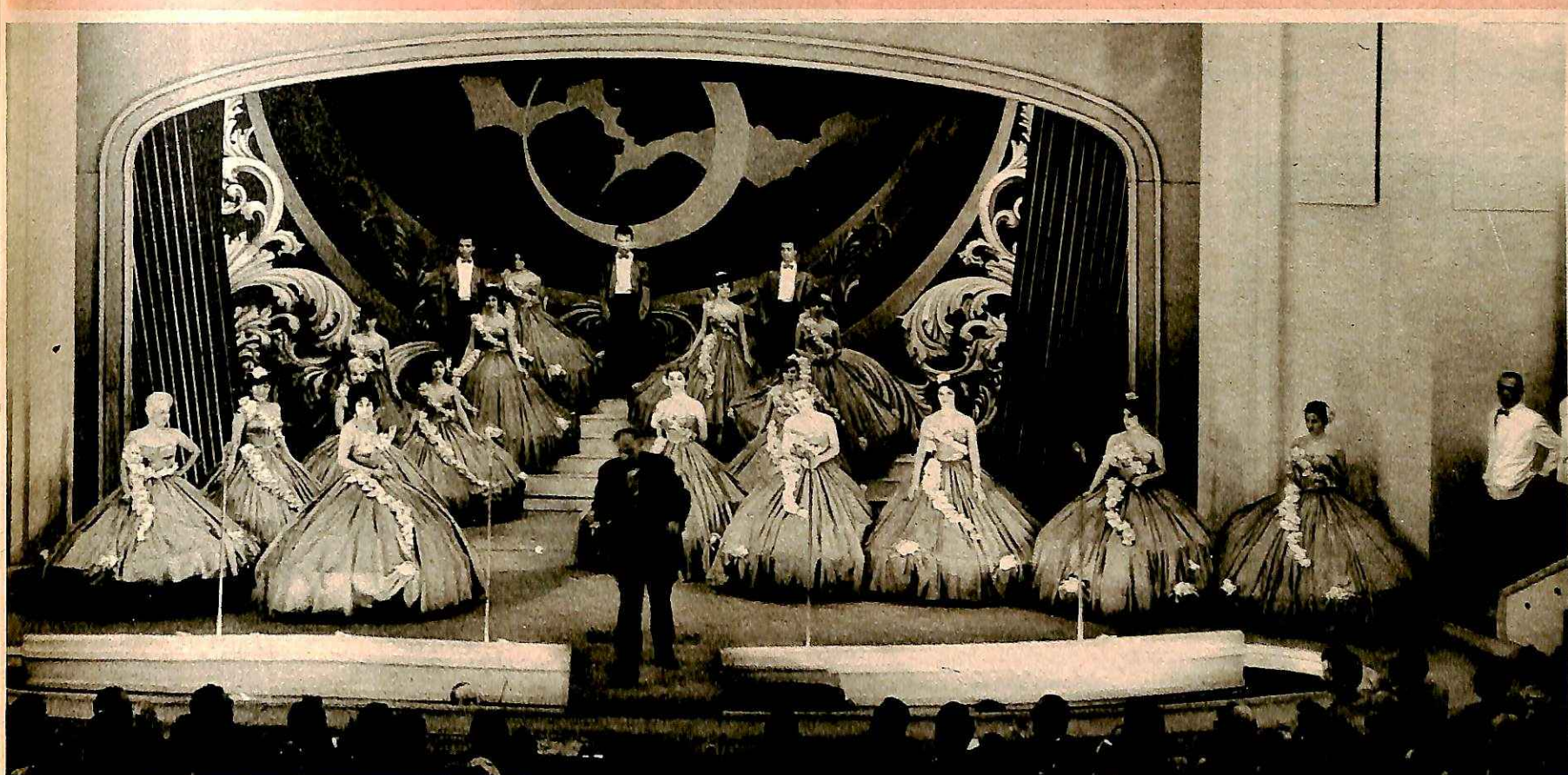
Μωραϊτίνης

Ἡ ἀκρὴ καὶ παρακρὴ
ἐνὸς θεατρικοῦ εἴδους

Ἡ ἐπιθεώρηση ἔχει πεθάνει;

Ἀναδρομὴ καὶ σχόλια τοῦ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

ΤΟ ΦΙΝΑΛΕ

ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΠΟΥ ΠΑΙΖΕΤΑΙ ΕΦΕΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ «ΑΚΡΟΠΟΛ», ΜΕ ΤΙΤΛΟ «ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ»

Η ἐπιθεώρηση πεθαίνει... Τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ θεάτρου, ποὺ μᾶς ἔδωσε στὰ περασμένα τὰ «Παναθηναῖα», τὸ «Πανόραμα», τὴν «Μπερλίν», τὴν «Σκούπα», τὸν «Παπαγάλου» καὶ τόσες ἄλλες πνευματώδεις σατυρικές δημιουργίες, διέρχεται τώρα κρίση. Μιὰ κρίση δεινὴ, ποὺ δὲν ἀποκλείεται ν' ἀποτελῇ καὶ τὸ προοίμιό τῆς ἀριστικῆς παρακμῆς τῆς. Ἐνῶ ἄλλοτε τὸ ἐπικάριο σατυρικὸ ἔργο προσεῖλκυε ἀφάνταστα, καὶ ἦταν ἐποχὴ ποὺ τὰ περισσότερα ἀθηναϊκὰ θέατρα ἐπαίξαν στεγαζέει ἐπιθεωρησιακὸ θέατρο. Φυσικὰ, δὲν εἶναι δυσάρεστο ποὺ ἡ πρόζα — τὸ καλλιτεχνικὸ θέατρο — προσελκύει. Ὅμως, κανεὶς δὲν θὰ μπορούσε νὰ φαντασθῇ ὅτι ἡ ἐλαφρὰ μουσικὴ σκηνή, ποὺ ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια εἶχε τόσους πλοκάμους καὶ ἦταν ἡ ἰδιαίτερη ἀδυναμία τοῦ μεγάλου κοινοῦ, θὰ ἐρχόταν ἐποχὴ ποὺ μετὰ βίας θὰ ἔδινε τὸ «παρὼν» στὴν ἐλληνικὴ θεατρικὴ ζωὴ. Πρὶν μιλήσουμε, ὅμως, γιὰ τὰ αἴτια αὐτῆς τῆς πτώσεως, ἂς κάνουμε μιὰ μικρὴ ἀναδρομὴ στὸ παρελθὸν καὶ ἂς δοῦμε πότε ἔκανε τὴν πρώτη του ἐμφάνισή σ' ἐμᾶς ἐδῶ, τὸ σκηνικὸ αὐτὸ εἶδος, ποὺ εἶναι αὐτὸν τὸν καιρὸ στὰ πλαίσια τῆς παρακμῆς του.

Ο πνευματικὸς ὑποβλεψὲς σ' αὐτὴ τὴν ἀναδρομὴ ὁ Γιάννης Σιδέρης. Ὁ ἱστορικός, λοιπόν, τοῦ νεοελληνικοῦ θεάτρου μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ πρώτη ἐπιθεώρηση ἀνέθηκε στὴν ἀθηναϊκὴ σκηνὴ πρὶν ἀπὸ 67 χρόνια. Ὁ τίτλος τῆς ἦταν «Λίγο ἀπ' ὅλα», συγγραφεὺς ὁ Μ. Λάμπρος, συνθέτης τῆς μουσικῆς τῆς ὁ Ι. Καίσαρης καὶ θιασάρχης, ποὺ τὴν ἀνέβασε στὴς 30 Αὐγούστου 1894 στὸ τότε θέατρο «Παράδεισος», ὁ Δ. Κοτοπούλης. Τὸ θεατρικὸ αὐτὸ εἶδος, ὅμως, εἶχε δώσει ἤδη ἓνα σκηνικὸ «παρὼν», λίγους μῆνες πρὶν, μὲ μιὰ ξένη ἐπιθεώρηση, ποὺ ἐλέγετο «Ἐκράν βίαι» καὶ ποὺ εἶχε παρουσιάσει ἓνας ἰταλικὸς θιασάρχης. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ξένου ἔργου ἔδωσε ἀφορμὴ νὰ μεταφθεθῇ ἀμέσως τὸ εἶδος. Τὸ κοινὸ τῆς ἐποχῆς ἐπέφύλαξε θερμὴ ὑποδοχὴ στὴν καινοτομία, ποὺ τὴν παρουσίασαν γνωστοὶ καλλιτέχναι ἐκείνου τοῦ καιροῦ. Ὁ κ. Σιδέρης ἀναφέρει: Δ. Κοτοπούλης, Νίκας, Ἀνδρέας Φιλίππιδης, Ἑλένη Χέλμη, Ἑλένη Κοτοπούλη, Μ. Πομόνη. Ὁ πρῶτος κομπέρ τοῦ πρώτου σατυρικοῦ ἔργου ἐπικαιρότητας ἐλέγετο Π. Λαζαρίδης καὶ ἡ πρώτη κομῆρ Μαρία Κτενά. Μετὰ ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἐμφάνισή μουσικοῦ σατυρικοῦ ἔργου ἐπικολούθησε διαδοχικὰ ἡ παρουσίαση καὶ ἄλλων ἐπιθεωρήσεων, μὲ τὸν Παν-

τόπουλο καὶ τὸν Κοτοπούλη, τὸν Παπαϊωάννου καὶ τὴν Σαπφῶ Ἀλκαίου. Ἀλλὰ τὸ εἶδος δὲν μπόρεσε νὰ ὀρθοποδήσῃ ἀμέσως. Μεσολάβησαν μάλιστα ἀποτυχίες μεγάλαι καὶ τὸν ἄλλο χρόνον ὁ Λάμπρος, ποὺ τὸ μετεφύτευσε στὴν ἀθηναϊκὴ σκηνή, παρουσιάζοντας τὴν τρίτη ἐπιθεώρησή του ἀποδοκιμάσθηκε καὶ μαξιλαρώθηκε...

Τὰ πρῶτα «Παναθηναῖα»

Γιὰ μερικὰ χρόνια —καμιὰ δεκαετία— ἡ σκηνικὴ καινοτομία δὲν ἔδωσε καινούργια δείγματα. Οἱ θιασάρχαι ἦσαν πολὺ διστακτικοί. Ἀλλὰ, κατόπιν, σιγὰ - σιγὰ, ἐπανελήθησαν οἱ ἀποπειρῆς, ὡς ὅπου ἦλθαν τὰ «Παναθηναῖα» καὶ τὸ εἶδος ἐπέδλη πιά ὀριστικά. Τὰ «Παναθηναῖα» — ἀλλ' ἂς ἀντιγράψω ἐδῶ, ἀπὸ ἓνα πρόγραμμα τοῦ 1911 ποὺ ὑπάρχει στὸ θεατρικὸ μουσεῖο κατὰ προσφορά τοῦ παλαίμαχου νεώρου Μιχάλη Κοφινιώτη, πῶς ἄρχισαν νὰ γράφονται τὰ «Παναθηναῖα» ἀπὸ τὸν Ἀννίνο καὶ τὸν Τσοκόπουλο, ποὺ ἔγιναν κατόπιν τριάδα, μὲ τὴν προσθήκη καὶ τοῦ Πολύδου Δημητρακόπουλου. Τὸ παλαιὸ κείμενο ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

«Μίαν ὥραιαν ἀπριλιάτικην πρωΐαν τοῦ ἔτους 1907, ὁ Μπάμπης Ἀννίνος εἰσῆλθε διστακτικὸς καὶ κουρασμένος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γ. Τσοκόπουλου, ἀρχισυντάκτου τότε τοῦ «Νέου Ἀστειῶς».

—Γιῶργη, θὰ γράψω μίαν ἐπιθεώρησιν μὲ τραγουδάκια.

—Μπάμπη μου ἀγαπητέ, μήπως εἶδες στ' ὄνειρό σου μαξιλαράκια ἀπόψε;

—Ὅχι, δὲν εἶδα μαξιλαράκια. Θὰ γράψω μίαν ἐπιθεώρησιν, θὰ κάμω εἰκόσι παραστάσεις...

—Ὡραία!... Θὰ τὴν γράψωμε!...

Οἱ δύο συνεργάται κατεβίωσαν μερικὰς ἡμέρας ὄρεϊν καὶ κέφι, ἐπὶ τέλους συνέλαβαν αὐτὰ τὰ δύο πράγματα καὶ ἐνα ἀπόγευμα ἐτέθησαν αἱ βάσεις τῆς συνεργασίας.

—Τὴν πρώτην πράξιν θὰ γράψω ἐγώ, τὴν δευτέραν ἐγὼ καὶ τὴν τρίτην καὶ οἱ δύο μας.

—Θαυμάσια.

—Χρειαζόνται ὅμως καὶ τραγουδάκια. Ποιὸς θὰ μᾶς τὰ γράψῃ;

—Ὁ Θεόφραστος Σακελλαρίδης. Νὰ κληθῇ μάλιστα ἐμπνευσμένος γιὰ τὸ ἀπόγευμα.

Τὸ ἴδιον ἀπόγευμα ὁ Θεόφραστος Σακελλαρίδης ἐνώπιον τῶν δύο συνεργατῶν, προσετικῶν ὡς νὰ ἐπρόκειτο νὰ κρίνουν τὴν εἰσαγωγὴν τῶν «Βολκυρίων» τοῦ Βάγνερ, ἔξετελε εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Τσοκόπουλου, ἐπὶ «κλειδοκυβάλου» τὰ ἐνῆα τραγουδάκια, ποὺ ἀπέτελλαν τὸ μουσικὸν μέρος τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐπιθεωρήσεως.

—Καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς;

Διάφορα ὀνόματα ἐπρότάθησαν καὶ ἀπερρίφθησαν τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο.

—Παναθηναῖα, εἶπεν ὁ Μπάμπης.

Τὸ ὄνομα αὐτὸ ἔγινε δεκτὸν, ὁ σκελετὸς ὑπῆρχεν, ἡ μουσικὴ ἐκανοιόθη, μετὰ δύο μῆνας ἡ ἐπιθεώρησις ἦτο ἐτοιμὴ. Ὁ μακαρίτης ὁ Σαγιάρ τὴν ἐξήγησε καὶ τὴν ἤπηρε διὰ τὸ θέατρον τῆς «Νέας Σκηνῆς».

Ἡ πρώτη παράστασις συνῆκέντρυνεν εἰς τὸ θέατρον τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας πλῆθος πυκνόν, ἀλλὰ ἐπιφαιδαιτικόν. Ἡ ἐπιτυχία ὅμως ὑπῆρξε πλήρης. Ὁ Σαγιάρ, ὡς Ζακύνθιος μπενεστάντες ἐπρόκαλεσε ζωηρότατα γέλια, ἡ Ροζαλία Νίκα ἐπέδειξεν ὅλην τὴν τὴν χάριν καὶ τὴν γλυκύτητα τῆς φωνῆς, ἡ Μελομένη Κολλυβά καὶ ὁ κ. Μ. Κοφινιώτης ἔκαναν δευὰ - δευὰ, ἀλλὰ θριαμβευτικῶς τὴν πρώτην τὴν ἐμφάνισιν. Οἱ ἀσθεῖς συγγραφεῖς ἀνέβασαν ἐπὶ σκηνῆς δολάκην τοῦ ὑπογυγίου Συμβουλίου μὲ τὸν κ. Θεοτόκην ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ ὁ κ. Θεοτόκης ἐχειροκρότησεν ἀπὸ τὸ θεαρεῖον τοῦ, ὁ δὲ κ. Σκουζὴς ἐποζήρισε διὰ μίαν στιγμὴν,

διὰ νὰ γίνῃ ὅσον τὸ δυνατόν τελειότερα ἡ ἀπομίμῃς τοῦ ἐκ μέρους τοῦ κ. Μαρίκου.

Αἱ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς 1.100 δραχμὰς. πῶς φανταστικὸν δι' ἐπιθεωρήσιν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Οἱ συγγραφεῖς ἐκλήθησαν εἰς τὴν σκηνὴν, τὸ ἀκροατήριον ἐχειροκρότησεν ἐκθῶς.

Τὴν ἐπομένην τὸ πρωῒ, αἱ ἐφημερίδες ἐν ἀξιοθαυμάστῳ συμφωνίᾳ ἐπροφῆτευσαν ὅτι τὰ «Παναθηναῖα» δὲν θὰ κάμουν δευτέραν παράστασιν. Καὶ τὰ «Παναθηναῖα» ἔκαναν τριάντα πάντε παραστάσεις καὶ ἔδωκαν περὶ τὰς τριάντα χιλιάδας δραχμὰς ὀλίγην εἰσπράξιν.

Τὸ ἔτος ἐκεῖνο δὲν ἐπέρασεν ἀνεῖς ἐπιεσοδίων. Ὁ Καμφουκιστὴς καθηγητὴς κ. Ἰδός, θεωρήσας τὸν ἑαυτὸν τοῦ προσβεβλημένου ἀπὸ μίαν σκηνὴν τῶν «Παναθηναίων» προσκάλεσε τὸν Τσοκόπουλον εἰς μονομαχίαν, ἡ ὁποία διεξήχθη αἰματηροτάτῃ εἰς τὸν Ποδονύμφην. Ὁ Τσοκόπουλος τραυματίσθεις δι' ἀσφαίρου πυροβολισμοῦ ὀλίγον κατὰθεν τῆς καρδίας, μετεφέρθη εἰς ἓνα ζυθοπωλεῖον τῆς πλατείας Ὀμονοίας, ὅπου τοῦ παρεσχέθησαν αἱ πρώται βοήθειαι· δέκα ποτήρια μπύρας καὶ τὰ σχετικὰ μεζεδάκια.

Τὸ δεύτερον ἔτος ἡ ἐπιτυχία τῶν «Παναθηναίων» ὑπῆρξε μεγαλυτέρα τοῦ πρώτου. Ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔτος ἐγενεον δημοτικώτατα τὰ τραγούδια τῆς «Δικαιοσύνης» τοῦ «Στρατοῦ» καὶ τοῦ «Γυρίσας πίσω». Ἀπὸ τὸ δεύτερον, ὅλα τὰ τραγούδια ἤρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τοὺς δρόμους. Ἡ Μαρίκα Κοτοπούλη ἐχρησιμοποίησε τὸ πολυμύρφον τῆς λαλῆς τῆς. Αἱ παραστάσεις προσεῖλκυον ἄπειρον καὶ ἐλκεκτότατον κόσμον.

Τὸ τρίτον ἔτος ζωηροτάτῃ ἀντίδρασις ἐξεβλήθη κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν τῶν «Παναθηναίων» τοῦ 1909. Ἡ ἐπιθεώρησις ἀδύνατος εἰς μερικὰς σκηνάς, διωρόθη τὴν ἐπομένην ἀμέσως ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς τῆς καὶ παρουσιάσθη τὸσον διαφορετικῇ πλέον, ὥστε ἔκαμε τριάντα ἑνέα παραστάσεις ἐντὸς τοῦ ἔτους.

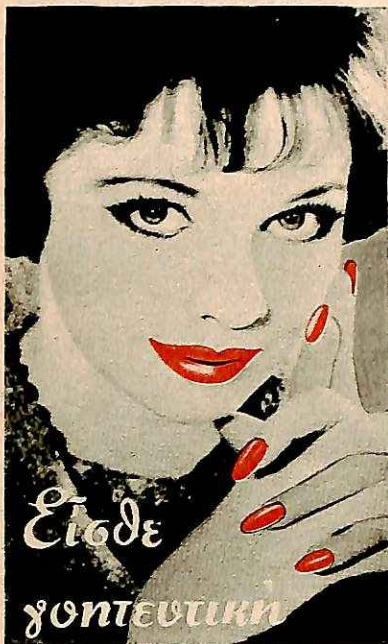
Τὸ τέταρτον ἔτος πλέον ἡ φήμη τῶν «Παναθηναίων» εἶχε πογιάθῃ. Κοσμικὸν καὶ φιλολογικὸν γεγονός πλέον ἡ ἐπρότην τὸν προσκάλεσαν εἰς τὴν «Νέαν Σκηνὴν» πυκνὰ πλῆθη, μεταξύ τῶν ὁποίων, ὅτι ἐλκεκτότερον ἔχει νὰ δεῖξῃ τὴν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν. Τὸν ἀποχωρήσαντα εἰς ἄλλο θέατρον Σαγιάρ ἀντικαθίστα ὁ Λεπενιώτης, λεπτότατος καὶ ἐνυμνιστὸς κομικός, δημιουργήσας τὸν θαυμάσιον τύπον τοῦ ἐνωμάρχου, τὸν ὅποιον δλέπομεν ἀκόμη.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
= Μ. ΛΙΔΩΡΙΚΗ =
Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΑΝΤΑΜ ΜΑΡΙ
ΝΕΑΤΗΡΑΚΤΟΙ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

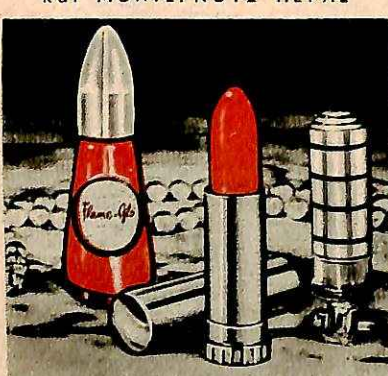
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ ΧΑΛΑΣΜΟΣ ΚΟΣΜΟΥ
ΣΡΙΑΜΒΟΣ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ

Τὸ ΕΞΩΦΥΛΛΟ τοῦ προγράμματος τῆς ἐπιθεωρήσεως «Μαντὰμ Μαρί», ποὺ ἀνέθηκε στὸ θέατρο «Κεντρικόν», στὰ 1925. Τὸ ἔργο αὐτὸ εἶχαν γράψῃ ὁ Μιλτιάδης Λιδωρικὴς καὶ ὁ Πολύβιος Δημητρακόπουλος καὶ σὺ ἀνέβασμά του εἶχαν συνεργασθῇ κορυφαῖοι καλλιτέχναι τοῦ εἴδους.

Είθε
χοιτενικη
με
Flame-Glo

Λιά χείλη και σιά ρύχια σας
Χείλη δελουδίνα, απαλά, υγρά, λαμπερά,
μέ το κραγιόν **Flame-Glo**.
Για τα νύχια σας τίποτε κολλίτερο από το έπα-
ναστατικό Νέο θερμικό ονύχων **ΦΛΕΙΜ-ΓΚΛΟ**
σε χρώματα υπέροχα, όμοια με τα Κραγιόν.
Σε 24 ΝΕΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ
και ΜΟΝΤΕΡΝΟΥΣ ΠΕΡΛΕ

Είναι τα καλλίτερα
γιατί είναι
Flame-Glo
U.S.A.

Κατολήπτικό σε όλο τον κόσμο:
Υπεροχή σε ποιότητα - Φθινό σε τιμή
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
LIPSTICK AND NAIL ENAMEL INTERNA-
TIONALLY ADVERTISED IN ALL MAGAZINES
ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΛΙΜΠΟΝΑ 9 - ΤΗΛ. 28.033
Αντιπροσωπεία Β. Έλλάδος
Αντών. Αντωνιάδης
Έλευθ. Βενιζέλου 42
Θεσσαλονίκης
Τηλ. 21-645

ΔΥΟ από τους παλιούς
πρωταγωνιστές, που ά-
φησαν εποχή και στην ά-
θηναϊκή επιθεώρηση. Δε-
ξιά ο Γονίδης (ο περί-
φημος Τζανέτος τών
«Παναθηναίων») και ά-
ριστερά ο Πλέσσας.

Και τα «Παναθήναια» συνέχισαν
για χρόνια την εύτυχημένη σταδιο-
δρομία τους. Όλοι οι κορυφαίοι ή-
θοποιοί της εποχής έπαιξαν νούμερά
τους και η Μαρίκα Κοτοπούλη χά-
λασε κόσμο στα θρυλικά πολεμικά
«Παναθήναια» του 1912 και 1913.
Ο Γονίδης κρέατρησε ένα θρυλικό τύ-
πο κομπέρ ως Τζανέτος και η Δια-
μαντίνα -που ζωντανέψε έκτακτα και
η Μαντινέιού- προσείλκυσε πάρα
πολύ το κοινό της εποχής. Οι πα-
λαιότεροι θυμούνται το τραγουδάκι
αυτό, που έλεγε ο Τζανέτος σε μία
σκηνή που αποχαιρετούσε την αγα-
πημένη του για να πάει στον πόλεμο:

ΤΖΑΝ. Σ' αφήνω τζοβαίρι μου, στον
πόλεμο να πάω,
μά δπου βρεθώ κι όπου σταθώ, έ-
σένα θ' αγαπάω.
Διαμαντίνα, δέ μπορώ,
δέ μπορώ, να σε χωρώ.
Βράζει μέσα μου το αίμα, σαν κα-
μίνι φλογερό.
ΔΙΑΜ. Έσθ' θα πās στον πόλεμο,
παλληκαράς, αντάρτης,
κ' εγώ θα κλαίω και θα θρηνώ, ως
που να πās και νάρτης.
Αχ, Τζανέτο, δέ μπορώ...
Είν' αυτό πολύ σκληρό.
Και το δάκρυ μου θα τρέχει σαν
τσή-θρύσης το νερό.

Τα «Παναθήναια» για χρόνια προσ-
είλκυαν ζοηρά. Αλλά το ίδιο συνέ-
βαινε και με μία άλλη επιθεώρηση,
που επίσης άφησε εποχή: Το «Πανό-
ραμα» του Τίμου Μωραϊτίτη. Ο ά-
εξχαστος αυτός εξάιρετος ευθυμο-
γράφος από τα 1906 είχε κάνει την
εμφάνισή του στον θεατρικό στίβο,
με μία κωμωδία που ο τίτλος ήταν
«Μαραθώνιος δρόμος». Αργότερα, η
έντονη σατιρική του διάθεση μετε-
φέρθη και στον επιθεωρησιακό στί-
βο. Το «Πανόραμα» που έγραψε ά-
ρεσε εξαιρετικά. Και η «Μπερλίνα»
του είχε σημειώσει μεγάλη επιτυχία.
Και ο Αντώνης Βώτης όμως με πόν
«Παπαγάλο» του έχει δικαιωματικά
θέση στους στυλοβάτες του είδους.
Όμοιος ο Σύλλιος, ο Καρακάσης
κι ο Δραγάσης με τη «Βαβυλωνία».
Το ίδιο και ο Δημήτρης Γιαννουκά-
κης. Το ίδιο ο Γιώργος Άσημακό-

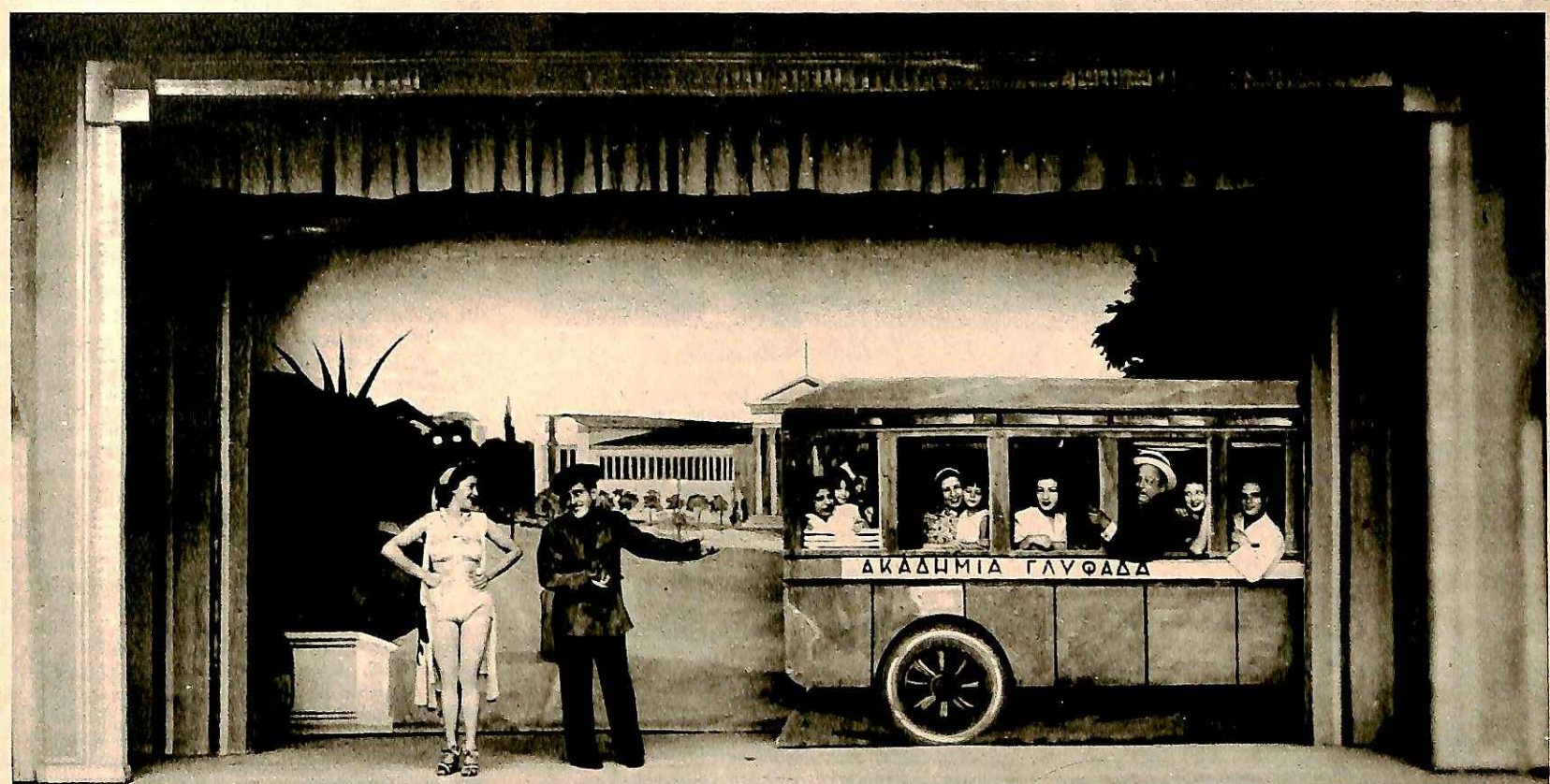

Η ANNA ΚΑΛΟΥΤΑ, η δημοφιλής
πρωταγωνίστρια της επιθεωρήσεως,
που αυτόν τον καιρό κάνει εμφάνι-
σεις στην μακεδονική πρωτεύουσα

νοι άλλοι συγγραφείς μας. Θέμα, ό-
μως, του παρόντος δεν είναι οι επι-
ζώντες συνεχιστά του είδους, αλλά
το ίδιο το θεατρικό αυτό είδος, που
τείνει πιά να εκλείψει.
Συγγραφείς και ήθοποιοί
Τί άραγε να φταίη για την τόση
του πτώση. την κοίση που διέρχεται
και τον μαρασμό στον οποίο έχει
τελευταία περιέλθει; Βέβαια, δεν
ζούμε πιά στην «ειδωλιακή» εποχή
της Αθήνας του 1910. Ο μισός αι-
ώνας που πέρασε έχει φέρει τέτα
αλλαγή, ώστε οι σατιρικοί μύθοι:

που έτερπαν πρίν από μισόν αιώνα
σήμερα δεν φθάνουν για να διασκε-
δάσουν και να ικανοποιήσουν τον
σύγχρονο θεατή. Όμως, εν τώ μετα-
ξύ, το είδος είχε εξελιχθεί. Συμβάδι-
ζε με την όλη αλλαγή ζωής του και-
ρού μας και τα έλλατε απλά νουμέ-
ρακια μπήκαν σε θεαματικά πλαί-
σια και πήραν φαντασμαγορική μορ-
φή με πολυτελή σκηνικά και με έμ-
φανίσεις χορευτικών συγκροτημάτων.
Οι όρχήστρες μεγάλωσαν. Τα τρα-
γουδία απέκτησαν ειδικότερους έρ-
μηνευτάς και πρδ πάντων έρμηνεύ-
τριές. Έν τούτοις το μουσικό θέαμα,
που πρίν από λίγα χρόνια είχε τό-
σους θιασώτες και αριθμούσε φανα-
τικούς πιστούς, τώρα πήρε δριστηκά
την κάτω βόλτα. Τί φταίει, λοιπόν;
Βαοικά, νομίζω, οι συγγραφείς και
κατά δεύτερο λόγο οι ήθοποιοί του
είδους. Οι συγγραφείς έχουν βέβαια
ώρισμένες φορές μερικά σπινθηρί-
σματα που προσελκύουν, και γρά-
φουν τότε - τότε πράγματα που εί-
ναι ενδιαφέροντα. Έν τούτοις, όμως,
έχουν τυποποιήσει πολύ το είδος,
λένε τα ίδια και τα ίδια, ακολουθούν
μενόντονα τα ίδια μοτίβα και ο δη-
μιουργικός οίστρος που τους χαρα-
κτηρίζει λές και έχει περιπέσει σε
κατάσταση μιάς κάποιας νάρκης.
Έχουν όμως το μερίδιό τους και οι
ήθοποιοί της κρεβύς. Η τυποποίηση
και η παθολογική προσήλωσή τους
σε ώριμένους τύπους, που κατά
καιρούς τους έδωσαν ευκαιρίες για
άτομικές επιτυχίες, και η πανομοιό-
τυπη απόδοση των σκηνών που έ-
χουν ειδικευθεί να αποδίδουν κούρα-
σαν πιά τους θεατές. Πηγαίνοντας
σε επιθεωρησιακό θέαμα, άμα πλη-
ροφορηθείς ποιοί παίζουν, μαντεύεις
προκαταβολικά τί περίπου θα λής.
Όλα αυτά, καθώς και το γεγονός
ότι δεν αποκτήσαμε τα τελευταία
χρόνια παρά δακτυλομετρούμενα κα-
λά νέα στελέχη, έξηγούν γιατί η έ-
πιθεώρηση χάνει κάθε μέρα τους πι-
στούς της. Και το κακό δεν φαίνεται
ότι θα σταματήσει... Έκτός αν όλοι
εκείνοι που ευθύνονται για την πτώ-
ση της αποφασίσουν ν' αποδυθούν
σε μία προσπάθεια ανακαινίσεως και
αναεώσεως, αν ενώσουν τις δυνά-
μεις τους για κάτι το καινούργιο
και το διαφορετικό...
ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Ποηδοί είναι οι λόγοι που ώδήγησαν στον μαρασμό του είδους
θα μπορούσε όμως ακόμη να έχη έδπιδα μια νέα προσπάθεια

Ο ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΥΡΕΑΣ (άνω), ο θαυμάσιος τυπίστας της επιθεωρήσεως, όπως εμφανιζόταν στην «Πέρδικα», στα 1937, μαζί με την Τζένη Αρσένη, που επίσης δεν ζή πιά. Κάτω: Άλλος αλχημόντης κωμικός του μουσικού μας θεάτρου, ο Μίμης Κοκκίνης, σε επιτυχία του του 1935.

μυστήρια

...αλήθεια νευρική

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΚ ΚΟΥΝΤΙΝ

6

Β γάζοντας τὸ γράμμα ἀπ' τὴν τσέπη του, ὁ "Αντριου βίασε τὸν ἑαυτό του νὰ τὸ ξαναδιαβάσῃ. Μποροῦσε κανεὶς, ἔπειτα ἀπ' αὐτὰ πού ἔγραφε, νὰ προχωρήσῃ ὡς τὸν ἔρωτα; Στὸ κάτω-κάτω, μπορεῖ καὶ νὰ συμβῇ κάτι τέτοιο! Καθὼς ξαναδίδλων τὸ γράμμα, ὁ "Αντριου παρατήρησε κάτω, πού τοῦ εἶχε διαρύνει προηγουμένως. Στὸ πῶς μέρος τοῦ φύλλου ἦταν σημειωμένη μὲ μολύβι μιὰ διεύθυνση: 177, 23η Δυτικὴ Ὁδός. "Ἦταν ἡ διεύθυνση ὅπου κατοικοῦσε ἡ Μωρήν ὅταν τὴν εἶχε γνωρίσει, ἀλλ' ἄραγε αὐτὸς ἦταν ὁ γραφικὸς χαρακτήρας τῆς Μωρήν; Κοίταξε τὰ 7, πού εἶχαν γραμμὴ στὴ μέση κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸ τρόπο. "Οχι, ποτὲ ἡ Μωρήν δὲν ἔγραφε ἔτσι τὰ ἐπὶ τῆς. Λοιπὸν, ποῦς εἶχε γράψῃ αὐτὴ τὴ διεύθυνση; Ὁ δολοφόνος; "Αλλ' αὐτὴ ἡ διεύθυνση εἶχε πάψει νὰ ἰσχύει, ἐδῶ καὶ δύο χρόνια. Αὐτὰ τὰ δονησοκαλίματα δὲν μπορούσαν νὰ ἔχουν καμμιά σημασία. Ξαναβάζοντας τὸ γράμμα στὴν τσέπη του, ὁ Τζόρνταν σκέφτηκε διὰ τί ἔστρεψε τὴς ἔρευνες τοῦ ὑπαστυνόμου Μάνεϊ πρὸς τὸ κινδύνου τῶν κοσμημάτων. Αὐτὸ θὰ τὸν ἀπέστροφε ἀπ' τὸν Νέντ καὶ μὲ λίγη τύχη θὰ μπορούσε νὰ τὸν ὀδηγήσῃ κι ὡς τὸν δολοφόνο. Ἐνεργώντας ἔτσι, μπορεῖ νὰ κερδίξῃ τὰ πάντα καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ χάσῃ...

"Ὅταν τὸ ταξὶ ἄρρησε τὸν "Αντριου προστάςτὸ σπῆτι τοῦ Νέντ, ἕνας γερο-θυρωρὸς τραβούσε ἕνα σκουπιδοτενεκέ γιὰ νὰ τὸν τοποθετήσῃ κοντὰ σὲ δύο ἄλλους, πού περιέμεναν ἤδη στὴν ἀκρὴ τοῦ πεζοδρομίου. Σ' ἕναν ἀπ' αὐτοὺς δύο τελευταίους, κατὰ κόκκινον, μισοκαμμένο κάτω ἀπὸ μιὰ σακούλα, τράβηξε τὸ βλέμμα τοῦ "Αντριου. Στάθηκε, ἔσκυψε νὰ δῇ καλύτερα καὶ τελικὰ ἔβγαλε τὸ ἀντικείμενο ἀπ' τὸν σκουπιδοτενεκέ.

Σπασμένο, ζουληγμένο, σὰ νὰ τὸ εἶχαν χτυπήσει μ' ἕνα σφυρί, ἀλλὰ ἐντελὸς εὐδιάκριτο, ἦταν τὸ κινδύνου τῶν κοσμημάτων τῆς Μωρήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ

Μοιραζόμενος ἀνάμεσα στὴν κατάπληξη καὶ τὸν θυμὸ, ὁ "Αντριου ἔμενε μιὰ στιγμή μ' αὐτὸ τὸ λείψανο στὸ χέρι. "Ἐπειτα, ἔβριξε μιὰ ματιά πρὸς τὸ μέρος τοῦ θυρωροῦ, εἶδε πὺς τὸν γυρνοῦσε τὴν πλάτη, κ' ἔσκυψε τὸ ζουληγμένο κινδύνου κατὰ ἀπ' τὸ παλτό του. "Ἐπειτα, ἀφοῦ χτύπη-

σε τὸ κουδούνι, ἀνέβηκε στὸ διαμέρισμα τοῦ Νέντ. "Ἐκεῖνος, στὸ ἀνομιεταξὺ, εἶχε ἐννοσηθὶ καὶ ντυθῇ. Περιέμενε στὸ κεφαλόσαλο καὶ ὑποδέχθηκε τὸν ἀδελφὸ του μ' ἕνα πλατὺ χαμόγελο:

—Τὶ ἀναισχύνει! Νόμιζα πὺς ἦταν οἱ ἀστυνομικοί.

Καὶ καθὼς ὁ μεγαλύτερος ἀδελφὸς τοῦ τὸν κοίταξε κατὰματα χωρὶς νὰ μιλά:

—Λοιπὸν, Ντριού, πὺς πῆγαν τὰ πράγματα μὲ τὴν Ρόβένα; Τὶ σοῦ εἶπε;

Παίονοντας τὸν Νέντ ἀπ' τὸ μπράτσο, ὁ Τζόρνταν τὸν παρότρυνε στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ διαμερίσματος κ' ἔκλεισε πίσω του τὴν πόρτα. "Ἐπειτα, ἔβγαλε τὸ κόκκινον κουτὶ καὶ τὸ κούνησε μπροστά στὴ μύτη τοῦ ἀδελφοῦ του:

—Παλιοφέντ!

Τὸ χαμόγελο τοῦ Νέντ ἐξακολούθησε γιὰ μιὰ στιγμή, μιὰ ἔπειτα ἔσθρισε ἀπ' τὸ πρόσωπό του, ἐνῶ ὁ νέος σφύριξε ἑλαφρὰ:

—Ποῦ τὸ βρήκες;

—Ακριβῶς μπροστὰ στὸ σπῆτι σου, μέσα σ' ἕνα σκουπιδοτενεκέ!

—Αὐτὸ εἶναι δουλειὰ τοῦ θυρωροῦ! Κι ὅμως, ὑποτίθεται, δὲν πρέπει νὰ γράξῃ τοὺς σκουπιδοτενεκέδες παρὰ μόνον ἀφοῦ νυχτώσῃ...

—Ὁ "Αντριου ἀκούμπησε τὸ κουτὶ πάνω στὸ τραπέζι, διότι σ' ἕνα ποτήρι μισογεμάτο μὲ γάλα καὶ σ' ἕνα πιάτο μὲ χυλὸ ἀπὸ δοκιρία. Τὸ γέμμα τοῦ Νέντ... τοῦ Νέντ, πού ἔτρωγε τόσο συχνὰ χαδιάρη καὶ σαμπάνια μὲ τοὺς πλούσιους φίλους του... Τοῦ Νέντ τοῦ κοσμηκοῦ...

—Αὐτὴ τὴ φορὰ, θέλω τὴν ἀλήθεια, μ' ἀκούεις;

—Μά, Ντριού, σοῦ τὴν εἶπα! ἀποκρίθηκε ὁ Νέντ, σπρώχνοντας πρὸς τὸν "Αντριου τὰ γαλατὰ μέσα του τοῦ μικροῦ στοργικοῦ ἀδελφοῦ. "Ὁλα αὐτὰ σοῦ εἶπα, ἦταν ἀλήθεια. Παρέλειψα, ἀπλούστατα, νὰ σοῦ μιλήσω γιὰ τὸ μικρὸ κινδύνου... Δὲν θὰ ἔπρεπε, φυσικὰ... "Ἀμέσως μὲτὸς ἔφυγες, μετάνιωσα πὺς δὲν σοῦ τὴν εἶχα πεῖ ὅλα, ἀλλὰ... Καταλαβαίνεις, Ντριού, ὅλοι νομίζουν πὺς τὰ κοσμήματα τῆς Μωρήν εἶχαν ἀλατῇ. "Ἐοὐ θὰ εἰσέπραττες τὰ ἀσφάλιστρα. Κ' ἐγώ, γνωρίζω ἕναν τύπο πού... Φυσικὰ, δὲν θὰ μὲ ἔδινε χαμικὰ μεγάλη τιμὴ, ἀλλὰ στὴν κατάστασιν πού βρισκόμασιν, αὐτὸ θὰ ἦταν πάντως μιὰ...

—Ἀφ' ὅσον τὴν ξανθὴ τοῦφα τῶν μαλλιών του νὰ πέσῃ στὸ μέτωπό του καὶ τὸ γοητευτικὸ χαμόγε-

λό του ξαναφάνηκε πάλι —τὸ χαμόγελο πού ἀφώπλιζε διασημότητες κ' ἐκατομμυριόχους, τὸ χαμόγελο πού ἔκανε νὰ τὸν προσκαλοῦν συχνὰ σ' ἐκεῖνη τὴ «διασκεδαστικὴ μικρὴ βίλλα ἀραβικοῦ ρυθμοῦ, στὸ βόρειο μέρος τῆς Μαλάγκα»...

—Ξέρεις πολὺ καλά, Ντριού, σὲ τί δύσκολη θέσιν βρισκόμασιν. Δὲν ἤθελα νὰ δανεισθῶ χρήματα ἀπὸ σένα, ἰδίως ἔπειτα ἀπ' τὴν ἱστορία τοῦ Λὰς Ιζέγκας... "Ἡ μητέρα δὲν εἶχε θελήσει νὰ μὲ ἀγῇσει τίποτα. "Ὅσο γιὰ τοὺς πλούσιους φίλους... Προσπάθησε καμμιά μέρα νὰ δανεισθῇς ἕνα δολάριο ἀπὸ πλούσιους, καὶ θὰ ἴδης!

Κοίταξε τὸν ἀδελφὸ του, περιμένοντας μ' ἐμπιστοσύνη τὴ συνθηκολόγησιν, πού ἐπακολούθησε πάντα στὸ παρελθόν.

—Ἀναγνωρίζω, διὰ ἦταν μιὰ ἀρκετὰ κούτὴ ἰδέα... Καὶ δὲν ἦταν πολὺ ἔξυπνο ἀπὸ μέρους μου νὰ πετάξω τὸ κουτὶ στὸν σκουπιδοτενεκέ... Τέλος πάντων, τὸ βρήκες, πολὺ καλά —ἀς μὴ μακρολογούμε πάνω σ' αὐτό! "Ἐχω τὰ κοσμήματα ἐδῶ... Τὶ θὰ τὰ κάνης; Θὰ τὰ ριξῇς σὲ κανέναν ἄλλον ὑπόνομο;

—Τὴν σκότωσες; ρώτησε σοβαρὰ ὁ "Αντριου.

—Θεέ μου!... Γιὰ τὰ κοσμήματα;

—Γιὰ τὰ κοσμήματα καὶ γιὰ νὰ τὴν ἐμποδίσῃς νὰ πάῃ στὸ σπῆτι τῶν Θάτσερ!

—Μά, Ντριού, σοῦ τὸ ξαναεἶπα ἤδη διὰ τὴ Ρόβεναν ἔχει προσωπικὴ περιουσία. Οἱ Θάτσερ δὲν μπορούσαν νὰ κάνουν τίποτα...

—Μποροῦσαν ν' ἀποκληρώσουν τὴν κόρη τους. Τὸ νὰ παντρεύσῃς τὴν Ρόβεναν μὲ τὴν προσωπικὴ περιουσία της καὶ τὸ νὰ γίνῃς γαμπρὸς ἐνὸς δισεκατομμυριοῦ, εἶναι δύο πράγματα διαφορετικὰ...

—Μὰ δὲν καταλαβαίνεις, Ντριού! Τὰ χρήματα, τοὺς πλούσιους, αὐτὸ ἀκριβὸς θέλωμε ν' ἀποφύγωμε! "Ἡ Ρόβεναν λατρεύει τὸ Μεξικὸ... Ὁ ἀγοράσωμε ἕνα μικρὸ σπιτάκι... "Ἐκεῖνη θὰ ζωγραφίσῃ κ' ἐγὼ θὰ προσπαθῶ νὰ γράψω... "Ἀναγνωρίζω διὰ δὲν ἦταν σωστὸ, πού θέλησα νὰ κλέψω τὴν ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία... "Ἀλλ' αὐτὸ ἦταν μιὰ ἰδέα πού μοῦ ἤρθε σήμερον τὸ πρωῒ... Καὶ δὲν θὰ τὴν ἀκολουθοῦσα ἴσως ὡς τὸ τέλος... "Ἐν ὀλίγοις, ὅσα σοῦ εἶπα εἶναι ἀληθινὰ, Ντριού. Αὐτὴ εἶναι ἡ καθαρὴ ἀλήθεια, σ' ὀρκίζομαι!

«Νέντ, Νέντ!» σκέφτηκε ὁ "Αντριου, κουρασμένος, πρὶν πεῖ:

—Πῆγαινε νὰ φέρῃς τὰ κοσμήματα!

Τὸ πρόσωπο τοῦ Νέντ ἐκίνησε ἀκτινοβόλο:

—Ναί, ἀμέσως. Τὰ ἔχω μέσα στὸ δωμάτιό μου.

Πέρασε στὸ ἄλλο δωμάτιο, ἐνῶ ὁ ἀδελφὸς του καθόταν καὶ ξαναγύρισε σχεδὸν ἀμέσως, μ' ἕνα μεγάλο φάκελλο:

—Νά... "Ὅλα εἶναι ἐδῶ μέσα!

Ἀνοίγοντας τὸν φάκελλο, ἔχυσε τὸ περιεχόμενον του πάνω στὸ τραπέζι, μπροστὰ στὸν "Αντριου. Τὴν ἴδια στιγμὴ, ἀκούστηκε ἕνας δυνατὸς κρότος μέσα τὴν κουζίνα.

—Μπὰ! ἔκανε ὁ Νέντ. Εἶναι πάλι ἡ ἰταλικὴ καφετιέρα πού ἀνατινάζεται!

Ἐνῶ ἐξαφανιζόταν διαστεικὰ στὴν κουζίνα, ὁ "Αντριου ἐξακολούθησε νὰ κοιτάξῃ τὰ κοσμήματα. Εἶχε φτάσει σ' ἕνα σημειο ὅπου δὲν μπορούσε πὰ νὰ ὑποφέρῃ. Τὸ μαργαριταρένιο κολιέ, καρφίτσα μὲ τὰ ρουμπίνια, πού εἶχε δώσει στὴ γυναῖκα του, δὲν τοῦ ξυπνοῦσαν τὴ θύμησιν αἴς Μωρήν. "Ἀπ' τὴν ἀμνηστία πού ἐνοιοθε —αἱ ἀγαποῦσε, δὲν μ' ἀγαποῦσε— ἡ Μωρήν εἶχε γίνει σὰν ἕνα φανταστικὸ πρόσωπο. Τὰ κοσμήματα θὰ μπορούσαν νὰ δώσουν μιὰ ἐξήγησιν, ἂν εἶχαν βάλει σὲ πειρασμὸ κλέψης, ἀλλὰ, ἀπ' τὴν ἀνοησία τοῦ Νέντ, γινόντουσαν ἀπλόστατα κατὰ πού ἔπρεπε νὰ ξεφορτωθῇ...

Τὶ ἔμενε πάλι; Τὸ ἀνώνυμο γράμμα; Κάποιος, πού εἶχε ἐκπεριβάλει ἀπ' τὸ παρελθὸν καὶ ἀπειλοῦσε τὴν Μωρήν; Τὸ περιόριστο, πού εἶχε ἐκτυπώσῃ κροτήσῃ στὸ διάστημα τῆς πλάτης;

Τὰ διαμαντένια σκουλαρίκια, πού εἶχε δώσει στὴν Μωρήν ὡς δῶρο τῶν ἀρραβόνων τους, βρισκόντουσαν ἀκόμη μέσα στὴ μικρὴ μετ' ἤθη τους, ὅπως τὰ εἶχε ἀγοράσει ἀπ' τοῦ Καρτιέ. Καθὼς τὰ κοιτοῦσε, ὁ "Αντριου ξαναεἶδε τὴν Μωρήν τὴν ὥρα πού τὰ φοροῦσε γιὰ νὰ πάει στὴ δεξίωσιν τοῦ Μπίλλ Στάντον.

«Σ' ἀγαπῶ περισσότερο τώρα, παρὰ τότε πού παντρευτήκαμε... Εἰσαι ὁ πὺς ἀξιαγάπητος ἀνθρώπος τοῦ κόσμου!» Κ' ἡ κυρία Θάτσερ... ἡ Ρόβεναν; «Ἡ Μωρήν μ' ἀγαποῦσε. Θὰ ἦσαν τρελὰς ἀν ἀμφέβαλλες γι' αὐτὰ, ἔστω καὶ μιὰ στιγμή!»

Ἡ ἐλπίδα εἶχε ξαναγυρῇ, ἡ καταστρεπτικὴ

ἐλπίδα, πού ἂν δικαιωνόταν, δὲν μπορούσε νὰ τοῦ φέρῃ παρὰ τὴν ἀπελπισία...

Ὁ "Αντριου θέλησε νὰ πάρῃ ἕνα ἀπ' τὰ σκουλαρίκια. "Ἦταν γαντζωμένο καὶ παρέσυρε μαζὺ του τὸ βελούδινο στήριγμα. Μέσα στὸ κολοῦμα πού ἀποκαλύφθηκε ἔτσι, ὑπῆρχε ἕνα ἀκόκκιμο ἐφημερίδος, διπλωμένο πολλὰς φορὲς. Ὁ "Αντριου τὸ πήρε καὶ τὸ ξεδίπλωσε. "Ἦταν μιὰ φωτογραφία, κομμένη ἀπὸ ἕνα περιοδικὸ καὶ πού σχετιζόταν μὲ κάποια εἰδησιν, γιὰτὶ ἔβλεπε κανεὶς τὴν ἀρκετὰ θολὴ σιλουέττα μιᾶς ξανθῆς γυναίκας, πού τὴν ὑποστήριζε ἡ τὴν εἶχε συλλαβὴ ἕνας ἀστυνομικὸς, ἐνῶ γύρω τους πηδούσαν τρία μικρὰ σκυλιά, πού τὸ ἕνα φαινόταν νάχη ἀρπάζει μὲ τὰ δόντια του τὸ πανταλὸν τοῦ ἀστυνομικοῦ. "Ἡ λέξις ἀπὸ τὴν ἐκφράση:

«ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΓΚΩΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΚΤΑΟΤΣ»

»Τρία μικρὰ σκυλιά, πού ἀνῆκουν στὴ δεσποινίδα Ροβένα Λὰ Μάρς, 215, 61η δυτικὴ ὁδός, ἐπετέθησαν ἄγρια στὸν ἀστυνομικὸ πού ἔτρεξε νὰ βοηθήσῃ τὴν κυρία τους, ὅταν ἐκίνη ὡραιοστικὴ στὸ Σέντραλ Πάρκ, ἔπειτα ἀπὸ μιὰ νευρικὴ κρίσιν. "Ἡ δεσποινὶς Λὰ Μάρς ἐστάλη πρὸς παρατήρησιν στὸ ψυχιατρικὸ νοσοκομεῖο τοῦ Μπελ-λίδυ. "Ἀλλὰ ὑπάρχουν ἄραγε κτηνοφύλακοι;»

Ἐνῶ ἀναρωτιόταν γιὰτὶ ἄραγε ἡ Μωρήν εἶχε κόψει αὐτὴ τὴ φωτογραφία καὶ τὴν εἶχε κρύψει μέσα στὴ θήκη τῶν σκουλαρικίων της, ὁ "Αντριου ἀκούσε τὸν ἀδελφὸ του, πού ξαναγύριζε κ' ἔχωσε τὸ ἀκόκκιμο μέσα στὴν τσέπη του.

—Τὰ κατὰκάθα τὸν καφεῖ ἔφτασαν ὡς τὸ ταβάνι! ἀναφώνησε ὁ Νέντ, γελώντας. Θὰ τὰ καθαρίσω ἀργότερα... "Ἀλλὰ ὅμως, Ντριού, τὶ πρόκειται νὰ κάνης;

Νὰ πάῃ νὰ βρῇ τὸν ὑπαστυνόμο Μάνεϊ; Νὰ πῇ διὰ τὸ Νέντ εἶχε σκηνοθετήσῃ ληστεία κ' εἶχε κρατήσῃ τὰ κοσμήματα; "Οχι — αὐτὸ πού τοῦ εἶχε φανῇ μιὰ λύσις, δὲν ἦταν πὰς τώρα...

—Ὅταν θάρθῃ ὁ ἀστυνομικὸς, τοῦ εἶπε, θὰ κάνης διὰ δὲν ξέρεις τίποτα.

—Καλὰ, ἔκανε ὁ Νέντ, χαμηλώνοντας τὸ βλέμμα του πάνω στὸ τραπέζι. Καὶ τὰ κοσμήματα;

—Θὰ τὰ κρατήσω. Ἀργότερα, ἂν χρειαστῇ, θ' ἀπαλλαγῶ ἀπ' αὐτὰ... Πάρνω μαζὺ μου τὸ κουτὶ, θὰ τὸ πετάξω κάπου.

Ροβένα Λὰ Μάρς, 215, 61η δυτικὴ ὁδός. Αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἔπρεπε νὰ συνδέεται κατὰ κάποιο τρόπο μὲ τὴν Μωρήν καὶ —ποῦς ξέρει— ἴσως καὶ μὲ τὸν θάνατό της... Μιὰ καὶ δὲν ὑπῆρχε τίποτα καλύτερον, ἦταν κι αὐτὸ μιὰ ἐνδειξη...

—Θὰ μὲ τηλεφωνήσῃς ὅταν ἔρθῃ ὁ ὑπαστυνόμος.

—Σύμφωνοι, Ντριού.

Ἐγκαταλείποντας τὸν ἀδελφὸ του, ὁ Τζόρνταν πῆγε στὸ «Πλάζα» γιὰ νὰ μαζεύῃ τὰ λίγα πράγματα του. Εἶχε ἀόριστα σκεφθῇ διὰ τὴν μητέρα του θὰ πλήρωνε τὸν λογαριασμὸ του, ἀλλὰ ἐκεῖνη δὲν εἶχε κάνει τίποτα τέτοιο. Ἐπέστρεψε τὸ κλειδί τοῦ δωματίου του καὶ ξεκίνησε γιὰ τὴν 61η ὁδὸ, προχωρώντας κατὰ μῆκος τοῦ Σέντραλ Πάρκ. Καθὼς προχωροῦσε, συνάντησε ἕνα αὐτοκίνητο τοῦ δήμου, πού ἀδειάζε σκουπιδοτενεκέδες. Μέσα σ' ἕνα μισογεμάτο τενεκέ, πού θὰ ἔπαυαν σὲ λίγο, ὁ "Αντριου πέταξε τὸ κόκκινον κουτὶ, χωρὶς νὰ προσέξῃ κανεὶς τὴν χειρωνακία του.

Ὁ αριθμὸς 215 τῆς 61ης ὁδοῦ ἀποκαλύφθηκε διὰ ἦταν ἕνα κτίριο μὲ ἀκόμη πὺς ἄθλια ὄψη ἀπὸ ἐκεῖνον ὅπου ἔμενε ὁ Νέντ. Ὁ Τζόρνταν διάβασε τὰ δνάματα πού ἦταν γραμμένα διπλά στὴ σειρὰ τῶν κουδουνιῶν. «Ροβένα Λὰ Μάρς, 3ος ὄροφος». Ὁ "Αντριου χτύπησε τὸ κουδούνι, κ' ἔπειτα ἀπὸ μιὰ στιγμὴ, ἡ ἐξώπορτα ἀνοίξε. "Ὅσο ἀνέβαινε τὴν κοκοσυνηρημένη σκάλα, ὅταν ὅλο καὶ πὺς καθαρὰ γαυγίσματα σκυλῶν. "Ὅταν ἔφτασε στὴν πόρτα τῆς Ροβένα Λὰ Μάρς καὶ χτύπησε, τὰ γαυγίσματα ἔγιναν ὑστερικὰ. "Ἡ πόρτα ἀνοίξε ἀπὸ μιὰ ψηλὴ γυναῖκα καμμιά πενήνταρὰ χρονῶν, ντυμένη μὲ μιὰ ἀνοιχτὴ γαλάζια μπλουζά, κατασταλασμένη. Τρία σκυλάκια πηδούσαν γύρω της, ὅσο πὺς ψηλὰ μπορούσαν. Τὰ μαλλιά της, κακοχτενισμένα, ἦταν θαμμένα ξανθὰ πλατινέ. "Ἦταν φτιασιδωμένη κατὰ τρόπο πού ἔκανε τὸ πρόσωπό της νὰ μοιάζῃ μὲ μάσκα καὶ δὲν φαινόταν νὰ στέκη καλὰ στὰ πόδια της.

—Χαλλόου! ἔκανε χαμογελώντας κ' ἔπειτα φώναξε στοὺς σκύλους της: "Ἐμπρός, ἦσυχ, χροναστέ μου! Εἶναι φίλοι!

Αὐτὸ κατάρθρωσε νὰ τὰ κάνῃ νὰ σιωπᾶσουν. Τότε, χαμογελώντας ἀκόμη περισσότερο, ἡ Ροβένα εἶπε:

—Μὰ περᾶστε, λοιπόν...

"Ὅταν παραμέρισε γιὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ περᾶσῃ, ὁ Τζόρνταν κατάλαβε διὰ ἦταν μεθυμένη, μ' αὐτὴ τὴν ἡρεμὴ μέθη, πού ἀρχίζει μ' ἕνα μικρὸ ποτηράκι ὅταν ξυπνήσῃς...

—Σὰς ζητῶ συγγνώμην γιὰ τὴν ἀκαταστασία... Μὲ σκύλους στὸ σπῆτι, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ τάξις, δὲν εἶν' ἔτσι; Δὲν φταῖνε ὅμως τὰ καπνὰ, ἀφοῦ ἔχουν μιὰ μηχανοῦλα πολὺ ταπειλά, πού δὲν τοὺς πηγαίνει περισσότερο στὸ πάγκο. Ἀνὰ μὲν πολὺ, πού δὲν μπορῶ νὰ σὰς προσφέρω νὰ πῆτε κάτω, ἀλλὰ δὲν ἔχω πὰς οὔτε μιὰ σταγόνα οἶνονπνεύματος στὸ σπῆτι.

Ἀκολουθοῦμενοι πάντα ἀπ' τὰ σκυλάκια, μπῆκαν στὸ λιβινγκ-ρούμ, πού ἦταν δόξαληρο θαλασσὶ καὶ ῥῶς. Μιὰ ἐρωτικὴ φωλιά, ὅπως τὴν ἐνοοῦσε κανεὶς τὴν ἐποχὴ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς τζάζ; τῶν κομμένων μαλλιών καὶ τῶν μικρῶν καπέλων...

—Καθῆστε, σὰς παρακαλῶ, εἰπε ἡ Ροβένα, δειχόντας τὸ ῥῶς ντιβάνι.

Ὁ Τζόρνταν κάθησε, ἀκουμπώντας τὸ μικρὸ βαλτισάκι του στὸ πάτωμα, καὶ τὰ τρία σκυλιά κάθησαν στὴ γραμμὴ ἀπέναντί του. Τὸ ἕνα ἄρχισε νὰ γαυγίσῃ.

—Ὅχι, ἡσυχαστοὶ μου, ὄχι, ἐπενέβῃ ἡ δεσποινὶς Λὰ Μάρς. Σὰς εἶπα, εἶναι ἕνας φίλος. "Ἐνας καλὸς φίλος!

Ἀμέσως τὰ σκυλάκια πήδησαν ὅλα μαζὺ πάνω στὰ γόνατα τοῦ "Αντριου καὶ προσπάθησαν νὰ τοῦ γλύψουν τὸ πρόσωπο.

—Ὦ, ἔκανε ἐκεῖνη. Μοῦ κάνουν τὴ ζωὴ πραγματικὴ κόλαση... "Ἀλλὰ, ὅλα τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζήσουν, δὲν εἶν' ἔτσι;

Κάθησε σὲ μιὰ πολυθρόνα κ' ἔσκυψε πρὸς τὰ ἑμπρός γιὰ νὰ παρατήρησῃ καλύτερα τὸν Τζόρνταν ξαρονώντας τὰ βλέφαρά της μὲ τὴς ὑπερβολικὰ θαμμένες βλέφαριδες:

—Συγγνώμην, ἀλλὰ... Σὰς γνωρίζω;

—Ὅχι. Εἶμαι ὁ "Αντριου Τζόρνταν.

Ἀμέσως, ἡ Ροβένα ἄλλαξε ἔκφραση. "Ὅμως, καθὼς αὐτὸ γινόταν διαρκῶς, ὁ "Αντριου δὲν θὰ μπορούσε νὰ πῇ ἂν αὐτὴ τὴ φορὰ εἶχε νοιώσει ἕναν κλονισμό:

—Ὁ ἀντὴς τῆς Μωρήν;

—Ναί.

Διὰβάσα τὴν εἰδησιν στὴν ἐφημερίδα... Εἶναι φοβερό, τρομερό! "Ἀν ξέρατε τὶ μοῦ ἔχει κοστίσει αὐτό... ("Ἐβγαλε ἕνα μαντηλάκι κάτω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι τῆς πολυθρόνας.) "Ἡ Μωρήν... "Ἡ δυστυχισμένη μου Μωρήν!

Σκουπίζοντας τὰ μάτια της, ἄρχισε νὰ κλαίῃ μὲ λυγμούς, μὲ τὴν πλήρη ἐγκαταλείψεσιν τῶν μεθυμένων. Τὰ σκυλάκια παρατήρησαν ἀπ' τὸ γλῆψιμο τοῦ προσώπου τοῦ "Αντριου καὶ κοίταξαν τὴν κυρία τους μὲ ἀδιαφορία.

—Ἡ Μωρήν..., εἶπε ἡ Ροβένα μὲ πὺς δυνατοὺς ἀκόμη λυγμούς. "Ἦταν φίλη μου... "Ἡ μόνη ἀληθινὴ μου φίλη... Δὲν θὰ ὑπάρξῃ ποτὲ μιὰ δευτέρη Μωρήν...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

Ἡ Ροβένα ἐξακολούθησε νὰ μιλᾷ ἀσυνάρτητα μέσα ἀπ' τοὺς λυγμούς της. Ὁ "Αντριου κατάρθρωσε νὰ καταλάβῃ διὰ ἐργαζόμενον στὴ ραπτική καὶ διὰ τὴ Μωρήν εἶχε προσληθῇ ὡς μαννεῖν ἀπ' τὸν ἴδιο οἶκον... "Ἡ Μωρήν ἦταν ἡ μόνη πού εἶχε φανῇ καλὴ μαζὺ της. "Ὅταν εἶχε ἀρροσθήσῃ κ' ἀναγκάστηκε νὰ κἀνῃ ἐγχείρησιν, μόνον ἡ Μωρήν εἶχε πάει νὰ τὴν δῇ στὸ νοσοκομεῖο...

Ἐπειτα ἀπ' αὐτὸ, δὲν εἶχε μπορέσει νὰ ξαναρχίσῃ τὴν ἐργασία της. Καὶ ποῦς εἶχε γνωιστῇ γι' αὐτήν; Ποῦς πῆγαινε νὰ τὴν βλέπῃ τακτικά, φέροντάς της πάντα λουλουδιὰ καὶ γλυκὰ; "Ἡ Μωρήν. ἡ Μωρήν πού δὲν εἶχε νὰ περιμένῃ τίποτα ἀπὸ κείνην, καὶ πού δὲν ἤθελε νὰ ἀποθάνῃ ἡ Ροβένα ἐγκαταλελειμένη...

Ἐπισπόμενος σὲ διαφορετικὸ τόνο, αὐτὸ ἦταν τὸ ἴδιο τροπάριο πού εἶχαν πεῖ κ' οἱ Θάτσερ. "Ἡ Μωρήν, ἀγγελὸς τῆς καλωσύνης... "Ἡ Μωρήν, θεῖα πρόνοια τῶν ἐγκαταλειμμένων! Κι ὅμως, οὔτε ἡ φωνή, οὔτε τὰ δάκρυα, οὔτε οἱ λυγμοὶ ἦταν ἐντελῶς πιστωτά. Καί, τότε-τότε, μὲ τὴν ἀκρὴ τοῦ μυατικοῦ ματιοῦ της, ἡ Ροβένα παρατήρησε τὸν "Αντριου, σὺ νάθελε νὰ δῇ τὴν ἐντύπωση πού προκαλοῦσε:

—Ἐρχόταν ἐδῶ καθε Πέμπτη ἀπόγευμα, κύριε Τζόρνταν... Μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ μοῦ κρατήσῃ συντροφιά... Καθόνταν ἐκεῖ ὅπου κάθεται τώρα ἐσείς... Καὶ ἔφερε γιὰ πὺς πράγμα μου μιλῶσε πάντα;

Το ζύρισμα

δέν τελειώνει
μέ το...ζύρισμα

Ολοκληρώνεται με AKIT

Λοσιόν προσώπου **AKIT**
δροσιστική, αντισηπτική
μέ μοναδικό ανδρικό
άρωμα.

AKIT. Σας δίδει τον ά-
ρα του πολιτισμένου άν-
δρώπου.

AKIT
TRADE MARK
AFTER SHAVE LOTION

Πωλείται εις τὰ Φαρ-
μακεία—Μυροπωλεία.

AFFILIATES OF THE VITARINE Co., Inc., N.Y., U.S.A.
PHARMACEUTICAL PRODUCTS

Παρακαταθήκη: ΦΑΡΜΑΒΙΤ
ΑΦΟΙ ΚΟΛΟΚΥΘΑ
Βερανζέρου 42—Τηλ. 532.211—524.610

ΚΟΥΚΛΑ... ΑΛΛΑ ΝΕΚΡΗ

ρήν ήταν στο πλευρό του, προσπαθώντας να επικοινωνήσει μαζί του, να τον καθησυχάσει, να τον ικετεύσει να ξηγήσει σ' εκείνην...

Στις τέσσερις ακριβώς ο αστυνομικός Μάνευ κατέφθασε. Κάθισε στο λίκνινγκ-ρούμ, χωρίς καν να βγάλει το παλτό του:

—Λοιπόν, κύριε Τζόρνταν, ξαναβρήκατε το διαμνημόσφισμα τακτοποιημένο; Τα είχαν ξαναβάλει όλα στη θέση τους;

—Ο Άντριου καταλάβαινε ότι ο Μάνευ προσπαθούσε να συμπεριφερθεί σαν ένας συνθησυχασμένος αστυνομικός, αγαθός και λιγάκι αγροίκος. 'Αλλ' αυτή η στάση του διαφερόταν απ' τα μικρά γαλάζια μάτια του, που έλαμπαν από εξυπνάδα.

—Δεν θα σας κρατήσω πολύ, κύριε Τζόρνταν. Έχω να σας κάνω καμιά-δυο ερωτήσεις κι αυτό θα είναι όλο... Είδα πριν από λίγο τον αδελφό σας, ο οποίος δεν μπόρεσε να με πληροφορήσει για πολλά νεότερα πράγματα. Μου έδωσε την εντύπωση ότι ταξιδεύει πολύ. Σύμφωνα με τα λόγια του, φαίνεται ότι δεν σας έδλεπε πολύ, τη γυναίκα σας και σας μετά το γάμο σας...

—Πράγματι, όχι...
—'Η μητέρα σας μου είχε πει το ίδιο πράγμα. Δεν είστε μιά πολύ έννομένη οικογένεια...

Ψάχνοντας μέσα στην τσέπη του, ο αστυνομικός έβγαλε ένα δερμάτινο σημειωματάριο, μάλλον φθαρμένο:

—Δεν αποκάλυψε στη μητέρα σας ότι το έγκλημα δεν έχει γίνει από κλέφτες. Μιά τέτια γυναίκα... Πρέπει κανείς να την προειδοποιήσει όσο μπορεί περισσότερο. Δεν είπα τίποτα ρυτί στον τύπο προς το παρόν.

Χωρίς να σηκώσει το κεφάλι, ξεφύλλισε το σημειωματάριο του:

—Κύριε Τζόρνταν, αυτή η γυναίκα στην οποία μου είπατε ότι τηλεφωνούσε ή σύζυγός σας απ' το σπίτι του κυρίου Στάντον... 'Ονομάζεται πράγματι Γκλόρια Λέυντεν.

Σήκωσε το κεφάλι του και μιά φευγαλέα σπινθήρα στο βλέμμα του ειδοποίησε τον Άντριου γι' αυτό που επρόκειτο να επακολουθήσει:

—Πήρα την διεύθυνσή της απ' τον κύριο Στάντον και πήγα να την δω πριν μιλήσω με τον αδελφό σας. Κατοικεί με μιά φίλη, την Μαίρη Κρόσς, που άλλοτε μοιραζόταν το διαμνημόσφισμα με τη γυναίκα σας. 'Η δεσποινίς Κρόσς είχε βγει έξω, αλλά βρήκα την δεσποινίδα Λέυντεν. Είχε πάει στην δεξίωση του κυρίου Στάντον και μου δήλωσε ότι είχε φύγει νωρίς. 'Αλλά όταν την ρώτησα αν είχε χάσει μιά καρφίτσα με ταφείρια κι αν η γυναίκα σας της είχε τηλεφωνήσει αργότερα γι' αυτό το ζήτημα, εκείνη... Κύριε Τζόρνταν, νομίζω πως θα πρέπει να έχετε κάνει κάποιο λάθος! 'Η δεσποινίς Τζόρνταν δεν έχασε καμιά καρφίτσα με ταφείρια κι ούτε η γυναίκα σας της τηλεφώνησε γι' αυτό το ζήτημα.

Χάρη στην προειδοποίησή που είχε διαβάσει στο βλέμμα του αστυνομικού, ο Άντριου είχε μαντέψει να προειδοποιήσει γι' αυτό το χτύπημα. Καλά, η Μαίρη δεν είχε τηλεφωνήσει στην Γκλόρια Λέυντεν, αυτό είχε οριστικά αποδειχθεί. 'Ηταν, λοιπόν, πολύ πιθανόν ότι δεν είχε περάσει το απογευματινό βοηθώντας τον Μάιλντ Στάντον. Πριν από λίγο ακόμη, ο Άντριου θα υπέφερε απ' αυτή τη διαπίστωση. Τώρα όμως ένιωθε κάποια ελπίδα. 'Η ανώνυμη επιστολή... μιά απειλή... ένας εκβιασμός; Γιατί όχι; Αυτό θα εξηγούσε όλα τα μικρά μυστήρια της συζυγικής ζωής τους... Κάποιος ήξερε την ιστορία του πρώτου έραστού—ή κάτι ανάλογο που μπορεί να είχε συμβεί αργότερα στη Νέα Τόρκεν—και εξέβιαζε την Μαίρη. Αυτός ο εκβιαστής είχε αυξήσει τις απαιτήσεις του... 'Η Μαίρη είχε πάρει το περιστροφικό... ο άλλος θέλησε να την αφοσιώσει...

Ευθύς μόλις σκέφτηκε αυτή την ιδέα, ο Άντριου πείστηκε ότι τα πράγματα είχαν γίνει έτσι. 'Η καρδιά του γέμισε από οίκτο για την γυναίκα του κι από μίσος για τον άγνωστο δολοφόνο της.

—Ο αστυνομικός τον παρατηρούσε σιωπηλός, αλλά στο βλέμμα του, ήταν τώρα φανερό η θριαμβευτική λάμψη. 'Ο Άντριου κατάλαβε γιατί: Πεισιμύθεος ότι τον είχε πιάσει να λήψει ψέματα, ο αστυνομικός φανταζόταν ότι, αφού πρώτα καυγάδισε με την γυναίκα του—μήπως οι Άνταμς δεν είχαν παραστήσει μιά φιλονικία;—έπειτα την είχε σκοτώσει...

—Λοιπόν, κύριε Τζόρνταν, επιμένετε ακόμη ότι η γυναίκα σας κ' εσείς δεν είχατε φιλονικήσει καθόλου στο σπίτι του Στάντον;

—Δεν φιλονίκησαμε.

—Και υποστηρίζετε ότι η γυναίκα σας τηλεφώνησε στην Γκλόρια Λέυντεν;

—'Ετσι μου είπε.

—Μπαίνοντας σ' εκείνο το δωμάτιο την βρήκατε να τηλεφωνεί. Την ρωτήσατε σε ποιόν τηλεφωνούσε κ' εκείνη σας είπε «στην Γκλόρια Λέυντεν»;

—Ναι.

—Μήπως ακούσατε τι έλεγε ή γυναίκα σας στο πρόσωπο που βρισκόταν στην άλλη άκρη του σύρματος;

—Την άκουσα να λέει: «Την βρήκα; Εύχαριστώ, Θεέ μου! Είχα φοβηθεί τόσο πολύ μήπως...» Έπειτα διέκοψε τη φράση της μόλις με είδε. Νόμιζα πως μιλούσε για την καρφίτσα με την νέα που μοιράζεται το διαμνημόσφισμα της Γκλόριας Λέυντεν...

—'Αλλά δεν ήταν αυτή η περίπτωση;

—Φαίνεται πως όχι.

—Λοιπόν, ή γυναίκα σας σας είχε πει ψέματα σχετικά μ' αυτήν την τηλεφωνική συνδιάλεξη. Για ποιά αίτια;

—Δεν έχω ιδέα.

—Μήπως έπειδή τηλεφωνούσε σε κάποιον που δεν ήθελε να σας πη τ' όνομά του;

—Αυτό θα μπορούσε να είναι πραγματικά μιά εξήγηση.

—Μήπως θα μπορούσατε να μου πείτε καμμιαν άλλη; 'Εγώ δεν βλέπω καμιά! Κύριε Τζόρνταν, μου είχατε δηλώσει ότι δεν υπήρχε καμιά διαφωνία ανάμεσα σε σας και στη γυναίκα σας, ότι δεν υπήρχε καμιά άλλη γυναίκα, ούτε κανένας άλλος άνδρας ανάμεσα στους δυο σας. 'Εξακολούθειτε να το θεσβαινότε;

Γιατί να μην του πη: «Νομίζω πως η γυναίκα μου έπεσε θύμα ενός εκβιασμού; 'Ηταν τόσο λογικό, ώστε οι λέξεις ανέβαιναν κιόλας στα χείλη του. 'Αλλά την ίδια στιγμή ο Άντριου κατάλαβε ότι, για να κάνει αυτή την εικάστια πειστική, θα πρέπει να δείξει το γράμμα που απευθυνόταν στη Ρόζμαρ. Κι αυτό το γράμμα ήταν και για τον ίδιο ένα ισχυρό κίνητρο!

Νοιώθοντας ξαφνικά μούσκεμα στον ιδρώτα, ο Άντριου απάντησε:

—Δεν υπήρχε τίποτα ανάμεσα στη γυναίκα μου και σε μένα... Καί απ' όσα μπορούσα να ξέρω, δεν υπήρχε τίποτα στην ζωή της, που να επιθυμούσε να κρύψει.

—Κι όμως, σας είπε ψέματα σχετικά μ' εκείνο το τηλεφώνημα.

—Θεέ μου! Πόσες γυναίκες δεν κάνουν το ίδιο στους άνδρες τους;

—Και δολοφονούνται έπειτα; ρώτησε ξερά ο Μάνευ και σηκώθηκε απάνω ώστε να βλέπει τον Άντριου από ψηλά. Καλά, λοιπόν, κύριε Τζόρνταν. 'Ας κάνω μια περίπτωση της καταστάσεως: Δύο πρόσωπα—που δεν έχουν καμιά αίτια να θέλουν να σας κάνουν κακό—έχουν δηλώσει ότι σας είδαν να καυγαδίζετε με την γυναίκα σας. 'Αρνεϊσθε το πράγμα και ισχυρίζεσθε ότι η γυναίκα σας τηλεφωνούσε σε μιά φίλη της για να την ρωτήσει σχετικά με κάποιο χαμένο κόσμημα. 'Η φίλη αυτή θεσβαιώνει ότι δεν έγινε τίποτα τέτοιο. Μετά απ' αυτό η γυναίκα σας δολοφονήθηκε και δοκίμασαν να δώσουν την εντύπωση ότι η γυναίκα σας υπήρξε θύμα ληστών που τούς είχε πιάσει επ' αυτοφώρ. 'Αλλ' αυτό δεν ήταν αλήθεια... Λοιπόν, πώς θα την σκότωσε; Κάποιος που ξεπρόβαλε απ' το παρελθόν της, κάποιος που είχε κάποιο παράπονο έναντίον της; Λέτε πως αυτό δεν είναι δυνατόν... 'Ας είναι... Τι άλλο μας μένει τότε; Μιά γυναίκα που δολοφονήθηκε χωρίς αίτια...

—Αυτή είναι η εντύπωση που έχει κανείς προς το παρόν, είπε ψύχραμα ο Άντριου, χωρίς να χαμηλώσει το βλέμμα του.

—Αυτό είναι το μόνο που θρσκατέ να μου πητε;

—Αυτό είναι όλο.

—Ο Μάνευ κοίταξε για μιά στιγμή τον Άντριου κ' έπειτα, ανασηκώνοντας ελαφρά τους ώμους, ξανασημειολογήθηκε το σημειωματάριό του.

—Κάτι άλλο, κύριε Τζόρνταν... Μου είπατε ότι κατά τη γνώμη του γιατρού της γυναίκας σας, δεν μπορούσε ν' αποκτήσει παιδιά παρά μόνο έπειτα από μιά επικίνδυνη έγχειρηση, δεν είν' έτσι;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

**Γλυκειά δαλπωρή
στο κρεβάτι
μέ σεντόνια
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ**

ΙΡΛΑΝΔΑ: Το καλό, στερεό σεντόνι. Πάντοτε χιονάτο.

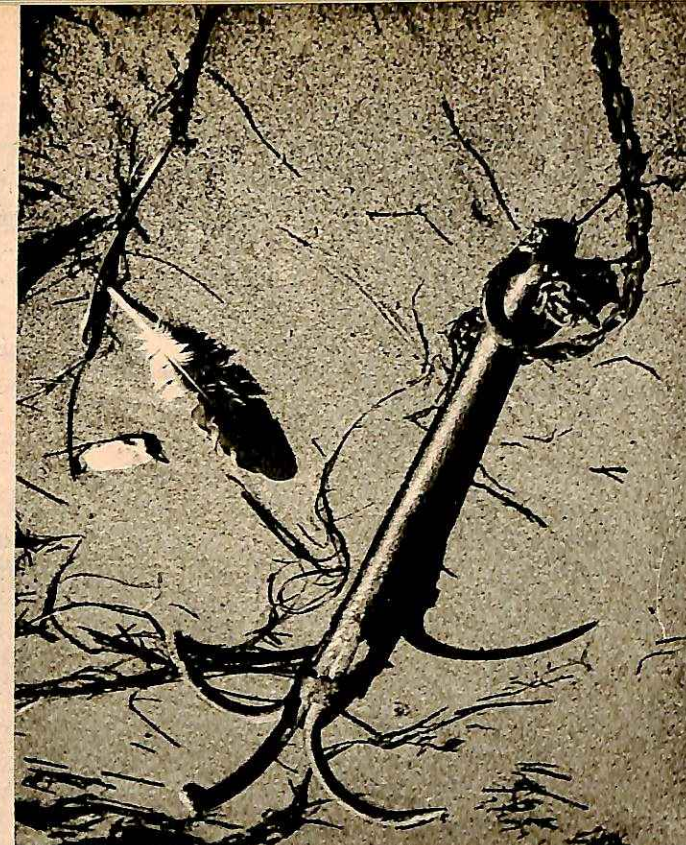
Νº 120: Γερό και κατάλευκο σεντόνι, ή σε ευχάριστα άνεξιτήλα χρώματα.

Μέ ο,τι βάζει ο νους σε βαμβακερά ύφασματα, ή

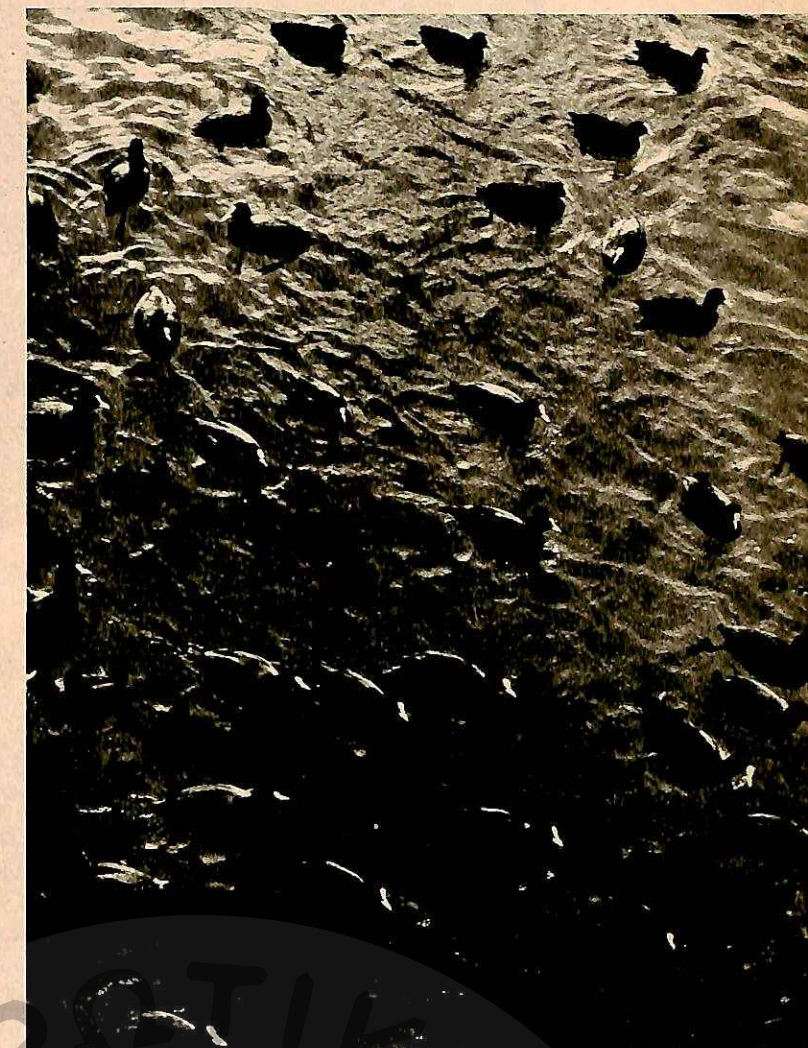
ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοτιοσυρρεύει!

ΜΙΑ σύνθεση στη
άμμουδιά κ' ένα πορ-
τραίτο — φωτογραφί-
ες ώλοκληρωμένες κι
άσχετες μεταξύ τους
μπορούν να συνδυα-
στούν σε μία ιδιότυ-
πη ένότητα, πιστεύει
ο Έλληνας φωτογράφος
Γιάννης Μανδάνης, ο
όποιος διαπρέπει τώ-
ρα στην Έλβετία

«ΠΟΥΛΙΑ στα ήσυχά νε-
ρά της λίμνης». Άλλη μία
από τις 59 «ζωγραφικές»
φωτογραφίες, που περιέ-
χονται στο θαυμάσιο λεύ-
κωμα του Μανδάνη «Ο κα-
θρέφτης της Γενεύης». Το
λεύκωμα έξεδόθη από το
πανεπιστήμιο της Γενεύης

Ένας φωτογράφος που ζωγραφίζει Ένας ζωγράφος που φωτογραφίζει

«Ο ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΤΗΣ ΤΡΕΙ-Γ». Μεγάλη
αίσθηση έκαναν οι όλοζώντανες φωτογρα-
φικές συνθέσεις του συμπατριώτη μας Γι-
άννη Μανδάνη, με θέμα τους τη Γενεύη.

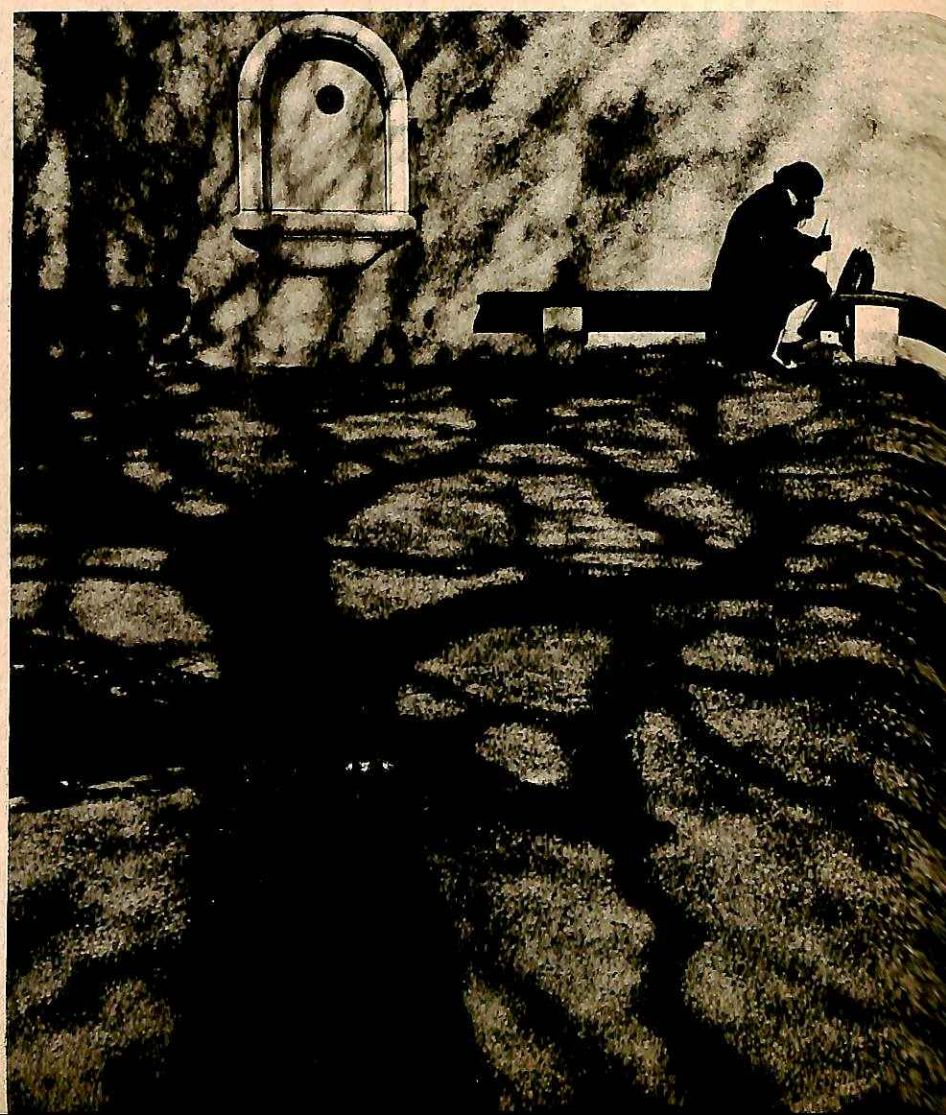
Είναι δύσκολο να καθορίσει κανείς τί είναι εκείνο που εξυμνεί
τη φωτογραφία σε έργο τέχνης. Κι αυτό, γιατί, όπως όλα τα
έργα τέχνης, έτσι και η φωτογραφία, είναι ένα μέσον έκφρασης,
ένα μήνυμα του καλλιτέχνη, που κλείνει τρεις κεφαλαίαιδες και
άπαράιπτες προϋποθέσεις: Άνθρωπιιά, ταλέντο και άποψη τε-
χνική. Από κει και πέρα, η φωτογραφική μηχανή γίνεται ένα
άπλο εξάρτημα, το έκτελεστικό όργανο στην ύπηρεσία του φω-
τογράφου, όπως τα πινέλα για τον ζωγράφο ή το στυλό για τον
συγγραφέα.

Αυτό ακριβώς προσπαθεί να επιτύχει ο συμπατριώτης μας
Γιάννης Μανδάνης, που ζή και εργάζεται στην Έλβετία.

Άπλως και όνειροπόλος, με ταλέντο ζωγράφου, που οι πε-
ριστάσεις όμως δεν άφησαν να έκδηλωθή, δουλεύει την φωτογραφία
με καλλιτεχνική διαίσθηση και το αποτέλεσμα είναι άληθινές
καλλιτεχνικές συνθέσεις.

Το πιστεύω του είναι η άναζήτηση. Η άναζήτηση εικόνων
και στιγμών δράματος τόσο από την καθημερινή ζωή, όσο και
από τον κόσμο των όνείρων, που και τα δυό ένώνονται και συγ-
χωνεύονται το ένα μέσα στ' άλλο.

Το πάν όμως είναι να ξέρεις που πρέπει να σταματήσεις.
Αυτό άλλωστε είναι τέχνη για τον Μανδάνη. Άν προχωρήσεις
πολύ, όπως λέει ο ίδιος, κινδυνεύεις να φτάσεις στην μανιερισμό
κι αν σταματήσεις γρήγορα δεν ξεφεύγεις από την κοινοτοπία.
Άλλά ο Μανδάνης ξέρει ακριβώς που να σταματήσει, κι αυτό
γιατί, όπως λέει ο ίδιος: «Θέλω οι φωτογραφίες μου να είναι

έγκεφαλικά ποιητικές. Να γεννούν δηλαδή σκέψεις, χωρίς να
χάνουν την ποιότητά τους. Άποφεύγω τον εύκολο συμβολισμό
και τα έντυπωσιακά τρύκ. Είναι κακού γούστου. Αυτό που γυ-
ρεύω, είναι η άναζήτηση του άπρόοπτου που βρίσκεται κρυμμέ-
νο στην πραγματικότητα. Υπάρχουν στιγμές έφημερες, εύθρα-
στες, μοναδικές κ' αιώνιες, που προσπαθώ να συλλάβω πρώτα
με τα μάτια κ' έπειτα με το μυαλό. Η απλότητα του θέματος,
ή άρμονία και η πρωτατυπία, είναι τα τρία στοιχεία που προσέ-
χω στις συνθέσεις μου. Και σ' αυτά προσθέτω ένα «κάτι», που
δίνει τον προσωπικό χαρακτήρα, δάξει, σά να λέμε, την σφρα-
γίδα που κάνει να διακρίνεται ο καλλιτέχνης μέσα από το έργο
του, όπως ακριβώς και στην ζωγραφική».

Πορτραίτα, τοπία, εύθυμες σκηνές από την καθημερινή ζωή,
τα πουλιά και οι λίμνες, τα δένδρα και το άνώδυμο πλήθος, ά-
ποτελούν μερικά από τα πιο αγαπημένα θέματα του Μανδάνη.
Πολλές φορές μάλιστα δυο αυτότελες και άνεξάρτητες συνθέσεις
άλληλοσυνδέονται και δημιουργούν ένα τρίτο σύνολο.

Έγκατεστημένος από χρόνια στην Γενεύη, ύστερα από πολλά
άτυχήματα και άναριθμητες περιπέτειες, ο Μανδάνης γρήγορα
έγινε γνωστός τόσο στους καλλιτεχνικούς κύκλους, όσο και στην
«καλή κοινωνία», όπου και απέκτησε μεγάλη φήμη ως πορ-
τρατίστας. Η αγάπη του για τη Γενεύη, που τον δέχτηκε στορ-
γικά και τον ανέδειξε, του ένέπνευσε μια όρατότατη σειρά από
μαυρόασπρες φωτογραφικές συνθέσεις, που συμπεριλαμβάνον-
ται στο τουριστικό λεύκωμα «Καθρέφτης της Γενεύης».

Ἡ ωοίνση σὶνν γεωλομέρεια
ἢ σὲ μιὰ καθημερινὴ σκηνή—
ἓνας γεωλὸς συμβολισμὸς
μέσα ἀπὸ τὰ κοινὰ ἀντικείμενα—
αὐτοὶ εἶναι οἱ σλόχοι
τοῦ κρυσιλάγγινου μαλιοῦ
αὐτὸ χειρίζεται ὁ καλλιέχνης

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ εἶναι ἐ-
πίσης οἱ φωτογραφίες τοῦ
Μανδάνη ἀπὸ τὴν πατρίδα.
Μιὰ Ἑλλάδα καθημερινή,
φιλική, ζεστή εἶδαν οἱ ξέ-
νοι καὶ ὄχι τὴν τυποποιημέ-
νη πιά αἶγλη τῶν μνημείων.

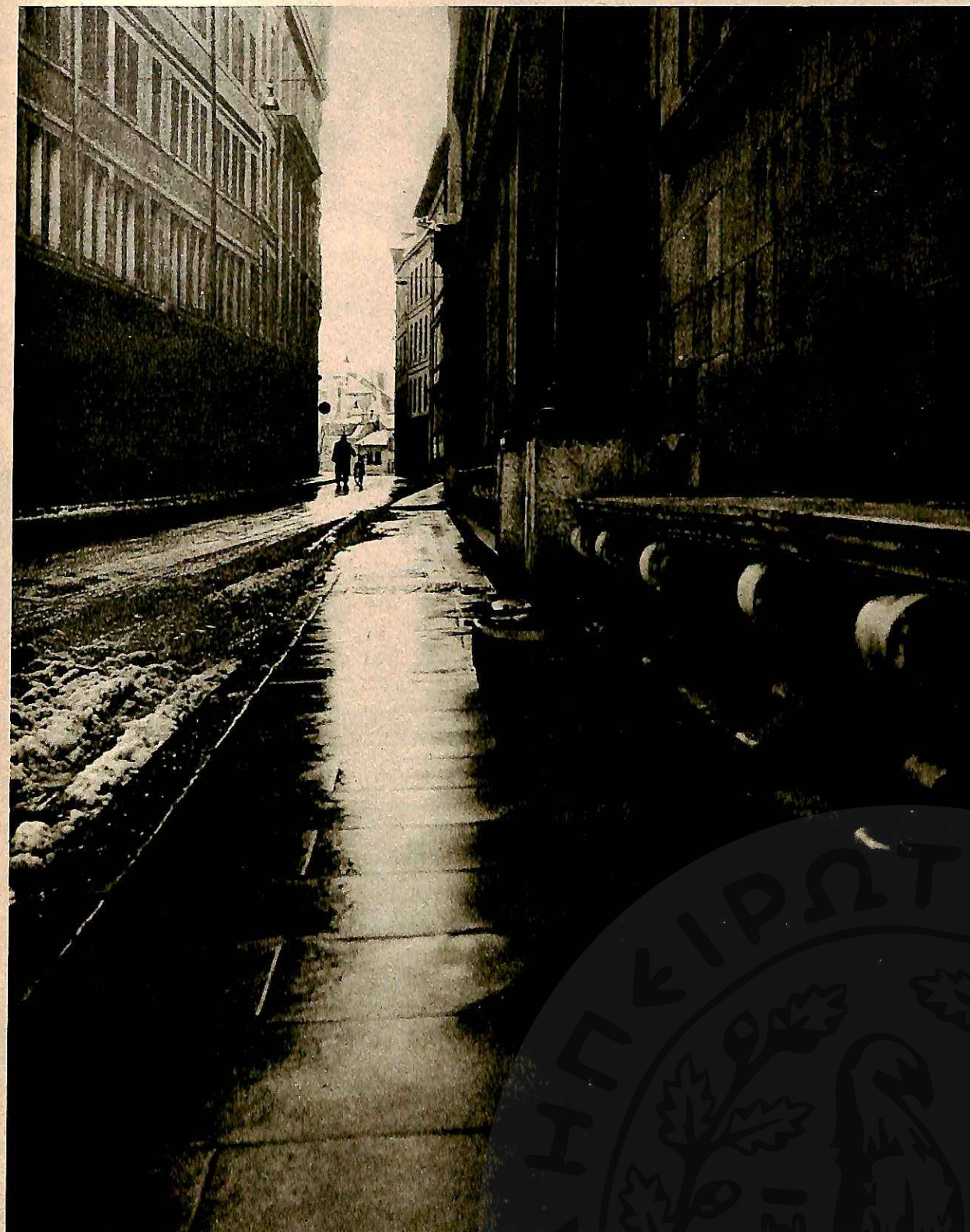
Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ κυνη-
γᾷ πάντα τὸ ἀπρόοπτο.
ποὺ πιστεύει ὅτι ἀφθονεῖ
στὴν καθημερινή ζωή. φτά-
νει νὰ ἔχη κανεὶς ἀρκετὴ
ἀξυδέρκεια. Σὰν δείγμα
αὐτῆς τῆς γραμμῆς — ὁ
κάπως μελαγχολικὸς μα-
σκάρας στὸν ἔρημο δρόμο.

Μιὰ ἀνεπὶρὸς περιπλάνηση στὴν
Γενεύη, ἀνάμεσα στοὺς ἥσυχους ἀ-
σφαλιστρεμένους δρόμους μὲ τὶς
δεντροστοιχίες, τὰ μελαγχολικά
πάρκα τὸ φθινόπωρο, τὰ ἀπρόσιτα
μαυρισμένα κτίρια τῆς, τὶς σιδηρο-
δρομικὲς γραμμές, τὶς στάσεις τῶν
λεωφορείων μὲ ὄλους τοὺς ἀνών-
μους κομπάρσους τῆς καθημερινῆς
ζωῆς, τὴν λίμνη ποὺ σπὰ νερά τῆς
καθρεφτίζονται οἱ κύκλοι, τὰ σπυρ-
γίτια ποὺ κάθονται στὰ σύρματα.
Τὴν Γενεύη ποὺ ζῇ καὶ ἀγαπᾷ ὁ
καλλιτέχνης.

Ὡστόσο Ὁ Ἕλληνας ὁ Μανδάνης,
κρύβει πάντα μέσα του τὴν νοσταλ-
γία γιὰ τὴν πατρίδα. Γιὰ τὴν
πατρίδα ποὺ ὁ ἴδιος γνώρισε σπὰ
παιδικὰ του χρόνια, ὅταν, ὀρφανὸς
πρόσφυγας ἀπὸ τὴν Μικρὰ Ἀσία,
βρῆκε ἀσυλο κοντὰ στὰ ξαδέρφια
τοῦ στὴ Θεσσαλονίκη. Στιγμιότυπα
μιάς Ἑλλάδος ταπεινῆς καὶ οἰκίας,
γραφικῆς καὶ υπερήφανης στὴν ἀ-
θλιότητά της, ἀπαθανάτισε μὲ τὸν
φοιτὸ του καὶ ἐδεῖξε στοὺς ξένους
φίλους του. Μιάς Ἑλλάδος μακριὰ
ἀπὸ τὴν μεγαλοπρέπεια τῶν μνη-
μείων μὲ τὰ ἀστραφτερά ἀσπρά
μάρμαρα.

Μαυροφορεμένες χωρικές ποὺ ἐρ-
γάζονται στὸν ἥλιο, χαμίνια ποὺ
παίζουν σὲ στενὰ σοκάκια, καλὺβες
μὲ ἀπλωμένες κουβέρτες καὶ λου-
λούδια στὰ παράθυρα, ἓνα γαϊδου-
ράκι ποὺ ἀνηφορίζει σιγὰ - σιγὰ

φορτωμένο, μιὰ φέτα καρπούζι καὶ
τόσα ἄλλα θέματα, συνθέτουν τὴν
πραγματικὴ εἰκόνα τῆς Ἑλλάδος
ποὺ εἶναι ἀγνωστὴ στοὺς τουρίστες.

Βιογραφικά

Μικρὸς ἤθελε νὰ γίνῃ ζωγράφος.
Ἡ ζωὴ ὅμως δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεψε.
Φτωχὸς κι ὀρφανός, μὲ μιὰ ἀδελφή,
ἐπρεπε νὰ ἐργαστῇ σκληρά, καὶ ἡ
ζωγραφικὴ δὲν ἐβγαζε ψωμί... Σὲ ἡ-
λικία 16 ἐτῶν ἀποφάσισε νὰ γίνῃ
φωτογράφος. Ἡ ἐργατικότητα, ἡ
θέληση καὶ πρὸ παντὸς τὸ ταλέντο
του, ἀρχισαν σιγὰ - σιγὰ ν' ἀνα-

γνωρίζονται. Στὴν ἀρχὴ ἀνοῖξε ἐ-
να μικρὸ ἐργαστήριο στὴ Θεσσαλο-
νίκη καὶ τὸ 1939 διωρίστηκε ἐπίση-
μος φωτογράφος τῶν βασιλικῶν θε-
άτρων, Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἐνα χρόνο ἀργότερα, κηρύχθηκε
ὁ ἐλληνοϊταλικὸς πόλεμος καὶ ὁ
Μανδάνης ἔλαβε τὰ ὅπλα γιὰ νὰ
ὑπερασπίσῃ τὴν πατρίδα του. Ἐκεῖ
τραυματίστηκε καὶ πιάστηκε αἰχμή-
λωτος ἀπὸ τὸν ἐχθρὸ καὶ παρέμεινε
33 μῆνες. Τελικὰ, ὕστερα ἀπὸ ἀπί-
στευτὲς περιπέτειες, κατάρθωσε νὰ
δραπετεύσῃ μαζί μὲ μερικοὺς ἄλ-
λους καὶ νὰ καταφύγῃ στὴν Ἑλβε-
τία.

Στὴν οὐδέτερη Ἑλβετία, ἐκτὸς
ἀπὸ τὴν συμπαράσταση καὶ τὴν ὑ-
ποστήριξη ποὺ δόθηκε, τοῦ δόθηκε ἡ
εὐκαιρία νὰ πραγματοποιήσῃ ἓνα
παλιὸ ἀγαπημένο ὄνειρο: Τὴν ζω-
γραφικὴ. Μὲ τὴν βοήθεια τῶν ἐγκα-
τεστημένων στὴ Γενεύη συμπατρι-
ωτῶν του, καὶ τὸν ὀργανισμό βοη-
θείας φοιτητῶν, ἐνεγράφη καὶ πα-
ρακολούθησε μαθήματα στὴ Σχολὴ
Καλῶν Τεχνῶν τῆς Γενεύης.

Τὸ πάθος του γιὰ τὴν ζωγραφί-
κή καὶ ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν φωτο-
γραφία τὸν ἐνέπνευσαν νὰ συνδυάσῃ
καὶ τὰ δυὸ, καὶ ν' ἀσχοληθῇ ἐπαγ-
γγελματικὰ πιά μὲ τὴν ζωγραφικὴ -

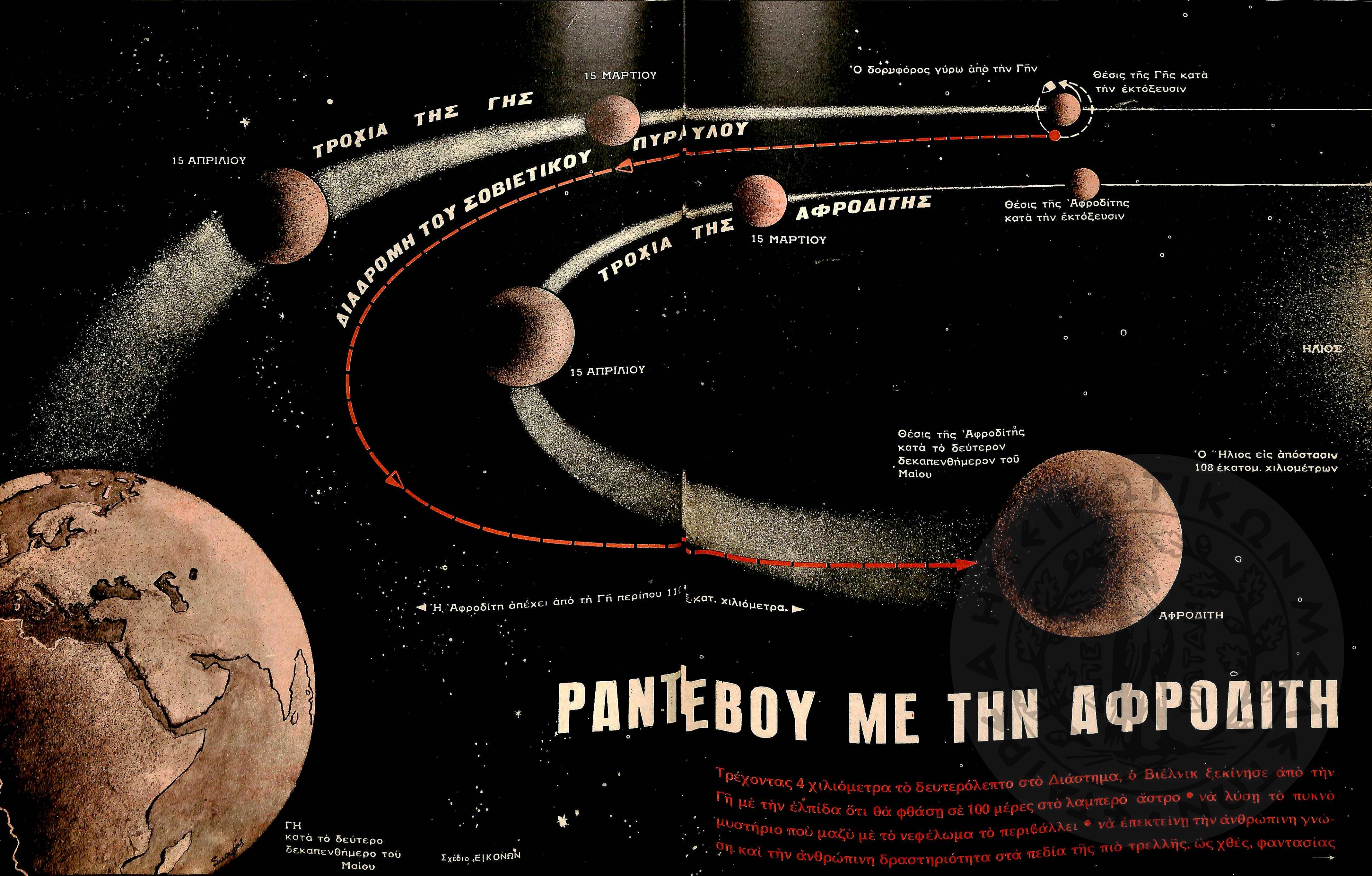
«Ἡ Ο Δ Ο Σ τοῦ Δημαρ-
χείου». Ἄν καὶ ἐτερόχρων
ὁ καλλιτέχνης συνέλαβε μὲ
μοναδικὴ εὐαισθησία τὴν
ἀτμόσφαιρά τῶν παλιῶν
καὶ ἡρεμῶν δρόμων τῆς
Γενεύης, μὲ τὰ μεγάλα
σκυθρωπὰ κτίρια, «ὅπου
τίποτα δὲν συμβαίνει».

ΚΥΝΗΓΕΙ τὸ σύμβολο, ὁ καλ-
λιτέχνης φωτογράφος. «Οἱ
συνθέσεις μου θέλω νὰ
γεννᾶνε σκέψεις». λέει ὁ
ἴδιος. Χαρακτηριστικὸ πα-
ράδειγμα εἶναι ὁ συνδυα-
σμός του τῶν φθινοπωρι-
νῶν φύλλων κάτω ἀπὸ τὴ
διαφήμιση «Οἱ ἐποχές».

φωτογραφία. Ἡ φήμη του ἀρχισε
σιγὰ - σιγὰ ν' ἀπλώνεται καὶ ὁ
«Ἕλληνας» ἔγινε γνωστὸς ὡς ἓνας
ἀπὸ τοὺς καλύτερους καὶ γνωστότε-
ρους φωτογράφους τῆς Γενεύης.

Στὴν καθημερινή του ζωὴ, ὁ Μαν-
δάνης εἶναι ἀπλὸς καὶ τοῦ ἀρέσει
ἡ ἡσυχὴ οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα,
κοντὰ στὴ γυναῖκα του καὶ τὰ 4
παιδιά του. Ἡ φωτογραφία, ἐρα-
σιτεχνικὰ κ' ἐπαγγελματικὰ, σειρὰ
διαλέξεων, συνεντεύξεις καὶ κάπου
κάπου ἡ ζωγραφικὴ γεμίζουν γόνιμα
τὶς ὥρες του.

15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΤΡΟΧΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

15 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΥ ΠΥΡΑΥΛΟΥ

ΠΥΡΑΥΛΟΥ

ΤΡΟΧΙΑ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

15 ΜΑΡΤΙΟΥ

15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ο δόρυφόρος γύρω από την Γῆν

Θέσις τῆς Γῆς κατὰ τὴν ἐκτόξευσιν

Θέσις τῆς Ἀφροδίτης κατὰ τὴν ἐκτόξευσιν

ΗΛΙΟΣ

Θέσις τῆς Ἀφροδίτης κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Μαΐου

Ὁ Ἥλιος εἰς ἀπόστασιν 108 ἑκατομ. χιλιομέτρων

◀ Ἡ Ἀφροδίτη ἀπέχει ἀπὸ τῆς Γῆς περίπου 11^6 χιλιομέτρα. ▶

ΑΦΡΟΔΙΤΗ

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

Τρέχοντας 4 χιλιόμετρα τὸ δευτερόλεπτο στὸ Διάστημα, ὁ Βιέλνικ ξεκίνησε ἀπὸ τὴν Γῆ μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ φθάσῃ σὲ 100 μέρες στὸ λαμπρὸ ἄστρο • νὰ λύσῃ τὸ πυκνὸ μυστήριον ποὺ μαζὺ μετὰ τὸ νεφέλωμα τὸ περιβάλλει • νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἀνθρώπινη γνώση καὶ τὴν ἀνθρώπινη δραστηριότητα στὰ πεδία τῆς πρὸς τρελλῆς, ὡς χθές, φαντασίας

Γῆ κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Μαΐου

Σχέδιο, ΕΙΚΟΝΩΝ

«Εδω και εκατό μέρες, η Γη δεν είναι παρά ένας μικρός δίσκος, γαλαξιακός και λαμπρός. Χρειάστηκε να τον επισημάνουμε για να μη τον χάσαμε ανάμεσα στ' άλλα ουράνια σώματα. Αντιθέτως, ένας καινούργιος κόσμος μάς πλησιάζει. "Η μάλλον, έμεις πλησιάζουμε σ' αυτόν... Βρισκόμαστε στις 15 Μαΐου 1961. Είναι η 'Αφροδίτη».

«Δεν κατευθυνόμαστε κατ' ευθείαν απάνω της. "Ο πιλότος ακολουθεί δρόμο σχεδόν παράλληλο προς την επιφάνεια του πλανήτη. "Η αντίσταση του αέρος έχει ήδη ανάσσει την ταχύτητα του πυραύλου. "Ο "Υγκάρ" έχει θέσει σε λειτουργία τους πυραύλους που θα χρησιμεύσουν για τὸ «φρενάρισμα». Τὸ διαστημόπλοιο έχει ούσαστρηκὸ σταματήσι. "Ακόμα ένα λεπτό και προγεινόμεσαστε...».

Αυτὴ ἡ περιγραφή δεν μοιάζει πιά και τόσο με φανταστικὸ μυθιστόρημα. "Εδω και τρία χρόνια, ένας Σοβιετικὸς εἰδικὸς, ὁ Στέρφελντ, δημοσίευσε ἕνα διέλιτο πού λεγόταν «Διαπλανητικὸ ταξίδι». Καί μ' αὐτὰ περίπου τὰ λόγια φανταζόταν τὴν ἀφιξὴ τῶν πρώτων διαστημολοίων στὴν 'Αφροδίτη.

Μὰ ὁ «Βιέλνικ» δὲν μεταφέρει ἀνθρώπους. Πάντως, τὰ ὄργανά του περιέχει εἶναι προωρισμένα ν' ἀνακαλύψουν ἐκείνα πού ἀγνοοῦμε ἀκόμη σχετικά με τὸν μυστηριώδη αὐτὸν πλανήτη.

Ἡ ταυτότητα τῆς 'Αφροδίτης

Ἡ 'Αφροδίτη, τὴν ὁποία πολλοὶ ἀποκαλοῦν «ἡ διδυμὴ ἀδελφὴ τῆς Γῆς», ἐπειδὴ εἶναι ἡ πιὸ κοντινὴ καὶ ἡ διάμετρος τῆς εἶναι σχεδὸν ἡ ἴδια, περικλείει πολλὰ μυστήρια. Ἡ πυκνὴ ἀμίχλη πού τὴν περιβάλλει, ἐμποδίζει κάθε ἀμεση παρατήρηση. Ἀλλὰ οἱ καινούργιες μέθοδοι τῆς φωτογραφίας με υπερύφους ἀκτίνες θὰ ἐπιτρέψουν στὸ διαστημόπλοιο νὰ φωτογραφίσῃ τὴν ἐπιφάνειά της.

Οἱ ἀστρονόμοι γνωρίζουν τὰ ἐξῆς στοιχεία γιὰ τὴν 'Αφροδίτη:

ΟΝΟΜΑ: 'Αφροδίτη.

ΕΠΩΝΥΜΙΑ: Αὐγερινός, Ἀπσπερίτης.

ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ: 12.373 χιλιόμετρα. (Γῆ: 12.742 χλμ.).

ΠΥΚΝΟΤΗΣ: 5.1 (Γῆ: 5.5).

ΒΑΡΥΤΗΣ: "Ένα σώμα 100 κιλῶν (στὴ Γῆ) δὲν θὰ ζυγίζε ἐκεῖ παρά 80 κιλά.

ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΗ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ: 225 μέρες. (Γῆ: 365 μέρες).

"Όσο γιὰ τὴν ἀτμόσφαιρα, μιὰ πρόσφατη παρατήρηση ὡδήγησε στὴ διαπίστωση ὅτι ἔχει ὕψος 40 περίπου χιλιομέτρων. Αὐτὸ συνέβη τὸν Ἰούλιο τοῦ 1959, ὅταν ἡ 'Αφροδίτη προκάλεσε τὴν ἐκλείψη ἐνὸς μακρινοῦ ἀστέρου. Ἡ παρατήρηση τῆς ἐκλείψεως ἐπέτρεψε τὴ μέτρηση τῆς ἀτμόσφαιρας τῆς 'Αφροδίτης.

"Εκείνο λοιπὸν πού ἐμποδίζει τὴν ἐξέταση τῆς 'Αφροδίτης, δὲν εἶναι τὸ ὕψος τῆς ἀτμόσφαιρας της, ἀλλὰ μάλλον ἡ ἐξαιρετικὴ πυκνότης της καὶ ἡ μόνιμη ἀναταραχὴ της.

Διαπιστώθηκε πὺς ἡ ἀτμόσφαιρα δὲν περικλείει οὔτε ὀξυγόνο, οὔτε ὕδρατμος, ἀλλὰ μὴ μεγάλη ποσότητα ἀνθρακικοῦ ὀξέος.

'Αλλὰ δὲν πρόκειται παρά μόνο γιὰ

τὸ ἐπιφανειακὸ στρώμα. Γιὰ κείνα πού βρίσκονται πιὸ μέσα, οἱ ἐπιστήμονες ἀρέστηκαν σὲ εἰκασίες.

Μπορεῖ νὰ ὑπάρχη Ζωή

Σύμφωνα με μερικοὺς, ἐπικρατεῖ στὴν 'Αφροδίτη, λόγω τῆς προσγγίσεως τοῦ Ἡλίου (μέση ἀπόσταση 108.000.000 χιλιομέτρων, ἐνῶ ἡ Γῆ ἀπέχει 150.000.000 χιλιομέτρα), μιὰ τέτια θερμοκρασία, ὥστε ἀποκλείεται ἡ ὑπαρξὴ ζωῆς ἀπάνω της, καὶ οἱ ὠκεανοὶ τῆς 'Αφροδίτης δὲν εἶναι παρά μέταλλο σὲ κατάσταση τήξεως.

Σύμφωνα με ἄλλους, οἱ ἀναταραχὲς τῆς ἀτμόσφαιρας ὀφείλονται στὶς μεγάλες διαφορὲς τῆς θερμοκρασίας πού ἐπικρατεῖ στὸ ἔδαφος: Ἀπὸ +100 βαθμοὺς Κελσίου μέχρι -30 βαθμοὺς Κελσίου.

"Αλλοὶ πάλι ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ διαρκεῖς θύελλες προκαλοῦν ηλεκτρικὲς ἐκκενώσεις. Καὶ ἡ γνωστὴ λάμψη τοῦ Αὐγερινοῦ ὀφείλεται στὴ δικὴ του φωτεινότητά μάλλον, παρά στὴν ἀντανακλασὴ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός.

Μερικοὶ σοφοὶ διατυπώνουν τὴν εἰκασία ὅτι ὑπάρχει στὴν 'Αφροδίτη μιὰ ἐμβρυώδης ζωὴ. Εἶναι γνωστὸ ὅτι μερικὰ φύκη μποροῦν νὰ δημιουργήσουν μιὰ ἀναπνεύσιμη ἀτμόσφαιρα, μέσα σὲ ἕνα περιβάλλον πού στερετίζει ὀξυγόνο. Κάπως ἔτσι, ἄλλωστε, πρέπει νὰ ἦταν ἡ Γῆ μας πρὶν ἀπὸ 500.000.000 χρόνια...

"Αλλοὶ προχώρησαν πιὸ μακριὰ καὶ ὑποστηρίζουν πὺς ὑπάρχει, κάτω ἀπ' τὸ πυκνὸ στρώμα τῆς αὐίχλης, μιὰ διάσιμη ἀτμόσφαιρα, καὶ ὠκεανοὶ, δ-πὺς ἡ ζωὴ ἔχει ἦδη ἐμφανισθῇ με τὴ μορφὴ ὠρισμένων θαλασσίων ζώων, ἀναλόγων με τοὺς δικούς μας καλοκαίνους.

Μπορεῖ ὅμως καὶ νὰ ὑπάρχουν μορφὲς ζωῆς πού δὲν μποροῦμε νὰ τίς φαντασθοῦμε, δημιουργημένες σύμφωνα με εἰδικὲς χημικὲς διαδικασίες, κατὰλληλες γιὰ μὴ ὠρισμένου εἴδους ἀτμόσφαιρα...

Αὐτοὶ οἱ κάτοικοι τῆς 'Αφροδίτης θὰ ἦταν ἐξ ἴσου φανταστικοὶ καὶ λιγώτερο ἀπίθανοι ἀπ' τοὺς «Ἀρείους» τοῦ «Πολέμου τῶν Κόσμων» ἢ τοὺς κατοίκους τοῦ Ἑρμοῦ πού φαντάστηκε ὁ Χόλμπερκ στὸν 18ο αἰῶνα...

Πρὶν ἀνακαλυφθοῦν ὅμως τὰ τόσο ἐλκυστικὰ αὐτὰ μυστήρια, θὰ πρέπει νὰ διαλευκανθοῦν ὠρισμένα ἀμεσα καὶ σημαντικώτερα αἰτήματα—λίχι, ἡ διάρκεια τῆς ἡμέρας τῆς 'Αφροδίτης. Μεοικοὶ λένε πὺς εἶναι 20 ὥρῶν, ἄλλοι πὺς εἶναι 225 ἡμερῶν, ὅσο δηλ. διαρκεῖ ἡ περιστροφή της γύρω ἀπὸ τὸν Ἡλιο, καὶ πὺς ἡ 'Αφροδίτη, ὅπως ἡ Σελήνη, δέχνει πάντα τὴν ἴδια πλευρὰ της στὸν Ἡλιο.

Θὰ πρέπει, λοιπὸν, ἀστροναῦται, μέσα σὲ διαστημόπλοια γεμάτα ἐπιστημονικὰ ὄργανα, νὰ περιστραφοῦν γύρω ἀπ' τὴν 'Αφροδίτη, γιὰ νὰ καθορίσουν αὐτὴ τὴ διάρκεια, καθὼς καὶ τὴ γωνία πού σχηματίζει ὁ ἱσημερινὸς τῆς 'Αφροδίτης, με τὴν κλίσιν τῆς τροχιάς της.

Μόνο ὅταν ὑπάρξουν αὐτὲς οἱ πληροφορίες, θὰ μπορὴ κανεὶς νὰ υπολογίσῃ σὲ ποῖο ὕψος καὶ πρὸς ποιά κατεύθυνση πρέπει τὰ διαστημόπλοια νὰ μποῦν στὴν ἀτμόσφαιρα τῆς 'Αφροδίτης, γὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἐπικοινωνήσουν ἐκεῖ χωρὶς κίνδυνο...

"Ο «Βιέλνικ Ι» (ἡ λέξη σημαίνει «Ἀφροδίτειος»—γιὰ νὰ μὴ χρησιμοποιήσουμε τὴ λέξη... 'Αφροδίσιος) ἔχει βάρος 645 κιλῶν καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ ὄργανα πού περιέχει προορί-

ΔΕΚΑΕΞΗ ΦΟΡΕΣ ΒΑΡΥΤΕΡΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ

“ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΣ Ν” Ο “ΒΙΕΛΝΙΚ” ΔΕΝ ΠΑΥΕΙ Ν’ ΑΠΟΤΕΛΗ

ΚΑΙ ΜΙΑΝ ΑΠΕΙΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ...

ζονται γιὰ τὴ μελέτῃ τῆς κοσμικῆς ἀκτινοβολίας, τῶν μαγνητικῶν πεδίων τοῦ Διαστήματος, τῆς διαπλανητικῆς ὕλης καὶ τῶν μετεωριτῶν. Ἐξοπλὺθηκε στὶς 12 Φεβρουαρίου ἀπὸ ἕνα δορυφόρο τῆς Γῆς καὶ κινεῖται με μέση ταχύτητα 34 χιλιομέτρων κατὰ δευτερόλεπτο. Περιέχει εἰδικὸ σύστημα ρυθμίσεως τῆς ἐσωτερικῆς θερμοκρασίας του, καί, ὑπολογίζεται, ὅτι θὰ φθάσῃ στὴν 'Αφροδίτη—γύρω ἢ ἀπὸ νῶ της, ἀγνωστο—περὶ τὶς 15 Μαΐου.

Τί θὰ γίνῃ ὁ «Βιέλνικ»;

Οἱ Ρώσοι ἐπιστήμονες εἶναι ἐπιφυλακτικοὶ ὡς πρὸς τὴν ἀκριβὴ ἡμερομηνία, κατὰ τὴν ὁποία ὁ «Βιέλνικ» θὰ πλησιάσῃ περισσότερο τὸν στόχο του. Ἀποφύγουν ἐπίσης νὰ πουν, πὺς ἀπόσταση θὰ τοὺς χωρίζῃ τότε.

Ποῦ πρὶν ἀναληφθῇ τὸ ταλμυρὸ αὐτοῦ ἐγχείρημα, οἱ σοφοὶ εἶχαν καθορίσει ποίεες θάταν οἱ καλύτερες συνθήκες γιὰ τὴν ἀνάληψη ἐνὸς ταξιδιοῦ πρὸς τοὺς πλανῆτες τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος.

Εἰδικὰ γιὰ τὴν 'Αφροδίτη, εἶχε ὑπολογισθῇ, ἔδω καὶ δεκάδες χρόνια, ὅτι ἡ πιὸ εὐνοϊκὴ ἐποχὴ γιὰ τὴν ἀναχώρησιν ἐνὸς ἀστροναῦτου πρὸς αὐτὸν τὸν πλανήτη, ἐπανερχεταί κάθε 19 μῆνες, ὅτι τὸ ταξίδι θὰ διαρκούσε 148 μέρες, ὅτι τὸ μήκος τῆς διαδρομῆς θὰ ἦταν 401.000.000 χιλιομέτρα, ὅτι ὁ ἀστροναῦτης θάπρεπε νὰ περιμένῃ 467 μέρες καὶ 53 λεπτὰ γιὰ νὰ μπορὴ νὰ ἐξαπολύσῃ καὶ πάλι τὸν πυραυλὸ του πρὸς τὴ Γῆ, καὶ ὅτι ἡ ἐπιστροφή θὰ διαρκούσε ἐπίσης 148 μέρες.

Γιὰ τὸν "Αρη ἔγιναν ἀνάλογοι ὑπολογισμοί: Τὸ ταξίδι θὰ διαρκούσε 258 μέρες, 20 ὥρες καὶ 58 λεπτὰ κ' ἡ συνολικὴ διαδρομὴ θὰ ἦταν 588.000.000 χιλιομέτρα. Ἡ ἀναμονὴ γιὰ τὸν γυρισμὸ θάταν 454 μέρες, 8 ὥρες καὶ 25 λεπτὰ.

Οἱ Ρώσοι ὅμως ἀνέτρεψαν ὅλους αὐτοὺς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅταν ἀνήγγειλαν ὅτι τὸ διαστημόπλοιο τοὺς θὰ βρίσκεται στὴν 'Αφροδίτη μετὰ τῆς 15ης καὶ 31ης Μαΐου, δηλαδὴ κομμιὰ ἐκατοστὴ μόλις μέρες μετὰ τὴν ἀναχώρησή του. Καὶ ἰδοὺ τὸ μυστικὸ τοὺς:

Οἱ ὑπολογισμοὶ τῆς διάρκειας καὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν ταξιδιῶν πρὸς τὴν 'Αφροδίτη ἔγιναν βάσει τῶν πιὸ «οἰκονομικῶν» συνθηκῶν, δηλαδὴ ἐκείνων πού ὁ ἀπαιτοῦσαν τὴ μικρότερη δαπάνη ἐνεργείας. Τὸ βλήμα πού θὰ ἐξαπολυόταν πρὸς τὴν 'Αφροδίτη θὰ εἶχε ἔτσι ἀκριβῶς τὴ δύναμη πού χρειαζόταν γιὰ ν' ἀποσπασθῇ ἀπ' τὴ γῆ-ινὴ ἔλξη, νὰ παραδοθῇ στὴν ἡλιακὴ ἔλξη καὶ κατόπιν νὰ προσελκυθῇ ἀπ' τὴν 'Αφροδίτη.

Οἱ Σοβιετικοὶ ὅμως σοφοὶ δὲν διᾶλεξαν τὴν εὐνοϊκώτερη στιγμή. Τὴν ἀφῆσαν νὰ περάσῃ κατὰ τρεῖς ἐβδομάδες. Πραγματοποίησαν ὅμως τὴν ἐκτόξευσιν χωρὶς στὴν ὑπερκετὴ ἐνεργεια τῶν πυραύλων τῶν, πού ἐπέτρεψε νὰ δοθῇ στὸ βλήμα μιὰ συμπληρωματικὴ ἐταχύντῃ ἀπελευθερώσεως καὶ χάρις στὰ μέσα τηλεκατευθύνσεώς τους, πού τοὺς ἐπέτρεψαν νὰ διαλέξουν μιὰ συντομώτερη διαδρομὴ. Ἐτσι, ἀντὶ γιὰ 148 μέρες, ὁ «Βιέλνικ» θὰ χρειαστῇ κάπου 100 μέρες καὶ θὰ διασχίσῃ μόνο 250 - 300.000.000 χιλιομέτρα, ἀντὶ 401.000.000 γιὰ νὰ φθάσῃ στὴν 'Αφροδίτη. Αὐτὸ λέγεται πολυτέλεια!

Τὸ μίνιμουμ τῆς «ταχύτητος ἀπελευθερώσεως» ἀπ' τὴ γῆινὴ ἔλξη εἶναι 11.482 μέτρα στὸ δευτερόλεπτο. Εἶναι πιθανὸν ὅτι ὁ δεύτερος σοβιετικὸς πυραυλὸς ἔδωσε στὸν «Βιέλνικ» ταχύτητα 12.000 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτο, ἐν σχέσει με τὴ Γῆ.

Ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ σκοπευθῇ ἕνας πλανῆτης πού βρίσκεται ἀνάμεσα στὴ Γῆ καὶ στὸν Ἡλιο, ἡ ἐκτόξευσιν πρέπει νὰ ἔγινε πρὸς τὴν ἀντίθετη κατεύθυνση ἀπὸ ἐκείνη τῆς περιστροφῆς τῆς Γῆς, πράγμα πολὺ δύσκολο, καὶ πού θὰ ἐπετεύχῃ χάρις στὴν τηλεκατεύθυνση. Ἀλλῶς, τὸ βλήμα κιν. δύνει νὰ φύγῃ πρὸς τὸν "Αρη...

Μόλις τὸ βλήμα δρέθηκε ἔξω ἀπὸ τὴν ἔλξη τῆς Γῆς, ἡ ταχύτης του θ' αὐξήθηκε κατὰ 30 χλμ τὸ δευτερόλεπτο, ὅσο δηλαδὴ εἶναι ἡ ἐκτομικὴ ταχύτης πού ἐπιβάλλει ὁ Ἡλιος στὴν ἴδια τὴ Γῆ. Τὸ βλήμα δηλαδὴ πρέπει νὰ ἀνέπτυξε ταχύτητα 30 χιλιομέτρων + 4 πού τοῦ εἶχαν ἀπομείνει ἀπ' τὴν ἀρχικὴ του ἐπιτάχυνσιν τῶν 12 χιλιομ. Ὅσο θὰ πλησιάσῃ πρὸς τὴν 'Αφροδίτη, ἡ ταχύτης του θ' αὐξάνῃ, καὶ θὰ φθάσῃ τὰ 38 χλμ. τὸ δευτερόλεπτο, γιὰτὶ ἡ ταχύτης περιστροφῆς τῆς 'Αφροδίτης γύρω ἀπὸ τὸν Ἡλιο εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ταχύτητα περιστροφῆς τῆς Γῆς. (Ὁ "Αρης ἀντιθέτως, πού βρίσκεται πιὸ μακριὰ ἀπ' τὸν Ἡλιο, περιστρέφεται ἀκόμη πιὸ ἀργά).

Τί θὰ γίνῃ ὁ «Βιέλνικ»: Ἄν φτάσῃ ἀρκετὰ κοντὰ στὴν 'Αφροδίτη, μπορεῖ νὰ γίνῃ δορυφόρος της, ἢ νὰ συντριβῇ ἀπάνω της.

Ἄν συνεχίσῃ τὸ δρόμο του με μεγάλη ταχύτητα, θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ περιστρέφεταί γύρω ἀπ' τὸν Ἡλιο, καὶ δὲν θὰ πλησιάσῃ στὴ Γῆ, παρά ἔπειτα ἀπὸ πολὺ μεγάλο χρονικὸ διάστημα. Ὅπως κι ἂν ἔχουν τὰ πράγματα, ὅμως, θὰ παρασχῇ στοὺς ἐπιστήμονες σημαντικώτατες πληροφορίες...

Ἡ ἐκτόξευσιν τοῦ «Βιέλνικ» πρὸς τὴν 'Αφροδίτη δὲν ἔχει ὅμως ἀπακλειστικὰ ἐπιστημονικοὺς ἢ ἔστω προπαγανδιστικοὺς σκοποὺς: Τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἐκτόξευσιν δὲν ἔγινε ἀπ' τὴ Γῆ, ἀλλὰ ἀπὸ ἕνα δορυφόρο, μιὰ εἰπαμένη ἐξέδρα, ἔχει τεράστια στρατιωτικὴ σημασία, ἀφοῦ σημαίνει ὅτι, στὸ ἐξῆς, θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐξαπολυθοῦν πυρηνικὰ βλήματα ἀπὸ ἑδάσεις τοῦ Διαστήματος.

Φυσικά, οἱ δορυφόροι δὲν φτάνουν ἀκόμα σὲ τόσο μεγάλο ὕψος, ὥστε νὰ εἶναι ἀτρωτοὶ ἀπὸ βλήματα, ἐκτοξευόμενα ἀπ' τὴν ἔλξη. Τὸ ὕψος τῆς τροχιάς τους φθάνει τὰ 2 - 3.000 χλμ. Ἄν ὅμως κατορθωθῇ ἡ κατασκευὴ «βάσεων τοῦ Διαστήματος» σὲ ὕψος 36.000 χιλιομ., ὅχι μόνο οἱ βάσεις αὐτὲς θὰ εἶναι ἀτρωτες, ἀλλὰ καὶ θὰ φαίνονται ἀκίνητες στὸ στερέωμα, γιὰτὶ θὰ κινούνται με τὴν ταχύτητα τῆς Γῆς. Τέσσερις τέτιες «βάσεις τοῦ Διαστήματος» θὰ ἐπιτρέπουν τὴν παρακολούθησιν—καὶ τὴν πυρηνικὴ ἐξάντλησιν—ὅλοκληρου τοῦ πλανῆτου μας, μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα! Ὁποῖος θὰ τίς ἐλέγχε, θὰ ἐλέγχε τὴ Γῆ... Γι' αὐτὸ οἱ Ἀμερικανοὶ στρατιωτικοὶ ἐμπειρογνώμονες ἀνησυχῶσαν ἀπ' τὸ τελευταῖο ρωσικὸ πείραμα.

Πρὸς τὸ παρὸν βέβαια ἡ δύναμη ἀντιπτοῦν τῆς Ἀμερικῆς εἶναι τέτια ὥστε μπορεῖ ν' ἀποτρέψῃ κάθε πολεμικὴ διάθεσιν τῶν Ρώσων. Ἀλλὰ οἱ Ἡν. Πολίτιες θὰ πρέπει νὰ προσέξουν περισσότερο τίς στρατιωτικὲς δυνατότητες τοῦ Διαστήματος, ἂν δὲν θέλουν νὰ βρεθοῦν μιὰ μέρα πρὸ δυσανείων ἐκπλήξεων...

■ ■ ■

Ἐδω ι Ευεῖ

Ἀκολουθώντας...

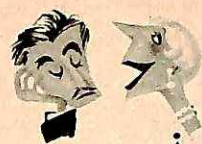
...τὴν μόδα πού καθιέρωσαν τελευταῖα οἱ βασιλικὲς αὐλὲς τῆς Εὐρώπης, ἡ πριγκίπισσα Πάολα τοῦ Βελγίου ἐφάσσε τελειῶς ἀπρόσπτα στὸ Λονδίνο γιὰ μιὰ σύντομὴ ἐπίσκεψιν. Οἱ ἀρμόδιοι εἰδωποποίησαν γιὰ τὴν ἀφιξὴ της, ἀφοῦ εἶχε πιά ἀναχωρήσει τὸ ἀεροπλάνο της ἀπὸ τὴς Βρυξέλλες.

Ὁ «τρομερός»...

...ἀδελφὸς τῆς βασιλίσσης Φαυστίλα θὰ ἐμφανισθῇ στὸν κινηματογράφου, στὸν ρόλο ἐνὸς Βέλγου πρεσβετοῦ πού τὸ ρίχνει ἔξω. Εἶναι ἡ τελευταία ἰδιοτροπία τοῦ Δὸν Ζουὰν ὁ Ἄραγκόν, πού ἐδέχθη νὰ ἐρμηνεύσῃ στὸ νέο φιλμ τοῦ Βιττόριο ντὲ Σίκα «Ἡ τελευταία κρίσις»: τὸν ρόλο ἐνὸς πρεσβετοῦ τοῦ Βελγίου, πού τὸν δόσκουν σ' ἕνα ξενοδοχεῖο τῆς Νεαπόλεως, ἔχοντας στὰ γόνατά του τὸ «φλογερὸ παγόδουνο», τὴν «Ἐκμπεργκ».

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Η 'Απολογισμός τελικός της έφετεινης 'Αποκράς... 'Ανομφισβήτητη ήταν η πιο ζωηρή μεταπολεμική που γνώρισε η 'Αθήνα. Μεγάλη κίνηση, πνιγμός κόσμου στα κέντρα, μάχη για να κατορθώσει να βρή μια γωνίτσα πριν από τις 4 η και τις 5 το πρωί, εκατοντάδες τα ντόμινα και... χοροί, χοροί, χοροί...

Η Πρώτο βραβείο... κεφίου, πρωτοτυπίας και συνόλου εμφανίσεως ο Χορός του Ναυτικού 'Ομίλου, όπου παρουσιάστηκαν τα ωραιότερα και άσπευκτα γκρουπ, όλα με θέμα ναυτικό. Γνωστός διονήχανος έφθασε ως Μεγαλέξανδρος, με την γυναίκα του Γοργόνα... Γκρουπ από Σειρήνες φανέρωσαν άπιαστα λυγρές σιλουέτες. Παλαιές και νέες ναυτικές στολές παρήλασαν με κέφι, και μια συντροφιά από παγύδουνα τριγύριζαν πρωτότυπα ντόμινα ινκόγνιτο μέχρις άργα. Νοστιμώτατες οι δυο πριγκίπισσες, ήταν ντυμένες στάρ, όχι στάο = άστερες, αλλά στάρ μικρά φτερωτά πλοία, ενώ ο διάδοχος, με μια φανέλλα ναύτου, άσχαλήθηκε λιγότερο με το θέμα του κοστουμιού...

Η 'Ο Χορός της Χουσιής Μάσκας συνεκέντρωσε την τελευταία Κυριακή άφθονο κόσμο στην «Μεγάλη Βρετανία». Νεωτερισμός πρώτος: Σε όλους παρεδόθη στην είσοδο από μια χρυσή μάσκα, ώστε να μπορούν να κρατήσουν, αν θελήσουν, κάποιο μυστήριο.. Δεύτερος: 'Εκατοντάδες μπαλλόνια, που είχαν καλύψει όλο το ταβάνι και προσέφεραν ένα έγχρωμο και έλαφρο μπαλλέτο, όταν έλευθερώθηκαν όλα μαζί. Και τρίτος: 'Η παρουσία του Μπιθικότση με το συγκρότημά του λαϊκής μουσικής, που έφερε το μπουζούκι στην εκλεκτότερη αίθουσα της πρωτεύουσας...

Η 'Άστερες και άστεράκια... της αθηναϊκής κοσμικής ζωής. 'Από τις νέες κοπέλες ξεχώρισε, νοστιμωτάτη, η δεσποινίς Κούκα 'Αντζού. 'Από τις πολύ νέες κυρίες εξάιρετη σε κομψότητα και σε ύψος ταλέντου φωνητικού και χορευτικού η Κα 'Ασπα Τσεκλένη, κόρη του νεωτέρου μπαμπά των 'Αθηνών, του κ. Τζάννου Πεσματζόγλου, και έγγονη άσφαλώς της πλέον χαριτωμένης γαγιάς, της Κας Ειρήνης Πεσματζόγλου...

Η 'Ωραία οικοδέσποινα η Κα Μαργακοπούλου, που έδωσε την τελευταία Κυριακή της 'Αποκράς ζωηρότατο χορό στο νεόκτιστο διαμέρισμά της, με εξαιρετική διακόσμηση, όρχηστρα Λέβ, πολύ κόσμο και άνεξαντλητο κέφι. Το ίδιο βράδυ, στον «'Αρμό»,

ο καλλιτεχνικός κόσμος των 'Αθηνών ξεχύθηκε ως το πρωί, και το ίδιο βράδυ τα κέντρα ήταν κατόικετα κόσμου, άλλα μέχρι τις 6, άλλα μέχρι τις 7 και άλλα μέχρι τις 8 το πρωί...

Η Τώρα, σχετική... ήρεμία. Μεγάλο ενδιαφέρον προκαλεί η άφιξη του αμερικανικού θιάσου, με την περίφημη Χέλεν Χέιζ επικεφαλής. Θα παίξει στο «Βασιλικό» τρία έργα και θα συγκεντρώσει άσφαλώς τον εκλεκτότερο κόσμο, των εκλεκτοτέρων πρώτων...

Η 'Ενισχύεται η έντύπωση... ο νεώτερος 'Ελλην σκηνοθέτης, ο Τάκης Κανελλόπουλος έχει εξαιρετικό ταλέντο και ότι το θαυμάσιο ντοκυμανταίρ «Μακεδονικός Γάμος» δεν οφείλεται σε εύχρηστε συμπτώσεις. Το δεύτερο, που παρουσίασε ύστερα από μηνών έντακτη εργασία και που ονομάζεται «Θάσος» («Τραγούδι ενός νησιού» θα του πηγαινε θαυμάσια), επιδεικνύει τα ίδια σπάνια χαρίσματα: λεπτότητα, ποιητική διάθεση, πρωτοτυπία και βαθειά αγάπη της ελληνικής φύσεως...

Η Φάνηκαν και οι φωτογραφίες της νέας μόδας. 'Από περιγραφές είναι ήδη γνωστή. (Κομμια γραμμή πολιτική δεν γνωρίζει την άστροπιαία ταυτότητα που γνωρίζει το Παρίσι. Μόλις εμφανισθούν τα νέα μοντέλα, κάθε λεπτομέρεια σχετική τηλεγραφείται στις άκρες του κόσμου και αναφέρεται στον τύπο, στο ραδιόφωνο, στην τηλεόραση). Λοιπόν, τα ξέρετε: Γραμμή φλού, μέση χαμηλή, φούστες κοντές, φορεματάκια με μεγάλα ντεκαλτέ χωρίς μανίκια, άπλά και άπεριττα και σχεδόν πανομοιότυπα με αυτά που φόρεσαν για να χορέψουν τσάρλεστον οι κομπές του 1925...

Η 'Αριστοκρατία (αυτοκινητιστική). Ποιο είναι το αυτοκίνητο που σφραγίζει τον ιδιοκτήτη του με ιδιαιτέρας τίτλους σύγχευσης; 'Απάντησις: Μια παλιά Ρόλλας - Ρόυς. 'Η βασίλισσα 'Ελισάβετ έστειλε προ ημερών τα δικά της άμάξια στο κέντρον επιθεωρήσεως του ύπουργείου, για να την βεβαιώσουν ότι είναι άκόμην έν τάξει. Της έσφράγισαν τα χαρτιά με την ύποσημείωσι ότι είναι σε λαμπρή κατάστασι. Χρονολογία άγοράς των βασιλικών Ρόλλας - Ρόυς: 1949...

Η Διάλογος παιδικός... «'Ελα να παίξουμε πόλεμο, είπε ο μικρός στην μικρή. 'Εγώ ρα είμαι στρατηγός. Έσύ θα είσαι η γραμματέυσ μου και θα σου ύπαγορεύσω τα άπομνημονεύματά μου».

ή ή ή

Ο Κρόνιν, ο «προδότης»...

...τέως θαλαμηπόλος της πριγκιπίσσης Μαργαίτας («Εικόνες», τεύχος 277) αντιμετώπιζει μέγало δίλημμα. Είναι έρωτευμένος με την Κα 'Οφελία Μεντόζα, αλλά κρίνει ότι δεν είναι σκόπιμο να επιστρέψει στην 'Αγγλία, όπου η αγαπημένη του διευθύνει ένα... καπηλείον. «Να γυρίσω στην 'Αγγλία και να την παντρευτώ ή να την πείσω να έλθει εκείνη εδώ; διερωτάται. 'Η έπιτροπή που εκδίδει τις άδειες επαγγέλματος θέλει να διατηρή καλές σχέσεις με την άστυνομία, και ίσως δεν θα με διη με ευχαρίστησι». 'Αλλωστε, ο ήγεμονικά άμειβόμενος «μαίτρ» (1.500 δολάρια την έβδομάδα) σε λίγο θα άντιμετωπίσει και πρόβλημα εργασίας, γιατί λήγει το συμβόλαιό του στο Μαϊάμι. «Νομίζω ότι δεν θα είμαι πιά εύπρόσδεκτος σε σπίτι», άμολογεί ο ίδιος. Και ένδεχόμενως να έχη δικιο.

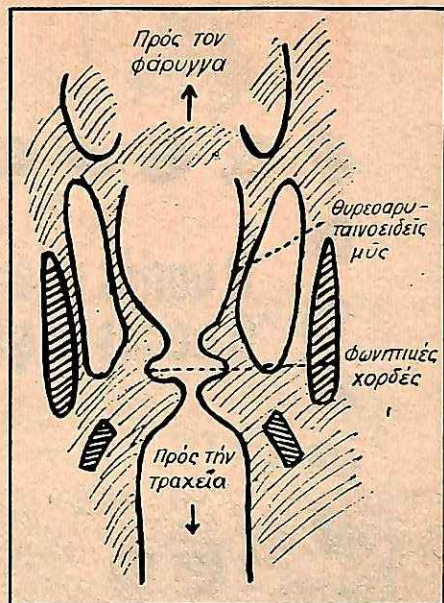

←

Μικροσκοπικά μαννεκέν...

...παρουσιάζουν με πολύ άνεση την νέα μόδα των «κάτω των 14 έτών». 'Επάνω: Μεγάλη άδελφή, μικρή άδελφή και κούκλα, και το μοντέλο «'Ισπανική ώρω». Είς την μέση: Κομψότης και άπλη γραμμή διευκολύνουν κάθε εκδήλωσι είς τα πολύ μικρά... Κάτω: 'Η Μυλέν-Ζαζί, ήδη γνωστή είς τον κινηματογράφο, προχωρεί με παιδική χάρι προς την καριέρα του μαννεκέν.

Η Νάνα Μούσχουρη...

...πέρασε δυο έβδομάδες στο Παρίσι και ήχογράφησε τα τέσσερα πρώτα τραγούδια της στα γαλλικά. Αυτά είναι: «'Υμηττός» του Μάνου Χατζιδάκι, «Un roseau dans le vent», «Retour a Napoli» και «Le petit tramway». Το μυστικό της καταπληκτικής φωνής της Νάνας Μούσχουρη άνεκαλύφθη τελικώς χάρις σ' αυτή την επίσκεψί της. Διαθέτει μόνο μια φωνητική χορδή, άντί για δύο, όπως είναι το φυσικό, και αυτό είναι που δίνει γοητεία στη φωνή της. Το εξήκει (;) ένα σχέδιο, που δείχνει το φωνητικό μηχανήμα στο όποιο φαίνονται οι θυροαρτενοειδείς μύς, που τεντώνουν τις φωνητικές χορδές. 'Αριστέρα το φωνητικό φαινόμενο, η Μούσχουρη.

■ ■ ΣΕ ειδικά έργαστήρια της "Άλμα" 'Ατα (Σιδηρία) μελετούν συγκριτικώς τις ιδιότητες των φυτών των ύψηλων περιοχών του Παμίρ (όπου οι κλιματικές συνθήκες είναι εξαιρετικά δύσκολες για τα φυτά) και των φυτών που ίσως θα φύωνται σε άλλους πλανήτες όπως ο 'Αρης.

■ ■ ΣΤΗΝ Δυτική Γερμανία επί πέντε μεγάλων διονηχανικών ή έμπορικόν επιχειρήσεων, η μία διευθύνεται από γυναίκα.

■ ■ ΜΙΑ άμερικανική διαφήμισις: «'Οποιος άποδείξει ότι το κακάο είναι επιβλαβές για την ύγεια, θα λάβη δωρεάν δέκα κουτιά».

■ ■ ΤΟ ΝΕΡΟ της Κασπίας λιγοστεύει διαρκώς. Πριν από 100 χρόνια εκάλυπτε 435.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα, ενώ σήμερα καλύπτει μόνο 380.000.

■ ■ —ΞΕΡΕΤΕ, δεν νοικιάζω το διαμέρισμά σε μιά κυρία μόνη... —Δεν είμαι συχνά μόνη...

■ ■ ΣΤΙΣ 'Ην. Πολιτείες, 1.400.000 παιδιά έχουν ιδιαιτέρο λογαριασμό στην Τράπεζα.

■ —ΤΙ ΗΤΑΝ ο Κολόμβος, Γιαργάκη; —Πουλί! —Πουλί; Που πέρασες αυτό; —Δεν έχω άκούσει για τον Κολόμβο, κ. καθηγητά, αλλά έχω άκούσει για το αυγό του Κολόμβου.

■ ΔΥΟ φουκαράδες συζητούν: —Για να είμαι ήσυχος, όταν κοιμάμαι δάζω το πορτοφόλι μου κάτω από το μαξιλάρι μου. —Τό ίδιο θα έκανα κ' εγώ, αλλά δυστυχώς δεν μπορώ να κοιμηθώ σε ψηλό μαξιλάρι!

■ ΣΤΟ δικαστήριο: —Κατηγορείσαι ότι πούλησες ψεύτικο έλεφαντόδοντο. —Και που θέλατε να φαντασθώ ότι ο έλεφας είχε ψεύτικα δόντια;

■ Ο ΠΕΛΑΤΗΣ: Αυτή τη διαφήμισή μου θα ήθελα να την διαβάσουν όλες οι γυναίκες. 'Ο διαφημιστής: 'Εν τάξει. Θα την στείλωμε σε όλους τους άνδρες υπό μορφήν επιστολής και στον φάκελό θα γράψουμε: «Προσωπική».

Ο υαρός υαφές είναι τέχνη
Ο υαρός υαφές είναι BRAVO

Τό χοργόν καί χάριν έχει!
Απόλαυσις του πολυάσχολου
σημερινού ανθρώπου ο στιγμιαίος
αμερικάνικος καφές BRAVO.

Br/6

BRAVO

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

Χρόνια στην τέχνη του καλού καφέ

Έδω υ' Ευεί

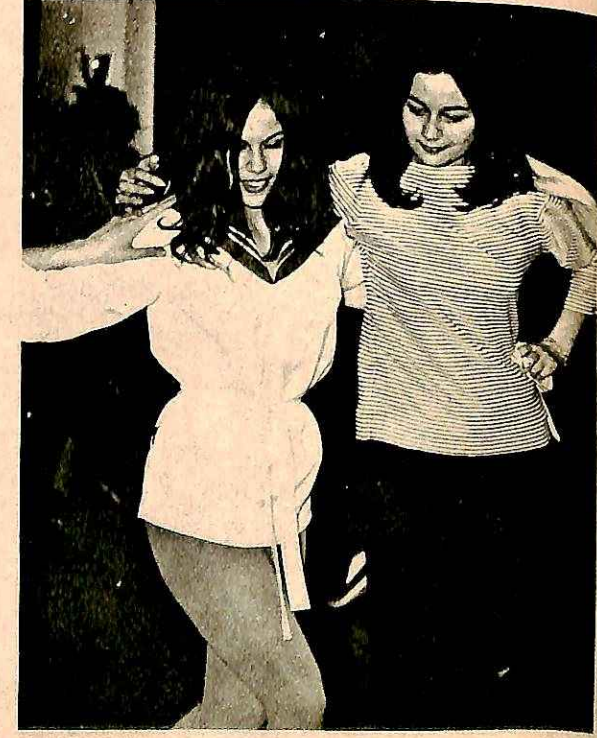
Επίλογος αποκριάτικος

Μερικές φωτογραφίες από τις μεγαλύτερες επιτυχίες που έκλεισαν την εφετεινή Αποκριά: 'Η Σάντα Μαρία (ή ο κ. Β. Σ.), εις τόν χορό μασκέ του Ναυτικού Όμιλου...

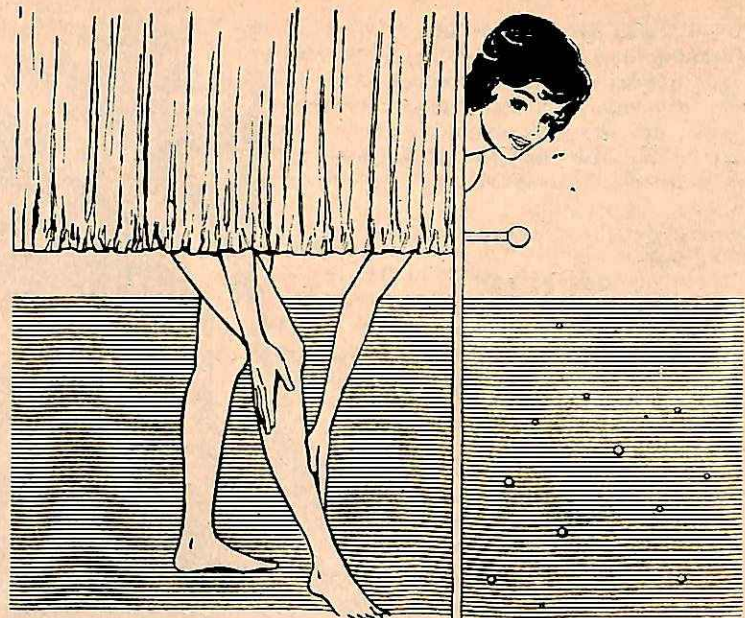
Θεαματικά τσαμιά από πολύχρωμα μπαλλόνια...

...έπεσαν βροχή στους παρευρισκομένους στον χορό της «Χρυσής Μάσκας», την τελευταία Κυριακή στην Μεγ. Βρεταννία.

Νόστιμες
κοπέλλες...

καί μιὰ έντυπωσιακή
σειρήνα, γνωστοτάτη
Αθηναία, στόν εύθυμο χορό
του Ναυτ. Όμιλου.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ!

Έχει διαπιστωθή από επιστημονικές έρευνες, ότι αποφασιστικός παράγων για την νεανική φρεσκάδα του δέρματος είναι ή περιεκτικότητα του εις ύγρον. Με την πάροδο όμως του χρόνου, το δέρμα δέν συγκρατεί την ποσότητα του υγρού που χρειάζεται, κι' έτσι, αρχίζει να διψά. Πρώτη ένδειξη είναι οι μικρές ρυτίδες γύρω από τα μάτια και το στόμα.

Μοναδική λύσις

...είναι ή NIVEA που σάς παρέχει την δυνατότητα να εξουδετερώσετε αυτό το μειονέκτημα!

Κρέμα NIVEA

Η κρέμα NIVEA, χάρις στα ύγρο-δημιουργά συστατικά της, δίνει στο δέρμα να πιη και αποκαθιστά την ισορροπία του υγρού. Το δέρμα ξαναπαίρνει το χαμένο ύγρό του, τρέφεται και γίνεται πάλι φρέσκο και ανθηρό με ώραιο ροδαλό χρώμα.

Γαλάκτωμα NIVEA

Ανοίγει ένα νέο δρόμο στην περιποίηση του δέρματος καθ' όλον το σώμα και προσφέρει στην κάθε γυναίκα την πολυτέλεια μιας ολοκληρωμένης περιποιήσεως.

Είναι ιδεώδες για το ντεμακιγιάζ. Χάρις στην ειδική αφρώδη σύστασή του, το χιονόλευκο γαλάκτωμα NIVEA εισχωρεί με ελαφρό μασσάζ στο δέρμα, το τρέφει, το αναζωογονεί. Έτσι νιώθετε το σώμα σας φρέσκο και ξεκουρασμένο, δηλ την ημέρα κι' ένα αίσθημα ευτυχίας σάς πλημμυρίζει!

■ Η ΒΑΣΙΛΟΜΗΤΩΡ της Άγγλιας αγόρασε ένα κτήμα στη Σκωτία, το οποίο θα έκμεταλλευθη κτηνοτροφικώς.

■ ΑΛΗΘΙΝΗ φαρμακομανία έχει πιάσει τους Αμερικανούς. Στις Ηνωμ. Πολιτείες ερίχνονται στην αγορά τρία κανούργια φάρμακα κάθε μέρα. Τελευταία γιορτάστηκε ή κυκλοφορία του 500.000ου σπασιαλιτέ!

■ ΣΤΗ Γαλλία αρχίζουν να πωλούνται γυαλιά με τα όποια βλέπει κανείς στο σκοτάδι. Έπάνω από κάθε γυαλί υπάρχει ένας μικροσκοπικός ηλεκτρικός λαμπτήρας που συνδέεται με λεπτότατο σύρμα με μια ηλεκτρική στήλη που τοποθετείται σε μια τσέπη του γιλέκου ή του σακκακιού.

■ Η ΙΔΕΩΔΗΣ ηλικία είναι ή ώριμότητα. Τότε είναι κανείς αρκετά μεγάλος ώστε να αναγνωρίσει τα λάθη που έχει κάνει κατά το παρελθόν και αρκετά νέος ώστε να κάνει και άλλα.

■ Η ΤΑΣΗ του ανθρώπου προς την δικαιοσύνη κάνει δυνατή την δημοκρατία. Αλλά ή τάση του ανθρώπου προς την αδικία την κάνει αναγκαία.

■ Ο ΖΑΝ Κοκτώ, μιλώντας για τον συνάδελφό του ακαδημαϊκό καθηγητή Παστέρ Βαλλέρυ Ραντό, απόγονο του μεγάλου Παστέρ, είπε:

—Είμαι ο μόνος άνθρωπος που ο Παστέρ δέν μπόρεσε να τόν θεραπεύσει από την λύσσα!

■ ΕΝΑΣ γιατρός αφού εξήτασε προσεκτικά μια νεαρή πελάτιδα, της λέει:

—Είσαστε έντελώς καλά. Όσο για τις ανησυχίες που αισθάνεσθε, σάς συμβουλεύω να παντρευτήτε.

—Μά, γιατρέ, έχω παντρευτή πριν έξι μήνες...

—Α, μπά! Τότε να χωρίσετε!

■ ΕΝΑΣ νέος και μια νεαρή πηγαίνουν περίπατο στην έσοχη και ύστερα κάθονται στη χλόη και θαυμάζουν τη φύση.

—Υστερα από λίγο ή νέα φωνάζει:

—Γιάργο, ένα μυρμήγκι μπήκε στην πλάτη μου!

—Δέν τ' αφήνεις αυτά...

■ ΔΥΟ φίλοι κουβεντιάζουν:

—Έδω που τα λέμε, δέν μπορώ να καταλάβω, γιατί πήρες αυτή τη γυναίκα που δέν σου πάει καθόλου.

—Έπεσα θύμα των ιδεών μου.

—Είχα την ιδέα ότι είχε λεπτά.

“Όταν ο Τουνφάω είπε σε μια συνέντευξη ότι «ο κινηματογράφος δεν χρειάζεται ούτε λεφτά, ούτε ντεκόρ, ούτε μπογιές, αλλά μόνο ταλέντο», δεν θα μπορούσε να φαντασθώ πώς, με βάση τη δήλωσή του αυτή, ένας αμούστακος νεαρός θα αποφάσιζε να γίνη ο πρωτοεργάτης της ελληνικής (αουδέλ βάγκ).

“Ο Έλληνας μιμητής του παραδείγματος του Τουνφάω δεν μπορεί ακόμη να αποδείξει τί έχει και τί στερείται. Απλώς, μπορεί να καυχηθή ότι είναι ο πρώτος που τόλμησε να αρχίσει φιλμ χωρίς πενιάρα στην τσέπη — πράγμα που χαρακτηρίζει τον νεανικό ένθουσιασμό.

ΟΙ «ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΟΙ» αρχίζουν να σκορπίζουν... Η σκηνή, παρμένη στο Θηρείο, είναι «σκληρή», όπως το 90% και των άλλων πλάνων. Μαζύ με την Σάσα Σοφού, ο Γιάννης Τζεβελέκος

‘Ελληνική «νουβέλ - βάγκ» ή καταδικασμένη προσπάθεια;

ΟΙ ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΟΙ

13 φόντοι με 13 άγνωστους ήθοποιους δέ μιὰ ταινία που γυρίζει χωρίς χρήματα ένας σκηνοθέτης 19 ετών

ΑΛΛΗ μιὰ σκηνή, γυρισμένη σε φυσικό ντεκόρ — σε αθηναϊκό ξενοδοχείο. Η γυναίκα του άρχηγού, ή νέα πρωταγωνίστρια του φιλμ Νίτα Μαρούδα, στο πρώτο ραντεβού της με τον άγνωστο Μυλωνάκο — σκηνοθέτη και πρωταγωνιστή των «Διεφθαρμένων».

ΤΟΝ ΡΟΛΟ μιὰς άθώας κοπέλλας, που ξη με το «πρωτοπαλληκαρό» της συμμορίας, ερμηνεύει ή Σάσα Σοφού, άσημη στάρλετ και χορεύτρια του μπαλέτου Φλαρό μέχρι τώρα... Ίσως αυτός ο ρόλος την βοηθήσει να βρη τον ήρώα της στην καλλιτεχνική ζωή.

Η αιλία που έκανε τον νεαρό ‘Ηλία Μυλωνάκο να γίνη παραγωγός, ήταν ή πίστη του στο συγγραφικό του ταλέντο, που θα το αξιοποιούσε περισσότερο αν μετέφερε τα επί χάρτου γεγονότα στην οθόνη, με δικά του σκηνοθετικά εδρήματα, τοποθετώντας μάλιστα τον εαυτό του σαν πρωταγωνιστή. Φαινόμενο Τσάρλυ Τσάπλιν, δηλαδή.

Ο Μυλωνάκος ξεκίνησε από τη δημιουργία της εταιρίας του, που δεν χρειάστηκε επίσημη αναγνώριση. Η άπλη τοποθέτηση μιὰς μαύρης, πρόχειρης πινακίδας με τον τίτλο «ΜΥΛΙ - ΦΙΛΜΣ», στις δυο πόρτες του σπιτιού του, ύπηρεζε και ή καθημερινή υπενθύμιση για την πραγματοποίηση του μεγάλου όνειρου.

Δύο χρόνια μετά την τοποθέτηση του «αμελίου λίθου», το όνειρο γίνεται πραγματικότητα. Και ή ταινία αρχισε να γυρίζεται, χωρίς ντεκόρ, χωρίς λεφτά. Η ιστορία, το ερωτικό μπζκετίφ, παρμένη από τα διηγήματα που έγραφε ο νεαρός ‘Ηλίας, είναι κάτι που δεν θα τολμούσε να «φιλιάρει» κανένας παραγωγός στην ‘Ελλάδα. Παρουσιάζει το μικρό διεφθαρμένο μέρος της αθηναϊκής νεολαίας. Μια συντροφιά νεαρών που ξη μόνο για το σήμερα, μιλά περιφρονητικά για όλα εκείνα που οι άπλοι άνθρωποι σέβονται, και πλήττει. Αυτή ακριβώς, ή πλήξη, που μιὰ ληστεία σε πλούσια έλλα, απ’ όπου παίρνουν άρκετα. Λεφτά, κοσμήματα, κ’ έναν όλδχρυσο σταυρό, που, στο φιλμ, συμβολίζει την ύποπτευση-τη τάση του ανθρώπου για τη θησκαία και το καταφύγιο που προσφέρει.

Ο άσημαντος αυτός ‘Εστωρωμένος, γίνεται ή αιλία που θα διολύση ή «συμμορία». Όλοι θα προσπαθήσουν να τον πάρουν. Η δίκλννια τρυπάνει άνάμεσα τους και οι δολοφονίες άρχίζουν. Σ’ όλη αυτή την ύπόθεση, άνάμεσα σε 13 άνδρες, κινούνται και τρεις γυναίκες, μιὰ στρίπερ, μιὰ κοπέλλα που ξη μαζί με τον άρχηγό και ή τρίτη, έρωμένη του πρωτοπαλληκαρού της συμμορίας.

Αυτό που κάνει έντύπωση στην πλοκή του φιλμ, είναι ή άπουσία του «καλού» και σαν δείγμα λυτρώσεως μόνο. Κάποις δεν παρουσιάζει έσωτερικότητα, τίποτε δεν χαρίζει τρυφερότητα στο σενάριο. Άγριο και τροχό. Το ίδιο και οι έρωτικές σκηνές — που δεν είναι δυνατόν να μην σκοντάφουν στο ψαλίδι της λογοκρισίας — το ίδιο και οι φόντοι. Άνελέητος ο σεναριστας στη σημερινή νεολαία, πράγμα που γεννά άπορίες.

Δεν μπορεί, φυσικά, να προβλέψη ο αντικειμενικός

παρατηρητής, αν ή ταινία είναι μιὰ καταδικασμένη προσπάθεια που θα προκαλέση ένα ειρωνικό μειδίαμα και στους παραγωγούς που άσכולούνται με «φου-σανέλλας» άκόμη, ή αν θα γίνη ή άρχη για τη δημιουργία μιὰς νέας κινηματογραφικής σχολής στην ‘Ελλάδα, που θα άπολλάξη την όδόν μας από τον δνετισμό, και τα έξαστομένα σενάρια, που γράφονται προς χάριν των έμπορικών πρωταγωνιστριών. Στα «υπέρ», άκόμη της ταινίας, μπορούμε να καταλογίσουμε το νερό που διοκρίνει τη δουλειά του παραγωγού - πρωταγωνιστού - σκηνοθέτου και σεναρίστα. Παρακολούθησαμε ένα μικρό μέρος των «γυρισμάτων» του, και διαπιστώσαμε πως αν υπάρχει κάτι το καλό στους «Διεφθαρμένους» — έτσι θα τιτλοφορηθή το φιλμ — είναι ή δουλειά του Μυλωνάκου σαν σκηνοθέτη μόνο. Γρήγορη κίνηση της μηχανής λήψεως, πρωτότυπες γωνίες, φωτισμοί έντυπωστικοί.

Ένα άλλο άτοο, είναι ή... οικονομία που έγγυάται λιτότητα. Κανένα ντεκόρ δεν θα στηθή, όλες οι σκηνές θα κινηματογραφηθούν στους δρόμους της ‘Αθήνας και του Σουνίου, και τα έσωτερικά έχουν κιόλας τελειώσει. Γυρίστηκαν κι αυτά στο ύψγειο του σπιτιού του Μυλωνάκου, σε μερικά ξενοδοχεία, και στα σπίτια των υπολοίπων πρωταγωνιστών, που μένουν όλοι στον Βοτανικό. Ένα νόμισμα με δυο όψεις είναι και οι ήθοποιοι. Άγνωστα όνόματα που έλπίζουν να πετύχουν. Η Σάσα Σοφού, είναι το πρώτο γυναικείο πρόσωπο, κινηματογραφικά άσπρό-θένον, ενώ και οι Νότης Πιτσιλός, Γιάννης Τζεβελέκος, Γιώργος Μηλιάνης, Δημήτρα Πεφάνη, Γιάννης Δρελιώζης, Ματίνα Δεμεστιχα, Νίκος ‘Αρμενιάκος και Μαίρη Διγυλάκη, έλάχιστα πράγματα γνωρίζουν από κινηματογράφο. Άνομφιστήτητα, όλοι έχουν τον τύπο που ταιριάζει στο ρόλο τους.

Μιὰ άλλη παράγραφος, ή Νίτα Μαρούδα. Πρώτο γυναικείο πρόσωπο κι αυτή — ύποδυεται την έρωμένη του άρχηγού — άξίζει να άναφερθή γιατί είναι ή μόνη συμμετοχή με παρέλθόν. Έχει παίξει σε μερικές ντόπιες ταινίες, χωρίς σημασία. Ο ρόλος της σε όλες ήταν τέτιος που δεν μπορούσε να καταλάβη κανείς αν είχε ταλέντο ή αν έμφανιζόταν στο σινεμά μόνο για φιγούρα. Στους «Διεφθαρμένους» κρατά έναν δύσκολο ρόλο πρωταγωνίστριας. Είναι, δηλαδή, κι αυτή, νόμισμα με δυο όψεις: Η θα άποδείξη — τη στιγμή που έχει την εύκαιρία — ότι διαθέτει ταλέντο, ή θα ζημιώσει και τον εαυτό της και το φιλμ.

Όπως είπαμε, βασικό ελάττωμα το σενάριο, με τη δύσκολη στην κινηματογραφική μεταφορά, πλοκή του,

Η ΛΙΤΟΤΗΤΑ στους φωτισμούς και ή άπλότητα της σκηνής είναι δυο από τα χαρακτηριστικά της «άγουρης» άκόμη σκηνοθεσίας του Μυλωνάκου. Η φωτογραφία, που πάρθηκε έξω από την πόρτα του σπιτιού του, μαζί με τη Σοφού, είναι από τα λίγα «τρυφερά» πλάνα.

ΕΝΤΟΝΟΣ και ο κινηματογραφικός τύπος του Νίκου ‘Αρμενιάκου, ο όποιος ύποδυεται με άσκητη πειστικότητα τον ρόλο του καταδότη των «Διεφθαρμένων»

τους άπίθανο άγριους φόνους και το πολύ αίμα που περιέχει. Δεν έβρισκε, όμως, αν θα δοθήση το ντε-κουπάς και ο γρήγορος ρυθμός του Μυλωνάκου.

Ο ίδιος ο σκηνοθέτης, που μοιράζεται σε τόσους εαυτούς, μπορεί να χαρακτηριζθή σαν «κατά». Ίσως είναι πολύ νέος και πολύ ένθουσιώδης για να καταλάβη την υπευθυνότητα των θέσών του, ίσως είναι φαινόμενο. Αυτό δεν μπορούμε να το ξέρουμε. Γεγονός είναι ότι έλάχιστα τεχνικά «γκάγκ» γνωρίζει και περισσότερο αυτόσχεδιάζει παρά δημιουργεί δάσει άρχών.

Άλλο ένα, ίσως το τελευταίο «κατά»: Ο όπερατέρ Ζαζέφ Χέπ. Παλιός στη δουλειά του καμεραμάν, με μεγάλη πείρα, αυτός καθ’ εαυτόν είναι καλός σαν όπερατέρ, αλλά δεν κάνει για τους «Διεφθαρμένους», όπου ή σκηνοθεσία είναι πρωτοποριακή, με δύσκολους φωτισμούς και γωνίες.

Κι αυτό γιατί στη φωτογράφιση ενός φιλμ «ουδέλ βάγκ», τα πάντα αλλάζουν, κ’ είναι τόσο διαφορετικά, από τα καθιερωμένα, όσο και το πνεύμα του σκηνοθέτη από το πνεύμα του λογιστή...

Θα ήταν άσέπιο να θάλούμε συμπεράσματα, τώρα που μόνο το 1/3 του φιλμ έχει γυριστή. Άν τοποθετήσουμε, όμως, σαν προγνωστικά ένα-δυο γεγονότα που δοηθούν τον Μυλωνάκο να τελειώσει την προσπάθειά του, πρέπει να καταλήξουμε σε σκέψεις εύχρηστες για τους «Διεφθαρμένους».

Τα γεγονότα αυτά, είναι ή δοθείσα που έρθηκε ο νεαρός σκηνοθέτης από γνωστούς παραγωγούς, οι όποιοι διέθεσαν τα έργαστήριά τους για την έπεξεργασία της ταινίας και την ήχοληψία της.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, μέσος όρος στο φιλμ των «ηττητήεων». Σε μιὰ περίπτωση κωμωδίας ή «μελό», το άποτέλεσμα μπορούσε να είναι μέτριο. Όχι, όμως, και σ’ ένα φιλμ του είδους των «Διεφθαρμένων», που ξεκινά με προοπτικές κάτι πρωτοποριακού για την χώρα μας. Έδώ ή ταινία ή θα πετύχει ή θα προκαλέση σκόλη ή θα άποτύχη έντελώς και δεν θα είναι ούτε ή πρόβολή της δυνατή. Οι πιθανότητες και για τα δυο είναι μισές-μισές. Άν υπερίσχυουν τα «υπέρ» ο Μυλωνάκος είναι θετικό άποκνημα του ντάπιου σινεμά.

Άν, πάλι, συμβή το αντίθετο, δεν θα έχη άλλη εύκαιρία να προβληθή σαν σκηνοθέτης. Και, το χειρότερο, από ένα βασικό σφάλμα της μιὰς του προσωπικότητας, μπορεί να χάσουν κάθε έλπίδα και οι υπόλοιπες τρεις...

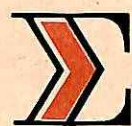
ΝΙΚΟΣ ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ

Η Άρτιν ολη χώρα των δαυμάτων

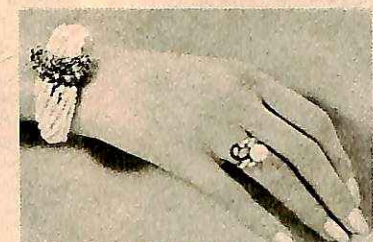

Μένει πώς είναι φυγή! Καί ίσως δεν έχουν άδικο. Τό ταξίδι υπήρξε πάντοτε το νεύρο κάθε ανθρώπου. Από την εποχή που ξεκινούσαν καραβάνια με πρωτόγονα μέσα, βλέπει κανείς την ευεργετική επίδραση που είχε στον ψυχικό του κόσμο. Ακόμη και στο άκουσμα της λέξεως νοιώθεις την προσκλήση για περιπέτεια! Έλστε, για πέστε μου την αλήθεια! Δεν θα θέλατε να χαθίτε μέσα στην παραμυθένια πράσινη όμορφη ενός αυστριακού δάσους, με την ήρεμη λίμνη γεμάτη νούφρα, δεν θα άπολαυόνατε μια μπριάδα ιταλική καντσονέτα, δεν θα σάς έμενε αδέχαστος ένας περιπατών μέχρι την μακρινή χώρα των Βικίγκς, με τ' άρχοντικά κάστρα, την γαλήνια ατμόσφαιρα και τόν άφάνταστα έξελιγμένο πολιτισμό; Είναι κάτι που μπορεί να κάνει τον άνθρωπο να ζήσει μήνες ολόκληρους στη σκέψη του. Θα γίνει μια ανάμνηση άσπαιμένη, μια χαρούμενη παρένθεση στη ζωή μας. Είναι μια περιπέτεια. Ίσως και γι' αυτό οι άνθρωποι λατρεύαν πάντοτε τα ταξίδια. Τραίνα, καράβια, αυτοκίνητα, συναντήσεις, γυρομίες, μόρφωση. Είναι το καλύτερο διδύο της ζωής. Κάτι που διαβάζεται εύκολα, εύχρηστα, αλησμόνητα. Μουσεία, δρόμοι, πολιτισμοί, έθνη, γίνονται απόκτημα του κάθε ανθρώπου. Και μη στέκεσθε διστακτικοί με την ιδέα πως είναι προνόμιο μόνο εκείνων που έχουν πολλά χρήματα. Πέρασε πια αυτή η εποχή. Τώρα με την απλοποίηση των μετακινήσεων μπορείτε να δίνετε όποιοδήποτε χώρα προτιμάτε. Άλλα μην περιμένετε την ημέρα που θα πάρετε την άδεια σας για ν' αποφασίσετε. Πρέπει να διοργανώσετε τις διακοπές σας όπως κάνουν όλοι οι ένοιοι. Τουλάζονταν τρεις μήνες πριν αποφασίσουν που θα πάνε το καλοκαίρι, διαλέγουν την έκδραμή που προτιμούν και δηλώνουν την συμμετοχή τους, για να μη μπεινουν την τελευταία στιγμή στα ...κράα του λουτρού. Ναί, το έρω πώς λέγατε να πάτε κάπου κοντά, σε κανένα νησάκι, σε κανένα δουνό... Δεν λέω, όμορφα είναι κ' εκεί. Άλλα κάτι που μπορείτε να έχετε όλα τα καλοκαίρια να Σαββατοκύριακα. Ένω το ταξίδι στο εξωτερικό έχει άλλη γοητεία. Νομίζετε πως είναι πιο άκριδο; "Ε, όχι, καλές μου φίλες. Σας διαβεβαιώ πως είναι φθνότερο από το απλό, ήρεμο νησάκι που στο τέλος θα σάς στοιχίζει ο κόπος άφδόν. Άλλα φυσικά με την προϋπόθεση πως δεν θα πάτε μόνες σας ν' αγοράσετε τα είδητήρια, να βρήτε τα ξενοδοχεία, να επισκεφθήτε τα μουσεία... Τότε θα καήτε. Μόνο μια καλά διοργανωμένη έκδρομη μπορεί να σάς έεμπρηστή, γιατί βασίζεται σε πείρα και γνώσεις πολλών χρόνων! Και τώρα που μπήκαμε πια στην Σαρακοστή, καίρός να σκεφθήτε πιο σοβαρά τις καλοκαιρι-

νές σας διακοπές. Μά θα μου πητε πως καθημερινά άκούτε χίλια δυο για έκδρομές σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες. Άλλα αυτό δεν αρκεί. Πρέπει να διαλέξετε κάτι καλό, που θα συνδυάζει όμορφη και άνετη διαμονή, καλά ξενοδοχεία, σχολαστική διοργάνωση και, το σπουδαιότερο, λογική δαπάνη. Κ' εδώ που τα λέμε δεν θα δυσκολευθήτε καθόλου στην έκλογή σας αν ζητήσετε να όπτε τα έκδρομικά προγράμματα του Έκσρείου Ταξιδίων Ευρώπης στην όδον Πανεπιστημίου 64. Είναι κοινό μυστικό πως με την έπιμελημένη κ' ευσυνειδητή προσομοασία τους θ' σας χάρισαν ένα άνειμενο ταξίδι, μια άληθινα χαρούμενη άνάπαυλα στη ζωή σας. Μόνο στην σκέψη του ταξιδιού θα ξαναγεννηθήτε!...

Σας σπάνε τα νύχια σας; Μη στενοχωριέστε! Υπάρχει ένα μοναδικό παρισκαύσασμα που θα σάς σώσει από αυτόν τον εφιάλτη. Το περίφημο «Αμάζιγκ» θα σας δγάλη από την δυσκολη θέση. Δεν έχετε παρά να δάξετε κάθε δάβδυ για δυο λεπτά τα χέρια σας μέσα σε μια διάλυση του ά-

μερικανικού αυτού υγρού με νερό. Τα νύχια σας θα γίνουν κυριολεκτικά άδραυστα. Άλλα ακόμη κι αν δεν σπάνε και θέλετε να τα διατηρήσετε άκέραια τα μακρυνά σας νύχια, μια περιποίηση δυο ή τρεις φορές την έβδομάδα θα σάς προστατεύσει από κάθε άπρσοδοκτη περιπέτεια. Είναι κάτι απλό άλλα άφάνταστα άποτελεσματικό. Και το κυριότερο, δεν χρειάζεται να έχετε άβασα νύχια κατά την διάρκεια της περιποιήσεως.

Μένει πώς ται μάτια μπορούν να σκαδίσουν και τόν πιο άτίθσο χαρακτήρα... Έχουν μια σαγήνη που το άγγιγμά της μπορεί να φέρη τη χαρά, τη λύπη, τόν έρωτα. Νά γιατί τα μάτια έπαιξαν πάντοτε πρωτεύοντα ρόλο στη ζωή μιας γυναίκας. Κι άλλατα ήταν το δώρο της φύσεως σε λίγες προνομιούχες. Τώρα όμως είναι άποκτημα κάθε όμορφης μας. Ένα μελετημένο μακιγιάρισμα θ' άποκτήσουν μια ξεχωριστή όμορφη, μια έπιβλητική προσωπικότητα...

Και μια γυναίκα που η ζωή της έχει γίνει θρύλος, ένας άνθρωπος που η συμβολή του στην γυναικεία όμορφη πρόκειται να γυρισθί σε κινηματογραφική ταινία του Χόλγουντ, η περίφημη Έλσα Σκιαπαρέλλι, προσφέρει την δυνατότητα σε κάθε γυναίκα ν' άποκτήσει έκφραστικά μάτια. Ένα καταπληκτικό μαλακό μολύβι για το υπογράμμισμα του σχήματος των ματιών, που δεν στοιχίζει περισσότερο από τριανταπέντε δραχμές με την πολυτελή του θήκη, και την εύστρα του, θα σάς βοηθήσει να δώσετε στο πρόσωπό σας την φυσική όμορφη του έφετεινού μακιγιάρισματος. Το ίδιο μολύβι που υπάρχει σε μαύρο, καστανό, μπλε, γκριζό και πράσινο, μπορεί να χρησιμοποιηθί και για τα φρύδια. Οι δαμπες και η δοφή των βλεφαρίδων σε τέσσερις χρωματισμούς έρχονται να ολοκληρώσουν την συλλογή της Σκιαπαρέλλι για τα μάτια. Και μη μου πητε πως δεν δάφρεθε γιατί φοβάσθε μήπως δακρύσετε ή ιδρώσετε και μεταβληθήτε σε... καραγκιόζη! Η δαφή βλεφαρίδων της Έλσας Σκιαπαρέλλι είναι ένα άολοκληρωμένο καλλυντικό. Δυναμώνει και γυρίζει τα ματάκλασα, δεν κομπιάζει όταν τ' άβρετε, τούς δίνει μια γοητευτική φυσικότητα και προπαντός δεν εδάφει όχι μόνο στο δάκρυσμα και στο έδρωμα του προσώπου, άλλα ούτε και όταν κάνετε μπάνιο στη θάλασσα!

Βγάλετε ένα σπιθουράκι, έχετε άκμή, θέλετε να κρύψετε ένα σημάδι; Με το «Πίφορ» λύσατε το πρόβλημά σας. Μέσα σε λίγα λεπτά θα καλύψη κάθε ελάττωμα ή άτέλεια της έπιδερμίδος σας. Με την πρακτική του συσκευασία σε τύπο στικ, σάς έπιτρέπει να το έχετε πάντοτε στην τσάντα σας, στην τουαλέτα σας, στην τσέπη

Για την άκμή, τα σπιθουράκια, τα μπιμπικια, τα μαύρα στίγματα και τα διάφορα σημάδια του δέρματος...

σας. Η άκμή, τα σπιθουράκια, τα μπιμπικια, τα στίγματα, οι κοκκινίλες, θα χαθούν κάτω από την ευεργετική ένεργεια του καταπληκτικού αυτού παρισκαύσματος. Θα σκεπάζη κάθε ίχνος τους, διωνοντας στην έπιδερμίδα σας μια υπέροχη βελούδινη άπαλότητα. Δεν χάνετε τίποτε να το δοκιμάσετε. Θα καλύψη τα πάντα...

Καθήκαν κάθε γυναίκας είναι να διατηρή την όμορφη της. Έλεγε κάποτε η Έλίζαμπεθ Άρντεν. Και είχε τόσο δίκιο! Η περιποίηση του δέρματος δεν είναι κάτι το άσήμαντο. Είναι μια άνάγκη που πρέπει να αντιμετώπίζεται από την γυναίκα με σοβαρότητα και φροντίδα. Ο μοναδικός τρόπος για να έχουμε πάντοτε νεανική και δροσερή έπιδερμίδα. Και η ίδια η Έλίζαμπεθ Άρντεν φρόντισε να μας δώση ένα άάαθστο όπλο. Τα περίφημα καλλυντικά της, σε μια άτέλειωτη στρατιά από γαλακτώματα, λασιόν, κρέμες, πούδρες, φόν ντε τέν, κραγιόν και πρωτοποριακές έπιτεύξεις για το δέρμα και το μακιγιάρισμα. Είναι ίσως η μοναδική φίρμα καλλυντικών, που έχει δημιουργήσει κάτι για κάθε περίπτωση. Έχετε λιπαρό, ξηρό ή μικτό δέρμα; Στην Άρντεν θα βρήτε την κρέμα που σάς ταιριάζει. Πραγματική τροφή για έρραμένες έπιδερμίδες ή Όρραν Κρήμ, ενώ η βέλδα είναι μοναδική για στες έχουν λιπαρό, φυσιολογικό ή εύαισθητο δέρμα. Και για το 1961, η Έλίζαμπεθ Άρντεν μας προσφέρει πέντε καινούρια καλλυντικά της: Την έξαιρετική κρέμα Joie de Vivre, που έχει σαν βάση φυτικές διταμίνες και είναι μοναδική για ν' άναζωογονή τους ιστούς της έπιδερμίδος, την Adoucissante, που έξασανίζει τις κοκκινίλες και τούς έρεθισμούς και την Astringente, που είναι μοναδική για τα λιπαρά ή εύαισθητα δέρματα. Και φθάνουμε σε δυο καταπληκτικά καινούρια προϊόντα της: Την λασιόν «Speciale Traitement Firmo-lift», που σε συνδυασμό με το «Firmo-lift Oil», δίνει έξαιρετικά άποτελέσματα στο ασκουλίσμα κάτω από το σαγόνι και στο φούσκωμα των ματιών, γιατί τονώνει και άναζωογονεί από την βάση τούς ιστούς της κουρασμένης έπιδερμίδος.

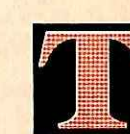
Δεν είναι μακρυνά πια η άνοψη. Καρδς να προετοιμασθούμε λοιπόν. Για ρίξτε μια ματιά στην γκαρνταρόμπα σας. Τι σάς λείπει; Μια τσάντα, μια ζώνη, ένα πρωτότυπο πλεκτό; Τότε πριν αποφασίσετε τα ψώνια σας, περάστε από τα καταστήματα «Παριζιέν», στην όδο Έρμου 41 και Περικλέους 11, που σάς έπιφύλασσαν μια έκπληξη: Διακόσιες όμορφες, πλαστικές τσάντες στην τιμή των τριάντα πέντε δραχμών, διακόσιες δερματίνες με ένενήντα μόνο δραχμές ή μία, και μοντέρνες δερματίνες ζώνες με δεκαπέντε δραχμές. Πραγματική εύκαιρία!...

Ολη την μαγευτική γοητεία μιας άνατολίτικης παραμυθένιας χλιδής, έχει πάρει το μετάξι στα χέρια της. Θαρρείς πως μια μικροκαμωμένη μάγισσα έδωσε όλη την δυναμική της προσωπικότητα σε μια βελόνα. Κ' εκείνη κάτω από την μαγική έπιδραση δημιουργήσε κεντήματα που δεν τα συλλαμβάνει η ανθρώπινη φαντασία. Το πιο απλό, το πιο φθινό, το πιο άσήμαντο κεντήμα έχει μια σαγήνη ξεχωριστή, υπέροχη, έπιβλητική. Είναι ένας θαυμάσιο έπιτεύγμα. Κι' όμως είναι άληθινό, είναι υπαρκτό, είναι προσιτό. Κάτι που μπορεί ν' άποκτήση κάθε γυναίκα, αν καθηριζοντας την όδον Έρμου άσπαιστήση για λίγο στην θαυμάσια βιβλίνα του καταστήματος Φουρούλη, στον άριθμό πέντε του κεντρικού αυτού δρόμου. Από την άρχη της έρραμένης έβδομάδος, η περίφημη αυτή δημιουργός έσωρούχων, που έχει ράφει τις προίκες των πιο γνωστών κοριτσιών της Άθήνας, θα μεταφερθί στην καινούργια αυτή διεύθυνση. Έρμου 5. Άξίζει να ρίξετε μια ματιά στα ύπεροχα μεταξωτά και βαμβάκερα νυκτικά από ύαλινα, που παίρνουν μια διαφορετική γοητεία με το λεπτό πρωτότυπό τους κεντήμα, στις αιβέριες ρόμπες, στα φανταζί, συνδυασμούς μουσελίνας, στα θαυμάσια τραπέζομάντηλα με κεντήματα φλωρεντινά και δεγισιάνικα και στις ύπεροχα κεντημένες μπλούζες. Την πείρα και το γούστο, όμως, της δημιουργού δεν θα τα δίνε μόνο στο κεντήμα, άλλα και στους συνδυασμούς των χρωμάτων, στην έκλογή του ύφασματος, στην έπιμελημένη της δουλειά. Είναι κάτι που είχαμε μάθει να συναντούμε μόνο στους μεγάλους οικείους έσωρούχων του Παρισιού και της Ρώμης. Νά, όμως, που τώρα είναι άπόκτημα και της Άθήνας. Μια συμπαθητική γωνιά στην όδον Έρμου 5, που σάς έπιφυλάσσει την πιο χαρούμενη έκπληξη της ζωής σας. Έπισκεφθήτε την.

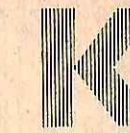
Εχει κάτι ξεχωριστό, κάτι παριζιάνικο, κάτι σαγηνευτικό, το κρυστάλλινο αυτό μαγαζί της όδου Έρμου 48. Μια πικαντική περιβιά κομψότητας, που την βρίσκεις μόνο στα παρισινά βουλεβάρτα. Είναι η «Αμαζών», το άγαπημένο κατάστημα της Άθηναιάς, που προσφέρει την πείρα του και το γούστο του στο άολοκληρωμένο της ντύσιμο. Ταγέρο, φορέματα, φούστες, μπλούζες, γάντια, πλεκτά. Όλα καλοδιαλεγμένα.

Το ζάρωμα της έπιδερμίδος, μου έλεγε στην κουβεντούλα μας η έκλεκτή αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλη, στο ίνστιτούτο της της όδου Άμερικής 15, είναι κάτι που θ' αντιμετώπισουν όλες οι γυναίκες. Υπάρχουν, όμως, στην εποχή μας τόσα μέσα που άριστά εξαλείφουν κάθε ίχνος μαρμασμού ή ρυτίδας, αν άσχοληθί κανείς συστηματικά με την περιποίηση της έπιδερμίδος του προσώπου και του λαιμού. Για την περίπτωση, όμως, αυτή, έχουμε μιλήσει και παλαιότερα, σε μια σειρά από συμβουλές μου.

Είναι μια εύκαιρία μοναδική για κάθε σπιτικό. Κάτι που θα σάς μείνει αδέχαστο. Μπορείτε ν' αγοράσετε τα ώραιότερα καμφοτεχνήματα, τα πιο έντυπωσιακά κοσμήματα, τις θαυμάσιες πούδρες, τα έπιτραπέζια ρολόγια, τούς μωντέρνους άναπτήρες, τα ύπεροχα κρυστάλλα, τα έντυπωσιακά έπαύρονα, τα χίλια δυο άσημένα μικροπράγματα κυριολεκτικά στην μισή τιμή. Με την γενική του έκπληξη το κατάστημα «Φαπιάς» της όδου Έρμου 6 σάς προσφέρει μια καλοδιαλεγμένη συλλογή δώρων όχι μόνο για τούς φίλους σας, άλλα και για τόν έαυτό σας. Για ρίξτε μια ματιά στο νοικοκυριό σας. Σας λείπει ένα άσημένο ή έπαύρο σερβίτιο τουαλέτας, ένας έπαύροος δίσκος με κρυστάλλο για το σεβρίσμα των όρντεν, ένα ρολόι τοίχου για το λίδιγκ ρούμ σας, ένα τασάκι ή ένα έπιτραπέζιο άναπτήρας στο γραφείο του άνδρός σας; Τώρα μπορείτε να τ' άποκτήσετε τριάντα μέχρι πενήντα τοίς έκατόν φθηνότερα. Οι πιο μοντέρνες έπιτεύξεις για το σπιτί και για δώρα σάς περιμένουν. Άξίζει να έπωφεληθήτε. Θα κερδίσετε χρήματα και θα πάρετε κάτι που έπιθυμούσατε από καιρό. Είναι μοναδική εύκαιρία για τις κοπέλλες που έτοιμάζουν σπιτικό ή για εκείνους που θέλουν να άναανεώσουν.

Καταπληκτικό, άπίστευτο, έπανάστατικό! Το άποκαλούν θαύμα του αιώνα! Και δεν έχουν άδικο. Είναι το καταπληκτικό γαμιάς πολυχρόνιας πείρας. Μια άσπαιληκτη, άπιστημονική αισθητική. Αερμαθ! Μια λέξη που λατρεύεται σαν θεότητα από τις γυναίκες όλου του κόσμου. Ένα μηχανήμα που έρχεται να σάς άπελευθερώση από την παχυσάρκία, την χαλάρωση των μυ-

ών, την κυτταρίδα. Πάνε πια οι δίαιτες, οι γυμναστικές, τ' άτμόλουτρα, οι πολύωρες τολαιπωρίες! Έίκοσι μέχρι τριάντα περιποιήσεις -άνάλογα με την περίπτωσή σας- μισής ώρας κάθε φορά, είναι άρκετες για να σάς ξαναδώσουν την χαμένη σας σιλουέττα. Άνώδυνο ακίνδυνο, εύχρηστο, με την καταπληκτική του άποτελεσματικότητα, είναι το τελειότερο σύγχρονο μέσο για να διατηρήσετε το κορμί σας λυγρό και σφιγμένο. Είναι μια μοναδική θεραπεία, που συνιστά-

ται στην χρησιμοποίηση ρευμάτων θερμού άέρος που έκτοβούναι από το μηχανήμα. Έτσι δημιουργείται ένα παλμικό μασάζ, που φθάνει μέχρι τα βαθειά στρώματα των ιστών, άποκαρύνοντας τα ύγρα και τ' άστερα υπόλοιπα της συνηρήσεως των κυττάρων. Δεν θα είχατε ποτέ φαντασθί, καλές μου φίλες, πως στο πάχος, στην κυτταρίδα, στην χαλάρωση, θα μπορούσαν να παίξουν ουσιαστικό ρόλο οι ψυχολογικές σας άτιδράσεις. Με την παρισκή νευρική ύπερκόπωση το συμπαθητικό νεύρο δεν λειτουργεί κανονικά, ο μηχανισμός προς έξάλειψη του λιμπατικού άδρανης, οι ιστοί σκληρύνονται και τότε έμφανίζεται ο μεγαλύτερος έχθρος της σιλουέτας σας, η κυτταρίτις. Είναι η άσθένεια της σύγχρονης ζωής είναι τόσο πολλές, που λίγοι άνθρωποι μπορούν να πούν πως δεν έπηρεάζονται από ύπερκόπωση. Όλη αυτή η τεράστια προσπάθεια του οργανισμού δεν μπορούσε παρ' να

έχη καταστρεπτική έπιδραση. Ήταν έπόμενο να κουρασθούμε. Κι αυτή η κόωση, που συνήθως δεν της δίνουμε και τόση σημασία, είναι η δαικώτερη αίτια της κυτταρίτιδος. Άλλα αυτά άνήκουν πια στο παρελθόν. Το Αερμαθ έφθασε για πρώτη φορά και στην πατρίδα μας. Δυο δημιουργικές γυναίκες, η κ. Μαίρη Κέρτες και η κ. Π. Καβούρη, είδαν το καταπληκτικό αυτό μηχανήμα πριν δυο χρόνια στο Διεθνές Συνέδριο Αισθητικής της Λουκέρνης. Τους έκανε μεγά-

λη έντύπωση και παρηκολούθησαν την πρακτική του έφαρμογή στις μεγαλύτερες πόλεις της Ευρώπης. Έτσι τώρα έχουν την άπόλυτη δεσπότητα για τις ικανότητες του άεραμσας και την άπίστευτα γρήγορη άποτελεσματικότητά του. Το Αερμαθ, λοιπόν, φίλες μου, είναι τώρα στη διάθεσή σας. Στο ίνστιτούτο της «Mary Kertetz», στην όδο Άμερικής 12, θα λύσετε το πρόβλημά σας. Είκοσι έπισκέψεις είναι άρκετες για να σας άπαλλάξουν από το τοπικό πάχος, την κυτταρίδα, την χαλάρωση! Και το κυριότερο, δεν θα χρειασθί ούτε κατά τη διάρκεια της θεραπείας να κάνετε δίαιτα. Μπορείτε να πρώτε ό,τι θέλετε. Μη χάνετε, λοιπόν, καίρο! Σέ είκοσι ημέρες θα ξαναβρήτε την λυγρή σας κορμίστσα. Άξίζει τόν κόπο να το άποφασίσετε...

ΣΤΗΝ 'Ελλάδα δρῆκε τὸν καλλιτεχνικὸ προσανατολισμὸ τῆς ἡ νεαρῆς 'Αγγλίδας ζωγράφος στὰ ζωγρά, φωτεινὰ χρώματα, στὴν ἀπλὴ, σαφὴ γραμμὴ

Ἡ ζωγράφος τοῦ χαρούμενου ὀνείρου

Περίεργα παραμυθένια πουλιά, εὐλύγιστες σιλουέτες ψαριῶν, διαγράμματα ἐκκλησιῶν, εὐθυμίες φιγούρες, πού αἰωροῦνται στὸν ἀέρα καὶ ἄλλες μικρὲς λεπτομέρειες καὶ εὐρήματα, πλουτίζουν τοὺς 46 πίνακες διακοσμητικῆς πού ἐκθέτεται τὴν γκαλλερὶ «Ζυγός» ἡ νεαρὰ 'Αγγλίδας ζωγράφος Μίλλυ Φλαμπουριάρη.

Χαρούμενα, ζωγρά, χρώματα δίνουν ὀνειρώδη ἀπλά σχήματα γεμάτα ἰδιαιτυπία, χάρη καὶ πηγαῖο χιούμορ, δουλεμένα μὲ παιδικὴ διάθεση καὶ παλλόμενη εὐαισθησία.

Ἡ Μίλλυ Φλαμπουριάρη γεννήθηκε καὶ μεγάλωσε στὸ Λονδίνο. Ἀπὸ μικρὴ ἔδειξε μεγάλη κλίση στὴν ζωγραφικὴ καὶ ἀναζητοῦσε ἀδιάκοπα δικά της μέσα ἐκφράσεις. Στὴν 'Ελλάδα πού ἦρθε τὸ 1958 καὶ παντρεύτηκε τὸν κ. Φλαμπουριάρη, δρῆκε αὐτὸ πού ἀναζητοῦσε καὶ σὰν καλλιτέχνης. Τὸ ἄφθονο φῶς, οἱ ἀπλὲς πλαστικὲς γραμμὲς κ' ἡ γραφικότητα τῶν νησιῶν μας, σταθεροποίησαν τὸν καλλιτεχνικὸ αὐθορμητισμὸ τῆς καὶ ἀνέδειξαν τὴν πραγματικὴ κλίση τῆς.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΗΣ τὸ διακοσμητικὸ στοιχείο καὶ τὸ παιχνίδι τῶν ἔντονων χρωματικῶν ἀντιθέσεων.

ΚΕΦΑΤΕΣ ΦΙΓΟΥΡΕΣ - ΠΛΟΥΣΙΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΚΟΤΗΤΑ ΥΦΟΥΣ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 3 ἕως 8 Μαρτίου 1961

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου
Θὰ προσπαθῶν νὰ σὰς κάνουν νὰ μεταβάλετε γνώμη καὶ χρειάζεται νὰ δεῖξετε δυναμισμό γιὰ νὰ κατορθώσετε νὰ ἐπιβληθῆτε. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 4.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου
Τὸ σχέδιό τους εἶναι νὰ σὰς κάνουν νὰ χάσετε τὴν ψυχραιμία σας τὴν τελευταία στιγμή. Συγκρατηθῆτε ὅσο μπορεῖτε γιὰ νὰ ἐπιτύχετε. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 5.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου - 21 Ἰουνίου
Οἱ ὑπερβολὲς σὰς ἔχουν φέρεϊ ἀπὸ σημείο πού δρῖσκεσθε τώρα. Προσπαθῆτε νὰ προσγειωθῆτε στὴν πραγματικότητα. Θὰ σὰς βοηθήσουν. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 3.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν-22 Ἰουλίου
Καλυτερεύουν οἱ συνθήκες τῆς ζωῆς σας μὲ τὴν συμβολὴ ἐνὸς καλοῦ σὰς φίλου. Μὴ κάνετε κανένα ἀπεπαισθητὸ λάθος. Προσέξτε. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθμὸς 3.

ΛΕΩΝ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου
Ἀπροσδόκητες ἐξελίξεις θὰ σὰς βοηθήσουν νὰ ἀντιληφθῆτε τὴν πραγματικότητα σ' ὅλη τῆς τὴν ἔκταση. Συγκεντρωθῆτε στὸν σκοπὸ σας. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 8.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπρίου
Οἱ ἄνθρωποι πού συγκεντρώνουν τὸ ἐνδιαφέρον σας ἔχουν πολὺ ἀτίθασο καὶ εὐκολομετάβλητο χαρακτήρα. Μὴν τοὺς πιστεύετε. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 3.

ΖΥΓΙΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπ-22 Οκτωβ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Οκτ.-22 Νορίου
Μὴν ἀλλάξετε τακτικὴ γιὰτὶ θὰ σὰς παρεξηγήσουν ὠρισμένοι ἄνθρωποι τοῦ ἐπαγγελματικῆς σας περιβάλλοντος. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 9.

ΤΟΞΟΘΗΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νορίου-22 Δερίου
Ἐπιμένετε σὲ κάτὶ πράγματα πού ἔχετε καλὰ πὼς δὲν στέκουν. Θὰ σὰς βοηθήσῃ ἡ περὶ ἐνὸς πολὺ καλοῦ σας φίλου. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 3.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δερίου-19 Ἰαν.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φερίου
Μὴ δώλετε ἐναντίον πραγμάτων πού ἔχετε πὼς δὲν σὰς ἀφορούν. Ἐχετε ἀκετέες ὑποθέσεις πού πρέπει νὰ λύσετε τὸ ταχύτερο. Θάρρος. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 2.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φερίου-20 Μαρτίου
Ἀφήστε τοὺς ἄλλους ν' ἀντιληφθοῦν τὴς συνθήκες τῆς συνεργασίας σας. Ἐχετε καιρὸ νὰ σκεφθῆτε πρὶν πάρτε ὀριστικὲς ἀποφάσεις. Εὐνοικὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 1.

Ποιὲς διαφορὲς

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 9 σημεία. Μπαρτέτε νὰ τὰ δρῆτε; Δύσεις στὴ σελ. 62

ΞΕΝΟΔΟΧΙΟΝ
«ὁ Μωοεζ»
Ε' Καθηγορείας

Ἔνα λουδρὸν ὄηγα νὰ γάμω, γὰ ὀηιδῶ,
γὰ καθάρω με σαθούνη ὁ κορμὶ μου
νέ με ἐνδύματα νεοῦργια νὰ νλῖθῶ,
ὀηὴν ἦλω ἄδωπον, μάλεια ἡ ὀρμὶ μου.

Τοσοθελὼν ὀριζονλῶς ἐμαυλὼν,
δηνυθιζμένη ὀπως ἔμανα ἐλὸ ἡρῶν,
ἦγθε πευχρὸν ἀνλὶ γὰ ἔλθῃ το καρλὸν
νέ πανικόβριλος τὸ ὕδωρ ἡμουν κλείων.

Νλῶδας λῶν κρῶν νέ ριγοῦνλος λῆς σαρωῶς,
ἐσθανομένη νὰ περῶ ὡς λὸ μεδουλι,
πὺ εἶδε, τρεχων τὸ θερμὸν σου διαρμῶς,
ὡ ὑπερίφανε νι' ἄξεχαζε μισούρη;

Ἔως θέσω λῆγο ἐλὸ ὀολῆρη μου ὀολὸν,
νὰ ζεσταθῶ τοποθελὼν, λῆγον οὐίεση.
Τοιούτων μέσων κέ ἀνέβων ὀηλῶν,
Κανάρεις τάχουν νέ ἀνδρείοι Καραῖεκοι.

Εἰς τὸν νομικὸν τὰ πάλαι κ. ὀδοιπορῶντες κερὸν - με ψυχρὰς κέ θερμὰς ἐκεῖ ἔχει ἄφθονο νερό - μὰ τὰ νὰ μὴ χανὸ ὀρα πὺ ἀφίχῃν ἐδὼ περὰ - προσθεῖα ἐντὸς στο ὕδωρ κέ θερμὸν ἀπ' τὴν τσιγιέρα - κέ με τοῦτο ὀμοσ πάλι δὲν ἐπληθὲν ἐφτυχία - ἦταν σὰν τὰ σκετς μερῶν

ΔΡΑΜΑ ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΙΟΝ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Πολύτιμον στὰ χέρια μικροβιολόγου (γεν.)
2. Ἡμέρα χαρὰς... διὰ τὸν κρατούμενον.
3. Ἐδωσέ τὸ ὄνομά της εἰς τὸν ὑπερίτην Ὀργανισμὸς πού διαθέτει εἰδικὰ σκάφη διὰ τὰ ναυῖα (ἀρχικά).
4. Πολύτιμος κρυσταλλικὸς λίθος.
5. Ἀπέκτησαν τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τοῦ λαοῦ μας (ἐναρθρως).
6. «...ῥάδι ... στήμονι» (παροιμία).
7. Μὲ τὴν ἐπαινετὸς συν-ἀνυμος (αἰτ) — Πρόθεσις.
8. Ἐδὼ θὰ μὴ τὸ παχνὶ — Παναρχαία φυλῆ τῆς Ν. Ἀμερικῆς.
9. Διεθνῶς γνωστὸς οἰκὸς μὸδας — Τύπος ἐξασφαίρων περιστρώφω.
10. Τὸν τεμπέλη ἰδιότης, ἐναρθρως — Ὑποθετικόν.
11. Κηρικὸν — Αὐτὴ ὑπῆρξε κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἑλληνικὰ κέντρα τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος, ἐναρθρως.
12. Πρόθεσις — Ἀραφ φιλοσοφὸς καὶ θεολόγος, ἀπολογητὴς τοῦ Ἰσλαμισμοῦ (873 — 935 μ.χ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Ἐλληνικὸ κρασί (γενική).
2. Πέσοι τοῦ σκακιῦ — Ἀρχαῖος οὐλδικὸς λαὸς (ἀντιστροφῶς).
3. Μαίνομαι ἐξ ἐνθουσιασμοῦ.
4. Οἱ ψαράδες τοὺς θράζουν καὶ μὲ ἀσθεστὴ ἢ μὲ πετροβόλημα ἀπὸ τὴς τρύπης των (προφερ. μαζὶ) — Πηγαίνε... γαλλοπρεπῶς — Ἀρκέ, ἀποδεικνυμένη, διὰ μίαν καταδίκην (αἰτ.).
5. Τὸ κανένας, ἀρχαῖος — Οἱ Κι-νέσι, στοὺς ἀρχαίους.
6. Πρό- τὸσαν ἀκρίδως ἐτὼν πέθανε ὁ Ντερόε (σύμφωνα πὺ δίδουν

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

7. Γυναικεῖο ὄνομα Γαλλίδων — Ἑλ-ληνικὸν ἀκρῆτηριον.
8. Λακωνικὴ συνεννόησις... ἀμερικανική — Ναυτικὴ δημοσιονδία δευθυνομένη ἀπὸ τὴν Μόσχαν — Αὐτὸ δὲν εἶναι ἡ ἄλλη ὅσον εἶναι «τίποτε»... τουρκιστῆ.
9. Καὶ ἄλλος ἓνας πέσοις τοῦ σκακιῦ — Πολίτης Κυνῆς Ἀκτῆς (ἐξέλλην.)
10. Σὲ δώδεκα τέτια μέρη διαιρεῖται ὁ Ζωδιακὸς κύκλος — Νότα — Ἀρνησις — Δύο ἀντιστροφῶς γειννίζονται σύμφωνα.
11. Ἐξαγωγίμων προϊόν τοῦ τόπου μας (δοτ.). — Ἰδιωματικὴ διὰ τὴν θλίψιν, δαρθυμῖαν, λέξις (τουρκιστῆ).
12. Οἰκιστὸν ζῶον (ἀρχ.) — Λαγῆνια.

Σταυρόλεξο καὶ Ζιγκ Ζαγκ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἄλλα καὶ ὁμοδικῶν παιχνιδιῶν, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὅποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήστε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὅποιαδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὀριζοντιῶς, καθετῶς ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι πού μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τώρα τὴ λέξι, πού βρῆκατε καὶ σβῆσατε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε. Ψάψτε τώρα γιὰ μίαν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ἕως ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

Κ	Τ	Ι	Κ	Ν	Α
Α	Ι	Ρ	Α	Ο	Φ
Φ	Ν	Κ	Ι	Π	Τ
Α	Δ	Ο	Δ	Α	Η
Ν	Ι	Π	Ν	Τ	Σ
Λ	Α	Σ	Ο	Μ	Ο

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμῶν μετρήσατε 1 βαθμὸ.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσατε 3 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσατε 5 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσατε 7 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσατε 9 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσατε 11 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσατε 13 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσατε 15 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πού μπορεῖσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ» ΚΑΛΑ.

Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μὲ «ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Ρip Kίρμπυ

‘Η ωραία χορεύτρια Σειρήνα είναι δέσμια του έκδιαστή Σιλκ Κάρτερ, που την αναγκάζει να κλέβει για λογαριασμό του τους πελάτες των νυκτερινών κέντρων, όπου χορεύει τους εξωτικούς χορούς της. Στο Παρίσι, όπου βρίσκονται τώρα, φθάνει από την Μέση Ανατολή ο γεωλόγος Τζέιμς Τζέιμς με ένα πολύτιμο χάρτη πετρελαιοφόρων περιοχών. Ο Κάρτερ ζητάει από την Σειρήνα να κλέψει τον χάρτη για να της χαρίσει την ελευθερία της και παρασύρει τον Τζέιμς στο καμπαρέ. Στο ίδιο καμπαρέ φθάνει και ο Ρip Kίρμπυ, άπεσταλμένος του Σταίτ Ντηπάρτμεντ, με την εντολή ν’ ανακαλύψει τους δράστες των κλοπών. Η Σειρήνα κλέβει τον χάρτη από τον Τζέιμς, αλλά έντυπωσιάζεται από την άφοσίωση που της δείχνει.

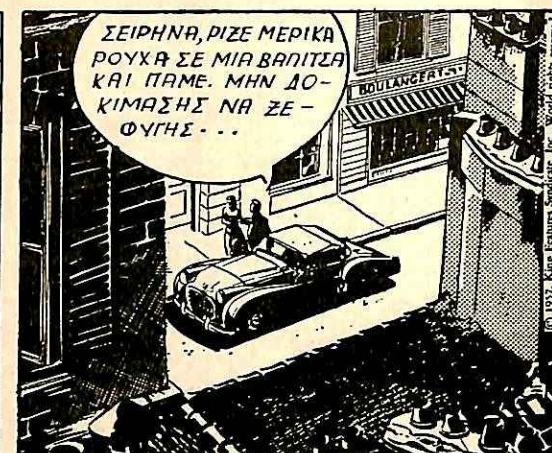

Ο ΤΖΕΙΜΣ ΖΗ... ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΤΟΝ ΒΟΗΘΗΣΩΜΕ...

ΤΙ ΣΥΝΕΒΗ, ΚΥΡΙΕ, ΑΚΟΥΣΑΜΕ ΠΙΣΤΟΠΙΑ...

ΘΑ ΣΑΣ ΕΞΗΓΗΣΩ ΚΑΠΕΣΤΕ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ...

ΣΕΙΡΗΝΑ, ΡΙΖΕ ΜΕΡΙΚΑ ΡΟΥΧΑ ΣΕ ΜΙΑ ΒΑΠΙΤΖΑ ΚΑΙ ΠΑΜΕ. ΜΗΝ ΔΟΚΙΜΑΣΗΣ ΝΑ ΣΕ ΦΥΓΗΣ...

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΟΥ, Κ. ΚΙΡΜΠΥ. ΤΗΝ ΕΙΔΑ ΝΑ ΔΙΝΗ ΤΟ ΧΑΡΤΗ ΜΟΥ ΣΤΟΝ ΚΑΡΤΕΡ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΛΕΦΤΡΑ...

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΡΥΤΕΡΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΘΑ ΚΑΝΩ ΜΕ ΟΤΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΓΙΑ ΝΑ ΖΑΝΑΒΡΟΥΜΕ ΤΟ ΧΑΡΤΗ ΣΑΣ.

ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΟΣΤΕ ΕΡΕΥΝΗΣΑΤΕ ΤΑ ΔΩΜΑΤΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΣΕΝΟΔΟΧΕΙΟ;

ΟΥΙ, ΜΕΣΙΕ. ΔΕ ΒΡΗΚΑΜΕ ΤΙΠΟΤΑ.

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΤΡΕΧΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΚΤΗ.

ΒΡΗΚΑΤΕ, ΤΙΠΟΤΑ!

ΟΧΙ, ΝΤΕΣΜΟΝΤ. Η ΣΕΙΡΗΝΑ ΚΑΙ Ο ΚΑΡΤΕΡ ΕΞΗΦΑΝΙΣΘΗΣΑΝ.

ΣΙΛΚ, ΥΠΟΣΧΕΘΗΚΕΣ ΟΤΙ ΘΑ ΜΟΥ ΧΑΡΙΞΗΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΟΥ.

ΑΣΤΕΙΕΥΕΣΑΙ; ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΣ ΝΑ ΤΟΥ ΠΗΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ, ΠΟΥ ΕΙΜΑΙ; ΘΑ ΜΕΙΝΗΣ ΜΑΖΙ ΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΠΟΥΛΗΣΩ ΤΟ ΧΑΡΤΗ.

ΘΑ ΒΡΩ ΤΡΟΠΟ ΝΑ ΤΟΝ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΩ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΡΩ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ...

ΜΟΝΟ ΕΓΩ ΘΑ ΜΙΛΩ ΣΤΟ ΠΟΙΟ ΣΕΙΡΗΝΑ. ΘΑ ΚΑΝΗΣ ΟΤΙ ΣΟΥ ΠΕΩ, ΠΑΤΙ ΘΑ ΣΕ ΖΑΝΑΣΤΕΙΡΩ ΦΥΔΑΚΗ.

ΔΕΝ ΜΕ ΝΟΙΑΖΕΙ ΟΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΟΥ ΣΥΜΒΗ.

ΝΑΙ, Η ΑΝΗΛΙΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΓΩ ΠΑΜΕ ΓΙΑ ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΑΦΡΙΚΗ ΤΗΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ, ΤΑ ΝΕΥΡΑ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΣΠΑΣΜΕΝΑ.

ΚΡΙΜΑ. ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΝΕΑ ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΟΜΟΡΦΗ.

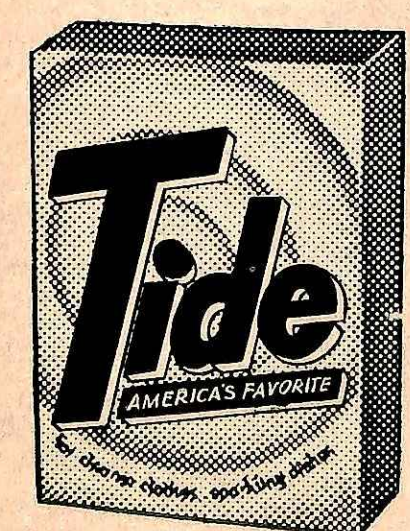
ΜΕ ΝΟΙΑΖΕΙ. ΚΑΙ ΜΕ ΝΟΙΑΖΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΤΙ ΘΑ ΣΥΜΒΗ ΣΤΟΝ Κ. ΤΖΕΙΜΣ... ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΔΥΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΕΥΓΕΝΗΣ.

Τό Tide

ΦΘΗΝΗΝΕ!

ΝΕΕΣ ΤΙΜΕΣ

		Παλαιά τιμή	Νέα τιμή
Φακελλάκι	49 γραμ.	2.50 - 3.00	2.00 ΔΡΧ.
Κουτί	120 γραμ.	5.00 - 5.50	4.50 ΔΡΧ.
Κουτί	205 γραμ.	9.00 - 9.50	7.20 ΔΡΧ.
Κουτί	538 γραμ.	23.00 - 24.00	19.00 ΔΡΧ.

Κι' ακόμη: προσέξτε καλά πόσα γραμμάρια περιέχει τὸ κουτί τοῦ TIDE καὶ κάνετε μόνη σας τὴ σύγκριση μὲ κάθε ἄλλο κουτί ἴδιου μεγέδους.

Tide

ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Η Tokalon παρουσιάζει
την πολυβιταμινούχο Κρέμα

skin beauty

Tokalon, η παγκοσμίως γνωστή μάρκα, παρουσιάζει μία νέα της δημιουργία, την πολυβιταμινούχο Κρέμα SKIN BEAUTY, για την οποία γίνεται πολύς λόγος. Η Κρέμα SKIN BEAUTY, θαυμάσια για όλες τις χρήσεις, στρώνει απαλά και απορροφάται εύκολα από το δέρμα. Πλούσια σε κατάλληλα συστατικά, χωρίς να είναι λιπαρή, τρέφει το δέρμα, χωρίς στις θιγαμίνες Β, Ε και F και επί πλέον ηγναίνει σε όλα τα δέρματα. Η Κρέμα SKIN BEAUTY προσφέρει μία αποτελεσματική προστασία, τόσο το καλοκαίρι, με τον δυνατό ήλιο, όσο και τον χειμώνα με το πιο δυνατό κρύο. Ίκανοποιεί όλα τα γούστα. Το άρωμά της είναι ελαφρύ, κάνει ένα διακριτικό μακιγιάζ που "κρατάει καλά", απλώνει άνετα και όμορφαίνει πραγματικά.

Μην περιμένετε πολύ για να περιποιηθείτε όπως πρέπει το δέρμα σας και φροντίστε το εγκαίρως. Η Tokalon έλυσσε το πρόβλημά σας με τη νέα πολυβιταμινούχο Κρέμα της SKIN BEAUTY (σε μωβ σωληνάριο), που πουλιέται τώρα παντού.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙ. 2. ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ. 3. ΥΠΡ. 4. Ο.Α.Ν. ('Όργ. 'Ανελκ. Ναυαν.). 5. ΟΙ «ΒΑΣΙΛΕΙΣ». 6. ΙΣΑ. 7. ΑΙΝΕΞΙΜΟΝ. 8. ΦΑΤΗΝΗ. 9. ΑΙΝΕΞΙΜΟΝ. 10. ΝΤΙΟΡ. 11. ΚΟΑΤ. 12. Η «ΝΩΧΕΛΕΙΑ». 13. ΕΙ. 14. ΣΑ. 15. Η «ΣΙΑΤΙΣΤΑ». 16. ΕΝ. 17. ΑΣΣΑΡΙ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗΣ. 2. ΙΠΠΟΙ. 3. ΑΝΤΑΙ. 4. ΚΟΡΥΒΑΝ. 5. ΟΥΤΙΣ. 6. ΣΗΡΕΣ. 7. ΣΑ. 8. 230 (1961—230=17311). 9. ΝΙΝΙ. 10. ΔΙΑ. 11. ΚΑΜΙΑ. 12. ΜΑΛΕΑΣ. 13. Ο.Κ. 14. Ο.Ε.Ν.Ο. ('Όμοσπ. 'Ελλην. Ναυτ. 'Όργαν.). 15. ΙΤΣ. 16. ΠΙΟΝΙ. 17. ΝΙΚΑΙΑ. 18. ΙΣΑ. 19. ΣΙ. 20. ΝΟ. 21. ΣΡ. (ΡΣ). 22. ΟΙΝΟ. 23. ΣΕΚΛΕΤΙ. 24. ΥΣ. 25. ΚΑΝΑΤΙΑ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας επέτρεψε με τον συνδυασμό των λέξεων: ΠΙ

—ΤΟΜΟ—ΦΑΝΑΡΙΑ—ΑΝΑΦΑΝ. ΔΟΝ—ΚΟΠΤΗΣ, σύνολον 41 βα-
μιών.

Καλύτερους ίσως συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώσται μας με δοκιμαίες λέξεων σαν: ΚΑΤΙΝΑ—ΑΝΑΠΟΔΙΑΣ—ΚΑΡΚΙΝΟΝ—ΠΟΤΗΣ—ΚΟΠΑΔΙΑ—ΠΟΝΟΣ—ΚΙΤΡΙΝΟ κλπ.

1. Το σηκωμένο χέρι της πρώτης κοπέλλας διαφέρει στην παλάμη. 2. Της ίδιας λείπει το σκουλαρίκι της. 3. Το πίσω πόδι της ίδιας έχει μετακινηθεί προς τα εμπρός. 4. Η μπάλια έχει τη φωσφοσκίαση της (άσπρο τμήμα) πιο ψηλά. 5. Η μικρή έχει στο κοράκι ένα κουμπί αντί δυο. 6. Της ίδιας το πέλμα έχει στραφή λίγο προς τα δεξιά. 7. Η κοπέλλα στο βάθος έχει στη μπλούζα της μία λεπτή γραμμή επί πλέον. 8. Της ίδιας το πίσω χέρι είναι ανασχεκωμένο. 9. Το φύλλωμα των δένδρων (έπάνω απ' την μπάλια) διαφέρει.

ΑΓΑΘΟΥΛΗΣ "Η ΠΕΡΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ...

♦ Λένε πως ο Βολταίρος έγραψε τον «Καντίντ» για ν' αντικρούση την αισιόδοξη θεωρία του Λάιμπνιτς, σύμφωνα με την οποία «όλα είναι καλά σ' αυτόν τον κόσμο, που είναι ο καλύτερος από όλους μπορούν να υπάρξουν».

♦ Μα ποιός θα γράψει για τούτον τον "Ηρώα που, τώρα με την άνοιξη, κατεβαίνει την οδόν Σταδίου, ξεσκουφωτός πιά, άσυνάχωτος, άπαλτος και πετειναροειδής;

♦ Είναι ο Άθηναίος του "Έαρος...

♦ Υπερήφανος που επέζησε των μαρτυριών ενός παναθλίου χειμάνος στις παρυφές του Κεντρικού Μαχαλά, ξανοίγεται για την πραγματοποίηση των Μεγάλων 'Ονείρων του "Έτους, πεπεισμένος ότι «όλα είναι καλά και ότι η οδός Σταδίου είναι η καλύτερη οδός Σταδίου από όσες υπήρξαν και θα υπάρξουν στην Τουρκαλθανική περίμετρο της αρμοδιότητος του κ. Δημάρχου των πόλιν ποτέ Άθηναίων...».

♦ Τί φτερουγίσματα πέθων και παθών στυλώνουν το κορμί του;

♦ Τί καταπληκτικά σχέδια δραστηριότητος και ήδονης χωρούν σ' εκείνον τον εγκέφαλο, που συνήθως δεν είναι σε θέση να ανταποκριθί ή ούτε στην καθημερινή οικιακή του λογιστική;

♦ Τί Ταλλεύρανδοι και Μαζαρέν, τί Δόν Ζουάν και Νάρκισσοι, τί Ροκφέλλερ και Ρέτσιλντ πορελαίνουν κάτω από τα μαδέρια και τις σκαλωσιές των μνημείων της Αισχράς Συναισθησίας των νέων μας 'Ικτινών;

♦ Ο Άθηναίος του "Έαρος είναι ένας ταυρομάχος της ψευδαισθήσεως, ένας σταυροφόρος των προμεσημερινών δραματισμών κ' ένας κονκισταδόρος των αερίουχων ποτών της εσπέρας.

♦ Είναι ο ίππότης του Άπατηλου Δεκαμήρου, κατά τη διάρκεια του οποίου η φευγαλέα αθηναϊκή άνοιξη, ύστερα από ένα υποβλητικό «στρίπ-τίζ» όλο εύωδιες και ήλιοδασυλέματα, θα θυσιστή στο θούρκο της επτόμηνης θερινής ακολουσίας της.

♦ Οικτίρμων ή στήλη αυτή παρακολουθεί τον κ. Αγαθόπουλο, καθώς δρασκελίζει γοργά τα πρωινά ρυπαρά πεζοδρόμια, συνεπαρμένος και άποχαυωμένος από το θέαμα των ελευθερωμένων γλαυτών της «σαιζόν»...

♦ Μπαίνουν στα γραφεία τους, απλώνουν τα σχέδια στο μεγάλο επιτελικό τραπέζι του Νού, παραγγέλλουν καφέ και κρύα νερά και λούζονται στα νάματα της εφημερης έαρινής πανδαισίας. «Κι όταν, με το καλό, τελειώσουν την εργασία, κι όρίσαντες και περικόψαντες το πλάν λεπτομερώς απέλθουν, παίρνοντας και την δικαία μισθοδοσία, να δούμε τί άπομένει πιά, μετά...».

♦ Τί λέτε; Άπομένει έκσκήνη ή Κυνεγόνδη, που πάντα ήρνειτο να λάβη ύπ' όψη του ο Καθόφης.

♦ Και περιμένει, ή Κυνεγόνδη, και έχει ύφάνει και αυτή τα δικά της υπεραισιόδοξα σχέδια της έαρινής ένδυματολογίας, κ' είναι έτοιμος ο όχετός της καλωσύνης της, που θα ποριδόλη, με το γέμμα, τον σθεναρό Άγαθούλη, υπό το φώς των Κεριών της οδού Τσακάλωφ...

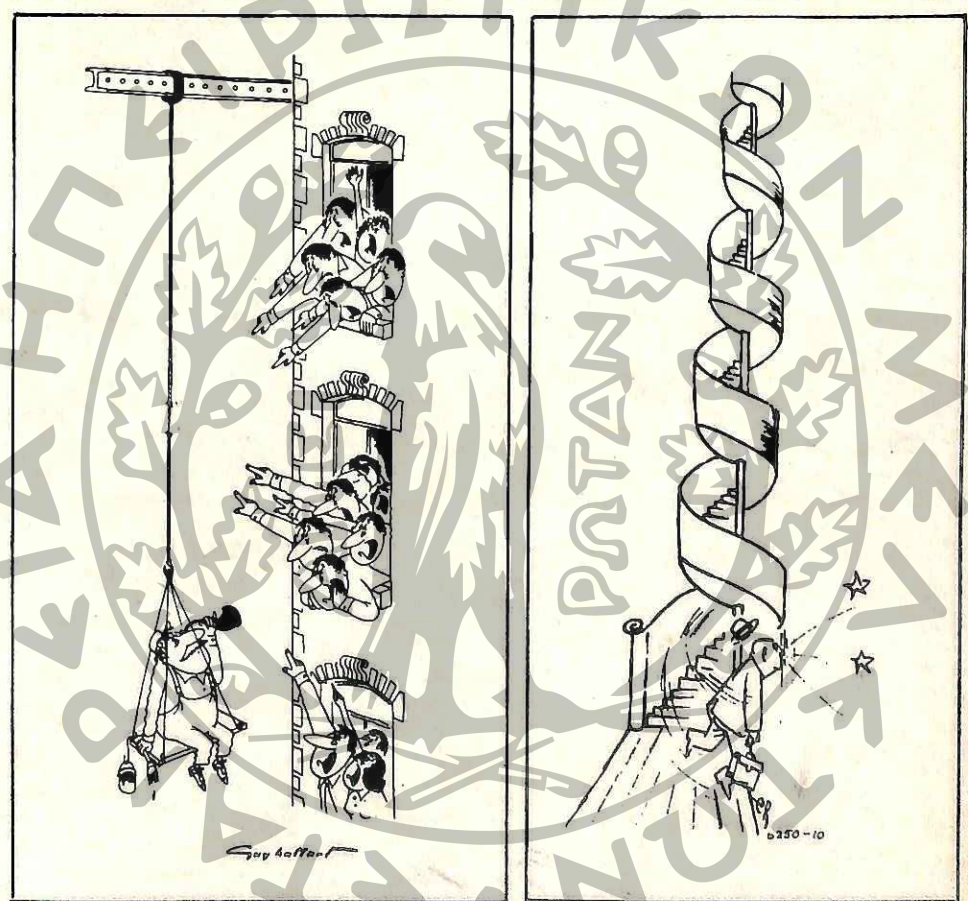
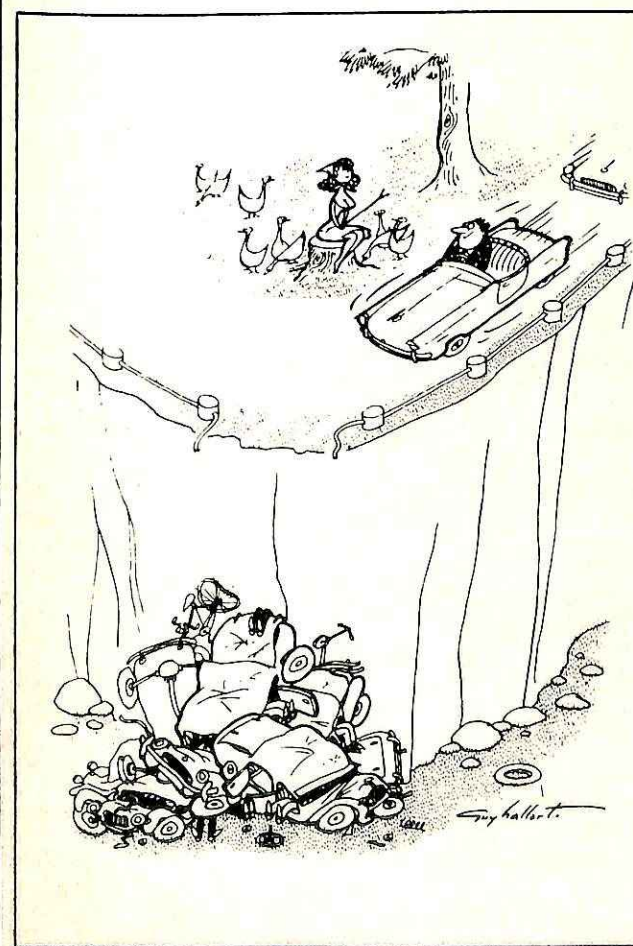
♦ Υποδουλίζει, ύπασχεται, προκαλεί...

♦ «Έπειδή δέ ο άνοθος, έκ των ίδιων κρίνων τα άλλότρια, πιστεύει και είς των άλλων την άγαθότητα, λέγει ή 'Εγκυκλοπαιδεία, κατήντησε ή λέξις να σημαίνει, όχι μόνον άπλοϊκές, άφελής και εύπιστος, αλλά και άνόητος, ήλίθιος, βλάξ, χαζός, μούτος, μώκος, χάφτας, χάχας, φάπας και γαφκός...».

♦ Δεν είναι περίεργο που κανένα σχεδόν άπ' όλα αυτά τα επίθετα δεν έχει γένος θηλυκό;

Index

Χιούμορ

Περίπτερο

Έσωτερικό περιπτερού

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,"
ΓΗΠΕΔΑ TENNIS ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΝΘΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

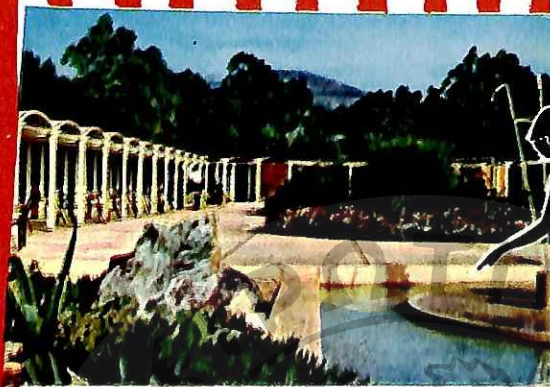
100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλινών, ειδική σκεπαστή θερμάνα, ζεστό και κρύο νερό, τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων ανέσεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για την πιο εύχρηστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καμπίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"